Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada L

2026/2547

16.11.2026

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2026/2547

ze dne 13. listopadu 2026

o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka a Vietnamu

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení

(1) Dne 18. září 2025 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") na základě článku 5 základního nařízení antidumpingové šetření týkající se dovozu některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli (dále jen „PSV") pocházejících z Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka a Vietnamu (dále jen „dotčené země"). Oznámení o zahájení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který podalo dne 4. srpna 2025 sdružení EUROFER (dále jen „žadatel"). Podnět byl podán jménem výrobního odvětví Unie vyrábějícího ploché za studena válcované výrobky z oceli ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné podstatné újmě, které byly dostatečným důvodem pro zahájení šetření.

1.2. Celní evidence

(3) Komise zavedla celní evidenci dovozu dotčeného výrobku prováděcím nařízením Komise (EU) 2025/2432 ([3]) (dále jen „nařízení o celní evidenci").

1.3. Zúčastněné strany

(4) V oznámení o zahájení vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se jí přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. Komise o zahájení šetření navíc výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a vlády Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka a Vietnamu, jakož i známé dovozce, dodavatele, uživatele a obchodníky, jakož i sdružení, o nichž je známo, že se jich šetření týká, a vyzvala je k účasti.

(5) Všechny zúčastněné strany měly možnost se k zahájení šetření vyjádřit a požádat o slyšení u Komise a/nebo úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka a Vietnamu (Úř. věst. C, C/2025/5025, 18.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/5025/oj).
([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2025/2432 ze dne 3. prosince 2025, kterým se zavádí celní evidence dovozu některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka a Vietnamu s cílem umožnit uložení antidumpingových cel z dovozu, na který se vztahuje evidence (Úř. věst. L, 2025/2432, 4.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/2432/oj).

(6) Dne 18. září 2025 požádala společnost Daido Steel Co., Ltd. (dále jen „Daido“), japonský výrobce různých speciálních výrobků z oceli, včetně plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, o přiznání postavení zúčastněné strany v šetření, přičemž tvrdila, že bude výsledkem šetření dotčena, neboť je výrobcem výrobku, který je předmětem šetření, v minulosti vyvážela malá množství tohoto výrobku a v blízké budoucnosti hodlá obnovit vývoz do EU. Dne 2. října 2025 Komise žádost společnosti Daido zamítla, jelikož podle odpovědi ve formuláři pro výběr vzorku vyvážejících výrobců společnost Daido dotčený výrobek v období šetření nevyvážela. Dne 9. října 2025 požádala společnost Daido úředníka pro slyšení o zásah, aby útvary Komise uznaly její postavení zúčastněné strany, přičemž poukázala na svůj zřejmý zájem na výsledku šetření a uvedla svůj záměr podat žádost o vyloučení výrobku. Dne 4. prosince 2025 vydal úředník pro slyšení poté, co tuto záležitost důkladně prozkoumal s útvary Komise, doporučení týkající se žádosti společnosti Daido o přiznání postavení zúčastněné strany. Toto doporučení však nebylo třeba posuzovat, neboť dne 18. února 2026 útvary Komise informovaly společnost Daido, že bylo zjištěno její spojení s vyvážejícím výrobcem v Japonsku zařazeným do vzorku, společností Nippon Steel Corporation (dále jen „Nippon Steel“), a že tedy může v rámci šetření předložit svá stanoviska jako součást skupiny Nippon Steel. Dne 4. března 2026 podala společnost Daido žádost o vyloučení výrobku, kterou se zabývá oddíl 2.4 níže. Dne 24. srpna 2026 společnost Daido předložila připomínky k obecně informačnímu dokumentu, a tím jí bylo plně umožněno uplatnit svá práva zúčastněné strany.

(7) Po poskytnutí konečných informací turecký vyvážející výrobce, společnost Tezcan Galvanizli Yapı Elemanları Sanayi ve Tic. A.Ş. (dále jen „Tezcan“), požádal, aby byl považován za spolupracujícího vyvážejícího výrobce nezařazeného do vzorku. Společnost tvrdila, že Komise by měla zohlednit zvláštní okolnosti, a to konkrétně skutečnost, že společnost Tezcan vyvážela do Unie pouze omezená množství a že se v průběhu předmětného šetření intenzivně zapojovala do přezkumu před pozbytím platnosti.

(8) Komise žádost zamítla. Společnost byla o šetření řádně informována v den jeho zahájení. Neposkytla však odpověď na dotazník k výběru vzorku ani se nezaregistrovala jako zúčastněná strana. Kromě informací o zahájení šetření poskytnutých Komisí byla společnost o tomto řízení informována také tureckou vládou, která shromažďovala údaje od výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli za účelem vypracování odpovědi turecké vlády na dotazník týkající se existence zvláštní situace na trhu v Turecku.

1.4. **Připomínky k zahájení**

1.4.1. *Tvrzení týkající se zvláštní situace na trhu*

(9) Komise na úvod konstatovala, že podnět obsahoval dostatečné důkazy o dumpingu ve smyslu článku 5 základního nařízení, a to bez jakékoli úpravy s ohledem na zvláštní situaci na trhu, což odůvodňovalo zahájení šetření. Jak je uvedeno v oddíle 3 oznámení o zahájení, podnět skutečně obsahoval dostatečné důkazy o dumpingu vypočítaném na základě porovnání ceny na domácím trhu s vývozní cenou (na úrovni ze závodu) výrobku, který je předmětem šetření, při jeho prodeji na vývoz do Unie, bez jakýchkoli úprav z důvodu zvláštní situace na trhu, kterou uváděl žadatel. Dumpingová rozpětí vyplývající z tohoto srovnání byla pro všechny dotčené země značná a jako taková představovala dostatečný důkaz o dumpingu, který v případě všech dotčených zemí opravňuje k zahájení šetření. Ustanovení čl. 2 odst. 3 základního nařízení týkající se zvláštní situace na trhu se rovněž, stejně jako všechna ostatní ustanovení tohoto článku, vztahují na stanovení běžné hodnoty bez ohledu na důkazy předložené v podnětu. Z toho vyplývá, že žádné z tvrzení týkajících se důkazů a tvrzení o zvláštní situaci na trhu uvedených v podnětu nemůže zpochybnit závěr o dostatečnosti důkazů, na jejichž základě bylo šetření zahájeno, ani právo Komise prošetřit, zda v dotčených zemích panuje zvláštní situace na trhu.

1.4.1.1. Tvrzení týkající se efektu vytlačování („push-out“)

(10) Takzvaný „efekt vytlačování“ je vysvětlen v oddíle 3.1.

(11) Společnost POSCO VIETNAM Co., Ltd, Ho Či Minovo Město (dále jen „POSVIET“) a společnost Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., Istanbul (dále jen „Tatmetal“) tvrdily, že důkazy o existenci zvláštní situace na trhu obsažené v podnětu týkající se Vietnamu a Turecka nejsou dostatečné k tomu, aby představovaly *prima facie* důkaz

ve smyslu článku 5.2 antidumpingové dohody WTO (dále jen „antidumpingová dohoda“). Společnosti POSVIET a Tatmetal odkázaly na závěry panelu WTO ve věci *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru* ([4]), v nichž se uvádí, že „z kvalifikátoru ‚zvláštní‘ vyplývá, že situace na trhu musí být ‚odlišná, individuální, jedinečná, specifická‘“. Společnost POSVIET dále tvrdila, že panel WTO ve věci *EU – Metodiky úpravy nákladů II (Rusko)* ([5]) *uvedl, že pojem „zvláštní“ vylučuje, aby „obecná situace“ mohla být považována za zvláštní situaci na trhu*. Společnost POSVIET tvrdila, že ačkoli zvláštní situace na trhu nemusí být výlučně vlastní domácímu trhu určité země, musí se přesto jednat o lokalizovaný jev, tj. o jev, který se projevuje v rámci tohoto konkrétního trhu, a nikoli o odraz širších či globálních okolností. Společnosti POSVIET a Tatmetal dospěly k závěru, že vzhledem k tomu, že žadatel tvrdil, že čínské nadbytečné kapacity se rychle rozšířily do zbytku světa, nejednalo se již o situaci specifickou pro domácí trhy pěti dotčených zemí, nýbrž o rozptýlený globální trend, což byl právě ten typ „obecné situace“, kterou panely WTO vyloučily.

(12) Společnost POSVIET dále uvedla, že podnět byl příliš obecný, pokud jde o trh s výrobky, na který má údajný efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou dopad, jelikož se v něm hovořilo o „nadbytečných kapacitách v ocelářství (včetně plochých za studena válcovaných výrobků z oceli) na celém světě“. Společnost POSVIET uvedla, že tato údajná situace má celosvětový charakter a přesahuje rámec trhů s plochými za studena válcovanými výrobky z oceli, o čemž svědčí tvrzení uvedené v podnětu, že „globální nadbytečné kapacity uměle snížily mezinárodní ceny oceli po celém světě“. Společnost POSVIET tvrdila, že tržní podmínka, která se na většině mezinárodních trhů týká tak širokého spektra výrobků, je pravým opakem pojmu „zvláštní“.

(13) Společnost Tatmetal dále uvedla, že v celkovém kontextu čínského vývozu plochých výrobků z oceli válcovaných za studena patřilo Turecko mezi deset nejvýznamnějších dovozních zemí, avšak dovoz do Turecka představoval pouze 3,5 % čínského vývozu výrobku, který je předmětem šetření. Společnost Tatmetal tvrdila, že Turecko není ohroženo dovozem plochých výrobků z oceli válcovaných za studena z Číny, jelikož ČLR představuje pouze třetí největší zdroj dovozu. Společnost Tatmetal dále tvrdila, že podnět neprokázal příčinnou souvislost mezi čínskými nadbytečnými kapacitami a cenovým chováním tureckých společností vyrábějících předmětný výrobek a že finanční výsledky společnosti Tatmetal zpochybňují předpoklad tvrzení o efektu vytlačování.

(14) Podnět obsahoval informace o prudkém nárůstu čínského dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Vietnamu a Turecka v letech 2019 až 2024 ([6]). Podnět navíc obsahoval informace o podílu čínského dovozu na celkovém dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Vietnamu a Turecka ([7]) a o srovnání cen čínského dovozu do Vietnamu a Turecka s vietnamskými a tureckými cenami na domácím trhu v letech 2019 až 2024 ([8]) a o jeho dopadech na vietnamské a turecké ceny na domácím trhu. Kromě toho se tyto prvky vztahovaly také na období šetření, které bylo předmětem podnětu (tj. rok 2024), k němuž se vztahovaly i finanční výsledky těchto společností. Podnět obsahoval dostatečné důkazy o existenci zvláštní situace na vietnamském a tureckém domácím trhu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(15) Tchajwanské orgány tvrdily, že důkazy o zvláštní situaci na trhu uvedené v podnětu týkající se Tchaj-wanu nebyly dostatečné k tomu, aby představovaly *prima facie* důkaz ve smyslu článku 5.2 antidumpingové dohody WTO. Podle tchajwanských orgánů se většina důkazů předložených k doložení existence zvláštní situace na trhu netýkala domácího trhu na Tchaj-wanu, neboť žadatel v souvislosti s Tchaj-wanem předložil pouze finanční výsledky dvou tamějších výrobců oceli. Tyto finanční výsledky se týkaly celé společnosti a/nebo skupiny a konkrétně se nevztahovaly na ploché za studena válcované výrobky z oceli. Navíc se týkaly roku 2024, zatímco žadatel analyzoval období 2015–2020, aby určil úpravu ziskovosti nezbytnou v důsledku zvláštní situace na trhu.

([4]) Zpráva panelu, *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se kopírovacího papíru formátu A4*, WT/DS529/R a Add.1, přijata dne 28. ledna 2020, DSR 2020:I, s. 261, odstavec 7.21.

([5]) Zpráva panelu, *Evropská unie – Metodiky úpravy nákladů a některá antidumpingová opatření týkající se dovozu z Ruska (druhý podnět)*, WT/DS494/R a Add.1, rozeslána členům WTO dne 24. července 2020, proti ní bylo podáno odvolání dne 28. srpna 2020, odstavec 7.180.

([6]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (234) a odstavec (237).

([7]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (239).

([8]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (241).

(16) Podnět obsahoval informace o prudkém nárůstu čínského dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wan v letech 2019 až 2024 ([9]). Podnět navíc obsahoval informace o podílu čínského dovozu na celkovém dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wan ([10]) a o srovnání cen čínského dovozu na Tchaj-wan s domácími cenami na Tchaj-wanu v letech 2019 až 2024 ([11]) a o jeho dopadech na ceny na domácím trhu na Tchaj-wanu. Kromě toho se tyto prvky vztahovaly také na období šetření, které bylo předmětem podnětu (tj. rok 2024), k němuž se vztahovaly i finanční výsledky těchto společností. Podnět proto obsahoval dostatečné důkazy o existenci zvláštní situace na tchajwanském domácím trhu. Referenční hodnota použitá v podnětu k určení ziskovosti ocelářských společností – pokud by čínská nadbytečná kapacita nevzrostla tak, jak k tomu došlo – se vztahovala na ocelářské společnosti po celém světě, s výjimkou ČLR. Tato referenční hodnota se tedy vztahovala i na tchajwanské společnosti. Žadatel vycházel z let 2015, 2017 a 2020, avšak poskytnuté údaje zahrnovaly časovou řadu od roku 2005 do roku 2020 ([12]). Tyto údaje o ziskovosti byly použity pouze jako referenční hodnota pro stanovení zisků, kterých by mohly dosáhnout ocelářské společnosti mimo ČLR v případě, že by nadbytečná výrobní kapacita v ČLR nevzrostla tak výrazně, jak tomu bylo ve skutečnosti. Jejich účelem tedy bylo pouze ilustrovat možnou úpravu zisku a provést simulaci výpočtu zisku za běžných tržních podmínek. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(17) Tchajwanské orgány rovněž tvrdily, že rozdíly v ziskovosti jednotlivých společností nemají pro posouzení existence zvláštní situace na trhu žádný význam.

(18) Žadatel vycházel při výpočtu dumpingového rozpětí ze ziskovosti dvou vyvážejících výrobců na Tchaj-wanu, nikoli však jako z důkazu o existenci zvláštní situace na trhu. Komise se v každém případě domnívala, že časové výkyvy v ziskovosti jednotlivé společnosti by pro účely podnětu skutečně mohly představovat dostatečný důkaz o existenci zvláštní situace na trhu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(19) Kromě toho tchajwanské orgány tvrdily, že zvláštní situace na trhu, na níž se podnět vztahuje, nemá podle právních předpisů WTO žádný právní základ, jelikož panel ve věci *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru* zdůraznil, že zvláštní situace na trhu „se zaměřuje na domácí trh" dotčené země, a nikoli na trh jiné země ([13]). Podle tchajwanských orgánů podnět nevysvětlil, proč by se zvláštní situace na trhu vyplývající z efektu vytlačování způsobeného čínským dovozem do dotčených zemí měla vyskytovat pouze v těchto zemích, a nikoli v jiných třetích zemích, včetně Unie.

(20) Zvláštní situace na trhu, na kterou se podnět v souvislosti s Tchaj-wanem odvolává, nespočívá v globální nadbytečné výrobní kapacitě ani v čínské nadbytečné výrobní kapacitě obecně, nýbrž v efektu vytlačování způsobeném čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou, který uměle snížil ceny na domácím trhu na Tchaj-wanu. Podnět tedy poskytl dostatečné důkazy o zvláštní situaci na trhu specifické pro Tchaj-wan, jak je uvedeno v 16. bodě odůvodnění, stejně jako v případě ostatních čtyř dotčených zemí. Situace v jiných třetích zemích, včetně Unie, neměla pro zahájení řízení žádný význam. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(21) Na závěr tchajwanské orgány tvrdily, že metodika použitá v podnětu, spočívající v úpravě zisku domácích výrobců na Tchaj-wanu na základě zahraničních údajů od světových výrobců oceli, byla zjevně v rozporu s článkem 2.2.2 antidumpingové dohody WTO.

(22) Metodika podnětu vycházela ze skutečnosti, že zisky dosažené domácími výrobci na Tchaj-wanu byly ovlivněny zvláštní situací na trhu, stejně jako údaje o domácím prodeji jako celku. Kromě toho informace použité k provedení úpravy nebyly založeny na údajích ze zahraničí, nýbrž odrážely skutečný a hypotetický zisk světových společností, přičemž mohly zahrnovat i sníženou a hypotetickou ziskovost tchajwanských výrobců. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(23) Japonská vláda uvedla, že tvrzení, že na japonském trhu došlo k zvláštní situaci na trhu v důsledku dopadu nadbytečných kapacit v Číně, postrádá jakékoli důkazy.

([9]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (234) a odstavec (237).
([10]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (239).
([11]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (241).
([12]) Viz přílohy k veřejně přístupné verzi podnětu „OPEN_Annex_CRF_Profit adjustment dumping_16.09.25" a „OECD_GFSEC_Impacts of global excess capacity..._2024".
([13]) Zpráva panelu, *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru*, odstavec 7.36.

(24) Podnět obsahoval informace o vývoji čínského dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Japonska v letech 2019 až 2024 ([14]). Podnět navíc obsahoval informace o podílu čínského dovozu na celkovém dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Japonska ([15]) a o srovnání cen čínského vývozu do Japonska s japonskými cenami na domácím trhu v letech 2019 až 2024 ([16]) a o jeho dopadech na ceny na domácím trhu v Japonsku. Podnět proto obsahoval dostatečné důkazy o existenci zvláštní situace na trhu na japonském domácím trhu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(25) Japonská vláda, společnost Nippon Steel, společnost JFE Steel Corporation (dále jen „JFE“) a společnost Kobe Steel, Ltd. (dále jen „Kobe“) tvrdily, že v Japonsku nedochází k zvláštní situaci na trhu v důsledku čínského efektu vytlačování. Zejména společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe tvrdily, že vzhledem k tomu, že žadatel tvrdil, že čínské nadbytečné kapacity měly dopad na všech pět dotčených zemí, a uznal, že čínské nadbytečné kapacity v ocelářství vedly k čínskému vývozu do jiných třetích zemí, nemůže být celosvětová kapacita zvláštní situací na trhu, která má být „odlišná, individuální, jediná, specifická“, jak požadoval panel ve věci *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru* ([17]). O tom, že nadbytečná kapacita plochých za studena válcovaných výrobků z oceli se neomezuje pouze na japonský trh, svědčí skutečnost, že Japonsko v roce 2024 nepatřilo mezi 10 nejvýznamnějších vývozních destinací čínských plochých za studena válcovaných výrobků z oceli a podle údajů Comtrade na něj připadalo pouze 2,3 % čínského vývozu. Dále uvedly, že dopad byl rozložen téměř rovnoměrně napříč celosvětovou ekonomikou a netýká se konkrétně žádné jedné země ani skupiny zemí.

(26) Zvláštní situace na trhu, na kterou se podnět v souvislosti s Japonskem odvolával, nespočívala v čínské nadbytečné výrobní kapacitě obecně, nýbrž v efektu vytlačování způsobeném touto nadbytečnou výrobní kapacitou, který uměle snížil ceny na domácím trhu v Japonsku. Komise dále konstatovala, že podnět obsahoval dostatečné důkazy o zvláštní situaci na trhu specifické pro Japonsko, jak je uvedeno ve 24. bodě odůvodnění. Situace v ostatních třetích zemích neměla pro zahájení řízení žádný význam. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(27) Japonská vláda a společnost POSVIET tvrdily, že na japonském a vietnamském trhu nedocházelo k uměle nízkým cenám, a společnosti Nippon Steel, JFE, Kobe a POSVIET uváděly, že žadatel nepředložil žádné důkazy o tom, že by ceny na domácím trhu byly uměle snižovány s cílem motivovat podniky k prodeji do třetích zemí namísto na domácím trhu. V této souvislosti společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe uvedly, že průměrná dovozní cena plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Japonska a Vietnamu byla v roce 2024 podle údajů z databáze Comtrade na stejné úrovni jako světový průměr, či dokonce vyšší. Společnost POSVIET dále tvrdila, že podnět se netýkal vstupních surovin, nýbrž výrobků v následném stupni zpracování, a že je z ekonomického hlediska neopodstatněné předpokládat, že ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v dotčených zemích by byly uměle nízké pouze proto, že dovozní ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli z Číny byly údajně uměle nízké. Společnost POSVIET rovněž zdůraznila, že podíl čínských plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na dovozu do cílových zemí byl v některých zemích poměrně nízký, a to v rozmezí od 12 % v Indii do 78 % na Tchaj-wanu. Společnost POSVIET uvedla, že podíl dovozu nebyl dostatečný k tomu, aby se „uměle nízké ceny“ z Číny přenesly na dovozní trh.

(28) Žadatel předložil srovnání cen čínského vývozu do Japonska a Vietnamu s cenami na domácím trhu v Japonsku a Vietnamu v letech 2019 až 2024 ([18]) a informace o podílu čínského dovozu na celkovém dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Japonska a Vietnamu ([19]), z čehož vyplývá, že čínský dovoz vyvíjel tlak na trh. Žadatel navíc uvedl, že vývoz oceli z Japonska a Vietnamu do Unie vzrostl, a to navzdory skutečnosti, že celkový vývoz oceli poklesl ([20]). Žadatel tedy předložil dostatečné důkazy, které prokazují, že čínské nadbytečné kapacity uměle snížily ceny na domácím trhu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(29) Společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe zpochybnily analýzu žadatele, jejímž cílem bylo prokázat nárůst čínského dovozu do Japonska od roku 2020, a to i přes výjimečné okolnosti panující v tomto roce. Podle nich by analýza tohoto vývoje měla začínat rokem 2019 a na základě japonských statistik by měla ukázat, že v roce 2024 byly hodnoty stále nižší než v roce 2019.

([14]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (234) a odstavec (237).
([15]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (239).
([16]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (241).
([17]) Zpráva panelu, *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru*, odstavec 7.22.
([18]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (241).
([19]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, tabulka za odstavcem (239).
([20]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, odstavce (398)–(399).

(30) Společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe vycházely z údajů zahrnujících dovoz z Korejské republiky (dále jen „Korea“, označené japonským statistickým kódem 103) do Japonska, nikoli z dovozu z ČLR (označené japonským statistickým kódem 105) do Japonska. Komise proto toto tvrzení zamítla.

1.4.1.2. Tvrzení týkající se zvláštní situace na trhu související s náklady ve Vietnamu

(31) Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu tvrdil, že důkazy uvedené v podnětu byly nepřesné a zastaralé, pokud jde o situaci odvětví plochých za studena válcovaných výrobků z oceli ve Vietnamu. Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu objasnil, že vietnamská vláda se kanadského šetření podle ustanovení 20 nezúčastnila, že závěry vycházely z dostupných skutečností a že tyto závěry byly v rámci dvou následných přezkumů zrušeny, a to v případě svařovaných trubek z uhlíkové oceli ([21]) a korozivzdorné oceli ([22]).

(32) Podnět obsahoval důkazy o několika opatřeních ve Vietnamu, která měla vliv na výrobní náklady plochých za studena válcovaných výrobků z oceli ([23]). Obsahoval tedy dostatečné důkazy o tom, že ve Vietnamu existují opatření, která by mohla vést k vzniku zvláštní situace na trhu, a Komise proto toto tvrzení zamítla. Šetření má zjistit, zda jsou tato opatření stále v platnosti, a případně i jejich dopad na výrobní náklady plochých za studena válcovaných výrobků z oceli.

1.4.1.3. Tvrzení týkající se přiměřeného srovnání

(33) Společnosti POSVIET a Tatmetal připomněly závěry panelu WTO ve věci *„Austrálie – antidumpingová opatření týkající se papíru“*, v nichž se uvádí, že „formulace ‚přiměřené srovnání‘ vyžaduje posouzení s ohledem na srovnání domácích a vývozních cen“ a že takové posouzení srovnatelnosti se liší od otázky, zda existovala zvláštní situace na trhu. Proto i kdyby nastala zvláštní situace na trhu *(quod non)*, nebylo by možné předpokládat, že prodej na domácím trhu neumožňuje přiměřené srovnání. S ohledem na závěry panelu WTO společnosti POSVIET a Tatmetal uvedly, že podnět neobsahoval důkazy, které by naznačovaly, že ceny na domácím trhu v dotčených zemích neumožňují přiměřené srovnání.

(34) Komise konstatovala, že podnět poskytl dostatečné důkazy o tom, že zisky domácích výrobců v pěti dotčených zemích byly sníženy v důsledku efektu vytlačování způsobeného čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou, která uměle snížila domácí ceny na příslušných domácích trzích. Údajná zvláštní situace na trhu tedy ovlivňovala pouze ceny na domácím trhu, a neumožňovala tak přiměřené srovnání cen na domácím trhu s prodejem na vývoz. Tento argument byl zamítnut.

(35) Tchajwanské orgány rovněž připomněly, že aby bylo možné dovolávat se existence zvláštní situace na trhu, je nutné doložit, že tato situace měla za následek, že prodej na domácím trhu nebylo možné přiměřeně srovnat s vývozní cenou. Tvrdily tedy, že žádný z důkazů předložených v podnětu nenasvědčoval tomu, že by zvláštní situace na trhu bránila přiměřenému srovnání. Podle tchajwanských orgánů byly totiž na základě důkazů uvedených v podnětu všechny zisky realizované výrobci oceli po celém světě ovlivněny zvláštní situací na trhu způsobenou globální nadbytečnou výrobní kapacitou, což znamená, že tato situace by nebránila přiměřenému srovnání.

(36) Komise konstatovala, že podnět poskytl dostatečné důkazy o tom, že zisky tchajwanských domácích výrobců byly sníženy v důsledku efektu vytlačování způsobeného čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou, která uměle snížila ceny na domácím trhu na Tchaj-wanu, a nikoli v důsledku globální nadbytečné výrobní kapacity. Údajná zvláštní situace na trhu tedy ovlivňovala pouze ceny na domácím trhu, a neumožňovala tak přiměřené srovnání cen na domácím trhu s prodejem na vývoz. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(37) Nippon Steel. Společnosti JFE a Kobe tvrdily, že požadavek, podle něhož by zvláštní situace na trhu, pokud by byla zjištěna, musela vést k tomu, že by prodej na domácím trhu nebylo možné porovnávat s vývozní cenou, nebyl v podnětu projednán.

([21]) CSWP3 2018 IN FD SOR, 31. ledna 2019.
([22]) COR2 2019 IN FD SOR 30. října 2020.
([23]) Viz oddíl 4.4.1 veřejně přístupné verze podnětu.

(38) Komise konstatovala, že požadavek na přiměřené srovnání je v podnětu ([24]) připomenut a podporuje početní zjištění běžné hodnoty prostřednictvím úpravy zisku. Z toho důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

1.4.1.4. Další tvrzení týkající se zvláštní situace na trhu

(39) Tchajwanské orgány tvrdily, že tchajwanští výrobci oceli jsou často vertikálně integrovaní, a nejsou proto závislí na dovozu surovin z Číny. Díky této struktuře si tchajwanský průmysl dokázal udržet konkurenceschopnost tváří v tvář dovozu ze třetích zemí.

(40) Tchajwanské orgány rovněž tvrdily, že Tchaj-wan je tržní ekonomikou, v níž se ceny stanovují v souladu s běžnými podmínkami hospodářské soutěže, bez zásahu vlády. Komise by se tedy měla opírat o ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu, tak jako tomu bylo v posledním šetření týkajícím se dovozu některých plechů a svitků z nerezové oceli válcovaných za tepla pocházejících mimo jiné z Tchaj-wanu ([25]). Tchajwanské orgány poukázaly na to, že žádost a oznámení o zahájení přezkumu z důvodu uplynutí platnosti těchto antidumpingových opatření, který v době současného šetření probíhal, se nezmiňovaly o žádné zvláštní situaci na trhu na Tchaj-wanu, o nedostatečné reprezentativnosti domácího prodeje ani o zkreslení zisků.

(41) Kromě toho tchajwanské orgány tvrdily, že zjištění existence zvláštní situace na trhu nelze založit na globálních cenových jevech způsobených třetí zemí, která není předmětem šetření. Tchajwanské orgány vyjádřily obavy ohledně souladu takového výkladu pojmu „zvláštní situace na trhu“ s pravidly WTO, zejména pokud by tento výklad nebyl podložen jasnými důkazy o státním zásahu a z toho vyplývajících narušeních trhu specifických pro tchajwanský trh. V této souvislosti se tchajwanské orgány odvolaly na precedens, v němž byla zvláštní situace na trhu spojována s identifikovatelnými formami vládního vlivu ([26]), a také na případ, v němž Komise zamítla tvrzení o existenci zvláštní situace na trhu v souvislosti s výrobkem z oceli ([27]).

(42) V této souvislosti sdružení EUROFER uvedlo, že rozhodujícím faktorem není povaha samotné situace, ale její účinek a dopad na trh. Konkrétně to není samotná čínská nadbytečná kapacita, která vede ke zvláštní situaci, ale spíše její dopad na každou z dotčených zemí.

(43) Společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe tvrdily, že Japonsko není vůči čínskému dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli nijak zvlášť zranitelné, protože podíl uvedený v podnětu byl nižší než podíl dovozu na Tchaj-wan nebo do Vietnamu.

(44) Společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe dodaly, že japonský průmysl je systematicky chráněn před dopady čínské nadbytečné výrobní kapacity díky opatřením na ochranu obchodu zavedeným japonskou vládou, a poukázaly na řadu opatření a průběžné sledování ze strany japonské vlády.

(45) Sdružení EUROFER tento výklad zpochybnilo s tím, že taková ochrana nebyla k rozptýlení obav japonského průmyslu dostatečná, a poukázalo přitom na řadu veřejných prohlášení zástupců japonských ocelářských společností a obchodních domů.

(46) Společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe rovněž tvrdily, že japonský trh s ocelí je strukturálně chráněn před pronikáním čínského dovozu v důsledku požadavků spotřebitelů na vysoce kvalitní výrobky, které čínský průmysl obvykle nenabízí, zejména v japonském automobilovém odvětví, a také díky velmi specifickému způsobu obchodování na japonském trhu, který se vyznačuje zapojením obchodních společností, jež si s japonskými výrobci vybudovaly dlouhodobé a přesně vymezené vztahy.

([24]) Viz veřejně přístupná verze podnětu, odstavce (58) a (191).

([25]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/508 ze dne 7. dubna 2020, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz některých za tepla válcovaných ocelových plechů a svitků pocházejících z Indonésie, Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L 110, 8.4.2020, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/508/oj).

([26]) Zpráva skupiny odborníků, EU – Metodiky úpravy nákladů II (Rusko), odstavec 7.40.

([27]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2025/1919 ze dne 25. září 2025, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Japonska a Vietnamu a ukončuje šetření těchto výrobků pocházejících z Indie (Úř. věst. L, 2025/1919, 26.9.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1919/oj), 132. až 137. bod odůvodnění.

(47) Společnost Nippon Steel rovněž ve své důvěrné verzi připomínek tvrdila, že vzhledem k charakteristikám japonského trhu popsaným v 44. a 46. bodě odůvodnění byly ceny na domácím trhu v Japonsku uměle nadhodnoceny.

(48) Společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe rovněž poukázaly na to, že japonský průmysl nepřispěl ke globálním nadbytečným kapacitám v ocelářském odvětví, jelikož podle údajů Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (dále jen „OECD“) došlo v Japonsku v letech 2019 až 2024 k poklesu domácích ocelářských kapacit, na rozdíl od Vietnamu, kde se kapacity naopak zvýšily. Kromě toho se japonská vláda na mezinárodní úrovni účastnila trojstranných jednání s Evropskou unií a Spojenými státy americkými zaměřených na řešení problému globálních nadbytečných kapacit v ocelářství a je dlouhodobým a aktivním členem Globálního fóra pro řešení nadbytku kapacity v ocelářství (dále jen „GFSEC“).

(49) Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu uvedl, že tvrzení obsažené v podnětu, podle něhož přítomnost čínských plochých výrobků válcovaných za studena ve Vietnamu za nízké ceny donutila domácí výrobce plochých výrobků válcovaných za studena ke snížení svých domácích prodejních cen na neudržitelnou úroveň, aby mohli konkurovat cenám čínských plochých výrobků válcovaných za studena, je fakticky nesprávné, jelikož dovoz plochých výrobků z oceli válcovaných za studena z Číny do Vietnamu podléhá od roku 2020 antidumpingovým clům a tato opatření byla v prosinci 2025 prodloužena.

(50) Japonská vláda požádala o přiměřené srovnání domácího prodeje a vývozní ceny. V této souvislosti společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe rovněž namítaly, že i kdyby Komise prokázala existenci zvláštní situace na trhu v Japonsku, nebránilo by to automaticky přiměřenému srovnání ceny na domácím trhu a vývozní ceny, protože vytlačování způsobené čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou v ocelářském odvětví ovlivnilo japonský trh i trh Unie ve stejné míře. Podle nich to vyplývá z povahy údajné zvláštní situace na trhu, neboť nadbytečná výrobní kapacita v ocelářském odvětví, a zejména v Číně, má celosvětové důsledky a ovlivňuje globální ekonomiku, jak uznává i žadatel. Na podporu tohoto tvrzení porovnaly celkový objem dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Japonska a do Unie a uvedly, že tyto objemy jsou srovnatelné. Podle nich je tomu podobně i v případě ochrany před čínským dovozem. Japonsko by bylo chráněno činiteli uvedenými v 44. a 46. bodě odůvodnění, zatímco Unie by byla chráněna antidumpingovými cly na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících mimo jiné z Čínské lidové republiky ([28]) a ochrannými opatřeními týkajícími se některých výrobků z oceli ([29]). Podle nich se však tato opatření ukázala jako neúčinná při řešení problému nadbytečné výrobní kapacity, jelikož spotřeba v Unii poklesla, zatímco objemy celních kvót se v důsledku každoroční liberalizace zvýšily. To by potvrzoval návrh Komise zaměřený na řešení negativních dopadů globální nadbytečné výrobní kapacity na obchod na trhu s ocelí v Unii ([30]).

(51) Naopak, sdružení EUROFER považovalo v daném případě posouzení možnosti přiměřeného srovnání za zbytečné, protože vývozní ceny neovlivňuje stejná zvláštní situace na trhu, nýbrž jiný ekonomický jev (tj. dopad čínských nadbytečných kapacit na trh Unie). Podle názoru sdružení EUROFER spočíval dumping právě v tom, že vývozní ceny byly záměrně stanoveny na nižší úrovni než ceny odpovídající běžné hodnotě, a to bez ohledu na ekonomickou dynamiku na vývozních trzích. Kromě toho Komise takovou paralelní analýzu neprovádí ani v případě jiných důvodů pro početní zjištění běžné hodnoty. Pokud například Komise dospěje k závěru, že veškerý prodej na domácím trhu se uskutečňuje se ztrátou, a tudíž ne v rámci běžného obchodního styku, nemůže se rozhodnout použít údaje o skutečném prodeji, protože veškerý prodej na trhu Unie se rovněž uskutečňuje se ztrátou. Podle názoru sdružení EUROFER je tento druhý prvek irelevantní.

([28]) Naposledy uloženo prováděcím nařízením Komise (EU) 2022/2068 ze dne 26. října 2022, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Ruské federace na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 149, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/2068/oj).

([29]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/159 ze dne 31. ledna 2019 o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 31, 1.2.2019, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/159/oj).

([30]) Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se řeší negativní účinky celosvětové nadměrné kapacity na obchod na trhu s ocelí v Unii (COM(2025) 726 final, 7.10.2025).

(52) Kromě toho společnosti Nippon Steel, JFE, Kobe a Tatmetal tvrdily, že i kdyby byly splněny podmínky podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení, Komise by nemohla podle úvodní věty čl. 2 odst. 6 opomenout skutečné zisky společností Nippon Steel a Tatmetal z jejich domácího prodeje v rámci běžného obchodního styku, jelikož čl. 2 odst. 3 Komisi umožňoval pouze početní zjištění běžné hodnoty. Podle nich totiž platí, že pokud existují skutečné údaje o výrobě a prodeji v rámci běžného obchodního styku, musí Komise tyto údaje použít ke stanovení výše zisku, jak to vysvětlil Soudní dvůr ve věci Goldstar v. Rada ([31]) a jak vyplývá z několika rozhodnutí WTO ([32]). Podle nich lze při početním zjišťování běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6 základního nařízení zisk ze skutečného domácího prodeje v rámci běžného obchodního styku opomenout pouze v případě, že se v rámci běžného obchodního styku neuskutečňuje žádný prodej na domácím trhu. V tomto ohledu nemohla Komise zaměňovat běžný obchodní styk se zvláštní situací na trhu za účelem nezohlednění zisku dosaženého z domácího prodeje v rámci běžného obchodního styku, jelikož se jedná o dva odlišné pojmy, jak dokládá použití spojky „nebo“ mezi nimi v čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Na základě rozsudku ve věci NutraSweet v. Rada ([33]) společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe tvrdily, že kritérium „běžného obchodního styku“ se týká povahy samotných prodejů, a nikoli povahy trhu, na kterém společnost působí. Společnosti Nippon Steel, JFE, Kobe a Tatmetal rovněž odkázaly na případ Rada v. Alumina ([34]). Skutečnost, že by to mohlo vést k tomu, že početně zjištěná běžná hodnota by se rovnala cenám při prodeji na domácím trhu, které byly kvůli zvláštní situaci na trhu opomenuty, by podle společností Nippon Steel, JFE a Kobe byla irelevantní; tyto společnosti se odvolaly na případ Hansol ([35]).

(53) Sdružení EUROFER s tímto názorem nesouhlasilo a zastávalo stanovisko, že prodej na domácím trhu ovlivněném zvláštní situací na trhu by neprobíhal v rámci běžného obchodního styku, což Komisi brání v tom, aby vycházela ze skutečných cen. Sdružení EUROFER rovněž namítalo, že ani případ „Rada v. Alumina“, ani případ „NutraSweet v. Rada“ nepodporují závěr, že kritérium běžného obchodního styku se vztahuje k povaze samotných prodejů, a nikoli k povaze trhu, na kterém společnost působí.

(54) Společnost Nippon Steel znovu zdůraznila, že sdružení EUROFER zaměňovalo pojmy „běžný obchodní styk“ a „zvláštní situace na trhu“, které jsou v čl. 2 odst. 3 základního nařízení jasně rozlišeny, a že skutečnost, že kritérium běžného obchodního styku se týká povahy samotných prodejů, byla jasně uvedena v rozsudku ve věci NutraSweet v. Rada ([36]). Naproti tomu nařízení Rady (ES) č. 1972/2002 ([37]), jímž byl pojem zvláštní situace na trhu poprvé zaveden do základního nařízení, uvádí, že politickým důvodem pro zavedení zvláštní situace na trhu bylo zaměření na širší strukturální podmínky na trhu, nikoli na prodej konkrétní společnosti ([38]). Společnost Nippon Steel navíc poukázala na to, že v čl. 2 odst. 6 základního nařízení není o zvláštní situaci na trhu žádná zmínka; místo toho se zde používá pojem „běžný obchodní styk“. Společnost Nippon Steel rovněž tvrdila, že je

([31]) Rozsudek ze dne 13. února 1992, Goldstar Co. Ltd v. Rada Evropských společenství, C-105/90, EU:C:1992:69, body 35–38.

([32]) Zpráva panelu, *Austrálie – Antidumpingová a vyrovnávací cla na některé výrobky z Číny*, WT/DS603/R a Add.1, přijata dne 26. dubna 2024, odstavce 7.115–7.116; Zpráva panelu, *Pákistán – Antidumpingová opatření týkající se biaxiálně orientované polypropylenové fólie ze Spojených arabských emirátů*, WT/DS538/R a Add.1, rozeslána členům WTO dne 18. ledna 2021, proti ní bylo podáno odvolání dne 22. února 2021, odstavce 7.147–7.148; Zpráva odvolacího orgánu, *Evropská společenství – Antidumpingová cla na dovoz ložního prádla z bavlny z Indie*, WT/DS141/AB/R, přijata dne 12. března 2001, DSR 2001:V, s. 2049, odstavec 81; a Zpráva odvolacího orgánu, Čína – Opatření ukládající antidumpingová cla na bezešvé trubky a duté profily z vysoce účinné nerezavějící oceli („HP-SSST“) pocházející z Japonska a Čína – Opatření ukládající antidumpingová cla na bezešvé trubky a duté profily z vysoce účinné nerezavějící oceli („HP-SSST“) pocházející z Evropské unie, WT/DS454/AB/R a Add.1 / WT/DS460/AB/R a Add.1, přijato 28. října 2015, DSR 2015:IX, s. 457, odstavce 5.25 až 5.27.

([33]) Rozsudek ze dne 3. května 2001 ve věcech Ajinomoto Co., Inc. a NutraSweet Company v. Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství, spojené věci C-76/98 P a C-77/98 P, EU:C:2001:234, bod 38.

([34]) Rozsudek ze dne 1. října 2014, Rada Evropské unie v. Alumina d.o.o., C-393/13 P, EU:C:2014:2245, bod 30.

([35]) Usnesení ze dne 13. června 2024, Hansol Paper Co. Ltd v. Evropská komise, T-199/23, EU:T:2024:388, bod 63.

([36]) Spojené věci C-76/98 P a C-77/98 P, NutraSweet v. Rada, bod 38.

([37]) Nařízení Rady (ES) č. 1972/2002 ze dne 5. listopadu 2002, kterým se mění nařízení (ES) č. 384/96 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 305, 7.11.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1972/oj).

([38]) Nařízení (ES) č. 1972/2002, 3. bod odůvodnění.

třeba vycházet ze zisků z prodejů uskutečněných v rámci běžného obchodního styku, a to na základě zprávy panelu ve věci ES – Losos (Norsko) ([39]). Společnost Nippon Steel namítala, že i v případech, kdy objem prodeje daného výrobku není dostatečný k tomu, aby bylo možné vycházet z údajů o domácím prodeji, by Komise i tak zohlednila ziskovost těchto prodejů uskutečněných v rámci běžného obchodního styku, a to v souladu s čl. 2 odst. 6 a rozsudkem ve věci PT Musim Mas v. Komise ([40]). Podle názoru společnosti Nippon Steel by to mělo platit i v případě, že se v důsledku zvláštní situace na trhu neberou v úvahu ceny na domácím trhu, a žadatel neprokázal, že prodej japonských výrobců na domácím trhu neprobíhal v rámci běžného obchodního styku.

(55) Společnosti Nippon Steel, JFE a Kobe dále tvrdily, že pokud by se Komise přesto rozhodla použít čl. 2 odst. 6 písm. c), měla by povinnost vypočítat horní hranici zisku, aby zajistila, že nebude překročena, jak připomněl panel ve věcech „EU – Obuv (Čína)“ ([41]) a „EU – Biodiesel (Indonésie)“ ([42]). Komise by proto měla zúčastněným stranám sdělit, jaká je výše této hranice a jakým způsobem ji stanovila. Na závěr připomněly, že pojem „běžně realizovaný zisk“ se vztahuje na zisky, které jsou dosahovány pravidelně nebo obvykle.

(56) V této souvislosti sdružení EUROFER argumentovalo, že Komise měla uplatnit písmeno c), jelikož písmeno a) nebylo možné použít, protože zvláštní situace na trhu měla dopad na veškerý prodej, písmeno b) nebylo možné použít, protože narušující účinky čínských nadbytečných kapacit na výrobky z oceli se mohly vztahovat na širokou škálu výrobků z oceli a žádné jiné výrobky se dostatečně nepodobaly specifikům plochých za studena válcovaných výrobků z oceli.

(57) Společnost Nippon Steel reagovala připomínkami, které byly uvedeny pouze v důvěrné verzi a týkaly se možných zisků, které mají být zohledněny.

(58) Společnost JSW Steel Limited a společnosti, které jsou s ní ve spojení (dále jen „JSW“), nesouhlasily s tvrzením žadatele, že čl. 2 odst. 3 základního nařízení představuje právní základ pro úpravu nákladů při výpočtu běžné hodnoty, a to i v případě, že Komise v Indii zjistila zvláštní situaci na trhu. Společnost JSW tvrdila, že podle základního nařízení by existence zvláštní situace na trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 tohoto nařízení umožňovala pouze použití početně zjištěné běžné hodnoty, vypočítané na základě výrobních nákladů, namísto skutečných prodejních cen.

(59) Společnost JSW tvrdila, že pouhé zjištění existence zvláštní situace na trhu na indickém trhu obecně nebude stačit a že Komise bude muset prokázat, že společnost JSW byla údajnou zvláštní situací na trhu skutečně dotčena. Společnost JSW navíc tvrdila, že nebyla dotčena žádnou z údajných zvláštních situací na trhu.

(60) Pokud jde o železnou rudu, společnost JSW tvrdila, že na železnou rudu s obsahem železa nižším než 58 % se nevztahují žádná vývozní omezení a že žadatel neprokázal, jakým způsobem by jakákoli opatření v Indii vedla ke snížení ceny železné rudy na domácím trhu ve srovnání s vývozní cenou. Společnost JSW rovněž tvrdila, že pokud jde o železnou rudu s obsahem železa nad 58 %, případná zvláštní situace na trhu by se na množství, které společnost JSW dovezla, nevztahovala. Společnost JSW navíc tvrdila, že cena, za kterou nakupovala domácí surovou železnou rudu s obsahem železa nad 58 %, byla v souladu s dovozní cenou. A konečně, pokud jde o vlastní spotřebu železné rudy, společnost JSW tvrdila, že cena, kterou zaplatila, byla vyšší než tržní cena a že jedinou výhodou využití pro vlastní spotřebu pro společnost JSW byla jistota dodávek.

(61) Pokud jde o uhlí, společnost JSW uvedla, že podnět nerozlišuje mezi koksovatelným uhlím, které je přímou surovinou v procesu výroby oceli, a nekoksovatelným uhlím, které se používá k výrobě energie. Společnost JSW tvrdila, že jelikož tyto dva produkty nejsou vzájemně zaměnitelné a trhy s těmito dvěma produkty jsou odlišné, měla by Komise tvrzení, že v Indii existuje zvláštní situace na trhu s uhlím, ignorovat. Společnost JSW rovněž uvedla, že dovážela většinu potřebného koksovatelného uhlí, protože domácí zásoby koksovatelného uhlí nebyly dostatečné a jeho kvalita nebyla pro výrobu oceli vyhovující. Na závěr společnost JSW tvrdila, že její nákupní ceny koksovatelného uhlí byly srovnatelné s mezinárodními cenami, což dokazovalo, že domácí politika neměla za následek pokles indických dovozních cen.

([39]) Zpráva panelu, *Evropská společenství – Antidumpingové opatření týkající se lososa chovaného pro hospodářské účely z Norska*, WT/DS337/R, přijata dne 15. ledna 2008, a Corr.1, DSR 2008:I, s. 3, odstavec 7.298.

([40]) Rozsudek ze dne 2. července 2025, PT Musim Mas v. Komise, T-176/23, EU:T:2025:662, bod 116.

([41]) Zpráva panelu, *Evropská unie – Antidumpingová opatření týkající se určité obuvi z Číny*, WT/DS405/R, přijata dne 22. února 2012, DSR 2012:IX, s. 4585, body 7.299–7.300.

([42]) Zpráva panelu, Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Indonésie, WT/DS480/R a Add.1, přijatá dne 28. února 2018, DSR 2018:II, s. 605, bod 7.51.

(62) Pokud jde o šrot, společnost JSW uvedla, že tvrzení o zvláštní situaci na trhu s uhlím je v rozporu s tvrzením o zvláštní situaci na trhu se šrotem, protože zvláštní situace na trhu s uhlím by vedla ke snížení poptávky po šrotu. Společnost JSW tvrdila, že žadatel neprokázal, jak indická opatření týkající se šrotu, jako je například 15 % vývozní clo, přispěla ke snížení cen šrotu. Společnost JSW rovněž tvrdila, že i několik dalších zemí, včetně Evropské unie, zavedlo opatření na podporu recyklace šrotu a že žadatel neprokázal, v čem spočívá specifický nebo odlišný charakter indických opatření, což je podle společnosti JSW nezbytné pro prokázání existence zvláštní situace na trhu.

(63) Společnost JSW tvrdila, že i kdyby existovala zvláštní situace na trhu, měla by Komise posoudit, zda by tato zvláštní situace umožňovala přiměřené srovnání mezi prodejem na domácím trhu a prodejem na vývoz. Společnost JSW dále tvrdila, že její výrobní náklady jsou stejné bez ohledu na to, zda je dotčený výrobek prodáván na domácím trhu, nebo vyvážen. Společnost JSW rovněž tvrdila, že příslušné vstupní suroviny byly vkládány do pece bez rozlišení jejich původu, což dále potvrzuje skutečnost, že při výrobě výrobků v předchozím stupni zpracování, jako jsou například za tepla válcované svitky, výrobní linky nevěděly, zda bude svitek dále zpracován na ploché za studena válcované výrobky z oceli, nebo prodán v této podobě.

(64) Společnost JSW nesouhlasila s tvrzením žadatele, že velké objemy čínského dovozu výrobku, který je předmětem šetření, stlačily ceny na indickém domácím trhu, čímž oslabily schopnost indických výrobců prodávat se ziskem, a že v důsledku toho indičtí výrobci přesměrovali svou produkci na trh Unie. Společnost JSW tvrdila, že tento efekt vytlačování, o němž hovoří žadatel, není specifický pro Indii a nemá prokazatelné dopady na ceny, obchodní toky ani ziskovost indických výrobců. Společnost JSW dále tvrdila, že její zisk na domácím trhu nebyl ovlivněn čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou a že její objem prodeje zůstal vysoký jak na domácím trhu, tak na exportních trzích. Pokud jde o ceny, společnost JSW tvrdila, že vývoj na domácím trhu byl podobný jako na vývozních trzích. Společnost JSW navíc uvedla, že čínský dovoz je ve srovnání s ostatními dovozními zeměmi velmi nízký (3–12 % celkového dovozu), že čínský dovoz představuje pouze 0,2–0,3 % domácí spotřeby a že vývoj čínského dovozu zaostává za vývojem domácí spotřeby. Na závěr společnost JSW uvedla, že Indie uplatňuje opatření na ochranu obchodu vůči výrobku, který je předmětem šetření.

(65) Společnost JSW tvrdila, že podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení musí údajná zvláštní situace na trhu způsobit, že cena na domácím trhu není vhodná pro srovnání s vývozní cenou. Společnost JSW dále tvrdila, že tyto dvě ceny byly srovnatelné, jelikož Indie uplatňovala účinná opatření na ochranu obchodu vůči výrobku, který je předmětem šetření, a na rozdíl od mnoha jiných zemí zaznamenávala rostoucí domácí poptávku.

(66) Společnost JSW nesouhlasila s tvrzením uvedeným v podnětu, že v případě zjištění existence zvláštní situace na trhu by Komise mohla při stanovení běžné hodnoty upravit zisk. Společnost JSW tvrdila, že Komise nemá žádný právní základ k tomu, aby při početním zjišťování běžné hodnoty nebrala v úvahu skutečný zisk, kterého společnost JSW dosáhla z prodeje na domácím trhu. Na závěr společnost JSW dodala, že i kdyby se Komise opírala o čl. 2 odst. 6 základního nařízení, musí Komise zúčastněným stranám sdělit, jaká je tato horní hranice, a stanovit ji tak, aby zajistila, že použitá výše zisku nepřesáhne zisk, kterého obvykle dosahují ostatní vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků téže obecné kategorie na domácím trhu země původu.

(67) Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu uvedl, že v nedávném antidumpingovém šetření Unie týkajícím se dovozu za tepla válcovaných plochých výrobků z oceli z Vietnamu nebyla Unie schopna prokázat existenci narušení trhu se surovinami. Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu tvrdil, že stejný závěr platí i pro ploché za studena válcované výrobky z oceli, jelikož se tyto výrobky vyrábí z oceli válcované za tepla. Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu uvedl, že podnět obsahoval právní a skutkové chyby. Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu dále tvrdil, že vietnamská politika v oblasti vývozu nerostných surovin je zaměřena na zajištění udržitelného hospodaření a efektivního využívání přírodních zdrojů země, a to v plném souladu s vnitrostátními právními předpisy a mezinárodními závazky, jako je například článek XX dohody GATT z roku 1994.

(68) Společnost POSVIET rovněž uvedla, že Komise v rámci antidumpingového šetření týkajícího se dovozu některých plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli (dále jen „PTV“) pocházejících z Vietnamu, Japonska, Indie a Egypta (dále jen „šetření týkající se *plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli*“) ([43]) dospěla k závěru, že nelze prokázat existenci zvláštní situace na trhu ve Vietnamu. Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu uvedl, že většina plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli, které využívá vietnamský domácí průmysl, pochází od domácích výrobců, jako jsou například společnosti Hoa Phat Dung Quat Steel Corporation a Formosa Ha Tinh Steel Corporation. Společnost POSVIET dále tvrdila, že jelikož podnět v rámci tohoto šetření vycházel ze stejných důkazů, mimo jiné pokud jde o ceny koksovatelného uhlí, železné rudy a ocelového šrotu na domácím trhu, měla by Komise rovněž shledat, že tyto důkazy nejsou dostatečné k prokázání existence zvláštní situace na trhu ve Vietnamu. Společnost POSVIET rovněž odkázala na závěry Tribunálu ve věci „Biodiesel“ ([44]), která se zabývala posouzením Komise ohledně dopadu indonéského systému diferencované vývozní daně na ceny surového palmového oleje na domácím trhu a souvisejících podmínek, které je třeba prokázat v souvislosti se zkreslenými cenami surovin na domácím trhu.

(69) Pokud jde o opatření týkající se železné rudy, ocelového šrotu a koksovatelného uhlí, vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu a společnost POSVIET tvrdily, že žadatel nepředložil žádné důkazy o tom, že by tato opatření skutečně vedla ke zkreslení na domácím trhu se surovinami, a že pouhá existence vývozních daní či jiných politických opatření nemůže automaticky odůvodnit závěr, že ceny jsou uměle nízké. Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu a společnost POSVIET rovněž nesouhlasily s tím, že vertikálně integrované společnosti a kampaň „Vietnamci upřednostňují vietnamské výrobky“ představují zvláštní situaci na trhu. Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu rovněž odmítl jakoukoli účast na řízení a stanovování cen podniků zabývajících se výrobou a vývozem plochých výrobků z oceli válcovaných za studena a upřesnil, že „Strategie rozvoje ocelářského průmyslu do roku 2030 s vizí do roku 2050“ byla v roce 2018 ukončena. A nakonec společnost POSVIET nesouhlasila s tím, že skutečnost, že ceny plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli byly v Číně uměle nízké (*quod non*), neznamená, že ceny plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli ve Vietnamu byly uměle nízké pouze v důsledku obchodu.

(70) Připomínky zúčastněných stran uvedené v 39. až 69. bodě odůvodnění neměly pro zahájení šetření žádný význam. Všechny tyto připomínky se totiž týkaly záležitostí, které bylo možné vyjasnit až v průběhu šetření, a nikoli důkazů uvedených v podnětu. Komise proto vzala tyto připomínky na vědomí. Závěry Komise vyplývající z šetření všech těchto záležitostí jsou v příslušných případech uvedeny v odpovídajících oddílech tohoto nařízení.

1.4.2. *Tvrzení týkající se objemu dovozu a kumulace*

(71) Několik zúčastněných stran, konkrétně turecká vláda, společnosti POSVIET, Nippon Steel & JP a tchajwanské společnosti, zpochybnilo dostatečnost a srovnatelnost objemů dovozu pro účely kumulace.

(72) Turecká vláda a společnost Nippon Steel & JP tvrdily, že dovoz nebyl významný ve smyslu čl. 5 odst. 7 a čl. 3 odst. 4 základního nařízení, přičemž se odvolávaly na nízké či kolísající tržní podíly. Společnost POSVIET rovněž tvrdila, že dovoz byl zanedbatelný. Dále tvrdily, že úroveň vývozu je strukturálně omezena a že kumulace není na místě vzhledem k rozdílům v dovozních podmínkách, vlastnostech výrobků a konkurenční situaci.

(73) Komise dospěla k závěru, že ve fázi zahájení řízení vyžaduje čl. 5 odst. 3 základního nařízení dostatečné důkazy o dovozu, nikoli však definitivní posouzení jeho přesného dopadu.

(74) Podnět poskytuje dostatečné důkazy o tom, že dovoz z dotčených zemí vstoupil na trh Unie ve značném objemu a konkuruje výrobku Unie za podobných podmínek hospodářské soutěže, neboť dovážené výrobky i výrobky Unie cílí na stejné konečné uživatele a zaměřují se na podobné segmenty trhu, čímž je zajištěna přímá zaměnitelnost.

([43]) Prováděcí nařízení (EU) 2025/1919.

([44]) Věci T-120/14, PT Ciliandra Perkasa v. Rada, a T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri v. Rada, rozsudky Tribunálu Evropské unie ze dne 15. září 2016 („Biodiesel“). Viz také věci T-112/14 až T-116/14 a T-119/14, rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 2016.

(75) Kromě toho v této fázi nic nenasvědčuje tomu, že by kumulace zkreslila analýzu újmy. Naopak, *prima facie* důkazy naznačují, že dotčené dovozy se vyskytují současně na trhu Unie a vyvíjejí souběžný cenový tlak.

(76) Podmínky pro kumulaci jsou tedy splněny již ve fázi zahájení řízení. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

(77) Po poskytnutí informací společnosti Nippon Steel Corporation, JFE Steel Corporation a Kobe Steel, Ltd. (dále jen „japonští výrobci“) zopakovaly své argumenty týkající se dostatečnosti a srovnatelnosti objemů dovozu pro účely kumulace. Dospěly k závěru, že Komise se těmito argumenty dostatečně nezabývala, a požádaly o jejich zohlednění v konečných zjištěních. V této souvislosti několik zúčastněných stran ze zemí, u nichž nebyla zjištěna žádná zvláštní situace na trhu ovlivňující spolehlivost cen na domácím trhu, tvrdilo, že jejich dovoz neměl být posuzován souhrnně s dovozem z ostatních dotčených zemí. Tvrdily, že vzhledem k tomu, že v některých jiných zemích byla zjištěna zvláštní situace na trhu, neměla Komise kumulovat dovoz z jejich zemí původu s dovozem ze zemí, kterých se zvláštní situace na trhu týká, aniž by při posuzování kumulace náležitě zohlednila tento rozdíl.

(78) Komise uvedla, že se zvláštní situace na trhu posuzuje pro určení běžné hodnoty. Toto posouzení nesouvisí se samostatným hodnocením podle čl. 3 odst. 4, které se týká podmínek hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky na trhu Unie a mezi těmito dovozy a výrobním odvětvím Unie. Ustanovení čl. 2 odst. 3 se zaměřuje na situaci na domácím trhu vývozních zemí; ustanovení čl. 3 odst. 4 se zaměřuje na hospodářskou soutěž v rámci Unie. Zjištění, že panovala u některých vyvážejících zemí zvláštní situace na trhu, proto sama o sobě neznamenají různé tržní chování na trhu Unie.

(79) Komise rovněž podotkla, že kumulace vyžaduje posouzení, zda mají dovážené výrobky podobné fyzické vlastnosti a zaměnitelná konečná použití a zda vývozci vykazují podobné tržní chování a srovnatelný soutěžní vztah s výrobním odvětvím Unie. Toto posouzení vychází z prvků, jako je souběžná přítomnost na trhu, srovnatelné stanovováni cen, překrývající se prodejní kanály a odběratelé a podobné trendy v objemech dovozu a podílu na trhu. Šetření ukázalo, že dovoz z Japonska a dovoz z ostatních dotčených zemí se v období šetření vyskytovaly současně na trhu Unie, byly zaměřeny na stejné konečné uživatele a tržní segmenty, byly přímo zaměnitelné s výrobkem Unie a vyvíjely souběžný cenový tlak.

(80) Komise proto potvrdila jejich zahrnutí do prokazování újmy kumulativně a námitku zamítla.

1.4.3. *Tvrzení týkající se neexistence újmy pro výrobní odvětví Unie*

(81) Zúčastněné strany tvrdily, že důkazy o újmě byly nedostatečné nebo neodrážely podstatnou újmu ve smyslu článku 3 základního nařízení. Turecká vláda, společnost Nippon Steel & JP a tchajwanské společnosti tvrdily, že v podnětu bylo uváděno silné postavení výrobního odvětví Unie na trhu se stabilními či vysokými tržními podíly a že ukazatele, jako jsou kapacita, výroba a investice, nevykazovaly žádné podstatné zhoršení. Společnost POSVIET uvedla, že výrobní odvětví Unie si zachovalo odolnost navzdory nepříznivým tržním podmínkám, včetně normalizace situace po pandemii a zvýšených nákladů. Dále tvrdily, že podnět neobsahoval dostatečné *prima facie* důkazy týkající se několika ukazatelů újmy, včetně produktivity, návratnosti investic, peněžních toků, mezd, růstu a schopnosti získávat kapitál, a že zahájení řízení proto nebylo opodstatněné.

(82) Komise připomněla, že čl. 5 odst. 2 a čl. 5 odst. 3 základního nařízení vyžadují k odůvodnění zahájení řízení pouze dostatečné důkazy, které jsou přiměřeně dostupné. Podnět obsahoval relevantní důkazy týkající se klíčových faktorů újmy, které mají dopad na výrobní odvětví Unie, včetně klesající ziskovosti, cenového tlaku a zhoršujících se ukazatelů výkonnosti. Existence určitých stabilních ukazatelů, jako jsou například stabilní tržní podíly, nevylučuje zjištění podstatné újmy, pokud ostatní ukazatele vykazují negativní vývoj. Chybějící údaje ke všem ukazatelům, na které se odvolává společnost POSVIET, proto nezbavily zahájení řízení jeho opodstatnění. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

1.4.4. *Tvrzení ohledně příčinné souvislosti*

(83) Turecká vláda, společnost Nippon Steel & JP, tchajwanské společnosti a společnost POSVIET zpochybnily existenci příčinné souvislosti mezi údajným dovozem za dumpingové ceny a újmou utrpěnou výrobním odvětvím Unie. Tvrdily, že zhoršení výkonnosti bylo způsobeno především jinými faktory, jako je pokles spotřeby, zvýšení nákladů na energii a suroviny, úpravy po pandemii a strategická rozhodnutí výrobců v Unii.

(84) Komise připomněla, že ve fázi zahájení řízení vyžaduje čl. 5 odst. 3 pouze dostatečné důkazy o potenciální příčinné souvislosti, nikoli konečné zjištění podle čl. 3 odst. 6 a 7. Podnět obsahoval důkazy o souběžném dovozu z dotčených zemí a o zhoršení výkonnosti výrobního odvětví Unie, včetně ukazatelů cenového tlaku. Alternativní vysvětlení předložená těmito stranami jsou pro fázi šetření relevantní, avšak nevyvracejí *prima facie* příčinnou souvislost. Tyto argumenty byly proto zamítnuty.

1.4.5. *Tvrzení týkající se rozsahu opatření a metodiky (cílový zisk, úpravy)*

(85) Několik zúčastněných stran zpochybnilo některé aspekty výpočtu rozpětí újmy a početního zjištění běžné hodnoty uvedené v podnětu. Tvrdily, že cílový zisk je nadměrný a neodpovídá běžným tržním podmínkám a že zahrnutí nákladů souvisejících se systémem obchodování s emisemi (ETS) by mohlo vést k dvojímu započítání. Turecká vláda a společnost Nippon Steel & JP dále zpochybnily úpravy související s investicemi a metodiky rozvržení nákladů.

(86) Komise dospěla k závěru, že ve fázi zahájení řízení je žadatel povinen předložit přiměřené odhady založené na dostupných důkazech. Metodická stanovení, včetně výběru cílového zisku, zacházení s náklady v rámci systému obchodování s emisemi (ETS) a metodik úprav, představují složité technické otázky, které budou v průběhu šetření podrobeny ověření. Argumenty předložené tureckou vládou, společnostmi Nippon Steel & JP, tchajwanskými společnostmi a společností POSVIET se tedy týkaly záležitostí, které nešlo ve fázi zahájení řízení jednoznačně posoudit, a byly proto zamítnuty.

1.4.6. *Tvrzení týkající se zkreslení na trhu surovin*

(87) Společnost POSVIET uvedla, že podmínky pro použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení nebyly splněny, a argumentovala tím, že Vietnam využívá dovážené suroviny nakupované za ceny na mezinárodním trhu a že nebyla prokázána žádná podstatná zkreslení. Vietnamský Úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu dále uvedl, že lokálně vytěžené suroviny, které jsou potřebné k výrobě za tepla válcovaných svitků, nesplňovaly požadavky ocelářského průmyslu a obecně by nemohly být použity ve výrobním procesu za tepla válcovaných svitků.

(88) Komise připomněla, že ve fázi zahájení řízení se vyžadují pouze dostatečné důkazy naznačující existenci podstatných zkreslení na trhu surovin, která ovlivňují výrobní náklady v zemi vývozu a potenciálně i účinnost pravidla o nižším clu. Komisí bylo konstatováno, že podnět obsahoval takové dostatečné důkazy, včetně informací o relevantních tržních podmínkách a faktorech, které by mohly ovlivňovat ceny surovin a nákladové struktury v zemích vývozu.

(89) Komise dále dospěla k závěru, že posouzení těchto zkreslení vyžaduje komplexní analýzu struktury trhu, cenových podmínek a možného vlivu státu, kterou nelze v počáteční fázi řízení jednoznačně provést. Argumenty společnosti POSVIET byly proto zamítnuty.

1.4.7. *Tvrzení týkající se zájmu Unie*

(90) Některé strany, konkrétně turecká vláda, společnosti Nippon Steel & JP, tchajwanské společnosti a společnost BSH Hausgeräte GmbH, uvedly, že zavedení opatření by nebylo v zájmu Unie ve smyslu článku 21 základního nařízení. Tvrdily, že tato opatření by zvýšila vstupní náklady pro navazující odvětví, včetně automobilového průmyslu, strojírenství a odvětví domácích spotřebičů, a negativně by ovlivnila konkurenceschopnost, zaměstnanost a stabilitu dodavatelského řetězce.

(91) Komise připomněla, že posouzení zájmu Unie podle článku 21 se neprovádí ve fázi zahájení řízení, nýbrž až ve fázi přijímání prozatímních nebo konečných opatření. V důsledku toho byly námitky předložené tureckou vládou, společnostmi Nippon Steel & JP, tchajwanskými společnostmi a společností BSH Hausgeräte GmbH zamítnuty.

1.5. **Výběr vzorku**

(92) V oznámení o zahájení Komise uvedla, že může v souladu s článkem 17 základního nařízení vybrat vzorek zúčastněných stran.

Výběr vzorku výrobců v Unii

(93) V oznámení o zahájení Komise uvedla, že předběžně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě největšího reprezentativního objemu výroby a prodeje se zajištěním zeměpisného rozložení. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily, neobdržela však žádné připomínky.

(94) Konečný vzorek se tedy skládal ze tří výrobců v Unii nacházejících se ve třech různých členských státech. To představuje více než 24 % odhadovaného celkového objemu výroby a 17 % odhadovaného prodeje obdobného výrobku na volném trhu v Unii. Vzorek je pro výrobní odvětví Unie reprezentativní.

Výběr vzorku dovozců, kteří nejsou ve spojení

(95) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení.

(96) Žádný z dovozců, kteří nejsou ve spojení, informace neposkytl ani nesouhlasil se zařazením do vzorku.

Výběr vzorku vyvážejících výrobců

(97) Aby mohla Komise rozhodnout, zda byl výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala všechny vyvážející výrobce v Indii, Japonsku, Tchaj-wanu, Turecku a ve Vietnamu, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení. Komise kromě toho požádala zastoupení Indické republiky při Evropské unii, zastoupení Japonska při Evropské unii, zastoupení Tchaj-peje při Evropské unii, zastoupení Turecké republiky při Evropské unii a zastoupení Vietnamské socialistické republiky při Evropské unii, aby určila a/nebo kontaktovala případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(98) Požadované informace poskytli čtyři vyvážející výrobci v Indii, kteří souhlasili rovněž se zařazením do vzorku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise vzorek sestávající z jednoho vyvážejícího výrobce na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. Na vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku připadalo [90 %–100 %] odhadovaného celkového množství vyvezeného z Indie do Unie v období šetření. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými vyvážejícími výrobci a s indickými orgány. Žádné připomínky zaslány nebyly.

(99) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo pět společností v Japonsku. Jedna z nich, společnost Daido, během období šetření nehlásila žádný prodej na vývoz do Unie. V pozdější fázi šetření však Komise dospěla k závěru, že tato společnost je ve spojení s vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku, jak je uvedeno v 271. až 273. bodě odůvodnění. Kromě toho další subjekt uvedl hodnotu „0“ u objemu výroby, výrobní kapacity, domácího prodeje i vývozu za období šetření i za ostatní roky požadované ve formuláři pro výběr vzorku, takže jej nebylo možné považovat za výrobce v Japonsku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení

vybrala Komise vzorek sestávající z jednoho vyvážejícího výrobce na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. Na vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku připadalo [80 %–90 %] odhadovaného celkového množství vyvezeného z Japonska do Unie v období šetření. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými vyvážejícími výrobci a s japonskými orgány. Žádné připomínky zaslány nebyly.

(100) Požadované informace poskytli a se zařazením do vzorku souhlasili tři vyvážející výrobci z Tchaj-wanu patřící do dvou skupin. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise vzorek dvou vyvážejících výrobců z jedné skupiny na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně přezkoumán. Na vyvážející výrobce zařazené do vzorku připadalo [60 %–70 %] odhadovaného celkového množství vyvezeného z Tchaj-wanu do Unie v období šetření. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými vyvážejícími výrobci a s tchajwanskými orgány. Žádné připomínky zaslány nebyly.

(101) Požadované informace poskytlo a se zařazením do vzorku souhlasilo šest vyvážejících výrobců v Turecku. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise vzorek sestávající ze dvou vyvážejících výrobců na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. Na vyvážející výrobce zařazené do vzorku připadalo [50–60] % odhadovaného celkového množství vyvezeného z Turecka do Unie v období šetření. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými vyvážejícími výrobci a s tureckými orgány. Žádné připomínky zaslány nebyly.

(102) Požadované informace poskytli a se zařazením do vzorku souhlasili tři vyvážející výrobci ve Vietnamu. V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení vybrala Komise vzorek sestávající z jednoho vyvážejícího výrobce na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. Na vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku připadalo [80–90] % odhadovaného celkového množství vyvezeného z Vietnamu do Unie v období šetření. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými vyvážejícími výrobci a s vietnamskými orgány. Žádné připomínky zaslány nebyly.

1.6. **Odpovědi na dotazník a inspekce na místě**

(103) Jak bylo oznámeno v oznámení o zahájení, Komise zaslala orgánům všech dotčených zemí konkrétní dotazníky za účelem prošetření tvrzení o zvláštní situaci na trhu v důsledku efektu vytlačování způsobeného čínským dovozem. Tyto dotazníky požadovaly informace, které Komise považovala za nezbytné k prošetření údajného efektu vytlačování, jako jsou například objemy, ceny a tržní podíly dovozu a prodeje na domácím trhu v dotčených zemích. Tyto informace byly vyžádány za období od 1. ledna 2022 do 30. června 2025, tedy za stejné období, které bylo použito pro určení dumpingu a újmy v rámci šetření (viz 107. bod odůvodnění). Komise rovněž zaslala vládám Indie a Vietnamu konkrétní dotazníky s cílem prošetřit tvrzení o zvláštní situaci na trhu v důsledku opatření týkajících se konkrétních vstupů pro ploché za studena válcované výrobky z oceli.

(104) Žadatel dále v podnětu poskytl dostatečné důkazy o možných zkresleních na trhu surovin v Indii a ve Vietnamu, která se týkala dotčeného výrobku. Proto se toto šetření zabývalo těmito údajnými zkresleními na trhu surovin, jak bylo oznámeno v oznámení o zahájení, aby se určilo, zda se v souvislosti s Indií a Vietnamem použije ustanovení čl. 7 odst. 2a a čl. 7 odst. 2b základního nařízení. Z tohoto důvodu zaslala Komise v této souvislosti indické a vietnamské vládě dodatečné dotazníky.

(105) Komise zaslala dotazníky také výrobcům v Unii zařazeným do vzorku, vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku, známým dovozcům, kteří nejsou ve spojení, a uživatelům. Stejné dotazníky byly v den zahájení zpřístupněny rovněž na internetu ([45]).

([45]) https://tron.trade.ec.europa.eu/investigations/case-view?caseId=2812.

(106) Komise si vyžádala a ověřila veškeré informace, které považovala za nezbytné pro určení dumpingu, jím způsobené újmy, zájmu Unie, existence zvláštní situace na trhu a zkreslení na trhu surovin ve smyslu čl. 7 odst. 2 písm. a) základního nařízení. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení byly prováděny v prostorách orgánů všech dotčených zemí a u těchto společností:

Výrobci v Unii:

— ArcelorMittal, Gent, Belgie

— ArcelorMittal, Asturie, Španělsko

— Thyssenkrupp Steel Europe AG, Duisburg, Německo

Vyvážející výrobci v Indii:

— JSW Steel Limited, Bombaj

— JSW Steel Coated Products Limited, Bombaj

Vyvážející výrobce v Japonsku:

— Nippon Steel Corporation, Tokio, Japonsko

Obchodníci ve spojení:

— Marubeni-Itochu Steel Inc., Tokio, Japonsko

— Metal One Corporation, Tokio, Japonsko

— Nippon Steel Trading Corporation, Tokio, Japonsko

— Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd., Tokio, Japonsko

— Steel Center Co., Ltd., Tokio, Japonsko

— NST Coil Center Co., Ltd., Tokio, Japonsko

Dovozci v Unii ve spojení:

— Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH, Düsseldorf, Německo

— Nippon Steel Trading Austria GmbH, Vídeň, Rakousko

Vyvážející výrobci na Tchaj-wanu:

— China Steel Corporation, Kaohsiung

— Chung Hung Steel Corporation, Kaohsiung

Obchodník ve spojení:

— China Steel Structure Co., Ltd., Kaohsiung, Tchaj-wan

Vyvážející výrobci v Turecku:

— Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., Bursa

— Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş., Istanbul

Obchodník ve spojení:

— ArcelorMittal Çelik Ticaret A.Ş., Istanbul, Turecko

Dovozci v Unii a/nebo dodavatelé surovin ve spojení (byly provedeny online křížové kontroly na dálku):

— ArcelorMittal Flat Carbon Europe S.A., Lucemburk, Lucembursko

— Bamesa Oțel, S.A., Topoloveni, Rumunsko

Vyvážející výrobce ve Vietnamu:

— POSCO VIETNAM Co., Ltd, Ho Či Minovo Město

Zpracovatelské středisko a obchodník ve spojení:

— POSCO Vietnam Processing Center Joint Stock Company, Phuoc An, Vietnam

Obchodník ve spojení:

— POSCO International Corporation, Soul, Korejská republika

Dodavatel surovin ve spojení:

— POSCO Co. Ltd., Soul, Korejská republika

Dovozce ve spojení v Unii:

— POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH, Eschborn, Německo.

1.7. **Období šetření a posuzované období**

(107) Šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2024 do 30. června 2025 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2022 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

(108) Po poskytnutí informací japonští výrobci namítli, že rok 2022 není vhodným výchozím rokem pro posouzení újmy, jelikož silné hospodářské oživení po pandemii COVID-19 pokračovalo i v první polovině tohoto roku. Podle jejich názoru vytvořily příznivé tržní podmínky panující v roce 2022 zkreslenou referenční hodnotu, což vedlo k nadhodnocení zhoršení situace při srovnání období šetření s tímto rokem. Požádali proto Komisi, aby při posuzování vývoje ukazatelů újmy použila delší referenční období, případně zohlednila podmínky panující v roce 2022.

(109) Je důležité podotknout, že Komise při posuzování újmy vycházela z vývoje situace výrobního odvětví Unie v průběhu celého posuzovaného období, a nikoli pouze ze srovnání mezi rokem 2022 a obdobím šetření. Komise uvedla, že účelem zkoumání víceletého období, a nikoli spoléhání se na jediný rok, je zmírnit účinek cyklických nebo krátkodobých výkyvů a posoudit, zda příslušné trendy zůstávají v dostatečně reprezentativním časovém rámci konzistentní. Posouzení zahrnovalo všechny relevantní hospodářské činitele a ukazatele, které mají vliv na stav výrobního odvětví Unie, včetně prodeje, výroby, podílu na trhu, ziskovosti, zaměstnanosti, peněžních toků, investic a návratnosti investic.

(110) Japonští výrobci tvrdili, že podmínky panující v roce 2022 byly díky oživení po pandemii COVID mimořádně příznivé a že srovnání s obdobím šetření proto nadhodnocovalo zhoršení situace výrobního odvětví Unie. Skutečnost, že na počátku posuzovaného období panovaly příznivé tržní podmínky, však sama o sobě neprokazuje, že následné zhoršení nebylo způsobeno činiteli, které byly v rámci šetření zkoumány.

(111) Posouzení Komise se rovněž neopírá o jediný ukazatel ani o jediný rok, nýbrž vychází z dynamické analýzy. Toto zhoršení se projevilo v několika ukazatelích a týkalo se jak finančních výsledků výrobního odvětví Unie, tak i jeho pozice na trhu Unie. Ukazatele byly rovněž posouzeny z hlediska soudržnosti a směru jejich vývoje v průběhu celého posuzovaného období, včetně let mezi počátečním bodem a obdobím šetření. Souběžný vývoj těchto ukazatelů poskytuje ucelenější obraz o stavu výrobního odvětví Unie než podmínky panující v kterémkoli jednotlivém roce.

(112) Japonští výrobci navíc neprokázali, že zhoršení situace zaznamenané po roce 2022 představovalo pouze návrat k normálním podmínkám, které panovaly před oživením po pandemii COVID-19. Zejména nepředložili důkazy, které by prokázaly, jaká úroveň výkonnosti by měla být pro výrobní odvětví Unie považována za normální, ani důkazy, které by dokládaly, že úrovně dosažené během období šetření byly v souladu s takovými normálními podmínkami.

(113) Komise rovněž dospěla k závěru, že delší referenční období by samo o sobě nevedlo k vhodnějšímu posouzení újmy. Prodloužení lhůty by nezbavilo povinnosti posoudit skutečný vývoj odvětví Unie během posuzovaného období ani prokázat, že zaznamenané zhoršení nesouviselo s dovozem za dumpingové ceny.

(114) Japonští výrobci rovněž neurčili žádný konkrétní ukazatel újmy, u něhož by bylo možné zhoršení připsat výlučně ukončení oživení po pandemii COVID-19. Tento argument tedy nevysvětluje celkové zhoršení, které bylo zaznamenáno u všech ukazatelů újmy.

(115) Komise proto dospěla k závěru, že argumenty týkající se hospodářských podmínek panujících v roce 2022 nezpochybňují posouzení újmy. Posouzení vycházelo z vývoje situace výrobního odvětví Unie v průběhu celého posuzovaného období a z kombinovaného vývoje příslušných ukazatelů újmy. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

1.8. **Neuložení prozatímních opatření a následný postup**

(116) Dne 17. dubna 2026 Komise v souladu s čl. 19a odst. 2 základního nařízení informovala zúčastněné strany o svém záměru neuložit prozatímní opatření a poskytla jim příležitost předložit doplňující informace.

(117) Komise nadále vyhledávala a ověřovala všechny informace, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění.

(118) Dne 6. srpna 2026 informovala Komise všechny zúčastněné strany o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě hodlá uložit konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka a Vietnamu (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací zaslat připomínky.

(119) Některé připomínky, které byly obdrženy k poskytnutí konečných informací, vedly k revizi podstatných skutečností a úvah uvedené ve 118. bodě odůvodnění. Dne 6. října 2026 poskytla Komise všem zúčastněným stranám dodatečné konečné informace. Všem stranám byla poskytnuta lhůta, v jejímž rámci mohly předložit připomínky omezené na revidované informace uvedené v doplňujícím závěrečném sdělení. Na základě připomínek obdržených po poskytnutí dodatečných konečných informací Komise dne 16. října 2026 poskytla všem zúčastněným stranám druhé dodatečné konečné informace. Všem stranám byla poskytnuta lhůta, v jejímž rámci mohly předložit připomínky, které se rovněž omezovaly na informace uvedené v tomto druhém doplňujícím sdělení.

(120) Stranám, které o to požádaly, byla rovněž poskytnuta možnost slyšení. Byla vedena slyšení se všemi vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku, s tchajwanskými a s tureckými orgány a se společností Czech Blades s.r.o., která je uživatelem dotčeného výrobku.

(121) Dne 8. října 2026 požádala společnost POSVIET úředníka pro slyšení, aby uspořádal slyšení s příslušnými útvary s cílem zajistit, aby se Komise před přijetím konečného rozhodnutí zabývala třemi tvrzeními, která již uvedla ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací ze dne 17. srpna 2026, a poskytnout společnosti POSVIET smysluplnou příležitost reagovat na nové skutkové úvahy obsažené v dodatečných konečných informacích, k nimž měla společnost POSVIET dva dny na vyjádření. Toto slyšení se konalo dne 12. října 2026. Na slyšení útvary Komise potvrdily, že těmto tvrzením a připomínkám porozuměly a budou se jimi zabývat v konečném nařízení. Úředník pro slyšení dospěl k závěru, že společnosti POSVIET byly poskytnuty veškeré právní možnosti, aby sdělila svá stanoviska útvarům Komise a předložila své připomínky a argumenty jak písemně, tak během ústních slyšení, a že při tomto šetření bylo dodrženo právo společnosti POSVIET na obhajobu.

2. VÝROBEK, KTERÝ JE PŘEDMĚTEM ŠETŘENÍ, DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Výrobek, který je předmětem šetření

(122) Výrobkem, který je předmětem šetření (neboli „PSV“), jsou ploché válcované výrobky ze železa nebo nelegované oceli nebo ostatní legované oceli, avšak s výjimkou nerezavějící oceli, všech šířek, válcované za studena (úběrem za studena), neplátované, nepokovené ani nepotažené a po válcování za studena (úběrem za studena) již dále neopracované, kromě:

— plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli, všech šířek, válcovaných za studena (úběrem za studena), neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, po válcování za studena již dále neopracovaných, též ve svitcích, všech tlouštěk, elektroplechů,

— plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli, všech šířek, válcovaných za studena (úběrem za studena), neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, ve svitcích, o tloušťce menší než 0,35 mm, žíhaných (známých jako „černé plechy“),

— plochých válcovaných výrobků z ostatní legované oceli, všech šířek, z křemíkové elektrotechnické oceli a

— plochých válcovaných výrobků z legované oceli, po válcování za studena (úběrem za studena) již dále neopracovaných, z rychlořezné oceli.

(123) Ploché za studena válcované výrobky z oceli mají širokou škálu použití, mimo jiné v automobilovém průmyslu, při výrobě domácích spotřebičů, stavebních materiálů, průmyslových strojů, elektrických zařízení, kovového nábytku, skladovacích systémů, trub a trubek a v dalších oblastech navazující výroby vyžadujících vysoce kvalitní povrchovou úpravu a rozměrovou přesnost.

2.2. Dotčený výrobek

(124) Dotčeným výrobkem je výrobek, který je předmětem šetření, pocházející z Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka nebo Vietnamu, v současnosti kódů KN ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 (kódy TARIC 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99).

2.3. Obdobný výrobek

(125) Šetření prokázalo, že následující výrobky mají stejné základní fyzické, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití:

— dotčený výrobek při vývozu do Unie,

— výrobek, který je předmětem šetření, vyráběný a prodávaný na domácím trhu v dotčených zemích a

— výrobek, který je předmětem šetření, vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie.

(126) Komise rozhodla, že tyto výrobky jsou proto obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

2.4. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(127) Společnost Daido podala žádost o výjimku pro výrobky DF42N, MENPD a MAS1C (dále společně jako „funkční slitiny společnosti Daido“). Společnost Daido tvrdila, že tyto slitiny by měly být vyloučeny, protože se liší od „běžných plochých za studena válcovaných výrobků z oceli“ co do konečného použití, výrobních procesů, distribučních kanálů a cen. Dále tvrdila, že vyloučení by bylo odůvodněné, protože funkční slitiny společnosti Daido by spadaly do kategorie 09 kontrolního čísla výrobku (dále jen „PCN“). Podle společnosti Daido odpovídají kategorie 01–08 uznávaným skupinám plochých za studena válcovaných výrobků z oceli definovaným normami EN a používaným v hlavních dodavatelských řetězcích v automobilovém průmyslu, při výrobě spotřebičů a ve stavebnictví, zatímco kategorie 09 slouží jako zbytková třída pro materiály, které nesplňují specifická mechanická nebo povrchová kritéria pro ploché za studena válcované výrobky z oceli.

(128) Společnost Daido nepředložila žádné důkazy, které by prokazovaly, že funkční slitiny společnosti Daido nemají stejné základní technické, chemické a fyzické vlastnosti jako ploché za studena válcované výrobky z oceli. Její slitiny se totiž stále vyráběly ze stejných surovin a v podstatě stejným postupem. Výsledným výrobkem by i nadále byly ploché za studena válcované výrobky z oceli. Konkrétní konečné použití, distribuční kanál ani konečná cena nebyly pro odůvodnění vyloučení výrobku relevantní.

(129) Skutečnost, že výrobek spadal do kategorie PCN 09, jak uvedla společnost Daido, rovněž nebyla důvodem k vyloučení. Naopak, tato skutečnost potvrdila, že se skutečně jednalo o výrobek, který je předmětem šetření a který má stejné základní fyzické, technické a chemické vlastnosti jako ploché za studena válcované výrobky z oceli, které by byly zařazeny do jiných kategorií PCN, a také to, že šetření zahrnuje různé typy výrobků určené pro různé účely.

(130) Z těchto důvodů Komise žádost o vyloučení výrobku zamítla.

(131) Po poskytnutí informací společnost Daido znovu zopakovala své tvrzení, že funkční slitiny společnosti Daido by měly být z definice výrobku vyloučeny, a to zejména s ohledem na jejich údajně odlišné vlastnosti, způsoby použití a podmínky hospodářské soutěže, jakož i na jejich zařazení do kategorie PCN 09.

(132) Společnost Daido nepředložila žádné nové informace ani důkazy, které by mohly změnit posouzení Komise. Komise proto žádost o vyloučení výrobku zamítla.

(133) Společnost Czech Blades s.r.o., která používá ploché za studena válcované výrobky z oceli, požádala o vyloučení určitých za studena válcovaných ocelových pásů se specifickými technickými vlastnostmi z působnosti opatření. Uživatel tvrdil, že tyto výrobky jsou vyráběny podle vysoce specializovaných technických specifikací pro úzce specializované následné použití, že nejsou k dispozici od výrobců v Unii a že dovoz je proto motivován spíše technickou nutností než cenovými hledisky. Uživatel dále tvrdil, že tyto výrobky nejsou zaměnitelné s jinými výrobky z oceli válcované za studena a že zavedení opatření by mělo nepříznivý dopad na jeho následné činnosti.

(134) Komise toto tvrzení zamítla. Předložené důkazy nebyly dostatečné k prokázání toho, že dotčené výrobky mají odlišné technické, chemické a fyzické vlastnosti, které by odůvodňovaly jejich vyloučení z působnosti opatření, ani toho, že výrobci v Unii nenabízejí výrobky splňující požadované technické vlastnosti nebo technicky zaměnitelné výrobky. Poskytnuté informace neobsahovaly dostatečně úplné, soudržné a ověřitelné důkazy, které by tato tvrzení podložily.

(135) Šetření dále prokázalo, že výrobky splňující uváděné technické vlastnosti, resp. technicky zaměnitelné výrobky, vyrábí výrobní odvětví Unie. Šetření tedy nepotvrdilo tvrzení uživatele, že by dotčené výrobky nebylo možné nakoupit od výrobců v Unii.

(136) A konečně, podklady k této žádosti byly předloženy až ve velmi pozdní fázi šetření. V té době již Komise nebyla schopna provést nezbytné ověření ani dále prošetřit vznesená tvrzení. V důsledku toho nebylo možné tyto informace zohlednit při posuzování, zda byly splněny podmínky pro vyloučení těchto výrobků z působnosti opatření.

(137) Po poskytnutí informací společnost Czech Blades uvedla, že holicí a průmyslové čepelky, které vyrábí, jsou vysoce specializované výrobky pro úzkou skupinu zákazníků, které nemají na trhu Unie obdoby. Společnost Czech Blades předložila na podporu své žádosti o vyloučení doplňující informace. Toto podání bylo předloženo v reakci na pokyn Komise, aby každá další žádost byla řádně zdokumentována a zabývala se zejména i) základními fyzickými, chemickými a technickými vlastnostmi dovážených výrobků a výrobků Unie, ii) jejich konečným použitím a zaměnitelností, iii) alternativními zdroji dodávek, iv) dopadem osvobození od cel a v) dopadem cel na uživatele. Společnost Czech Blades uvedla, že její dřívější důkazy byly předloženy jako důvěrné, což ostatním zúčastněným stranám znemožnilo se k nim vyjádřit. Proto poskytla specifikaci materiálu ve formě veřejně přístupného spisu.

(138) Pokud jde o vlastnosti a zaměnitelnost, společnost Czech Blades tvrdila, že ocel na čepelky představuje vysoce specializovanou kategorii, jejíž přísné specifikace znemožňují, aby ji jiné druhy oceli nahradily. Pokud jde o alternativní dodávky, společnost Czech Blades uvedla, že žádný dodavatel z Unie není schopen daný výrobek dodat. Uvedla, že pokusy o zajištění dodávek oceli na výrobu čepelek z hutí v Unii byly neúspěšné: dodavatelé buď nedokázali splnit požadovanou kvalitu, tolerance či objemy, nebo vůbec nereagovali. Dále uvedla, že vzhledem k energeticky a pracovně náročnému výrobnímu procesu a omezené roční poptávce považují výrobci v Unii tento výrobek za obchodně neatraktivní. Pokud jde o dopad cel, společnost Czech Blades uvedla, že čepelky vyrobené z předmětného materiálu představují z hlediska hodnoty významný podíl na její výrobě.

(139) Po poskytnutí informací se výrobní odvětví Unie vyslovilo pro zamítnutí žádosti. Uvedlo, že Komise již zjistila, že se tyto výrobky v Unii vyrábějí, že výrobci v Unii dodávají vstupní materiál válcovaný za studena, který unijní podniky zabývající se opětovným válcováním (převálcovny) zpracovávají na úzké pásy používané pro holicí čepelky, že opatření nezakazují dovoz, ale obnovují rovné podmínky, a že dopad na náklady je zanedbatelný.

(140) Komise nejprve konstatovala, že je na straně žadatele o vyloučení, aby na základě úplných, soudržných a ověřitelných důkazů předložených včas prokázal, že jsou kumulativně splněny všechny příslušné podmínky pro vyloučení. Nestačí, aby jedna ze stran prokázala pouze jeden z těchto prvků samostatně; žádost je třeba posoudit jako celek s ohledem na každý z pěti prvků uvedených v 137. bodě odůvodnění.

(141) Pokud jde o vlastnosti a zaměnitelnost, Komise konstatovala, že ačkoli doplňující informace poskytují podrobnější popis materiálu dováženého společností Czech Blades, samy o sobě neprokazují, že výrobní odvětví Unie nevyrábí výrobky se stejnými nebo rovnocennými technickými, chemickými a fyzickými vlastnostmi. Specifikace materiálu odráží požadavky platné pro vlastní nákupy společnosti Czech Blades a nepředstavuje důkaz o tom, že výrobci z Unie nejsou schopni tyto specifikace splnit. Skutečnost, že nerezová ocel nemusí představovat vhodnou alternativu, ještě neznamená, že nejsou k dispozici jiné výrobky z uhlíkové oceli, které splňují rovnocenné technické požadavky. Společnost Czech Blades nepředložila žádné důkazy, které by konkrétně prokazovaly, zda výrobky vyráběné výrobci z Unie splňují technické požadavky uvedené v její specifikaci.

(142) Pokud jde o alternativní zdroje dodávek, Komise konstatovala, že důkazy předložené společností Czech Blades nebyly vyčerpávající a vycházely spíše z tvrzení než z ověřitelných údajů. Komise rovněž uvedla, jak tvrdilo výrobní odvětví Unie (viz 139. bod odůvodnění), že úzký pás používaný pro holicí čepelky získávají převálcovny v Unii ze vstupních surovin válcovaných za studena dodávaných výrobci v Unii, což potvrzuje, že příslušný výrobní řetězec v Unii existuje. Společnost Czech Blades tedy neprokázala, že daný výrobek nelze získat od výrobců v Unii.

(143) Pokud jde o dopad vyloučení na cla, dodatečné podání neobsahuje konkrétní vyčíslení cel, jejichž zaplacení by se předešlo, pokud by bylo požadované vyloučení uděleno. Předložené informace se zaměřují na očekávaný nárůst vstupních nákladů uživatele a neuvádějí kvantitativní údaje o odpovídajícím dopadu osvobození od cla.

(144) Celkově lze říci, že dodatečné informace předložené po poskytnutí informací poskytují podrobnější a konkrétnější důkazy, než jaké byly k dispozici v době, kdy Komise žádost poprvé posuzovala. Tyto dodatečné informace však nezbavují společnost Czech Blades důkazního břemene popsaného ve 137. bodě odůvodnění, které vyžaduje konkrétní důkazy, nikoli pouhá tvrzení, že jsou splněny všechny podmínky pro vyloučení. Dodatečné informace samy o sobě neprokazují, že dotčené výrobky mají vlastnosti, které je odlišují od výrobků válcovaných za studena vyráběných výrobním odvětvím Unie, ani že výrobky splňující požadované vlastnosti nebo technicky zaměnitelné výrobky nelze získat od výrobců v Unii. Informace týkající se oslovených výrobců oceli je proto třeba posoudit ve spojení s technickou specifikací, aby bylo možné určit, zda údajný nedostatek alternativních dodavatelů vyplývá z technických omezení, či z obchodních důvodů. Kromě toho dodatečné podání neuvádí kvantitativní údaje o dopadu požadovaného vynětí na cla, zatímco odhady týkající se dopadu opatření na společnost Czech Blades vyžadují zdůvodnění, pokud jde o základní předpoklady a příčinnou souvislost mezi cly a tvrzeným poklesem prodeje a počtu pracovních míst. Jedná se o nezbytné prvky řádně odůvodněné žádosti o vyloučení a jejich absence sama o sobě opravňuje k zamítnutí žádosti, a to bez ohledu na posouzení technických důkazů a důkazů v oblasti dodávek.

(145) Na základě toho Komise dospěla k závěru, že společnost Czech Blades neprokázala, že byly splněny podmínky pro vyloučení dotčených výrobků z působnosti opatření. Žádost o vyloučení byla proto zamítnuta.

(146) Po poskytnutí informací požádala společnost Proterial Ltd., spolupracující japonský vyvážející výrobce nezařazený do vzorku, Komisi o úpravu uplatňování konečného antidumpingového cla na její vývoz s ohledem na údajnou jedinečnost jejího výrobku a jeho úlohu v automobilovém průmyslu.

(147) Komise konstatovala, že výrobek popsaný touto stranou spadá i nadále do působnosti šetření. Uvedené argumenty nebyly podloženy důkazy, a proto nemohly odůvodnit žádné zvláštní zohlednění konkrétního výrobku. Zájem Unie již byl posouzen v informačním dokumentu a nebyly předloženy žádné další údaje, které by mohly změnit závěry Komise. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

3. **DUMPING**

3.1. **Zvláštní situace na trhu: efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou**

3.1.1. *Efekt vytlačování jako zvláštní situace na trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení*

(148) Pro účely tohoto šetření vycházela Komise z definice nadbytečné kapacity používané Globálním fórem pro řešení nadbytku kapacity v ocelářství ([46]) (dále jen „GFSEC“): nadbytečná kapacita je rozdíl mezi výrobní kapacitou a poptávkou. Z této definice vycházel i žadatel.

(149) Žadatel uvedl, že nadbytečná kapacita pro výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Čínské lidové republice (dále jen „ČLR“) vedla k tomu, že čínský vývoz plochých za studena válcovaných výrobků z oceli za nízké ceny pronikl na trhy všech dotčených zemí. Tlak takového vývozu by stlačil ceny domácích výrobců v dotčených zemích na neudržitelnou úroveň. Prodejní ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v dotčených zemích by proto byly uměle nízké. Takové ceny by zase vedly k uměle nízkým ziskům domácích výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v dotčených zemích při prodeji na jejich domácích trzích.

(150) V důsledku toho žadatel tvrdil, že běžná hodnota by měla být početně zjištěna v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení a že údaje o skutečném zisku by měly být nahrazeny, aby se vyloučil vliv zvláštní situace na trhu.

([46]) https://www.steelforum.org/.

3.1.2. *Nadbytečná kapacita v ocelářském průmyslu v ČLR obecně*

(151) Podle podnětu je sice nadbytečná kapacita v ocelářství celosvětovým problémem, avšak ČLR je původním a nejvýznamnějším zdrojem této nadbytečné kapacity. V roce 2024 disponovala ČLR 47 % celosvětové kapacity na výrobu surové oceli, což odpovídá 1 173 milionům metrických tun ([47]).

(152) Žadatel vysvětlil, že nadbytečná výrobní kapacita v ČLR není krátkodobého charakteru způsobeného poklesem poptávky, ale má spíše strukturální povahu, přičemž v důsledku vládní politiky není vytváření nových výrobních kapacit v ČLR v souladu s očekávanou poptávkou. Podle OECD je krátkodobá nadbytečná kapacita důsledkem běžných výkyvů hospodářského cyklu, zatímco strukturální nadbytečná kapacita je způsobena subvencemi a jinými formami státní podpory ([48]).

(153) V širším kontextu GFSEC uvedlo, že nadbytečná kapacita vede k nadměrné nabídce oceli na mezinárodních trzích a stlačování cen oceli, jakož i k nižším podílům na trhu a nižší míře využití kapacity domácích výrobců oceli ve třetích zemích, kteří působí za tržních podmínek ([49]).

(154) V této souvislosti vlastní analýza čínského ocelářského průmyslu provedená Komisí potvrdila existenci značné nadbytečné kapacity v ocelářském odvětví v ČLR přinejmenším od roku 2014, a tím i její strukturální povahu ([50]). Z dřívějších šetření Komise navíc vyplynulo, že zásahy vlády Čínské lidové republiky (dále jen „čínská vláda“) v ocelářském odvětví vedly k podstatným zkreslením trhu ([51]). Z veřejně dostupného výzkumu dále vyplývá, že podpora poskytovaná ocelářským společnostem čínskou vládou na různých úrovních svědčí o tom, že trh s ocelí v Číně nefunguje za běžných tržních sil ([52]).

3.1.3. *Nadbytečná kapacita v ČLR konkrétně při výrobě plochých za studena válcovaných výrobků z oceli*

(155) Pokud jde konkrétně o ploché za studena válcované výrobky z oceli, žadatel prokázal, že čínská výrobní kapacita v oblasti plochých za studena válcovaných výrobků z oceli neodpovídala domácí poptávce. Zatímco čínská poptávka po plochých za studena válcovaných výrobcích z oceli v letech 2022 až 2024 zůstala stabilní a trvale pod úrovní výrobní kapacity, kapacita tandemových válcovacích tratí se soustavně zvyšovala ([53]).

(156) Ve svém antidumpingovém šetření týkajícím se dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících mimo jiné z ČLR ([54]) Komise již zjistila, že v roce 2020 činila celková čínská kapacita výroby plochých za studena válcovaných výrobků z oceli více než 120 milionů tun, zatímco výroba i čínská spotřeba v roce 2020 byly odhadovány na 100 milionů tun, což vedlo v roce 2020 k volné kapacitě odhadované na 20 milionů tun. Podle údajů uvedených v podnětu se v roce 2024 čínská výrobní kapacita dále zvýšila, a to o 12 % ve srovnání s rokem 2019 a o 9 % ve srovnání s rokem 2021 ([55]). Současně se domácí poptávka ve srovnání s rokem 2019 zvýšila pouze o 3 % a ve srovnání s rokem 2021 dokonce klesla o 2 % ([56]). Žádná ze zúčastněných stran tyto údaje nezpochybnila.

([47]) GFSEC, *Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity* (Vývoz oceli, nápravná opatření v oblasti obchodu a zdroje nadměrné kapacity), květen 2024, s. 6, dostupné na: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-steel-exports-trade-remedy-actions-and-sources-of-excess-capacity_0525.pdf.

([48]) Dokument OECD o obchodní politice, *Measuring distortions in international markets: Below-Market finance*, květen 2021, č. 247, https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2021/05/measuring-distortions-in-international-markets-below-market-finance_ef463ae3/a1a5aa8a-en.pdf.

([49]) GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries* (Dopady globální nadbytečné kapacity na stav ocelářského průmyslu v zemích GFSEC), březen 2024, s. 5, dostupné na: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

([50]) Pracovní dokument útvarů Komise o podstatných zkresleních v hospodářství Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu), oddíl 14.6, Nadbytečná kapacita, s. 408 a násl., dostupné na adrese https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=en.

([51]) Zejména prováděcí nařízení (EU) 2022/2068 a prováděcí nařízení (EU) 2020/508.

([52]) Trade Policy Hub & LSE Consulting, „Studie o narušení trhu v ocelářském odvětví“, The London School of Economics and Political Science, 20245, k dispozici na adrese: https://www.lse.ac.uk/business/consulting/assets/documents/Research-into-Market-Distortions-in-the-Steel-Sector.pdf.

([53]) *Zdroje*: WV Stahl, Plantfacts, MetalSpans – údaje poskytnuté klienty.

([54]) Naposledy zavedeno prováděcím nařízením (EU) 2022/2068.

([55]) *Zdroje*: WV Stahl, Plantfacts, MetalSpans – údaje poskytnuté klienty.

([56]) *Tamtéž*.

(157) Tento nárůst nadbytečných kapacit byl z velké části způsoben finančními plány čínské vlády, které byly reakcí na globální finanční krizi v letech 2008–2009 ([57]). Vzhledem k tomu, že čínské nadbytečné kapacity jsou ve velké míře podporovány zásahy čínské vlády, dochází v případě stagnace domácí poptávky – jako například po pandemii covidu-19 v důsledku krize ve stavebnictví – k přebytku nabídky na čínském trhu ([58]).

3.1.4. *Dopad čínské nadbytečné výrobní kapacity na ceny*

(158) Žadatel prokázal, že kombinovaným důsledkem zvýšení výrobní kapacity plochých za studena válcovaných výrobků z oceli a poklesu poptávky po nich byl pokles jejich cen v ČLR. Cena za studena válcované uhlíkové oceli v ČLR vyjádřená v CNY v letech 2022 až 2024 klesla ([59]).

(159) Čínští výrobci oceli byli proto nuceni vyvážet svou nadbytečnou produkci za nízké ceny, které byly důsledkem nadměrné výrobní kapacity ([60]).

(160) Nadbytečná výrobní kapacita v Číně skutečně způsobila prudký nárůst vývozu a pokles cen oceli po celém světě, čímž destabilizovala globální trhy s ocelí. V důsledku toho se v posledních letech nadále zvyšoval počet opatření, včetně šetření v oblasti obchodní ochrany, namířených proti dovozu čínské oceli ([61]).

(161) Komise v této souvislosti shromáždila v průběhu šetření důkazy, zejména prostřednictvím odpovědí na dotazník a ověřování u orgánů dotčených zemí. Z těchto důkazů vyplynulo, že si škodlivých účinků čínské nadbytečné kapacity byly vědomy i dotčené země a že mnohé z nich přijaly opatření proti této nadbytečné kapacitě, jak je vysvětleno v příslušných oddílech.

(162) Ačkoli je analýza objemu a cen dovozu v každé z dotčených zemí obsažena v příslušných částech, Komise v této fázi konstatovala, že vzhledem k tomu, že čínské ceny na domácím trhu byly ovlivněny nadbytečnou výrobní kapacitou, ceny čínského dovozu do dotčené země představovaly přenesení této čínské nadbytečné kapacity do zahraničí.

(163) Konkrétněji řečeno, Komise v rámci svého antidumpingového šetření týkajícího se dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících mimo jiné z ČLR ([62]) dospěla k závěru, že jejich prodejní ceny na domácím trhu v ČLR byly ovlivněny podstatnými zkresleními ve smyslu čl. 2 odst. 6a základního nařízení ([63]).

(164) K tomuto závěru se dospělo také na základě skutečnosti, že „na trhu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli [v ČLR] působí do značné míry podniky, které jsou ve vlastnictví orgánů ČLR, jsou těmito orgány ovládány nebo jsou pod jejich strategickým dohledem či se řídí jejich pokyny“ ([64]).

(165) Pokud jde o ceny na trzích dotčených zemí, které by byly stlačeny tlakem čínských cen ovlivněných nadbytečnou výrobní kapacitou, žadatel vysvětlil, že by se jednalo o uměle nízké ceny, protože úroveň čínských dovozních cen nevychází z tržních faktorů. Podle žadatele mohou společnosti díky tomu, že jsou tak výrazně dotovány, hromadit ztráty po celá léta, aniž by musely snižovat svou kapacitu.

(166) Komise dospěla v příslušných oddílech níže v tomto ohledu k závěru pro každou z dotčených zemí, a to s ohledem na příslušný dovoz z ČLR a jeho cenovou úroveň.

([57]) GFSEC, *Steel exports, trade remedy actions and sources of excess capacity* (Vývoz oceli, nápravná opatření v oblasti obchodu a zdroje nadměrné kapacity), cit., s. 6.

([58]) Credendo, *China's ongoing construction crisis drives global steel prices down* (*Probíhající krize ve stavebnictví v Číně tlačí globální ceny oceli dolů*), 28. srpna 2024, dostupné na: https://credendo.com/en/knowledge-hub/steel-sector-global-steel-prices-under-pressure-amid-chinas-real-estate-downturn a CTECH, *The iron curtain falls: China steel exports surge amid domestic crisis* (*Pád železné opony: Čínský vývoz oceli prudce stoupá uprostřed domácí krize*), 3. září 2024, https://www.calcalistech.com/ctechnews/article/sxv9qbfq2.

([59]) *Zdroj*: Databáze Fastmarkets a Argus.

([60]) GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities* (*Globální nadbytečná kapacita a zaměstnanost v ocelářství a navazujících odvětvích*), březen 2025, s. 9, dostupné na: https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/GFSEC-Employment_and-excess-capacity_31_jan_2025-(002)_250305_1015.pdf.

([61]) Commission staff working document on significant distortions in the economy of the people's republic of china for the purposes of trade defence investigations (Pracovní dokument útvarů Komise o podstatných zkresleních v hospodářství Čínské lidové republiky pro účely šetření na ochranu obchodu), oddíl 14.6, Nadbytečná kapacita, s. 408 a násl., dostupné na adrese https://ec.europa.eu/transparency/documents-register/detail?ref=SWD(2024)91&lang=en.

([62]) Naposledy zavedeno prováděcím nařízením (EU) 2022/2068.

([63]) Prováděcí nařízení (EU) 2022/2068, 78. bod odůvodnění.

([64]) Prováděcí nařízení (EU) 2022/2068, 62. bod odůvodnění.

3.1.5. *Dopad čínské nadbytečné výrobní kapacity na zisky*

(167) Žadatel vysvětlil, že uměle nízké ceny znamenají nižší zisky. V této souvislosti uvedl důkazy o zhoršující se ziskovosti čínských výrobců oceli v roce 2024 ([65]) a o tom, že domácí ceny oceli i čínské vývozní ceny byly nižší než výrobní náklady ([66]).

(168) Podle žadatele by v důsledku přílivu čínského dovozu, na který má vliv nadbytečná výrobní kapacita, došlo k poklesu cen na trzích dotčených zemí a domácí výrobci oceli by již nemohli prodávat stejné objemy, což by vedlo ke snížení využití kapacit. V důsledku toho prudce stoupají fixní náklady, což dále snižuje zisky. V konečném důsledku by domácí výrobci již nebyli schopni investovat, čímž by se snížila jejich inovativnost i efektivita ([67]).

(169) Na závěr žadatel uvedl, že domácí výrobci oceli mimo ČLR dosáhli nižších zisků, než jakých by dosáhli, kdyby čínská nadbytečná kapacita nevzrostla takovým způsobem, jak k tomu došlo ([68]). Žadatel rovněž předložil údaje o ziskovosti výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v dotčených zemích. Závěry šetření v této souvislosti jsou uvedeny v příslušných oddílech níže.

(170) Komise dospěla v příslušných oddílech níže v tomto ohledu k závěru pro každou z dotčených zemí, a to s ohledem na příslušný dovoz z ČLR a jeho cenovou úroveň.

3.2. **Indie**

3.2.1. *Zvláštní situace na trhu v důsledku efektu vytlačování způsobeného čínským dovozem*

(171) Aby Komise mohla posoudit, zda existuje zvláštní situace na trhu v Indii v důsledku efektu vytlačování způsobeného čínským dovozem plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, nejprve analyzovala míru pronikání čínského dovozu na indický domácí trh s plochými za studena válcovanými výrobky z oceli z hlediska objemu.

(172) Komise porovnala objem čínského dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli se spotřebou v Indii. Komise vycházela z údajů o výrobě, dovozu a vývozu, které předložila indická vláda v rámci odpovědi na dotazník a které Komise ověřila přímo na místě. Komise odhadla spotřebu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Indii jako součet celkové produkce a dovozu, od kterého odečetla vývoz.

Tabulka 1

Spotřeba v Indii

	2022	2023	2024	Období šetření
Spotřeba v Indii (odhad) (v tunách)	18 322 098	19 390 835	21 708 857	21 178 934
Veškerý dovoz (v tunách)	537 448	509 192	525 511	440 782

([65]) The Economist, *Chinese overcapacity is crushing the global steel industry* (*Čínské nadbytečné kapacity ničí světový ocelářský průmysl*), 17. září 2024, dostupné na: https://www.economist.com/business/2024/09/17/chinese-overcapacity-is-crushing-the-global-steel-industry.

([66]) Fastmarkets, China's steelmaking losses incentivize global rebalancing (Ztráty čínského ocelářského průmyslu podněcují globální vyvažování), 23. června 2025, dostupné na: https://www.fastmarkets.com/insights/chinas-steelmaking-losses-incentivize-global-rebalancing/ a GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities (Globální nadbytečná kapacita a zaměstnanost v ocelářství a navazujících odvětvích)*, cit., s. 16–17.

([67]) GFSEC, *Global excess capacity and employment in steel and downstream activities* (Globální nadbytečné kapacity a zaměstnanost v ocelářství a navazujících odvětvích), cit., s. 3, 5, 8 a 13, a GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries* (Dopady globálních nadbytečných kapacit na stav ocelářského průmyslu v rámci GFSEC), cit., s. 11–12.

([68]) GFSEC, *Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries* (*Dopady globální nadbytečné kapacity na stav ocelářského průmyslu v zemích GFSEC*), cit., s. 18–20, zejména obrázek 3.

	2022	2023	2024	Období šetření
Dovoz z Číny (v tunách)	17 681	23 269	63 775	52 992
Tržní podíl veškerého dovozu (%)	2,93	2,63	2,42	2,08
Podíl dovozu z Číny na trhu (%)	0,10	0,12	0,29	0,25

Zdroj: Indická vláda, vlastní výpočty.

(173) V období mezi rokem 2022 a obdobím šetření se tržní podíl čínského dovozu zvýšil z 0,10 % na 0,25 %. Na základě toho Komise dospěla k závěru, že objemy čínského dovozu do Indie byly ve srovnání se spotřebou zanedbatelné a příliš nízké na to, aby mohly způsobit efekt vytlačování.

(174) Komise proto dospěla k závěru, že na indický domácí trh žádná zvláštní situace na trhu vyplývající z čínského dovozu v důsledku nadbytečné výrobní kapacity v ocelářském odvětví v ČLR neměla vliv.

(175) Po poskytnutí konečných informací požádalo sdružení EUROFER Komisi, aby přehodnotila svá zjištění shrnutá ve 171. až 174. bodě odůvodnění. Komise konstatovala, že sdružení EUROFER nepředložilo žádné nové informace ani důkazy, které by mohly změnit její posouzení. Komise proto toto tvrzení zamítla a potvrdila zjištění a závěry uvedené ve 171. až 174. bodě odůvodnění.

3.2.2. *Zvláštní situace na trhu způsobená opatřeními týkajícími se vstupů*

3.2.2.1. Úvod

(176) Žadatel tvrdil, že na indickém trhu s ocelí panovala zvláštní situace na trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Tato tvrzení byla uvedena v souvislosti s:

— železnou rudou včetně těžby pro vlastní potřebu;

— uhlím, včetně těžby pro vlastní potřebu;

— ocelovým šrotem;

— vertikální integrací indických výrobců oceli.

(177) Komise prošetřila tvrzení obsažená v podnětu a připomínky, které obdržela k zahájení řízení od společnosti JSW, jediného indického vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, a které byly shrnuty v 58. až 66. bodě odůvodnění. Komise rovněž posoudila odpovědi na dotazníky předložené indickou vládou a společností JSW, které byly ověřeny při kontrole na místě, jak je uvedeno ve 103. bodě odůvodnění.

(178) Na základě odpovědí na dotazníky, inspekcí na místě a obdržených podání Komise zamítla tvrzení obsažená v podnětu ohledně existence zvláštní situace na trhu týkající se uhlí, ocelového šrotu a vertikální integrace indických výrobců oceli, jelikož v rámci tohoto šetření nebyly k dispozici dostatečné podklady potvrzující tato tvrzení. Naopak Komise prošetřovala, zda jsou tvrzení obsažená v podnětu týkající se železné rudy, včetně těžby pro vlastní potřebu, opodstatněná a zda v důsledku toho došlo ke zvláštní situaci na trhu, která ovlivnila ceny na domácím trhu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli.

3.2.2.2. Existence narušení na trhu se železnou rudou

3.2.2.2.1. Úvod

(179) Komise v rámci tohoto šetření zjistila, že ploché za tepla válcované výrobky z oceli představovaly hlavní vstupní surovinu pro výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, k níž byla zapotřebí železná ruda. Komise rovněž zjistila, že vzhledem k tomu, že společnost JSW disponovala vertikálně integrovaným výrobním procesem, byly ploché za studena válcované výrobky z oceli vyrobené z plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli vyprodukovány s využitím železné rudy. Železná ruda použitá při výrobě plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli pocházela z jednoho nebo několika z následujících tří zdrojů: i) nákup železné rudy na domácím trhu; ii) železná ruda přímo vytěžená vyvážejícím výrobcem a iii) dovážená železná ruda.

(180) Komise zjistila, že následující opatření přijatá indickou vládou uměle snižovala cenu železné rudy pocházející z domácích zdrojů, která se používá k výrobě dotčeného výrobku:

— Zásahy indické vlády do domácího trhu se železnou rudou;

— Narušení způsobená indickou vládou v oblasti těžby železné rudy pro vlastní spotřebu v rámci výroby oceli;

— Vývozní daň na železnou rudu s obsahem železa vyšším než 58 %;

— Omezení vnitrostátní železniční přepravy železné rudy určené k vývozu.

(181) Komise analyzovala každé z těchto opatření a jejich dopad na cenu železné rudy používané k výrobě plochých za studena válcovaných výrobků z oceli.

3.2.2.2.2. Zásahy indické vlády do domácího trhu se železnou rudou v Indii

(182) Komise prošetřila úlohu indické vlády na domácím trhu se železnou rudou a dopady indické legislativy a politiky na nabídku a cenu železné rudy. Komise vzala na vědomí, že jedním z cílů Národní politiky pro ocelářství z roku 2017 ([69]), jak ji oficiálně oznámila indická vláda po jejím schválení ([70]), bylo zajistit na domácím trhu dostatečné zásoby železné rudy ve prospěch navazující výroby oceli, což tedy zahrnovalo i ploché za studena válcované výrobky z oceli. Komise analyzovala, jak tyto politiky indické vlády ovlivnily tvorbu cen železné rudy pro prodej na domácím trhu v Indii a jaký měly dopad na strukturu domácího trhu a nabídku železné rudy pro výrobce oceli.

(183) Indická vláda vysvětlila – jak potvrzují Pravidla pro těžební koncese z roku 2016 ([71]) –, že Indický báňský úřad (IBM), který byl podřízeným úřadem Ministerstva těžebního průmyslu, zveřejňoval měsíční referenční ceny několika nerostných surovin, včetně cen veškeré prodané železné rudy, tedy i rudy používané k výrobě plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Indická vláda dodala, že společnosti prodávající železnou rudu musí IBM každý měsíc hlásit objem a hodnotu železné rudy prodané všem svým odběratelům. Indický báňský úřad shromáždil všechna data a zveřejnil referenční cenu, která vychází z váženého průměru všech prodejních zpráv pro každý druh a jakost železné rudy v každém příslušném regionu Indie.

(184) Pokud jde o strukturu trhu, značný podíl na celkovém objemu železné rudy prodávané na indickém trhu připadal na dva státní podniky, a to National Mineral Development Corporation (NMDC) a Odisha Mining Corporation (OMC). Doly na železnou rudu v Indii jsou ve vlastnictví státu, který může následně udělit provozovatelům koncesi k jejich těžbě. Komise prošetřovala, jakým způsobem fungovalo stanovování cen těchto těžebních práv pro jednotlivé společnosti a zda mechanismus shromažďování údajů o cenách za veškerý prodej prostřednictvím Indického báňského úřadu (IBM) ([72]) ovlivňoval cenu železné rudy na domácím trhu. Indická vláda vysvětlila, že reforma zákona o rozvoji a regulaci těžby nerostných surovin z roku 2015 ([73]) ukládá státu povinnost udělovat práva na těžbu železné rudy formou dražby. Indická vláda dále uvedla, že společnosti NMDC a OMC těží v dolech, které nebyly předmětem dražby, jelikož si svá těžební práva získaly dlouho před zavedením reformy z roku 2015; tyto doly se proto označují jako „starší doly“.

([69]) https://static.investindia.gov.in/National%20Steel%20Policy.pdf.
([70]) https://www.pib.gov.in/newsite/PrintRelease.aspx?relid=161491&reg=3&lang=2.
([71]) https://ibm.gov.in/writereaddata/files/17714807906996a6d62cf4fMCR_2016_amended_upto_January_2026.pdf.
([72]) https://mines.gov.in/webportal/content/ibm.
([73]) https://www.pib.gov.in/newsite/printrelease.aspx?relid=114589&reg=48&lang=2.

(185) Komise se snažila shromáždit všechny další relevantní informace týkající se starších dolů, včetně údajů o jejich vlastnictví a správě, cenách a podmínkách těžebních práv. Indická vláda předložila pouze velmi omezené informace a k údajům, o které Komise požádala, poskytla jen málo vysvětlení. Indická vláda zejména nepředložila zprávy o nákladech společností NMDC a OMC, a to navzdory opakovaným výzvám ze strany Komise, ani podrobné informace týkající se odměn, doby trvání a podmínek pro starší doly, a tím pádem ani informace o dopadu jejich dominantního postavení na trhu na tvorbu cen na domácím trhu. Komise zaslala dne 15. června 2026 indické vládě dopis na základě čl. 18 odst. 4 základního nařízení, v němž podrobně uvedla všechny chybějící informace a svůj záměr založit své rozhodnutí na dostupných skutečnostech.

(186) Indická vláda odpověděla dne 25. června 2026 a uvedla, že při šetření plně spolupracovala. Indická vláda navíc tvrdila, že pokud Komise považovala tyto informace za nedostatečné, měla tuto skutečnost řešit již během inspekce na místě. Indická vláda nakonec předložila doplňující informace k otázkám, na které Komise upozornila ve svém dopise.

(187) Komise s tím nesouhlasila a dospěla k závěru, že informace, které indická vláda předložila před zasláním dopisu podle čl. 18 odst. 4, nebyly dostatečné k provedení jejího posouzení. Komise navíc dospěla k závěru, že účelem inspekce na místě nebylo získat požadované informace, které nebyly předloženy, ale ověřit informace, které byly skutečně předloženy ([74]). Pokud jde o další věcné informace předložené indickou vládou, které indická vláda označila za citlivé, Komise neshledala, že by tyto informace změnily její posouzení, a dospěla k závěru, že indická vláda by měla po poskytnutí informací posoudit závěry Komise, aby zjistila, zda jsou její připomínky relevantní a použitelné.

(188) V souladu s článkem 18 základního nařízení a vzhledem k neochotě indické vlády spolupracovat musela Komise vycházet z dostupných skutečností, aby mohla vyvodit závěry ohledně tvorby cen domácí železné rudy, a to zejména pokud jde o stanovení cen a podmínek těžebních práv v rámci systému platného před rokem 2015, jejich náklady a ceny železné rudy, a to i ve srovnání s ostatními účastníky trhu kromě starších dolů, včetně vlastní produkce železné rudy společnosti JSW.

(189) Dne 31. července 2023 zveřejnil Institut pro studium průmyslového rozvoje (ISID) v rámci osvětové iniciativy indické Komise pro hospodářskou soutěž studii o hospodářské soutěži v těžebním odvětví se zaměřením na železnou rudu ([75]). Zpráva potvrdila, že dva největší hráči (NMDC a OMC) do značné míry určovali cenu IBM a že ostatní účastníci trhu byli pouze cenovými příjemci. Z informací předložených indickou vládou vyplývá, že většina dolů provozovaných těmito dvěma subjekty patřila mezi starší doly. Kromě toho musely starší doly provozované státními společnostmi, jako jsou NMDC a OMC, platit 150 % splatné licenční odměny, tedy 22,5 % ceny IBM (150 % z 15 %). Komise konstatovala, že tato sazba byla výrazně nižší než sazby, které společnost JSW platila za doly, které jí byly přiděleny po roce 2015 v rámci aukcí. Komise na základě těchto zdrojů dospěla k závěru, že s ohledem na významný tržní podíl a nízké ceny nabízené staršími doly, které jsou způsobeny především tím, že indická vláda udělila těžební práva bez dražby, a skutečností, že tyto společnosti jsou ve vlastnictví indické vlády a jsou jí řízeny, byly společnosti NMDC a OMC těmi, které určovaly cenu IBM, a ostatní společnosti se touto cenou musely řídit. Komise dospěla k závěru, že kdyby společnosti NMDC a OMC musely v rámci aukce soutěžit s jinými provozovateli o právo na těžbu ve svých starších dolech, měly by tyto dvě společnosti podstatně vyšší náklady, a proto by musely prodávat za podstatně vyšší ceny, aby zůstaly ziskové.

(190) Po poskytnutí konečných informací indická vláda tvrdila, že důkazy, na jejichž základě Komise dospěla k závěru, že společnosti NMDC a OMC byly dominantními dodavateli a tudíž určovaly cenu IBM, byly chybné. Zaprvé, indická vláda tvrdila, že údaje použité ve zprávě ISID pocházely z období dva roky před obdobím šetření, a proto nebylo možné použít údaj o 65 % podílu na trhu přisuzovaném společnostem NMDC a OMC. Zadruhé, indická vláda předložila údaje označené jako citlivé, o nichž tvrdila, že dokazují, že podíl společností NMDC a OMC na trhu byl podstatně nižší než 65 %. Zatřetí, indická vláda poukázala na to, že zpráva ISID uváděla, že odvětví železné rudy je deregulovaný sektor a že vláda nehraje přímou roli při stanovování cen železné rudy.

([74]) Viz například rozsudek ze dne 22. září 2021, Severstal v. Komise, T-753/16, EU:T:2021:612, bod 122.

([75]) https://cci.gov.in/images/marketstudie/en/market-study-on-dynamics-of-competition-in-the-mining-sector-in-india-with-a-focus-on-iron-ore1704108440.pdf.

(191) Komise nemohla ověřit některé citlivé údaje předložené indickou vládou, jelikož neobsahovaly dostatečně podrobné informace, zejména rozčlenění ukazující, které společnosti byly zařazeny do segmentu využití pro vlastní spotřebu a které do segmentu nezávislého prodeje. V každém případě by Komise i nadále považovala souhrnný podíl ve výši přibližně 45–50 % za významný. Ještě důležitější však bylo, že Komise dospěla k závěru, že tržní podíl nebyl jediným parametrem, na jehož základě bylo možné určit, že společnosti NMDC a OMC určují ceny. V rámci tohoto šetření byla nákladová výhoda, z níž společnosti NMDC a OMC těží, jak je vysvětleno ve 193. bodě odůvodnění, rovněž klíčovým faktorem, který těmto společnostem umožnil stanovovat ceny železné rudy. Komise navíc ve 193. bodě odůvodnění vysvětlila, že někteří domácí dodavatelé měli motivaci udržovat ceny IBM na nízké úrovni, aby snížili výši placených daní. Komise dále poznamenala, že z citovaného výroku ze zprávy ISID, na který se indická vláda odvolávala, vyplývá, že vláda nehrála „přímou" roli při stanovování cen železné rudy, což však neznamená, že by vláda nehrála nepřímou roli prostřednictvím mechanismu, který zavedla pro starší doly a doly přidělené v dražbě. V této souvislosti Komise ve 198. bodě odůvodnění, na základě analýzy uvedené ve 182. až 197. bodě odůvodnění, dospěla k závěru, že vláda do cen železné rudy zasahovala. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(192) Po poskytnutí konečných informací předložila indická vláda údaje označené jako citlivé, aby dokázala, že podmínky původních nájemních smluv nevedly k prodejním cenám nižším než tržním.

(193) Komise uvedla, že informace dostupné ve spisu, které byly citlivé povahy, ukázaly, jak je uvedeno v 189. bodě odůvodnění, že starší doly platily výrazně nižší licenční poplatky než JSW za doly, které byly přiděleny po roce 2015 prostřednictvím dražeb. Komise proto toto tvrzení zamítla. Komise tyto závěry potvrdila na základě dalších skutečností obsažených ve spisu. Zaprvé, údaje poskytnuté společností JSW a ověřené Komisí potvrzují zjištění, že ceny IBM byly uměle nízké. Z důvodů zachování důvěrnosti bylo odůvodnění Komise sděleno výhradně společnosti JSW. Zadruhé, jelikož poplatky, jako jsou koncesní poplatky a licenční poplatky, byly vázány na cenu IBM, obsahoval tento cenový mechanismus inherentní pobídku pro všechny domácí dodavatele železné rudy, aby své ceny přizpůsobili ceně IBM (a tedy i ceně starších dolů), a tím minimalizovali částku placenou na poplatcích, jako jsou licenční poplatky a koncesní poplatky, čímž byla cena domácí železné rudy uměle udržována na nízké úrovni.

(194) Kromě toho indický kontrolor a generální auditor vlády státu Odisha, který je indickým veřejným orgánem, doporučil v roce 2024 indické vládě na základě auditu ([76]), aby prošetřila vykazování nízkých cen přímo z dolu ze strany nájemců s cílem zjistit, zda k tomu docházelo záměrně za účelem snížení průměrné prodejní ceny a v důsledku toho i splatných licenčních poplatků a prémií.

(195) Po poskytnutí konečných informací indická vláda tvrdila, že zpráva z roku 2024 uvedená v 194. bodě odůvodnění nestanovila cenové podhodnocení. Zaprvé, zpráva se omezovala na šest auditovaných nájemců. Zadruhé, i kdyby nájemci uvedli nižší ceny, neprokazovalo by to, že cena IBM byla podhodnocená. Zatřetí, zpráva se týkala období 2020–2022, a proto nebyla pro období šetření relevantní. Začtvrté, indická vláda tvrdila, že od té doby přijala opatření zaměřená na prevenci nesprávného vykazování.

(196) Komise uvedla, že má ve spisu další citlivé důkazy týkající se zájmu účastníků trhu na udržení nízké ceny IBM. Pokud jde o tuto zprávu, zaprvé potvrdila důvod, proč měly společnosti zájem na tom, aby ceny IBM zůstaly nízké, a zadruhé uvedla konkrétní příklady této praxe. Vzhledem k tomu, že fungování cenového mechanismu IBM a jeho úloha jako indexu pro výpočet daní se nezměnily, Komise nepovažovala za relevantní skutečnost, že uvedené příklady se odehrály před obdobím šetření. Komise rovněž konstatovala, že indická vláda nepředložila žádné důkazy o konkrétních změnách, které zavedla s cílem omezit praxi podhodnocování, ani hodnocení, z něhož by vyplývalo, že tyto změny byly účinné. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(197) Na závěr Komise poukázala na dva další ukazatele, které dokládají, že politika indické vlády plní svůj cíl zajistit dostupnost železné rudy na domácím trhu pro výrobu oceli, včetně plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Zaprvé, objemy dovozu byly zanedbatelné. Zadruhé, ačkoli je Indie čtvrtým největším producentem železné rudy na světě, objemy vývozu byly ve srovnání s objemem produkce velmi malé.

([76]) https://cag.gov.in/uploads/download_audit_report/2022/table-of-content-066e1a12e51fa23.81224720.pdf.

(198) Na základě všech těchto informací a s ohledem na další opatření indické vlády týkající se železné rudy, která jsou podrobně popsána v této části, Komise proto dospěla k závěru, že: i) zásahy indické vlády do vnitrostátního trhu se železnou rudou vedly k vytvoření struktury, v níž dominantními dodavateli – a tudíž i těmi, kdo určují ceny – byly starší doly vlastněné státem; ii) tyto starší doly získaly těžební práva před reformou z roku 2015, a vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany indické vlády bylo vyvozeno, že vzhledem k tomu, že se jednalo o státní podniky a v té době se nekonaly žádné dražby, byla jim těžební práva udělena za velmi výhodných netržních podmínek, což jim umožnilo stanovit cenu železné rudy na mnohem nižší úrovni než jejich konkurenti, namísto spravedlivé tržní hodnoty; iii) mechanismus stanovení ceny IBM zavedený indickou vládou, který slouží jako index pro určité poplatky a daně, vedl k uměle nízké ceně všech druhů a jakostí železné rudy, včetně železné rudy dodávané společnosti JSW pro výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli.

3.2.2.2.3. Závislý trh se železnou rudou pro ocelářství

(199) Společnost JSW vlastnila práva na těžbu v některých dolech na železnou rudu udělená indickou vládou. Z důvodů zachování důvěrnosti byly další podrobnosti sděleny výhradně společnosti JSW.

(200) Komise prošetřovala, zda byly podmínky a cenová politika v dolech, které společnost JSW využívá pro vlastní potřebu při výrobě plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, narušeny v důsledku opatření indické vlády. Komise zjistila, že reforma těžebního zákona z roku 2015, na kterou odkazuje 184. bod odůvodnění, zavedla povinnost pro vlády jednotlivých států přidělovat těžební práva na nerostné suroviny, včetně železné rudy, formou dražby. V souladu s pravidlem č. 6 Pravidel pro těžbu nerostných surovin (aukce) z roku 2015 ([77]) musí žadatelé splňovat požadavky uvedené v oddíle 5 zákona o těžbě a nerostných surovinách ([78]), podle něhož vláda státu nesmí udělit koncesi na těžbu nerostných surovin, pokud žadatel není indickým státním příslušníkem nebo indickou společností. Komise tedy z důvodu vyloučení zahraničních společností z výběrového řízení nepovažovala toto řízení za skutečně otevřené, neboť bylo omezeno na omezený počet potenciálních účastníků na domácím trhu a vyloučilo všechny zahraniční provozovatele těžby železné rudy, kteří by potenciálně mohli předložit konkurenceschopnější nabídky než domácí provozovatelé.

(201) Po poskytnutí konečných informací indická vláda tvrdila, že Komise neprokázala, že vyloučení jiných než indických uchazečů z koncesí vedlo ke zkreslení cen železné rudy prodávané pro vlastní spotřebu.

(202) Komise dospěla k závěru, že zúžení okruhu způsobilých uchazečů fakticky omezilo hospodářskou soutěž, a tím znemožnilo získání vyšších nabídek od jiných než indických účastníků, což indická vláda nezpochybnila. Komise to považovala za narušení trhu a shledala za irelevantní spekulovat o tom, jaké by byly ceny, kdyby se mohli účastnit i zahraniční uchazeči. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(203) Komise dále analyzovala cenové podmínky těžebních práv udělených společnosti JSW. Jelikož se výše nabídky za těžební práva, a tím pádem i jejich skutečná cena, odvíjí od ceny IBM, má úroveň ceny IBM přímý vliv na následné licenční poplatky placené za vytěženou železnou rudu. V důsledku toho se narušení trhu vyplývající z intervencí indické vlády na domácím trhu se železnou rudou, která jsou podrobně popsána v oddíle 3.2.2.2.2, přímo promítla také do stanovení ceny těžebních práv společnosti JSW na železnou rudu. Na základě toho Komise dospěla k závěru, že cena za železnou rudu těženou společností JSW byla rovněž zkreslena.

(204) Na základě legislativních omezení týkajících se udělování těžebních práv podle zákona o dolech a nerostných surovinách, na který odkazuje 200. bod odůvodnění, jakož i s ohledem na souvislost mezi licenčními poplatky a koncesními právy udělenými společnosti JSW a narušenou tvorbou cen IBM dospěla Komise k závěru, že i železná ruda, kterou si společnost JSW zajišťuje pro vlastní potřebu, byla ovlivněna narušením indického trhu.

([77]) https://mines.gov.in/admin/download/69d601f1b7d3e1775632881.pdf.
([78]) https://www.indiacode.nic.in/bitstream/123456789/19380/1/mmdr_act%2C1957.pdf.

3.2.2.2.4. Vývozní daň na železnou rudu s obsahem železa vyšším než 58 %

(205) Kromě narušení týkajících se tvorby cen a těžby pro vlastní potřebu, která se vztahují na všechny druhy železné rudy používané společností JSW, uplatňuje indická vláda přinejmenším od roku 2012, a to i v období šetření, vývozní daň na železnou rudu s obsahem železa vyšším než 58 %. Z důvodu zachování důvěrnosti byly další podrobnosti o používání tohoto druhu železné rudy spolupracujícím vyvážejícím výrobcem sděleny pouze společnosti JSW.

(206) Během období šetření bylo opatření v platnosti na základě oznámení č. 58/2022-Customs ([79]), které se vztahovalo na železnou rudu s obsahem železa vyšším než 58 %. Komise již toto opatření posoudila v rámci přezkumu před pozbytím platnosti z roku 2022 týkajícího se dovozu trub a trubek z tvárné litiny z Indie ([80]) („trubky z tvárné litiny"), kde v 147. bodě odůvodnění došla k závěru, že toto opatření pověřovalo domácí společnosti těžící železnou rudu prodejem železné rudy na místním trhu za nízkou cenu nebo jim takový prodej nařizovalo. Komise rovněž dospěla k závěru, že opatření dosáhlo zamýšleného politického účinku, a to snížení ceny železné rudy na domácím trhu na uměle nízkou úroveň ve prospěch navazujících odvětví, včetně výrobců dotčeného výrobku, čímž došlo ke zkreslení domácího trhu se železnou rudou v Indii. V těchto rozhodnutích Komise zohlednila rozsáhlý soubor důkazů, včetně přípravných prací k příslušným právním předpisům a nařízením, aktivní sledování provádění opatření indickou vládou s cílem zajistit dosažení zamýšleného politického cíle, jakož i zřejmé hospodářské dopady tohoto omezení, které vedly k výraznému poklesu cen na domácím trhu v době zavedení vývozní daně, přičemž tento pokles odrážel i výši daně.

(207) Po poskytnutí konečných informací indická vláda tvrdila, že vývozní daň se vztahuje pouze na železnou rudu s obsahem železa vyšším než 58 %, což je jedna ze sedmi jakostí sledovaných v rámci cenového systému IBM, a že Komise neměla k dispozici informace o jakostech železné rudy nakupovaných společností JSW. Indická vláda dále tvrdila, že závěr Komise, podle něhož opatření dosáhlo požadovaného politického účinku, vycházel z předchozího šetření týkajícího se jiného výrobku a jiného období šetření, a proto jej nelze použít. Indická vláda dále tvrdila, že značné objemy vývozu zaznamenané v období šetření jsou v rozporu se závěry Komise.

(208) Komise konstatovala, že citlivé informace obsažené ve spisu zahrnovaly dostatečně podrobné údaje o jakosti železné rudy nakupované společností JSW, aby bylo možné provést analýzu. Komise rovněž dospěla k závěru, že jelikož se tento závěr týkal stejné vývozní daně vztahující se ke stejné jakosti železné rudy, která se od předchozího šetření nezměnila, zůstává tento závěr v platnosti. Pokud jde o objem vývozu, Komise shledala toto tvrzení irelevantním, jelikož vývozní daň je ze své podstaty omezením vývozu. V každém případě, jak je uvedeno ve 197. bodě odůvodnění, byl celkový objem vývozu železné rudy ve srovnání s úrovní produkce velmi malý, přičemž je třeba poznamenat, že, jak je uvedeno na straně xi zprávy ISID, Indie patřila mezi největší světové producenty železné rudy. Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.2.2.2.5. Omezení přepravy železné rudy určené k vývozu

(209) Indická vláda přijala v roce 2021 tzv. „Politiku týkající se železné rudy z roku 2021" ([81]). Uvedeným cílem tohoto opatření bylo podpořit domácí výrobu oceli, jak je uvedeno v prvním odstavci úvodu. Za tímto účelem stanovila tato politika čtyři kategorie zákazníků seřazené podle priority při přidělování vagónů pro přepravu železné rudy. Zákazníci vyvážející železnou rudu byli zařazeni do čtvrté kategorie zákazníků, tedy do kategorie s nejnižší prioritou. Toto opatření vedlo k zjevné preferenci domácích dodávek železné rudy, což je v souladu s obecnou politikou indické vlády zaměřenou na zajištění dostatečných dodávek železné rudy za nízké ceny pro domácí výrobce v navazujících odvětvích. Výrobci železné rudy, kteří mají zájem o její vývoz, se v důsledku tohoto opatření potýkají s další překážkou, pokud by uvažovali o vývozu železné rudy namísto jejího dodávání na domácí trh. To potvrzuje i velmi nízký objem vývozu železné rudy z Indie. Zpráva zveřejněná v lednu 2026

([79]) https://taxinformation.cbic.gov.in/view-pdf/1009553/ENG/Notifications?utm=.

([80]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/927 ze dne 15. června 2022, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz trub a trubek z tvárné litiny (známé také jako litina s kuličkovým grafitem) pocházejících z Indie na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 (Úř. věst. L 161, 16.6.2022, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/927/oj).

([81]) Sdělení indického Ministerstva železnic č. 2020/TT-III/32/4 ze dne 15. ledna 2021.

indickým Ministerstvem pro přístavy, námořní dopravu a vodní cesty ([82]) označila toto omezení za první problém, který je třeba vyřešit, aby bylo možné zvýšit objem přepravy železné rudy. Zpráva ve své tabulce 18 vyzvala k řešení nedostatku vlakových souprav pro přepravu železné rudy z dolů do přístavů v rámci kvót kategorie D přidělených Ministerstvem železnic. Zpráva dospěla k závěru, že toto omezení má za následek zbytkové a nejisté přidělování vlakových souprav, zejména v obdobích vysoké poptávky po přepravě komodit s vyšší prioritou, což vede k systémovým zpožděním při přistavování vlakových souprav pro přepravu železné rudy do přístavů. Zpráva uvádí jako příklad přístav Paradip, který má manipulační kapacitu 18 vlakových souprav za den pro železnou rudu, avšak průměrný počet dodávek vlakových souprav činil v účetním roce 2022–2023 pouze 3,83 soupravy za den a v účetním roce 2023–2024 pouze 4,09 soupravy za den.

(210) Komise toto opatření posoudila také v rámci šetření týkajícího se trubek z tvárné litiny a v 151. bodě odůvodnění uvedla, že upřednostňuje vnitrostátní přepravu železné rudy před přepravou železné rudy určené k vývozu. Komise rovněž poznamenala, že cílem této politiky bylo podpořit domácí výrobu oceli. Komise proto dospěla k závěru, že tato politika představuje opatření ve prospěch domácího ocelářského průmyslu, z něhož vyplývá její cíl snížit cenu železné rudy.

(211) Po poskytnutí konečných informací indická vláda tvrdila, že dané opatření neregulovalo ceny a že přiřazení nižší priority vývozním zásilkám neprokazuje, že by ceny železné rudy na domácím trhu byly narušeny. Indická vláda dodala, že Komise neprokázala příčinnou souvislost mezi opatřeními a prošetřovanými výrobci. Indická vláda dále tvrdila, že statistické údaje, na které se Komise odvolávala, naznačovaly omezení týkající se jednoho konkrétního přístavu, nebyla jimi však prokázána příčinná souvislost s prošetřovaným vyvážejícím výrobcem.

(212) Komise považovala tvrzení, že dané opatření přímo neregulovalo ceny, za irelevantní. Komise dospěla k závěru, že opatření, které upřednostňovalo přepravu domácí železné rudy před vývozem železné rudy, představovalo omezení vývozu, jehož skutečným cílem bylo zvýhodnit domácí ocelářský průmysl, včetně prošetřovaného vyvážejícího výrobce. Kromě toho Komise v 216. až 219. bodě odůvodnění vyčíslila výsledný prospěch pro prošetřovaného vyvážejícího výrobce vyplývající ze všech opatření uvedených ve 180. bodě odůvodnění. Komise konstatovala, že cílem předložených statistických údajů bylo poskytnout konkrétní příklad toho, jak dané opatření skutečně bránilo vývozu železné rudy, a že toto opatření tedy přispívalo ke zkreslování cen železné rudy, jak bylo uvedeno v 213. bodě odůvodnění. Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.2.2.2.6. Závěr

(213) Komise dospěla k závěru, že všechna výše uvedená opatření přijatá indickou vládou vedla ke stabilním dodávkám železné rudy za zkreslené ceny ve prospěch domácích výrobců oceli v Indii.

3.2.2.3. Existence zvláštní situace na trhu ovlivňující ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu

(214) Komise posoudila, zda opatření uvedená v oddíle 3.2.2.2, která přijala indická vláda a která vedla k uměle nízkým vstupním nákladům na železnou rudu pro domácí výrobce oceli, představují zvláštní situaci na trhu ovlivňující ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Za tímto účelem Komise posoudila, jak se tato opatření promítla do nákladů na výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Indii.

(215) Komise posoudila, zda byly domácí ceny železné rudy na indickém trhu skutečně nižší než tržní ceny bez narušení, na které tyto faktory neměly vliv. Komise vycházela ve své analýze z údajů získaných od společnosti JSW, jelikož tato společnost byla *de facto* jediným vyvážejícím výrobcem výrobku, který je předmětem šetření, a představovala rovněž podstatný podíl na domácí výrobě a prodeji plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Komise ověřila, zda ceny na domácím trhu, které společnost JSW platila za nákup železné rudy používané k výrobě plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, byly v souladu s příslušnými cenami zveřejněnými IBM. Jelikož cenový mechanismus IBM zajišťoval, že všechny prodejní ceny železné rudy na domácím trhu byly v podstatě sjednoceny s touto cenou, včetně nákupů společnosti JSW, zaměřila Komise svou podrobnou cenovou analýzu na údaje společnosti JSW.

([82]) https://dgma.gov.in/download/1769691524_697b598415456_coastal-committee-report-final-jan2026.pdf.

(216) Za účelem posouzení dopadu narušení trhu způsobeného opatřeními indické vlády na domácí ceny železné rudy Komise zvážila referenční hodnotu, kterou by bylo možné použít k vyjádření cen železné rudy bez narušení trhu za běžných tržních podmínek na domácím trhu. Komise provedla posouzení pro společnost JSW.

(217) Náklady na železnou rudu pro společnost JSW představují vážené náklady na příslušné tři zdroje železné rudy uvedené ve 179. bodě odůvodnění. Z důvodů uvedených ve 182. až 198. bodě odůvodnění Komise dospěla k závěru, že všechny ceny železné rudy na domácím trhu byly ovlivněny uvedenými narušeními, a proto neexistovaly žádné vhodné, nezkreslené ceny na domácím trhu, na jejichž základě by bylo možné porovnat dopad opatření indické vlády, jelikož tyto čtyři hlavní zdroje narušení ovlivňovaly veškerou železnou rudu prodávanou na domácím trhu. Komise proto musela porovnat ceny železné rudy na domácím trhu, které platila společnost JSW, a ceny IBM s referenční hodnotou, která by byla co nejreprezentativnější a co nejblíže jinak nezkreslené ceně na domácím trhu. Jelikož Komise rovněž dospěla k závěru, že ceny železné rudy z vlastních zdrojů byly zkreslené, jak je vysvětleno ve 199. až 204. bodě odůvodnění, musela náklady na železnou rudu z vlastních zdrojů porovnat se stejnou reprezentativní referenční hodnotou.

(218) V této souvislosti Komise považovala za vhodný srovnávací ukazatel vývozní cenu indické železné rudy do všech destinací. Vzhledem k omezenému vývozu železné rudy v důsledku všech opatření přijatých indickou vládou vycházela Komise z vývozních cen železné rudy se dvěma různými skupinami reprezentativního obsahu železa a stanovila referenční cenu pro všechny ostatní druhy železné rudy na základě rozdílů v ceně jednotlivých druhů na domácím trhu. Z tohoto srovnání vyplynulo, že ceny železné rudy na domácím trhu a náklady na železnou rudu z vlastní těžby jsou v Indii u odpovídajících jakostí výrazně nižší. Upravená cena železné rudy, která se skládá z vážených průměrů cen či nákladů na železo z domácích zdrojů, byla rovněž výrazně vyšší než neupravená cena železné rudy.

(219) Z důvodu zachování důvěrnosti byly další podrobnosti týkající se podílu jednotlivých zdrojů železné rudy na výrobě plochých za studena válcovaných výrobků z oceli sděleny pouze společnosti JSW. Na základě upravených nákladů na železnou rudu a s přihlédnutím k podílu těchto nákladů na celkových nákladech na výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli Komise odhadla, že náklady na výrobu těchto výrobků by byly vyšší, kdyby neexistovaly uměle nízké náklady na železnou rudu, a že proto existuje zvláštní situace na trhu ovlivňující ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu, která má dopad na společnost JSW. Tento závěr zohlednil také strukturu domácího trhu s plochými za studena válcovanými výrobky z oceli, na kterém působí několik dominantních výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli a dovoz je velmi omezený. Nízké ceny železné rudy proto musely mít bezprostřední přímý dopad na snížení domácích cen plochých za studena válcovaných výrobků z oceli u těchto několika dominantních dodavatelů plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na trhu, což potvrzuje existenci zvláštní situace na trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

(220) Po poskytnutí konečných informací indická vláda tvrdila, že Komise neprokázala, proč je cena IBM nespolehlivá a proč nemůže sloužit jako vhodná cenová referenční hodnota. Indická vláda dodala, že Komise neprokázala, proč by rozdíly mezi cenou IBM a referenční hodnotou zvolenou Komisí měly být způsobeny vnitrostátním narušením trhu, neboť indická vláda tvrdila, že tyto rozdíly mohou vyplývat z odlišností mezi vnitrostátním a vývozním trhem, například z toho, že se jedná o odlišné trhy, prodejní místa a podmínky hospodářské soutěže. Indická vláda dále tvrdila, že jelikož Komise neprokázala, že opatření uvedená ve 180. bodě odůvodnění způsobila cenová zkreslení, neprokázala ani to, že měla kumulativní účinek vedoucí k narušení domácí ceny železné rudy. Indická vláda rovněž tvrdila, že Komise neprokázala, že koncentrovaná struktura trhu s plochými za studena válcovanými výrobky z oceli a nízký objem dovozu byly způsobeny uvedenými opatřeními týkajícími se železné rudy, ani že tato opatření vedla ke snížení cen plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Ze všech těchto důvodů indická vláda ve svém závěru uvedla, že Komise neměla k dispozici dostatečné důkazy k tomu, aby mohla konstatovat existenci zvláštní situace na trhu.

(221) Komise uvedla, že ve 182. až 198. bodě odůvodnění prokázala, proč byla cena IBM zkreslená, a tudíž nespolehlivá, a v 218. bodě odůvodnění navrhla nezkreslenou referenční hodnotu. Indická vláda nevysvětlila, jak by uvedené činitele mohly vysvětlit rozdíl mezi cenou IBM a referenční hodnotou. V této souvislosti Komise podotkla, že na trzích s hospodářskou soutěží, tj. na trzích bez narušení, by se domácí cena a vývozní cena zpravidla sbližovaly. Komise dále konstatovala, že indická vláda nepředložila žádné alternativní referenční hodnoty k té, kterou navrhla Komise. Komise z důvodů uvedených v 182. až 213. bodě odůvodnění dospěla k závěru, že opatření uvedená v 180. bodě odůvodnění narušila vnitrostátní ceny železné rudy, a v 218. až 219. bodě odůvodnění také kvantifikovala toto narušení jeho porovnáním s nezkreslenou referenční hodnotou, přičemž poznamenala, že konkrétní číslo je důvěrné, avšak bylo sděleno vyšetřovanému vyvážejícímu výrobci. Komise proto dospěla k závěru, že předložila dostatečné důkazy a argumenty, které odůvodňují existenci zvláštní situace na trhu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(222) Po poskytnutí konečných informací indická vláda tvrdila, že dva prvky dokazují, že domácí trh se železnou rudou funguje na tržních principech. Zaprvé, že většina produkce pocházela z nezávislých komerčních dolů, a zadruhé, že z účetních závěrek společností NMDC a OMC vyplývalo, že byly ziskové. Indická vláda dále tvrdila, že Komise v předchozím šetření týkajícím se plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli nezjistila žádné narušení cen železné rudy, které by vedlo k prokázání existence zvláštní situace na trhu, a proto indická vláda tvrdila, že nebylo možné prokázat existenci zvláštní situace na trhu pro ploché za studena válcované výrobky z oceli, které jsou navazujícím produktem plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli. Indická vláda nakonec tvrdila, že Komise měla k analýze cen železné rudy použít skutečné náklady na její nákup, které vznikly společnosti JSW.

(223) Komise ve 182. až 204. bodě odůvodnění popsala, jak společnosti NMDC a OMC určovaly cenu IBM. Komise neshledala, že by tyto dva prvky, na které se indická vláda odvolávala, byly relevantní pro vyvrácení tvrzení o zkreslení. Pokud jde o první bod, Komise se již ve 182. bodě odůvodnění zmínila o tržních podílech. Pokud jde o druhý prvek, Komise dospěla k závěru, že ziskovost nebrání tomu, aby daný subjekt určoval ceny. Komise dále uvedla, že závěry tohoto šetření vycházely z rozsáhlých údajů a informací shromážděných pro účely tohoto šetření a nepovažovala za relevantní srovnávat je se závěry jiných šetření. Komise již v 218. a 219. bodě odůvodnění vysvětlila a vyčíslila zkreslení domácích cen železa a v 233. a 234. bodě odůvodnění objasnila, proč musela upravit běžnou hodnotu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.2.2.3.1. Závěr

(224) S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěla Komise k závěru, že v Indii existovala zvláštní situace na trhu ovlivňující ceny PSV na domácím trhu.

3.2.2.4. Přiměřené srovnání

(225) Komise posoudila, zda lze vzhledem k existenci zvláštní situace na trhu provést přiměřené srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny společnosti JSW ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Za tímto účelem Komise posoudila relativní dopad zvláštní situace na trhu na domácí prodej a vývozní prodej.

(226) Komise dospěla k závěru, že podmínky hospodářské soutěže v Indii a v Unii se výrazně liší.

(227) Jak vyplývá z tabulky 1, na indickém trhu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, jejichž spotřeba se odhaduje na 21 178 934 tun, dominovali indičtí výrobci, přičemž podíl dovozu činil pouze asi 2 %. Podle informací ve spisu byla tato nízká úroveň dovozu zaznamenávána po dobu nejméně tří let. Komise proto konstatovala, že indický trh plochých za studena válcovaných výrobků z oceli se vyznačuje zanedbatelnou úrovní dovozu. Na tomto trhu těží všichni indičtí výrobci ze zvláštní situace na trhu, která uměle snižuje jejich náklady. Na základě toho Komise dospěla k závěru, že zvláštní situace na trhu má významný dopad na ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu.

(228) Naopak trh plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Unii se vyznačuje kombinací výrobců v Unii a dovozu z několika zemí, jak je uvedeno v oddílech 4.1, 4.4 a 5.2. Potenciální dopad existence zvláštní situace na trhu na vývozní cenu do Unie by proto v každém případě byl výrazně zmírněn řadou dalších faktorů, které vedou ke stanovení těchto vývozních cen. Mezi tyto faktory patří mimo jiné konkurence ze strany výrobců v Unii, kteří nemají prospěch z podobné zvláštní situace na trhu v oblasti dodávek železné rudy, skutečnost, že na trhu EU působí pouze jeden indický vyvážející výrobce namísto více indických společností, či existence všech ostatních vyvážejících výrobců ze zkoumaných zemí i z jiných zemí.

(229) Na základě všech výše uvedených skutečností Komise dospěla k závěru, že zvláštní situace na trhu měla odlišný dopad na ceny na domácím trhu ve srovnání s vývozními cenami. Zvláštní situace na trhu proto neumožňovala přiměřené srovnání cen na indickém vnitrostátním trhu s vývozními cenami v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

(230) Po poskytnutí konečných informací společnosti JSW a indická vláda tvrdily, že Komise neprokázala, že by údajná zvláštní situace na trhu měla odlišný dopad na domácí a vývozní ceny, a že proto není možné provést přiměřené srovnání. Společnost JSW tvrdila, že její výrobní náklady byly stejné bez ohledu na to, zda byl dotčený výrobek prodán na domácím trhu, nebo vyvezen. Kromě toho společnosti JSW a indická vláda tvrdily, že Komise dostatečně nevysvětlila, jak se projevoval vzájemný vztah činitelů uvedených v 227. a 228. bodě odůvodnění a zvláštní situace na trhu, což znemožnilo srovnání cen na domácím trhu a vývozních cen. Indická vláda rovněž tvrdila, že závěr Komise vycházel spíše z „nepodložené" předpovědi, že vývozní ceny budou stlačeny, než z podloženého zjištění, a že Komise neurčila rozsah údajného rozdílného dopadu. Indická vláda dále tvrdila, že pokud by obecný rozdíl ve struktuře trhu stačil, byla by druhá část čl. 2 odst. 3 základního nařízení splněna automaticky, což indická vláda nepovažovala za dostačující. Společnost JSW dále tvrdila, že odůvodnění Komise bylo protichůdné, neboť nižší úroveň hospodářské soutěže na indickém trhu měla vést k vyšším cenám a vyšší úroveň hospodářské soutěže na trhu EU měla vést k nižším cenám, a to bez ohledu na to, jak byly strukturovány náklady. Společnost JSW dodala, že tento závěr by byl v souladu s dumpingovým rozpětím společnosti JSW bez úpravy o existenci zvláštní situace na trhu.

(231) Komise nesouhlasila s tvrzením, že neprokázala, že zvláštní situace na trhu měla odlišný dopad na domácí a vývozní ceny. Komise poznamenala, že bez ohledu na to, zda byly výrobní náklady stejné u výrobků prodávaných na domácím trhu i u výrobků určených na vývoz, v 227. až 229. bodě odůvodněná vysvětlila, proč zvláštní situace na trhu zjištěná v Indii neumožňovala přiměřené srovnání vzhledem k odlišným relativním podmínkám hospodářské soutěže v Indii a v EU. V této souvislosti se ve zprávě panelu ve věci DS529 uvádí, že podmínky hospodářské soutěže představovaly činitel, který měl odlišný vliv na ceny na domácím trhu a dovozní ceny ([83]).

(232) Konkrétně, zatímco v Indii byla tvorba cen ovlivněna zjištěnou zvláštní situací na trhu, protože tato opatření zvýhodňovala domácí výrobce a hospodářská soutěž ze strany zahraničních výrobců prakticky neexistovala, v Unii měla tato zvláštní situace na trhu (pokud vůbec) zcela odlišný dopad, a to vzhledem k tomu, že převládající podmínky hospodářské soutěže, a tím i tvorba cen, jsou výsledkem nabídky výrobců z mnoha zemí, které z takové zvláštní situace na trhu neměly prospěch. Tyto závěry vycházely ze skutkových okolností zjištěných v rámci tohoto šetření, jak je vysvětleno v 227. a 228. bodě odůvodnění, a společnost JSW nepředložila žádné důkazy, které by tyto závěry vyvracely. Komise považovala za dostačující, aby v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení prokázala, že zjištěná zvláštní situace na trhu měla dopad na tvorbu cen při prodeji na domácím trhu, avšak vzhledem k odlišným tržním podmínkám a tím i odlišné tvorbě cen v EU to mělo za následek odlišný dopad (pokud vůbec nějaký), který neumožňoval přiměřené srovnání domácích a vývozních cen. Komise navíc nepovažovala za relevantní tvrzení společnosti JSW ohledně vztahu mezi mírou hospodářské soutěže a úrovní cen v souvislosti s porovnáním domácích cen a cen v EU, protože se týkalo pouze cen v Indii na jedné straně a cen v EU na straně druhé. Komise proto potvrdila závěry uvedené v 225. až 229. bodě odůvodnění.

3.2.3. *Běžná hodnota*

(233) Jak je uvedeno ve 179. až 229. bodě odůvodnění ohledně existence zvláštní situace na trhu s plochými za studena válcovanými výrobky z oceli v Indii, Komise konstatovala, že byly ovlivněny veškeré prodeje společnosti JSW na domácím trhu, jelikož soubor opatření zavedených indickou vládou vedl k uměle nízkým nákladům na železnou rudu nezbytnou pro veškerou výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. V důsledku toho Komise stanovila běžnou hodnotu na základě výrobních nákladů v zemi původu zvýšených o přiměřenou částku na prodejní, režijní a správní náklady a na zisk v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

(234) V souladu s čl. 2 odst. 5 základního nařízení byly při početním zjištění běžné hodnoty zohledněny všechny náklady zaznamenané společností JSW, s výjimkou nákladů na železnou rudu pocházející z domácích zdrojů. Při stanovení těchto nákladů na železnou rudu vycházela Komise z reprezentativních, nezkreslených cen železné rudy, jak je popsáno v 216. až 219. bodě odůvodnění. Pokud jde o prodejní, režijní a správní náklady, Komise vycházela z celkových ověřených prodejních, režijních a správních nákladů, které společnost JSW vykázala v souvislosti s prodejem dotčeného výrobku na domácím trhu. Pokud jde o zisk, Komise použila přiměřené ziskové rozpětí založené na prodeji různých typů plochých za studena válcovaných výrobků z oceli společností JSW na jejím domácím trhu.

([83]) Zpráva panelu, *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru*, WT/DS529/R, odstavec 7.80.

(235) Po poskytnutí konečných informací společnost JSW tvrdila, že panely WTO a odvolací orgán dospěly k závěru, že článek 2.2.1.1 dohody WTO neumožňuje úpravy nákladů, jako je ta, kterou provedla Komise. Společnost JSW navíc nesouhlasila s metodou, kterou Komise použila ke stanovení přiměřeného ziskového rozpětí. Společnost JSW zejména tvrdila, že vzhledem k tomu, že Komise neměla žádné důkazy o tom, že by společnost JSW byla schopna zohlednit zvýšení nákladů ve svých domácích cenách, měla vypočítat zisk na základě prodeje, který by byl v běžných obchodních nákladech, s použitím zvýšených výrobních nákladů vyplývajících ze zvláštní situace na trhu v souladu s předchozími šetřeními, kdy Komise nezohlednila výrobní náklady na základě čl. 2 odst. 5 základního nařízení. Závěrem společnost JSW tvrdila, že při kvantifikaci zvláštní situace na trhu neměla Komise uplatnit korekci vývozní daně, neboť to vedlo ke stanovení početně zjištěné ceny, která nebyla v souladu s cenou na mezinárodním trhu.

(236) Komise konstatovala, že společnost JSW nevysvětlila, v čem přesně byla metodika použitá Komisí v rozporu s právními předpisy WTO. Výklad, který podle všeho navrhuje společnost JSW, by zbavil čl. 2 odst. 3 základního nařízení a článek 2.2 antidumpingové dohody WTO jakéhokoli smyslu. Komise připomíná, že ve věci DS529 ([84]) panel výslovně uznal, že zvláštní situace na trhu může vyplývat z nízkých cen vstupů. Ustanovení čl. 2 odst. 5 základního nařízení (a článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody WTO) proto nelze vykládat tak, že by vyšetřujícímu orgánu upíral jakákoli nápravná opatření nezbytná k řešení takové zvláštní situace na trhu založené na nákladech. Je zřejmé, že v případech zvláštní situace na trhu založené na nákladech je třeba náklady, které jsou zvláštní situací na trhu dotčeny, nahradit. V této souvislosti Komise rovněž připomíná, že ve zprávě panelu ve věci DS529 ([85]), na kterou odkazuje společnost JSW, panel jasně uvedl, že mohou existovat „závažné důvody" jiné než ty, které jsou výslovně uvedeny v článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody WTO, které umožňují vyšetřujícímu orgánu nepoužít náklady uvedené v účetních záznamech vyvážejícího výrobce. Existence zvláštní situace na trhu založené na nákladech jednoznačně představuje takový „závažný důvod".

(237) Pokud jde o způsob stanovení přiměřeného zisku podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení vzhledem k existenci zvláštní situace na trhu, Komise početně zjistila běžnou hodnotu, jak je uvedeno v 233. bodě odůvodnění, na základě výrobních nákladů v zemi původu zvýšených o přiměřenou částku na prodejní, režijní a administrativní náklady a na zisk. Komise dospěla k závěru, že pokud se tento zisk vypočítá na základě všech transakcí uskutečněných v rámci běžného obchodního styku s využitím údajů předložených společností JSW podle druhu výrobku, výsledkem je přiměřený zisk, který splňuje všechny požadavky čl. 2 odst. 6. Společnost JSW nepředložila žádné důkazy o tom, proč by taková metoda nebyla přiměřená, jak to vyžaduje čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení. Vzhledem k tomu, že opatření analyzovaná v rámci šetření přinesla prospěch celému domácímu odvětví plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Indii, jak bylo konstatováno v 213. bodě odůvodnění, a vzhledem ke struktuře indického trhu s plochými za studena válcovanými výrobky z oceli, na kterém působí několik dominantních výrobců těchto výrobků a dovoz je velmi omezený, vedla metoda použitá Komisí k adekvátnímu určení zisku, který nepřekročil zisk, jaký obvykle dosahují ostatní vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků téže obecné kategorie na domácím trhu země původu.

(238) Pokud jde o úpravu v důsledku vývozní daně, Komise uvedla, že tuto daň uplatnila pouze na druhy železné rudy s obsahem železa vyšším než 58 %. Komise rovněž konstatovala, že společnost JSW nezpochybnila, že na tyto jakosti se skutečně vztahuje tato vývozní daň. Proto i kdyby existoval rozdíl mezi indickou železnou rudou s obsahem železa nad 58 % a železnou rudou pocházející z jiných zemí, muselo to být způsobeno jinými důvody než vývozní daní.

3.2.4. *Vývozní cena*

(239) Vyvážející výrobce zařazený do vzorku vyvážel do Unie přímo nezávislým odběratelům. Vývozní cena byla proto v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie.

([84]) Zpráva panelu, *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru*, WT/DS529/R, odstavec 7.81.
([85]) Zpráva panelu, *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru*, WT/DS529/R, odstavec 7.117.

3.2.5. *Srovnání*

(240) Ustanovení čl. 2 odst. 10 základního nařízení vyžaduje, aby Komise provedla spravedlivé srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny na stejné úrovni obchodu a zohlednila rozdíly v činitelích, které ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. V tomto případě se Komise rozhodla srovnat běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na úrovni ceny ze závodu. Jak je dále vysvětleno níže, byly běžná hodnota a vývozní cena ve vhodných případech upraveny tak, aby: i) byly očištěny zpět na úroveň ceny ze závodu; a ii) bylo možné provést úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.

3.2.5.1. Úpravy běžné hodnoty

(241) Jak je vysvětleno v 234. bodě odůvodnění, běžná hodnota byla stanovena na obchodní úrovni odpovídající ceně ze závodu za použití výrobních nákladů spolu s částkami prodejních, režijních a správních nákladů a zisku, které byly považovány za přiměřené pro tuto obchodní úroveň. Proto nebylo nutné provádět žádné úpravy, aby byla běžná hodnota očištěna zpět na úroveň ceny ze závodu. Komise nezjistila žádné důvody pro snížení běžné hodnoty a žádný z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku o takové snížení nepožádal.

3.2.5.2. Úpravy vývozní ceny

(242) Aby bylo možné očistit vývozní cenu zpět na úroveň ceny ze závodu, byly provedeny úpravy za účelem zohlednění: cla, dalších dovozních poplatků, dopravy, pojištění, manipulace s nákladem a vedlejších výdajů.

(243) Byly provedeny úpravy o tyto činitele ovlivňující ceny a srovnatelnost cen: balení, bankovní poplatky, provize a úvěrové náklady.

3.2.6. *Dumpingová rozpětí*

(244) U spolupracujícího vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku Komise porovnala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení. Na základě toho konečné dumpingové rozpětí vyjádřené jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí 9,5 %.

(245) Po poskytnutí konečných informací společnost JSW tvrdila, že cena CIF u prodejů realizovaných prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení, by měla být zvýšena, aby zohledňovala zisk a prodejní, režijní a správní náklady těchto společností. Společnost JSW dodala, že Komise tento přístup uplatňovala již v předchozích šetřeních.

(246) Komise konstatovala, že společnost JSW nepředložila žádné důkazy týkající se ceny CIF s dodáním na hranice Unie platné pro transakce s obchodníky, kteří nejsou ve spojení. Komise dále dospěla k názoru, že každé šetření je specifické pro daný případ a že zjištění a závěry vyvozené v rámci tohoto šetření vycházely ze skutečných údajů a informací, které byly shromážděny a ověřeny. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(247) U spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, vypočítala Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Toto rozpětí bylo tudíž stanoveno na základě rozpětí vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku. Na tomto základě činí konečné dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 9,5 %.

(248) U všech ostatních vyvážejících výrobců v Indii stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce představuje objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie vyjádřený jako podíl na celkovém dovozu z dotčené země do Unie v období šetření, který byl stanoven na základě Eurostatu.

(249) Úroveň spolupráce je v tomto případě vysoká, neboť vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval během období šetření přibližně 100 % celkového dovozu. Na základě toho rozhodla Komise stanovit dumpingové rozpětí pro nespolupracující vyvážející výrobce na úrovni spolupracující společnosti zařazené do vzorku.

(250) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou tato:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (%)
— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
Ostatní spolupracující společnosti	9,5
Veškerý ostatní dovoz pocházející z dotčené země	9,5

3.3. **Japonsko**

3.3.1. *Společnosti ve spojení a princip tržního odstupu*

(251) Poté, co bylo přijato rozhodnutí o výběru vzorku, a vzhledem k tomu, že Komise v rámci šetření týkajícího se *PTV* ([86]) považovala tyto subjekty za subjekty ve spojení, společnost Nippon Steel pro účely tohoto šetření tvrdila, že není ve spojení s obchodní společností Marubeni-Itochu Steel Inc. (dále jen „MISI"), která se podílí jak na domácím prodeji, tak na vývozu dotčeného výrobku vyráběného společností Nippon Steel. V této souvislosti společnost Nippon Steel připomněla kritéria pro určení stran ve spojení uvedená v čl. 127 odst. 1 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ([87]) (dále jen „prováděcí akt k celnímu kodexu Unie") a poskytla podrobné informace o korporátních vazbách mezi těmito dvěma společnostmi. Na základě toho společnost Nippon Steel tvrdila, že pouhá skutečnost, že držela akcie ve třetí společnosti souběžně se společností MISI, nestačí k závěru, že společnost MISI byla se společností Nippon Steel ve spojení. Na podporu svého tvrzení společnost Nippon Steel připomněla, že v rámci antisubvenčního šetření týkajícího se nových bateriových elektrických vozidel pro přepravu osob, která pocházejí z Čínské lidové republiky ([88]), Komise nepovažovala skupinu SAIC a společnost China FAW Corporation Limited za subjekty ve spojení, a to navzdory skutečnosti, že měly s Volkswagenem různé společné podniky, jak je zřejmé z přílohy nařízení o konečných ochranných opatřeních v rámci tohoto šetření ([89]), a podobně Komise nepovažovala za subjekty ve spojení ani výrobce, kteří měli společné podniky s výrobcem baterií CATL.

(252) Komise na základě poskytnutých údajů dospěla k závěru, že mezi společnostmi Nippon Steel a MISI existuje vztah založený na společném vlastnictví třetího subjektu, který tyto společnosti společně ovládají v souladu s čl. 127 odst. 1 písm. g) prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie, a který zakládá jejich právně uznané obchodní partnerství v souladu s čl. 127 odst. 1 písm. b) prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie. V této souvislosti Komise na úvod poznamenala, že samotná společnost Nippon Steel v rámci antidumpingového šetření týkajícího se některých plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Japonska z vlastní iniciativy označila společnost MISI za subjekt ve spojení právě z toho důvodu, že společnosti Nippon Steel a MISI společně držely téměř 100 % akcií tohoto třetího subjektu ([90]). V každém případě lze na základě dokumentů, které společnost Nippon Steel předložila v rámci současného šetření, konstatovat, že stejná situace panovala i v období šetření, kdy společnosti Nippon Steel a MISI měly pravomoc jmenovat téměř všechny členy představenstva, včetně předsedy.

([86]) Prováděcí nařízení (EU) 2025/1919, 99. bod odůvodnění.

([87]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj).

([88]) Viz prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/2754 ze dne 29. října 2024, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz nových bateriových elektrických vozidel určených pro přepravu osob, která pocházejí z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L, 2024/2754, 29.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).

([89]) *Tamtéž.*

([90]) Viz prováděcí nařízení (EU) 2025/1919, 84. bod odůvodnění a poznámka pod čarou č. 11.

Komise dále v souvislosti se svými závěry v rámci antisubvenčního šetření týkajícího se bateriových elektrických vozidel pocházejících z ČLR poznamenala, že z normativní části a přílohy prováděcího nařízení (EU) 2024/2754 jasně vyplývá, že skupina SAIC Group a společnost China FAW Corporation Limited měly s Volkswagenem různé společné podniky. Naopak, v tomto případě jde o společné vlastnictví téhož třetího subjektu, nad nímž mají společnosti MISI a Nippon Steel společnou kontrolu. Komise navíc považovala výrobce za společnost ve spojení se společností CATL ([91]). Bez ohledu na to by jakékoli určení vztahu mezi stranami mělo vycházet ze skutečností a okolností každého případu. Případ bateriových elektrických vozidel z ČLR se týkal antisubvenčního šetření, v němž byly zohledněny konkrétní skutečnosti a okolnosti. Současné šetření je naopak antidumpingovým šetřením týkajícím se jiné země, jiné hospodářské reality, jiného výrobku/odvětví a jiných skutečností a okolností. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(253) Kromě toho společnost Nippon Steel tvrdila, že není právně uznaným obchodním společníkem společnosti MISI z důvodu podílu ve třetí právnické osobě, neboť Soudní dvůr ve věci *Baltic Master* ([92]) stanovil jako podmínku pro tuto kvalifikaci splnění vnitrostátních ustanovení týkajících se uznaných společníků a společnosti MISI a Nippon Steel takovou dohodu (tzv. *kumiai*) podle japonského práva neuzavřely.

(254) Komise však poznamenala, že společnosti Nippon Steel a MISI společně přímo vlastnily téměř 100 % akcií třetího subjektu. Bez ohledu na právní definici společností ve spojení v Japonsku podle japonského práva se podle uvedeného článku 127 prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie, který se obvykle používá pro určení vztahu v rámci šetření na ochranu obchodu v Unii, tyto strany považují za právně uznané obchodní společníky podle čl. 127 odst. 1 písm. b) prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie jako spoluvlastníky třetího podniku podle japonského práva, a tudíž za strany ve spojení. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(255) Společnost Nippon Steel navíc tvrdila, že není v pozici, z níž by mohla na společnost MISI vyvíjet tlak či jí dávat pokyny, protože velikost společných podniků byla ve srovnání se společnostmi Nippon Steel a MISI zanedbatelná.

(256) Komise konstatovala, že článek 127 prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie neuvádí žádný požadavek týkající se relativní velikosti ovládaného třetího subjektu ve srovnání s ovládajícími subjekty. I kdyby tedy třetí subjekt byl z hlediska tržeb a počtu zaměstnanců menší, lze existenci tohoto vztahu přesto konstatovat v souladu s čl. 127 odst. 1 písm. g) prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(257) V každém případě společnost Nippon Steel tvrdila, že pokud by se Komise rozhodla setrvat na svém stanovisku, že společnost MISI je stranou ve spojení se společností Nippon Steel, měla by uznat, že prodej mezi společnostmi Nippon Steel a MISI probíhá v souladu s principem tržního odstupu, a měla by k prodeji těmto subjektům přistupovat podobně jako k prodeji společnosti Nippon Steel stranám, které nejsou ve spojení. Na podporu svého tvrzení společnost Nippon Steel předložila citlivé informace týkající se rámcových dohod mezi společností Nippon Steel a jejími obchodníky, procesu prodeje a nákupů dotčeného výrobku společností MISI.

(258) Komise již na počátku uznala, že rámcové smlouvy se subjekty ve spojení, které byly poskytnuty Komisi, byly z hlediska obsahu a podmínek podobné. Žádná z těchto rámcových dohod však nespecifikovala, jak byly stanoveny konečné ceny, jak byly vyplaceny provize nebo jiné podrobnosti důležité pro určení transakcí v souladu s principem tržního odstupu.

(259) Kromě toho podle vlastních tvrzení společnosti v jejím podání a na základě provedených inspekcí probíhala jednání o cenách při prodeji konečným odběratelům, do nichž byli zapojeni obchodníci ve spojení, v praxi buď prostřednictvím obchodníka, nebo přímo s odběratelem, což znamená, že vliv obchodníka na tato jednání byl omezen na roli prostředníka. Konečná cena byla tedy určena především buď tím, zda konečný odběratel přijal nabídku společnosti Nippon Steel, nebo tím, zda společnost Nippon Steel přijala protinabídku konečného odběratele. Vzhledem k omezenému (pokud vůbec nějakému) vlivu obchodníka ve spojení na stanovení ceny byla cena mezi subjekty ve spojení považována za nespolehlivou.

([91]) Prováděcí nařízení (EU) 2024/2754, 152. a 518. bod odůvodnění.

([92]) Rozsudek ze dne 9. června 2022, Baltic Master, C-599/20, EU:C:2022:457, bod 36.

(260) Kromě toho Komise nezpochybnila, že společnost MISI mohla volně prodávat jiným výrobcům, kteří nejsou ve spojení, a nakupovat od nich. Komise však konstatovala, že ze srovnání jednotkových cen, za něž jednotliví dodavatelé dodávali společnosti MISI v období šetření výrobek, který je předmětem šetření, vyplynulo, že jednotková cena společnosti Nippon Steel byla ve srovnání s ostatními japonskými výrobci skutečně nejnižší. Toto srovnání poskytla sama společnost MISI ve své odpovědi na dotazník.

(261) A konečně Komise v každém případě porovnala, a to podle jednotlivých typů výrobků, ceny na úrovni FOB u vývozních prodejů směřujících do Unie mezi společnostmi Nippon Steel a MISI a mezi společností Nippon Steel a jejím dalším vývozním obchodníkem ve spojení, společností Nippon Steel Trading Corporation (dále jen „NST“). Z tohoto srovnání vyplynulo, že ceny mezi společnostmi Nippon Steel a MISI, stejně jako ceny mezi společnostmi Nippon Steel a NST, byly na stejné úrovni (rozdíl činil 1,5 %). Společnost MISI tak měla prospěch ze stejných cen, jaké byly poskytovány obchodníkovi ve spojení, společnosti NST, jehož vztah ke společnosti Nippon Steel nebyl zpochybněn.

(262) Komise proto zamítla tvrzení, že prodeje společnosti Nippon Steel společnosti MISI proběhly v souladu s principem tržního odstupu.

(263) Na závěr společnost Nippon Steel uvedla, že za účelem podložení tvrzení shrnutých výše v této části bude MISI samostatně odpovídat na příslušné části dotazníku. Komise obdržela odpověď na dotazník od společnosti MISI a od jejího dovozce ve spojení v Unii, společnosti Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH (dále jen „MISEA“).

(264) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel opět vyjádřila nesouhlas se závěrem Komise, že je ve spojení se společností MISI. Nepředložila však žádné nové argumenty ani důkazy. Komise tedy toto tvrzení zamítla.

(265) Japonská vláda uvedla, že ačkoli je pravda, že společnosti Nippon Steel a MISI společně vlastnily podíly ve třetí společnosti, která nesouvisí s transakcemi dotčenými v tomto šetření, společnost Nippon Steel neměla nad společností MISI žádnou přímou ani nepřímou kontrolu. Podle japonské vlády tedy držení menšinových podílů ve třetí společnosti, která se na příslušných vývozních transakcích nepodílí, nemůže být dostatečným důvodem k závěru, že společnosti Nippon Steel a MISI jsou ve spojení ve smyslu článku 2.3 antidumpingové dohody WTO.

(266) Komise uznala, že společnost Nippon Steel neměla nad společností MISI přímou kontrolu, jelikož jejich vztah vznikl na základě společného vlastnictví třetího subjektu. Tento vztah však vedl ke vzniku sdružení ve smyslu článku 2.3 antidumpingové dohody WTO, a to v tom smyslu, že společnost MISI vyvážela do Unie pouze výrobek, který je předmětem šetření, vyrobený společností Nippon Steel, nikoli však výrobek, který je předmětem šetření, nakoupený od jiných japonských výrobců a jimi vyrobený. Z výsledků šetření vyplynulo, že toto obchodní chování nevyplývalo z dohody mezi společnostmi Nippon Steel a MISI, nýbrž z dobrovolného závazku ze strany společnosti MISI. Komise však dospěla k závěru, že takový závazek, byť dobrovolný, nepochybně omezoval svobodu společnosti při stanovování cen a při volbě strategie. Společnost MISI byla při prodeji výrobku, který je předmětem šetření, v rámci Unie skutečně závislá na jediném dodavateli. Tato omezení vedou k tomu, že společnost MISI nemůže jednat samostatně. Kromě toho šetření prokázalo, že společnost MISI sdílela se společností Nippon Steel informace o potenciálních zákaznících, kteří by mohli mít zájem o výrobky společnosti Nippon Steel, a o trzích, na které by se společnost Nippon Steel mohla chtít rozšířit. Společnost MISI tedy poskytovala společnosti Nippon Steel služby, které přesahovaly rámec běžné činnosti obchodníka spočívající v nákupu a dalším prodeji. Komise proto zamítla tvrzení, že vztah mezi společnostmi Nippon Steel a MISI nevedl ke vzniku sdružení.

(267) Japonská vláda navíc tvrdila, že Komise neprokázala, že vztah mezi společnostmi Nippon Steel a MISI způsobil, že vývozní transakce nebyly pro účely výpočtu dumpingových rozpětí spolehlivé, jelikož třetí subjekt, v rámci něhož tento vztah vznikl, se na vývozních transakcích nepodílel a role společnosti MISI při cenových jednáních byla omezená.

(268) Komise dospěla k závěru, že skutečnost, že třetí subjekt v rámci vztahu mezi společnostmi MISI a Nippon Steel se na vývozních transakcích do Unie nepodílel, není relevantní. Vztah lze skutečně velmi dobře určit prostřednictvím společnosti, která se nezabývá vývozem předmětného výrobku do Unie. Kromě toho se třetí subjekt, který tento vztah navázal, nepodílel na vývozních transakcích do Unie, ale na základě své obchodní zprávy v každém případě zpracovával a prodával ocel v Japonsku. Komise rovněž dospěla k závěru, že omezená role společnosti MISI při vyjednávání o cenách může být známkou míry kontroly, kterou si společnost Nippon Steel nad konečnou cenou zachovala. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(269) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel zopakovala, že její obchodní vztah se společností MISI a odpovídající transakce probíhaly za obvyklých tržních podmínek, a tvrdila, že zjištění uvedená v 259. až 261. bodě odůvodnění nejsou s tímto závěrem v rozporu. Zaprvé, společnost Nippon Steel tvrdila, že postup prodeje a provize poskytované obchodníkům byly stejné, a to bez ohledu na to, zda se jednalo o společnost ve spojení či nikoliv. Zejména tvrdila, že konečná cena byla systematicky sjednávána mezi společností Nippon Steel a konečným odběratelem, a teprve poté byla započtena za účelem stanovení ceny mezi společností Nippon Steel a obchodníkem. Zadruhé, pokud jde o skutečnost, že společnost MISI nakupovala od společnosti Nippon Steel za nejnižší nákupní cenu ve srovnání s nákupními cenami od jiných japonských výrobců, společnost Nippon Steel tvrdila, že i jeden z jejích obchodníků, kteří nejsou ve spojení, nakupoval od společnosti Nippon Steel za nejnižší nákupní cenu ve srovnání s nákupními cenami od jiných japonských výrobců. Společnost Nippon Steel dodala, že společnost MISI nakupovala od zahraničních dodavatelů za ceny nižší, než byla nákupní cena od společnosti Nippon Steel. Zatřetí, prodejní cena, za kterou společnost Nippon Steel prodávala společnosti MISI, se pohybovala v rozmezí 0,15 % oproti ceně, za kterou prodávala jednomu ze svých obchodníků, kteří nejsou ve spojení.

(270) Komise znovu přezkoumala transakce vykázané společností Nippon Steel týkající se jejích prodejů stranám ve spojení (NST a MISI) a jejímu hlavnímu obchodníkovi, který není ve spojení. Prodejní ceny u všech těchto stran se skutečně pohybovaly ve stejném rozmezí. Tato analýza byla provedena podle jednotlivých typů výrobků a zajistila, že mezi typy výrobků prodávanými společnostmi MISI, NST a hlavním obchodníkem, který není ve spojení, existovala dostatečná shoda. Komise proto uznala tvrzení společnosti Nippon Steel, že tyto ceny byly v souladu s principem tržního odstupu, a podle toho upravila výpočet dumpingového rozpětí, a to jak pro prodej na vývoz realizovaný prostřednictvím společnosti MISI, tak i prostřednictvím společnosti NST.

3.3.2. *Použití ustanovení čl. 18 odst. 1 základního nařízení*

(271) Dne 19. prosince 2025 Komise informovala společnost Nippon Steel, že by mohla být nucena využít dostupné skutečnosti podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení v souvislosti se společností Daido, japonským výrobcem ve spojení vyrábějícím výrobek, který je předmětem šetření. Tato společnost sice poskytla samostatnou odpověď na dotazník k výběru vzorku, avšak nepředložila odpověď na dotazník. Společnost Nippon Steel skutečně držela 5 % nebo více akcií tohoto výrobce.

(272) Dne 28. prosince 2025 předložila společnost Nippon Steel své připomínky. Ve svém stanovisku společnost Nippon Steel nepopřela, že drží podíl ve výši 5 % nebo více na akciích dotyčného výrobce.

(273) Komise proto dospěla k závěru, že prodeje mezi společností NST, jedním z obchodníků ve spojení se společností Nippon Steel (v níž společnost Nippon Steel rovněž držela 5 % nebo více akcií), a dotčeným výrobcem představovaly prodeje mezi subjekty ve spojení ve smyslu čl. 127 odst. 1 písm. d) prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie. Vzhledem k tomu, že společnost Daido neposkytla ověřenou odpověď na dotazník, z níž by vyplynula cena při dalším prodeji nebo další zpracování takto prodaného výrobku, který je předmětem šetření, považovala Komise za cenu domácího prodeje společnosti NST společnosti Daido, která je s ní ve spojení, průměrnou cenu z 5 % nejziskovějších domácích prodejů uskutečněných společností Nippon Steel a společnostmi, které jsou s ní ve spojení, odběratelům, kteří nejsou ve spojení, u stejného typu výrobku, jaký byl prodán společnosti Daido. Těchto 5 % bylo vypočteno na základě objemu. Kromě toho Komise při analýze zvláštní situace na trhu v oddíle 3.3.3 zohlednila údaje o domácím prodeji a vývozu společnosti Daido a o cenách v období od roku 2022 do období šetření, které byly k dispozici na základě její odpovědi na dotazník k výběru vzorku, jelikož výrobce neodpověděl na dotazník. V takovém případě Komise vztahovala údaje ke „skupině Nippon Steel“, nikoli pouze ke společnosti Nippon Steel.

(274) Dne 26. března 2026 Komise informovala společnost Nippon Steel, že bude možná nucena využít dostupné skutečnosti podle čl. 18 odst. 1 základního nařízení v souvislosti s i) neposkytnutím odpovědi na dotazník ze strany společnosti A a společnosti B, které nakupovaly dotčený výrobek vyráběný společností Nippon Steel od společnosti MISEA a u nichž bylo během inspekce zjištěno, že jsou dceřinými společnostmi společnosti C, v níž měla společnost MISI podíl přesahující 5 %; a ii) skutečností, že tři obchodníci ve spojení se společností Nippon Steel neoznámili v plném rozsahu veškeré domácí další prodeje dotčeného výrobku uskutečněné v průběhu období šetření: společnosti NST, Metal One Corporation (dále jen „Metal One“) a Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd. (dále jen „SCGM“).

(275) Dne 7. dubna 2026 předložila společnost Nippon Steel své připomínky. Pokud jde o bod i), společnost Nippon Steel nejprve znovu zdůraznila, že nesouhlasí s tvrzením, že je ve spojení se společností MISI, ani s tvrzením, že jejich vztah není v souladu s principem tržního odstupu. Společnost Nippon Steel navíc uvedla, že i kdyby byla ve spojení se společností MISI, stále by nebyla ve spojení se společností A a společností B, protože v nich nevlastnila žádné akcie a v souvislosti s dotčeným výrobkem s nimi neuskutečňovala žádné obchodní transakce. Dále uvedla, že podle jejího názoru článek 127 prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie neupravuje vztahy přesahující nanejvýš nepřímý řetězec jednoho subjektu a že uznání společnosti Nippon Steel jako společnosti ve spojení by znamenalo odchýlení se od dosavadní praxe Komise v rámci antisubvenčního šetření týkajícího se bateriových elektrických vozidel z ČLR ([93]). Kromě toho společnost Nippon Steel tvrdila, že vzhledem k tomu, že společnost MISI působila zcela nezávisle a v souladu s principem tržního odstupu vůči společnosti Nippon Steel, neměla společnost Nippon Steel přístup k důvěrným informacím společnosti MISI, a proto by požadavek, aby identifikovala a získala odpověď podle přílohy I od společností ve spojení, jinak by jí hrozilo použití článku 18, představoval pro společnost Nippon Steel neúnosnou zátěž. Zadruhé společnost Nippon Steel namítala, že požadavek, aby společnosti A a B vyplnily dotazník, by byl zbytečný a nepřiměřený, protože tyto společnosti dotčený výrobek neprodávaly dále, nýbrž jej zpracovávaly. Na závěr společnost Nippon Steel poukázala na to, že cena PCN prodávaných společnosti A se pohybovala v rozmezí průměrné prodejní ceny stejných PCN prodávaných odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a že prodej společnosti A i společnosti B tedy probíhal v souladu s principem tržního odstupu.

(276) Komise konstatovala, že společnost MISEA prodávala dotčený výrobek vyrobený společností Nippon Steel společnostem A a B, jejichž mateřskou společností byla společnost C. Společnost MISI zase držela podíl přesahující 5 % jak ve společnosti MISEA, tak ve společnosti C. Během inspekce ve společnosti MISI bylo potvrzeno, že tyto vztahy existovaly během období šetření a že společnost C byla uvedena mezi zahraničními dceřinými společnostmi společnosti MISI v jejím firemním profilu z roku 2025 ([94]). Z toho vyplývá, že společnost MISEA a společnost A na jedné straně a společnost MISEA a společnost B na straně druhé byly ve spojení, protože podle čl. 127 odst. 1 písm. d) třetí strana (tj. MISI) přímo či nepřímo držela 5 % nebo více akcií obou těchto společností. V tomto ohledu není rozhodující, zda se jedná o vztah se samotným vyvážejícím výrobcem. V tomto případě se jednalo o vztah mezi prodávajícím, společností MISI, a kupujícími, společnostmi A a B. Nelze tvrdit, že vzhledem k tomu, že se tento vztah netýkal samotného vyvážejícího výrobce, nemohl mít vliv na prodejní cenu. Ceny mezi stranami ve spojení byly totiž tímto vztahem tak či tak ovlivněny. Definice stran ve spojení v článku 127 prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie odkazuje na „osoby“, zatímco čl. 2 odst. 1 základního nařízení, který pro účely ochrany obchodu odkazuje na prováděcí akt k celnímu kodexu Unie, v této souvislosti odkazuje na „strany“, nikoli na vyvážející výrobce. Komise se rovněž domnívá, že čl. 127 odst. 1 písm. d) se při určování vztahu mezi stranami neomezuje na řetězec zahrnující nanejvýš jeden subjekt. Právě tato specifikace „nepřímo“ umožňuje zahrnout podílové účasti držené prostřednictvím řetězce dceřiných společností a zabraňuje obcházení tohoto ustanovení prostřednictvím korporátních struktur s několika úrovněmi dceřiných společností, jako je tomu v tomto případě, kdy je nepřímá podílová účast společnosti MISI ve společnosti A a společnosti B držena prostřednictvím společnosti C. Údajná dosavadní praxe Komise v rámci antisubvenčního šetření týkajícího se bateriových elektrických vozidel z ČLR nebyla dále podložena. Komise dále dospěla k závěru, že v daném případě nebylo pro společnost Nippon Steel nemožným úkolem identifikovat tyto společnosti ve spojení a získat od nich odpověď podle přílohy I, a to z následujících důvodů: a) společnost C se již v jiné roli podílela na předchozím šetření týkajícím se *plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli* ([95]), v jehož rámci byla společnost Nippon Steel zařazena do vzorku, b) nabytí společnosti C ze strany MISI bylo veřejně známou informací a c) Komise identifikovala společnosti A a B jako dceřiné společnosti společnosti C v rámci rutinních kontrol během ověřování, jak je podrobně uvedeno ve zprávě z kontrolní návštěvy ve společnosti MISI. Uplatnění čl. 18 odst. 1 ve vztahu ke společnosti Nippon Steel tedy právě z tohoto vztahu vyplývalo. Zadruhé, skutečnost, že společnost ve spojení v Unii se nezabývá dalším prodejem, nýbrž zpracováním, nezbavuje tuto společnost povinnosti odpovědět na přílohu I. Naopak, náklady na zpracování se stávají relevantními při stanovení vývozní ceny do Unie na jakémkoli přiměřeném základě v případě, že se výrobky neprodávají dále ve stavu, v jakém byly dovezeny, jak stanoví čl. 2 odst. 9 základního nařízení. V daném případě nemohla Komise takové posouzení provést. Komise proto toto tvrzení zamítla.

([93]) Prováděcí nařízení (EU) 2024/2754.

([94]) Profil společnosti MISI pro rok 2025, s. 13–14, k dispozici na adrese: https://www.benichu.com/wp/images/2025/07/misi_2025_-_ebook_-.pdf.

([95]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2025/670 ze dne 4. dubna 2025, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Japonska a Vietnamu (Úř. věst. L, 2025/670, 7.4.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/670/oj).

(277) A konečně, pokud jde o soulad s principem tržního odstupu v případě prodejů společnosti MISEA společnosti A, Komise konstatovala, že ceny, které společnost Nippon Steel považovala za ceny ze závodu, byly získány odečtením všech nákladů uhrazených společností MISEA, o něž byly provedeny úpravy, od čisté fakturované hodnoty. Při porovnávání prodejních cen by mělo být provedeno srovnání fakturovaných cen po odečtení příslušných nákladů na dopravu (aby se zohlednily rozdíly v dodacích podmínkách). Takové srovnání cen CIF s dodáním na hranice EU (tj. cena CIF minus náklady na dopravu v EU, aby se zohlednily rozdíly v dodacích podmínkách) ukázalo, že ceny společnosti MISEA pro společnost A byly v průměru o 6 % nižší než ceny společnosti MISEA pro společnosti, které nejsou ve spojení. Komise proto dospěla k závěru, že prodeje společnosti MISEA společnosti A nebyly v souladu s principem tržního odstupu. Pokud jde o soulad s principem tržního odstupu v případě prodejů společnosti MISEA společnosti B, sama společnost Nippon Steel uznala, že jej nemůže prokázat, jelikož PCN prodávané společnosti B nebylo prodáno žádnému jinému odběrateli společnosti MISEA v Unii. Jelikož však společnost B nespolupracovala, a vzhledem k tomu, že Komise dospěla k závěru, že prodeje společnosti MISEA společnosti A nebyly uskutečněny za tržních podmínek, neexistovaly žádné podklady pro odlišný závěr ohledně prodejů společnosti B. Komise tedy nakonec tyto připomínky zamítla a prodeje společnosti MISEA společnostem A a B považovala za prodeje mezi subjekty ve spojení. Vzhledem k tomu, že nebyly k dispozici žádné informace o ceně při dalším prodeji společností A a B ani o jejich případných nákladech na zpracování, Komise považovala cenu při dalším prodeji společností A a B za rovnou ceně, za kterou společnost MISEA prodávala své výrobky odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a to podle jednotlivých typů výrobků. V případě společnosti B, která od společnosti MISEA zakoupila PCN, které si žádný jiný odběratel nekoupil, Komise vycházela z ceny, za kterou společnost MISEA prodávala nejpodobnější PCN odběratelům, kteří nejsou ve spojení.

(278) Vzhledem k závěru uvedenému v 270. bodě odůvodnění ohledně souladu s principem tržního odstupu u vývozních transakcí realizovaných prostřednictvím obchodníka společnosti MISI, který je s ní ve spojení, však tato skutečnost již nebyla relevantní pro vývozní cenu použitou při výpočtu dumpingového rozpětí.

(279) Pokud jde o bod ii) týkající se chybějících údajů o dalších prodejích na domácím trhu tří obchodníků ve spojení, společnost Nippon Steel se s posouzením Komise ztotožnila.

(280) Komise proto považovala cenu těchto chybějících dalších prodejů na domácím trhu za průměrnou cenu nejziskovějších domácích prodejů společnosti Nippon Steel a jejích společností ve spojení odběratelům, kteří nejsou ve spojení, které představují 5 % objemu prodaného na domácím trhu v rámci jednotlivých druhů výrobků.

(281) Po poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel uvedla, že její obchodníci ve spojen jednali podle svých nejlepších schopností a poskytovaly informace i přes technické potíže. Z toho vyplývá, že podle názoru společnosti Nippon Steel neexistoval žádný právní důvod, aby Komise použila nejziskovější ceny při prodeji na domácím trhu jako dostupné údaje, neboť „nejlepší dostupné údaje" by neměly znamenat nepříznivé závěry, a to i v souladu s judikaturou WTO ([96]). Společnost Nippon Steel požádala Komisi, aby buď nebrala v úvahu nevykázané prodeje, nebo použila průměrnou cenu všech prodejů na domácím trhu.

(282) Komise dospěla k závěru, že při uplatňování dostupných skutečností jsou vyšetřovací orgány povinny nestranně a objektivně vybrat ty dostupné skutečnosti, které představují přiměřenou náhradu za chybějící nezbytné informace s ohledem na konkrétní skutečnosti a okolnosti daného případu. Při tom musí vyšetřující orgány vzít v úvahu veškeré skutečnosti, které mají řádně k dispozici. Při volbě náhradních skutečností nevyžaduje článek 6.8 antidumpingové dohody WTO, aby orgány provádějící šetření vybraly ty skutečnosti, které jsou pro nespolupracující stranu „nejpříznivější" ([97]).

([96]) Zpráva panelu, *Mexiko – Konečná antidumpingová opatření vztahující se na hovězí maso a rýži, podnět v souvislosti s rýží*, WT/DS295/R, přijatá dne 20. prosince 2005, ve znění zprávy Odvolacího orgánu WT/DS295/AB/R, DSR 2005:XXIII, s. 11 007, bod 7.238. Zpráva odvolacího orgánu, *Spojené státy – Antidumpingová opatření vztahující se na některé ocelové výrobky válcované za tepla, které pocházejí z Japonska*, WT/DS184/AB/R, přijatá dne 23. srpna 2001, DSR 2001:X, s. 4697, bod 99.

([97]) Zpráva panelu, *Spojené státy – Antidumpingová a vyrovnávací cla (Korea)*, WT/DS539/R, bod 7.36, citovaná rozsudkem Soudního dvora ze dne 3. září 2026, Evropská komise v. Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd a další, C-319/24 P, EU:C:2026:687, body 73, 85 a 90. Viz rovněž zpráva Odvolacího orgánu, *US – Carbon Steel (Indie)*, WT/DS436/AB/R, bod 4.421.

(283) Přístup Komise se plně řídil tímto předpisem. Na základě objektivního přístupu vycházela ze skutečných a ověřených údajů o cenách společnosti Nippon Steel a jejích společností ve spojení a použila je jako vzor cenových chování pro údaje, které nebyly poskytnuty. Tento přístup zajistil, že chybějící údaje o prodejích na domácím trhu nebyly podhodnoceny, a v důsledku toho, že konečné dumpingové rozpětí odráželo známý dumpingový potenciál dané společnosti během období šetření. Za okolností, kdy společnost Komisi neposkytla část údajů o svém prodeji na vývoz, nelze použití skutečného a ověřeného chování společnosti při stanovování cen během období šetření jako vzoru (vzhledem k tomu, že nebyly žádné informace) považovat za subjektivní či represivní. To vede ke stanovení co nejpřesnějšího dumpingového rozpětí s ohledem na neochotu společnosti spolupracovat. Komise navíc dospěla k závěru, že alternativa, kterou prosazuje společnost Nippon Steel a která spočívá v tom, že se nebudou brát v úvahu nevykázané prodeje nebo se použije průměrná cena všech prodejů na domácím trhu, by znamenala pobídku k nespolupráci ([98]). Komise proto tuto námitku zamítla a potvrdila metodiku vysvětlenou v 280. bodě odůvodnění.

3.3.3. *Zvláštní situace na trhu: efekt vytlačování*

3.3.3.1. Analýza

(284) S cílem prokázat existenci zvláštní situace na trhu v Japonsku v důsledku efektu vytlačování způsobeného čínským dovozem plochých za studena válcovaných výrobků z oceli provedla Komise následující analýzu: Komise nejprve analyzovala míru pronikání čínského dovozu na japonský domácí trh z hlediska objemu; zadruhé se Komise zabývala poměrem tržních podílů domácích výrobců a dovozu z Číny a dalších třetích zemí na japonském domácím trhu; zatřetí se Komise zabývala cenami na japonském domácím trhu. Komise poté analyzovala veškeré další informace obsažené ve spisu, které se týkaly dopadu čínského dovozu na japonský domácí trh, včetně ziskovosti domácích výrobců z prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu, pokud byly k dispozici.

(285) Komise se ve své analýze opírala o ukazatele na celostátní úrovni poskytnuté japonskou vládou a na úrovni podniku poskytnuté vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku, společností Nippon Steel. Obě sady ukazatelů byly ověřeny přímo na místě, jak je uvedeno ve 106. bodě odůvodnění.

(286) V této souvislosti Komise připomíná, že společnost Nippon Steel byla na základě informací předložených ve fázi výběru vzorku považována nejen za reprezentativní z hlediska objemu vývozu, ale také – na základě údajů ověřených v průběhu šetření a s přihlédnutím k jejímu výrobci ve spojení uvedenému v 271. až 273. bodě odůvodnění – představovala během období šetření nejméně [50–60 %] objemu domácího prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Díky těmto domácím prodejům si skupina Nippon Steel zajistila v průběhu období šetření na japonském trhu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli tržní podíl ve výši nejméně [40–50 %]. Ačkoli Komise provedla svou analýzu jak na celostátní úrovni, tak na úrovni společnosti Nippon Steel, případně – v případech, kdy byly k dispozici příslušné údaje – na úrovni skupiny Nippon Steel, tyto ukazatele dokládají, že společnost Nippon Steel je reprezentativní pro domácí výrobce v Japonsku, a tudíž i pro situaci na japonském domácím trhu.

3.3.3.1.1. Domácí trh: Objem

(287) Komise nejprve analyzovala spotřebu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Japonsku podle údajů poskytnutých japonskou vládou. Spotřeba uváděná japonskou vládou se jevila jako mírně podhodnocená, a to přibližně o 1 % ve srovnání se součtem dovozu a domácího prodeje, který uváděla sama japonská vláda. Během inspekce na místě bylo vysvětleno, že tento rozdíl vyplývá z metodiky, jelikož japonská vláda používala odlišný způsob samostatného vykazování dovozu a odlišný způsob vykazování dovozu při výpočtu spotřeby, což vedlo k odlišným hodnotám u stejného ukazatele. Jelikož Komise mohla přímo na místě ověřit údaje použité ke stanovení dovozu, vycházela ze stejných údajů i při stanovení spotřeby.

(288) Kromě toho se zdálo, že objem domácích prodejů uvedený japonskou vládou byl podhodnocen přibližně o 33 % ve srovnání s objemem domácích prodejů uvedeným spolupracujícími vyvážejícími výrobci. V tomto případě se Komise opírala o objem vnitrostátního prodeje, který uvedli spolupracující vyvážející výrobci. V důsledku toho byl tento objem domácího prodeje použit také ke stanovení spotřeby, namísto toho, aby se vycházelo z údajů o spotřebě poskytnutých japonskou vládou.

([98]) Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 3. září 2026 ve věci Evropská komise v. Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd a další, C-319/24 P, EU:C:2026:687, body 88–95.

(289) Spotřeba v Japonsku se vyvíjela následovně:

Tabulka 2

Spotřeba v Japonsku (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Spotřeba v Japonsku	4 221 718	4 153 970	4 189 541	4 089 303
Index	*100*	*98*	*99*	*97*

Zdroj: Údaje japonských celních orgánů a údaje o domácím prodeji, které poskytli spolupracující vyvážející výrobci v Japonsku.

(290) V období od roku 2022 do období šetření poklesla spotřeba v Japonsku o 3 %.

(291) Dovoz výrobku, který je předmětem šetření, do Japonska se vyvíjel následovně:

Tabulka 3

Objem dovozu do Japonska (v tunách)

Země		2022	2023	2024	Období šetření
Dovoz celkem, z toho:	Objem dovozu	813 469	910 476	990 341	880 370
	Index	*100*	*112*	*122*	*108*
1. Korea	Objem dovozu	558 528	572 630	621 599	575 194
	Index	*100*	*103*	*111*	*103*
2. Tchaj-wan	Objem dovozu	185 704	235 907	246 812	210 795
	Index	*100*	*127*	*133*	*114*
3. ČLR	Objem dovozu	64 696	97 238	117 512	90 522
	Index	*100*	*150*	*182*	*140*

Zdroj: Údaje japonských celních orgánů.

(292) Údaje o dovozu ukazují, že od roku 2022 do období šetření se dovoz výrobku, který je předmětem šetření, do Japonska zvýšil o 8 %. Tento nárůst, ve srovnání s 3 % poklesem spotřeby ve stejném období, ukazuje, že dovoz v období šetření představoval větší podíl na celkové spotřebě než v roce 2022.

(293) Dovoz z ČLR vzrostl od roku 2022 do období šetření o 40 %, což představuje vyšší tempo růstu než u celkového dovozu, dovozu z Koreje a z Tchaj-wanu. Po celou tuto dobu však ČLR zůstávala trvale pouze třetím zdrojem dovozu výrobku, který je předmětem šetření, do Japonska.

(294) Současně se objem domácího prodeje výrobku, který je předmětem šetření, v Japonsku vyvíjel následovně:

Tabulka 4

Objem prodeje na domácím trhu (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Celkové množství prodeje na japonském trhu, z toho:	3 408 249	3 243 493	3 199 200	3 208 933
Index	*100*	*95*	*94*	*94*
— Skupina Nippon Steel	[2 000 000 –2 100 000]	[1 900 000 –2 000 000]	[1 900 000 –2 000 000]	[1 900 000 –2 000 000]
Index	*100*	*92*	*92*	*93*

Zdroj: Odpověď spolupracujících vyvážejících výrobců na dotazník k výběru vzorku a odpověď společnosti Nippon Steel na dotazník.

(295) V těchto údajích jsou zahrnuty i závislé prodeje, jelikož je na základě dostupných údajů nebylo možné vyčlenit samostatně.

(296) Od roku 2022 do období šetření poklesl domácí prodej o 6 % a domácí prodej skupiny Nippon Steel zaznamenal podobný pokles o 7 %. Porovnáme-li to s mírným poklesem spotřeby o 3 % a nárůstem dovozu o 8 %, je zřejmé, že dovoz nahradil část domácího prodeje ve struktuře spotřeby.

(297) Tuto dynamiku lze lépe pozorovat, když porovnáme objemy se spotřebou a vyjádříme je v podobě tržních podílů.

Tabulka 5

Tržní podíl (%)

	2022	2023	2024	Období šetření
Dovoz, z toho:	19,3	21,9	23,6	21,5
1. Korea	13,2	13,8	14,8	14,1
2. Tchaj-wan	4,4	5,7	5,9	5,2
3. ČLR	1,5	2,3	2,8	2,2
Prodej na domácím trhu, z toho:	80,7	78,1	76,4	78,5
— Skupina Nippon Steel	[45 – 55]	[40 – 50]	[40 – 50]	[40 – 50]

Zdroj: Údaje japonských celních orgánů, spolupracujících vyvážejících výrobců a odpověď společnosti Nippon Steel na dotazník.

(298) Nárůst dovozu o 2,2 procentního bodu v období od roku 2022 do období šetření odpovídal poklesu domácího prodeje rovněž o 2,2 procentního bodu, přičemž tržní podíl skupiny Nippon Steel rovněž mírně poklesl. V rámci nárůstu dovozu se podíl dovozu z ČLR zvýšil o 0,7 procentního bodu, zatímco u Koreje došlo k vyššímu nárůstu o 0,9 procentního bodu a u Tchaj-wanu o 0,8 procentního bodu. ČLR se tedy i z hlediska nárůstu tržního podílu zařadila za Koreu a Tchaj-wan.

(299) Komise proto dospěla k závěru, že z hlediska objemu došlo u dovozu k mírnému nárůstu jeho tržního podílu v Japonsku a že čínský dovoz v tomto nárůstu nehrál rozhodující roli. Ve skutečnosti čínský dovoz nikdy nedosáhl na japonském trhu tržního podílu vyššího než 3 %. Zároveň se tržní podíl japonských domácích výrobců udržel na úrovni přibližně 80 % trhu.

3.3.3.1.2. Domácí trh: ceny

(300) Komise poté analyzovala dopad čínského dovozu na ceny na japonském domácím trhu. Za tímto účelem Komise analyzovala jednotkové ceny dovozu a prodeje na domácím trhu.

(301) Jednotková cena dovozu a domácího prodeje se vyvíjela následovně:

Tabulka 6

Prodejní ceny v Japonsku (JPY/t)

	2022	2023	2024	Období šetření
1. Dovoz z Koreje	407 643	146 720	149 106	150 713
Index	*100*	*36*	*37*	*37*
2. Dovoz z Tchaj-wanu	181 823	208 711	189 087	186 855
Index	*100*	*115*	*104*	*103*
3. Dovoz z ČLR	330 640	280 645	285 452	306 600
Index	*100*	*85*	*86*	*93*
Průměrná jednotková cena při prodeji na domácím trhu v Japonsku ([1]), z toho:	143 000	135 000	132 000	132 083
Index	*100*	*94*	*92*	*92*
— Skupina Nippon Steel ([2])	[155 – 165 000]	[157 – 167 000]	[155 – 165 000]	[151 – 161 000]
Index	*100*	*101*	*100*	*98*

([1]) Průměrná jednotková prodejní cena na domácím trhu v Japonsku nezahrnuje náklady na dopravu ani spotřební daň.
([2]) Bez nákladů na vnitrostátní dopravu v případě společnosti Nippon Steel, na základě odpovědi na dotazník k výběru vzorku poskytnuté jiným výrobcem ze skupiny Nippon Steel.
Zdroj: Údaje japonských celních orgánů, Japan Metal Daily (nejnižší cenový údaj pro rozměr 3 × 6, 0,8 mm na konci měsíce v Tokiu), odpověď skupiny Nippon Steel na dotazník k výběru vzorku a odpověď společnosti Nippon Steel na dotazník.

(302) Analýzy cen ukázaly, že dovozní ceny CIF byly celkově trvale mnohem vyšší než prodejní ceny na domácím trhu. Ceny dovozu ze zdrojů, které se nacházejí blíže Japonsku, jsou sice nižší, ale stále trvale převyšují prodejní ceny na domácím trhu.

(303) Čínský dovoz do Japonska se navíc po celou dobu sledovaného období uskutečňoval za ceny, které byly trvale výrazně vyšší než ceny skupiny Nippon Steel na domácím trhu. Ceny skupiny Nippon Steel na domácím trhu zůstaly v období od roku 2022 do období šetření stabilní.

3.3.3.2. Závěr

(304) Komise dospěla k závěru, že japonský domácí trh plochých za studena válcovaných výrobků z oceli nebyl ovlivněn zvláštní situací na trhu vyplývající z čínského dovozu v důsledku nadbytečných kapacit v ocelářském odvětví v ČLR. V této souvislosti Komise konstatovala, že dovoz z ČLR měl během období šetření pouze 2,2 % podíl na trhu, že japonský průmysl si udržel podíl na trhu ve výši téměř 80 % a že ceny na domácím trhu v Japonsku byly nižší než ceny čínského dovozu. Vzhledem k jejich objemům a cenám nemohl čínský dovoz do Japonska mít žádný významný vliv na ceny na domácím trhu a ziskovost.

(305) Komise proto dospěla k závěru, že japonský domácí trh nebyl ovlivněn zvláštní situací na trhu vyplývající z čínského dovozu v důsledku nadbytečné výrobní kapacity v ocelářském odvětví v ČLR.

3.3.4. *Běžná hodnota*

(306) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje u každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, pokud celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje každého vyvážejícího výrobce obdobného výrobku, který byl zařazen do vzorku, na domácím trhu reprezentativní.

(307) Komise následně určila u vyvážejícího výrobce s reprezentativním domácím prodejem typy výrobku prodávané na domácím trhu, jež byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.

(308) Komise poté v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení prověřovala, zda je domácí prodej každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku na jeho domácím trhu u každého typu výrobku, který je totožný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, reprezentativní. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, pokud celkový objem domácího prodeje tohoto typu výrobku nezávislým odběratelům během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku na vývoz do Unie.

(309) Komise zjistila, že domácí prodej většiny typů výrobku byl reprezentativní. Komise zjistila, že dva typy výrobku se na domácím trhu neprodávaly. U těchto typů výrobku nebyly k dispozici žádné jiné zdroje cen na domácím trhu. Běžná hodnota byla početně zjištěna v souladu metodou uvedenou v 315. bodě odůvodnění.

(310) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(311) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

(a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje výrobku tohoto typu; a

(b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(312) Jsou-li obě podmínky splněny, je běžnou hodnotou vážený průměr cen veškerého domácího prodeje daného typu výrobku během období šetření.

(313) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

(a) objem ziskového prodeje typu výrobku představuje nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu nebo

(b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

(314) Analýza prodeje na domácím trhu ukázala, že objem ziskového prodeje některých typů výrobků během období šetření představoval méně než 80 % celkového objemu prodeje těchto typů a že vážená průměrná prodejní cena byla nižší než výrobní náklady. Proto byla běžná hodnota vypočtena jako vážený průměr pouze u ziskového prodeje. U některých ostatních typů výrobku byl použitelný scénář uvedený v 311. bodě odůvodnění a běžná hodnota byla vypočtena jako vážený průměr cen veškerého domácího prodeje těchto typů výrobků během období šetření.

(315) Pokud určitý typ obdobného výrobku nebyl na domácím trhu prodáván vůbec, hledala Komise alternativní zdroje údajů o cenách v běžném obchodním styku. Jelikož v dotčené zemi neexistovali žádní další spolupracující výrobci zařazení do vzorku nebo dostupní domácí výrobci obdobného výrobku, nebyly takové ceny k dispozici. Komise vypočetla běžnou hodnotu pro příslušné typy výrobku v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

3.3.5. *Vývozní cena*

(316) Vyvážející výrobce zařazený do vzorku vyvážel do Unie buď přímo nezávislým odběratelům, nebo jako dovozci prostřednictvím společností ve spojení.

(317) Pokud vyvážející výrobce dotčený výrobek vyvážel přímo nezávislým odběratelům v Unii, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě ceny skutečně zaplacené nebo splatné za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie.

(318) Vzhledem k závěru uvedenému v 270. bodě odůvodnění ohledně souladu s principem tržního odstupu u vývozních transakcí byla vývozní cena v případech, kdy vyvážející výrobce vyvážel dotčený výrobek do Unie prostřednictvím společností ve spojení působících jako dovozci, rovněž cenou skutečně zaplacenou nebo splatnou za dotčený výrobek při prodeji na vývoz do Unie, v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení.

3.3.6. *Srovnání*

(319) Ustanovení čl. 2 odst. 10 základního nařízení vyžaduje, aby Komise provedla spravedlivé srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny na stejné úrovni obchodu a zohlednila rozdíly v činitelích, které ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. V tomto případě se Komise rozhodla srovnat běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na úrovni ceny ze závodu. Jak je dále vysvětleno níže, byly běžná hodnota a vývozní cena ve vhodných případech upraveny tak, aby: i) byly očištěny zpět na úroveň ceny ze závodu; a ii) bylo možné provést úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.

3.3.6.1. Úpravy běžné hodnoty

(320) Jak je vysvětleno v 319. bodě odůvodnění, běžná hodnota byla stanovena na úrovni ceny ze závodu za použití výrobních nákladů spolu s částkami za prodejní, režijní a správní náklady a za zisk, které byly považovány za přiměřené pro tuto obchodní úroveň.

(321) Společnost Nippon Steel tvrdila, že v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení by měla být u běžné hodnoty provedena úprava z důvodu rozdílů ve fyzických vlastnostech. Svou argumentaci opírala o skutečnost, že na domácím trhu byli odběratelé v určitém odvětví ochotni akceptovat vyšší ceny v důsledku různých faktorů, mezi něž patřilo dodávání speciálních výrobků s vysokou přidanou hodnotou, splnění přísných požadavků na kvalitu, předkládání vynikajících technických návrhů a poskytování dodávek na místo metodou „just in time" ve srovnání s odběrateli v jiných odvětvích, přičemž tyto faktory na vývozním trhu neexistují. Společnost Nippon Steel dodala, že Komise by proto měla z běžné hodnoty vyloučit domácí prodej určený pro tento konkrétní sektor.

(322) Komise na základě ověřených informací od společnosti Nippon Steel o jejích cenách na domácím trhu pro různá odvětví konstatovala, že odběratelé v daném konkrétním odvětví v období šetření neplatili trvale odlišné ceny než odběratelé v jiných odvětvích. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(323) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel tvrdila, že jelikož Komise upravila vývozní cenu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení o obchodníky ve spojení působící jako obchodní zástupci vykonávající svou činnost za úplatu formou provize, měla by provést stejnou úpravu i u běžné hodnoty, neboť funkce vykonávané obchodníky ve spojení zůstávaly totožné bez ohledu na to, zda byl prodej výrobku, který je předmětem šetření, určen pro domácí nebo vývozní trh, a někteří z obchodníků ve spojení působili jak na domácím, tak na vývozním trhu.

(324) Vzhledem k tomu, že Komise v 270. bodě odůvodnění uznala tvrzení společnosti Nippon Steel ohledně souladu s principem tržního odstupu, neprovedla úpravu vývozní ceny podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení na základě připomínek společnosti Nippon Steel k poskytnutí konečných informací. Komise proto tvrzení týkající se běžné hodnoty zamítla.

(325) Po poskytnutí dodatečných konečných informací společnost Nippon Steel tvrdila, že po zvážení prodeje na vývoz prostřednictvím společností NST a MISI za obvyklých tržních podmínek Komise nepřijala stejný přístup pro domácí prodej prostřednictvím společností NST a MISI, čímž vytvořila asymetrii mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou, která stále zahrnovala náklady a zisky obchodníků ve spojení. Společnost Nippon Steel tvrdila, že použila stejný mechanismus pro stanovení svých cen na společnosti NST a MISI, jakož i na další obchodníky, kteří nejsou ve spojení, bez ohledu na to, zda bylo zboží nakonec prodáno na vývoz do Unie nebo na japonský domácí trh. Společnost Nippon Steel požádala o opravu údajné asymetrie uplatněním úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení, jak tomu bylo v nedávném antidumpingovém šetření týkajícím se dovozu valinu pocházejícího z ČLR ([99]) (dále jen „šetření týkající se valinu"). Vyčíslení této úpravy by odpovídalo prodejním, režijním a správním nákladům a zisku společností NST, MISI a ostatních domácích obchodníků ve spojení u domácího prodeje dotčeného výrobku uskutečněného prostřednictvím společností NST a MISI.

(326) Na rozdíl od prodeje na vývoz (viz 269. a 270. bod odůvodnění) společnost Nippon Steel nepředložila žádné důkazy o tom, že ceny domácích transakcí prostřednictvím společností NST a MISI byly v porovnání s domácími transakcemi prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení, za obvyklých tržních podmínek. V každém případě měla Komise za to, že dostupné údaje neukazují na existenci konzistentního modelu transakcí za obvyklých tržních podmínek. Proto neexistovala žádná asymetrie mezi zacházením s prodejem na vývoz, kde bylo tvrzení o obvyklých tržních podmínkách odůvodněné a akceptované, a domácím prodejem, kde bylo tvrzení o obvyklých tržních podmínkách neopodstatněné. Situace se tedy lišila od šetření týkajícího se valinu, kde byly prokázány faktory, které vedly k úpravě. Z těchto důvodů Komise toto tvrzení zamítla.

3.3.6.2. Úpravy vývozní ceny

(327) Aby bylo možné očistit vývozní cenu zpět na úroveň ceny ze závodu, byly provedeny úpravy za účelem zohlednění: cla, dalších dovozních poplatků, dopravy, pojištění, manipulace s nákladem a vedlejších výdajů.

(328) Byly provedeny úpravy o tyto činitele ovlivňující ceny a srovnatelnost cen: náklady na úvěr, bankovní poplatky a provize.

([99]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/319 ze dne 12. února 2026 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz valinu pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L, 2026/319, 13.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/319/oj) 151. až 159. body odůvodnění.

3.3.7. *Dumpingové rozpětí*

(329) U spolupracujícího vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku Komise porovnala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(330) Pokud jde o prodej do Unie uskutečněný prostřednictvím obchodníků se sídlem mimo Unii, kteří nejsou ve spojení, společnosti Nippon Steel a NST tvrdily, že při odhadu ceny CIF s dodáním na hranice Unie by měla být připočtena částka odpovídající prodejním, režijním a správním nákladům a zisku těchto obchodníků. V závislosti na konkrétní transakci vycházely faktury vystavené společností Nippon Steel nebo NST z dodacích podmínek Incoterms FOB, CIF nebo CFR.

(331) Podle dlouhodobě zavedené praxe se u transakcí uzavřených za dodacích podmínek Incoterms FOB náklady na námořní dopravu a související náklady (například na pojištění) odhadují na základě důkazů předložených vyvážejícím výrobcem. Stejný postup by se měl použít i na jakoukoli další složku uplatňovanou zúčastněnou stranou. V tomto případě však společnost Nippon Steel nebyla schopna předložit žádné důkazy, které by prokazovaly, že je vůbec nutné připočítat prodejní, režijní a správní náklady a zisk obchodníků, kteří nejsou ve spojení. V každém případě, i kdyby společnost Nippon Steel takové důkazy předložila, což nenastalo, nebyla schopna předložit žádné ověřitelné důkazy o výši těchto hypotetických prodejních, režijních a správních nákladů a zisku.

(332) Konkrétně Komise během ověřování na místě poskytla společnosti Nippon Steel možnost předložit důkazy prokazující, že se obchodníci, kteří nejsou ve spojení, aktivně podíleli na prodeji společností Nippon Steel a NST na vývoz do Unie a že konečná hodnota zboží na úrovni CIF s dodáním na hranice Unie zahrnovala jak prodejní, režijní a správní náklady, které těmto zprostředkovatelům vznikly, tak údajné zisky, jichž dosáhli. V reakci na to společnosti Nippon Steel a NST předložily výběr faktur za další prodej a omezený počet celních prohlášení od některých obchodníků, kteří nejsou ve spojení. Komise však nepovažovala předložení omezeného počtu faktur a celních prohlášení za dostatečný důkaz. Společnost Nippon Steel totiž nikdy nepředložila žádnou metodiku vysvětlující, jak a proč vybrala právě tyto konkrétní faktury a celní prohlášení a proč jsou reprezentativní pro celkový prodej uskutečněný prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení.

(333) Z toho důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(334) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel tvrdila, že Komise by měla upravit vypočtenou hodnotu CIF tak, aby zohlednila účast obchodníků, kteří nejsou ve spojení, mimo EU, konkrétně jejich prodejní, režijní a správní náklady a zisk. Tato úprava by zajistila, aby Komise zohlednila deklarovanou hodnotu CIF, na jejímž základě by byla vyměřena cla při propuštění zboží do volného oběhu. Podle článku 128 prováděcího aktu k celnímu kodexu Unie ([100]) je tato hodnota definována jako transakční hodnota zboží prodaného na vývoz, stanovená v okamžiku přijetí celního prohlášení na základě prodeje, k němuž došlo bezprostředně před vstupem zboží na celní území Unie.

(335) Na podporu svého tvrzení společnost Nippon Steel odkázala na předchozí šetření Komise ([101]). Společnost Nippon Steel konkrétně zdůraznila, že v rámci šetření týkajícího se *plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli* Komise při výpočtu ceny CIF pro společnost Nippon Steel zohlednila činnosti obchodníků, kteří nejsou ve spojení. V rámci šetření týkajícího se *plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli* Komise odhadla prodejní, režijní a správní náklady obchodníků, kteří nejsou ve spojení, na základě těchto nákladů společností NST a MISI a použila fiktivní ziskové rozpětí ve výši 2 %, přičemž vycházela z toho, že by to bylo v souladu se ziskovým rozpětím použitým podle čl. 2 odst. 9 pro prodej v Unii prostřednictvím společností ve spojení.

([100]) Prováděcí nařízení (EU) 2015/2447.

([101]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2025/1139 ze dne 6. června 2025 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz překližovaných desek z tvrdého dřeva z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L, 2025/1139, 10.6.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1139/oj), 236. a 237. body odůvodnění; Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/316 ze dne 12. února 2026 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz akrylonitril-butadien-styrenových pryskyřic pocházejících z Korejské republiky a Tchaj-wanu (Úř. věst. L, 2026/316, 13.2.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/316/oj), 108. bod odůvodnění; Prováděcí nařízení Komise (EU) 2026/1904 ze dne 7. srpna 2026 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz kyseliny tereftalové pocházející z Korejské republiky a Spojených států mexických (Úř. věst. L, 2026/1904, 10.8.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2026/1904/oj), 68. bod odůvodnění; a prováděcí nařízení (EU) 2025/1919, 125. bod odůvodnění. Kromě toho společnost Nippon Steel oznámila, že v rámci antidumpingového šetření týkajícího se výrobků z litiny pocházejících z Turecka a Indie (AD727) Komise požádala o údaje o prodejních, režijních a správních nákladech a zisku obchodníků, kteří nejsou ve spojení, jednoho výrobce zařazeného do vzorku, aby mohla stanovit cenu při dalším prodeji na úrovni hranic EU (tj. hodnotu CIF). Komise nicméně toto šetření ukončila, aniž by uložila cla, takže její výpočty hodnoty CIF nebyly zveřejněny.

(336) Společnost Nippon Steel nakonec uvedla, že faktury z dalšího prodeje a celní prohlášení, z nichž byl proveden náhodný výběr, byly předloženy v reakci na žádost Komise, která však nebyla dostatečně konkrétní, pokud jde o přesný rozsah požadovaných dokumentů. Aby dále podložila své tvrzení a s ohledem na závěry Komise týkající se nedostatku důkazů o ceně CIF na hranicích Unie, jak je vysvětleno v 332. bodě odůvodnění, předložila společnost Nippon Steel faktury za další prodej do Unie od tří z pěti obchodníků, kteří nejsou ve spojení, na které se během šetření společnosti Nippon Steel a NST odvolávaly. Nepředložila žádné celní prohlášení. Předložené faktury se u dvou z pěti obchodníků společnosti Nippon Steel, kteří s ní nejsou ve spojení, týkaly tří transakcí s nejvyšším objemem od společností Nippon Steel a NST a u jednoho z nich se týkaly dvou transakcí s nejvyšším objemem od společnosti NST. Tato druhá série faktur pokrývala 4,7 % objemu prodeje výrobku, který je předmětem šetření, společností Nippon Steel do Unie během období šetření.

(337) Komise na úvod poznamenala, že tvrzení společnosti Nippon Steel vycházelo z předpokladu, že další prodej obchodníka, který není ve spojení, vždy odráží jeho prodejní, režijní a správní náklady a zisk, a požadovala úpravu o prodejní, režijní a správní náklady a zisky obchodníků, kteří nejsou ve spojení, odhadnuté na základě jejich účetních závěrek.

(338) Tento předpoklad nezohledňoval situace, kdy se marže obchodníků mezi nákupní a prodejní cenou mohla lišit od jejich prodejních, režijních a správních nákladů a zisku nebo kdy tito obchodníci mohli prodávat za nižší cenu. V důsledku toho by prodejní, režijní a správní náklady a zisky obchodníků, kteří nejsou ve spojení, samy o sobě nemohly představovat důkaz o transakční hodnotě zboží vstupujícího na celní území Unie, jelikož se tyto náklady a zisky nemusí promítnout do prodejní ceny pro Unii. Ze stejného důvodu nestačila k odůvodnění úpravy pouhá skutečnost, že prodej byl uskutečněn prostřednictvím nezávislého obchodníka mimo Unii. Jak ostatně sama společnost Nippon Steel ve svém tvrzení uvedla, tato hodnota by měla vycházet z prodeje, k němuž došlo bezprostředně před vstupem zboží na celní území Unie. Z toho vyplývá, že doklady prokazující tuto hodnotu, jako jsou celní prohlášení nebo faktura vystavená obchodníkem prvnímu nezávislému odběrateli v Unii, by za normálních okolností představovaly dostatečný důkaz na podporu těchto tvrzení.

(339) Analýza podkladů předložených po poskytnutí konečných informací potvrdila závěr Komise uvedený v předchozím bodě odůvodnění. U každé z předložených faktur byl rozdíl mezi prodejní cenou, kterou společnost Nippon Steel nebo NST účtovala obchodníkovi, který není ve spojení, a cenou, za kterou tento obchodník, který není ve spojení, zboží dále prodal odběrateli v Unii, mnohem nižší než prodejní, režijní a správní náklady a zisky, které společnosti Nippon Steel a NST původně odhadly ve svých odpovědích na dotazník.

(340) Cenový rozdíl se navíc lišil mezi jednotlivými obchodníky, kteří nejsou ve spojení, a u každého z nich se lišil i v rámci jednotlivých transakcí.

(341) Kromě toho se předložená dokumentace vztahovala pouze na 4,7 % objemu prodeje výrobku, který je předmětem šetření, realizovaného společností Nippon Steel do Unie během období šetření, a byla navíc vybrána samotnou společností Nippon Steel.

(342) Vzhledem k výše uvedené analýze, která ukazuje, že hodnoty uvedené na fakturách neodrážely prodejní, režijní a správní náklady ani zisky, jak bylo původně tvrzeno, rozdíly mezi jednotlivými obchodníky a fakturami a skutečnost, že faktury byly vybrány samotnou společností Nippon Steel a pokrývaly velmi omezený počet případů dalšího prodeje pouze u některých, nikoli však u všech obchodníků, kteří nejsou ve spojení, zapojených do vývozu společnosti Nippon Steel do Unie, a nebyly tudíž reprezentativní ani dostatečné, Komise dospěla k závěru, že společnost Nippon Steel nepředložila důkazy, které by odůvodňovaly úpravu jejích vývozních prodejů do Unie prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení.

(343) Na závěr Komise poznamenává, že ačkoli byla dokumentace týkající se dalšího prodeje předložena na žádost Komise v průběhu šetření, tato žádost byla vyvolána skutečností, že původní odhady uvedené v odpovědích na dotazník byly považovány za nedostatečně spolehlivé k podložení daného tvrzení. Tento závěr byl následně potvrzen předloženými doplňujícími důkazy.

(344) Komise proto toto tvrzení zamítla.

(345) Po poskytnutí informací společnost Nippon Steel tvrdila, že Komise při výpočtu hodnoty CIF u některých případů vývozního prodeje nezohlednila námořní pojištění. Společnost Nippon Steel požádala Komisi, aby do ceny a hodnoty CIF zahrnula částku za pojištění, a tím zajistila jejich správné určení.

(346) Komise shledala tuto námitku oprávněnou a započítala chybějící částky z námořního pojištění, čímž zajistila přesný výpočet poměru FOB k CIF u vývozního prodeje společnosti Nippon Steel do Unie. Komise tímto poukázala na to, že byla v hodnotě CIF ponechána částka za přepravné v rámci Unie u některých případů prodeje společnosti MISEA do Unie, které se uskutečnily při dodací podmínce DAP. Komise proto z výpočtu hodnoty CIF u těchto případů prodeje vyňala částku za dopravu v rámci Unie.

(347) Po poskytnutí dodatečných konečných informací společnost Nippon Steel uvedla, že po přijetí obvyklých tržních podmínek prodeje na vývoz prostřednictvím společnosti NST stanovila Komise cenu CIF prodeje prostřednictvím společnosti NST za použití ceny při dalším prodeji společnosti NST. Společnost Nippon Steel tvrdila, že totéž mělo být učiněno v případě prodeje prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení, a to připočtením přirážky k vývozní ceně za účast těchto obchodníků. Společnost Nippon Steel toto tvrzení podpořila odkazem na šetření plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli a na rozsudek ve věci Hansol ([102]) s cílem zajistit, aby cena použitá jako cena CIF s dodáním na hranice Unie byla správně cenou na hranici Unie, a nikoli cenou na počátku prodejního řetězce.

(348) Komise uvedla, že v případě společnosti NST vycházela při výpočtu ceny CIF z ceny NST při dalším prodeji, protože o této ceně ověřila důkazy. Naopak, ze stejných důvodů, jaké jsou vysvětleny v 334. až 340. bodě odůvodnění, společnost Nippon Steel nepředložila žádné důkazy o tom, že by zapojení obchodníků, kteří nejsou ve spojení, vedlo k ceně nutně vyšší, než je cena FOB společnosti Nippon Steel pro obchodníky, kteří nejsou ve spojení, plus námořní přeprava a pojištění. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(349) Po poskytnutí dodatečných konečných informací požádala japonská vláda o vysvětlení výpočtu dumpingového rozpětí a zdůraznila, že omezené poskytnutí informací o tomto aspektu spolu s krátkým časovým rámcem jí znemožnilo vyjádřit podrobný názor.

(350) Komise nemohla zveřejnit důvěrné výpočty týkající se konkrétních společností žádné jiné straně než dotčené společnosti. Dumpingové rozpětí vyplývající z tohoto výpočtu a vysvětlení změn bylo sděleno všem zúčastněným stranám. Komise proto zamítla tvrzení, že nezveřejnění výpočtu individuálního dumpingového rozpětí ovlivnilo možnost předložit připomínky jiných stran.

(351) Na tomto základě činí konečná vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7

(352) U spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, vypočítala Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. V tomto případě však Komise zařadila do vzorku pouze jednoho vyvážejícího výrobce z Japonska. Toto rozpětí tedy odpovídalo rozpětí vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku.

(353) Na tomto základě činí konečné dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 54,7 %.

(354) U všech ostatních vyvážejících výrobců v Japonsku stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců.

(355) Úroveň spolupráce je v tomto případě vysoká, neboť vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval během období šetření přibližně 97 % celkového dovozu z dotčené země do Unie, což bylo stanoveno na základě údajů Eurostatu, jak je vysvětleno v 832. a 833. bodě odůvodnění. Na základě toho Komise rozhodla, že stanoví dumpingové rozpětí pro nespolupracující vyvážející výrobce na úrovni společnosti zařazené do vzorku s nejvyšším dumpingovým rozpětím. Jelikož byl do vzorku zařazen pouze jeden podnik, stanoví se dumpingové rozpětí pro nespolupracující podniky na úrovni dumpingového rozpětí tohoto podniku.

([102]) Rozsudek ze dne 12. května 2022, Evropská komise v. Hansol Paper Co. Ltd., C-260/20 P, ECLI:EU:C:2022:370.

(356) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou tato:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (%)
— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7
Ostatní spolupracující společnosti	54,7
Veškerý ostatní dovoz pocházející z Japonska	54,7

3.4. **Tchaj-wan**

3.4.1. *Zvláštní situace na trhu: efekt vytlačování*

3.4.1.1. Analýza

(357) S cílem prošetřit existenci údajné zvláštní situace na trhu na Tchaj-wanu v důsledku takzvaného „efektu vytlačování" způsobeného čínským dovozem plochých za studena válcovaných výrobků z oceli provedla Komise následující analýzu: Komise nejprve analyzovala míru pronikání čínského dovozu na tchajwanský domácí trh plochých za studena válcovaných výrobků z oceli z hlediska objemu; zadruhé se Komise zabývala poměrem tržních podílů domácích výrobců a dovozu z Číny a dalších třetích zemí na tchajwanském domácím trhu; zatřetí se Komise zabývala cenami na tchajwanském domácím trhu. Komise poté analyzovala veškeré další informace obsažené ve spisu, které se týkaly dopadu čínského dovozu na tchajwanský domácí trh, včetně ziskovosti domácích výrobců z prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu, pokud byly k dispozici.

(358) Komise zaslala orgánům Tchaj-wanu dotazník. Komise se ve své analýze opírala o ukazatele na celostátní úrovni poskytnuté tchajwanskými orgány a, pokud byly k dispozici a relevantní, také o ukazatele na úrovni jednotlivých společností poskytnuté skupinou vyvážejících výrobců zařazenou do vzorku, kterou tvořily společnosti China Steel Corporation (dále jen „CSC") a Chung Hung Steel Corporation (dále jen „CHS" a společně se společností CSC „skupina CSC"). Obě sady ukazatelů byly ověřeny přímo na místě, jak je uvedeno ve 106. bodě odůvodnění.

(359) V této souvislosti Komise připomíná, že skupina CSC byla na základě informací předložených ve fázi výběru vzorku považována nejen za reprezentativní z hlediska objemu vývozu, ale také – na základě údajů ověřených v průběhu šetření – za skupinu, na kterou připadalo [90–100 %] objemu domácího prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v období šetření. Díky tomuto domácímu prodeji si skupina CSC zajistila v období šetření podíl [40–50 %] na trhu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wanu. Ačkoli Komise provedla svou analýzu jak na úrovni země, tak na úrovni skupiny zařazené do vzorku, tyto ukazatele dokládají, že skupina CSC je reprezentativní pro domácí výrobce na Tchaj-wanu, a tedy obecněji i pro situaci na domácím trhu na Tchaj-wanu.

3.4.1.1.1. Domácí trh: Objem

(360) Komise nejprve analyzovala spotřebu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wanu, jak ji vykázaly tchajwanské orgány na základě údajů o domácím prodeji a dovozu.

(361) Spotřeba na Tchaj-wanu se vyvíjela následovně:

Tabulka 7

Spotřeba na Tchaj-wanu (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Spotřeba na Tchaj-wanu	1 153 906	988 966	1 200 354	1 173 152
Index	*100*	*86*	*104*	*102*

Zdroj: Ministry of Economic Affairs of Taiwan (Ministerstvo hospodářství Tchaj-wanu).

(362) V období od roku 2022 do období šetření zůstala spotřeba na Tchaj-wanu stabilní. V letech 2022 až 2023 však došlo k výraznému poklesu spotřeby o 14 %, načež v letech 2023 až 2024 následoval prudký nárůst o 21 %.

(363) Dovoz výrobku, který je předmětem šetření, na Tchaj-wan se vyvíjel následovně:

Tabulka 8

Objem dovozu na Tchaj-wan (v tunách)

Země		2022	2023	2024	Období šetření
Dovoz celkem, z toho:	Objem dovozu	410 860	404 609	595 439	577 982
	Index	*100*	*98*	*145*	*141*
1. ČLR	Objem dovozu	290 308	312 976	448 773	447 631
	Index	*100*	*108*	*155*	*154*
2. Korea	Objem dovozu	57 774	54 969	102 403	89 346
	Index	*100*	*95*	*177*	*155*
3. Japonsko	Objem dovozu	61 878	34 662	43 597	40 456
	Index	*100*	*56*	*70*	*65*

Zdroj: Údaje tchajwanských celních orgánů.

(364) Údaje o dovozu ukazují, že v období mezi rokem 2022 a obdobím šetření se dovoz výrobku, který je předmětem šetření, na Tchaj-wan zvýšil o 41 %. Tento výrazný nárůst, ve srovnání s mírnějším 2 % nárůstem spotřeby ve stejném období, již naznačuje, že dovoz v období šetření představoval ve struktuře spotřeby větší podíl než v roce 2022. Od roku 2022 až do období šetření zůstala ČLR trvale a s velkým náskokem největším zdrojem dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wan, přičemž její podíl na celkovém dovozu v období šetření činil více než 77 %.

(365) Kromě toho se dovoz z ČLR v období od roku 2022 do období šetření zvýšil o 54 %. Ačkoli je tempo tohoto nárůstu o něco nižší než 55 % nárůst u druhého největšího zdroje dovozu, jímž je Korea, objemy se výrazně liší. Dovoz z ČLR skutečně dosáhl v období šetření 477 631 tun, zatímco dovoz z Koreje činil pouze 89 346 tun. Tento nárůst je o to významnější, pokud jej porovnáme s poklesem dovozu z třetího největšího zdroje dovozu, jímž je Japonsko, z něhož se dovoz mezi rokem 2022 a obdobím šetření snížil o 35 %.

(366) Navíc vývoj dovozu z ČLR ne vždy odpovídal obecnému vývoji dovozu. Zatímco celkový dovoz v letech 2022 až 2023 poklesl o 2 %, dovoz z ČLR vzrostl o 8 %. Když se poté v letech 2023 až 2024 celkový dovoz i dovoz z ČLR zvýšil o více než 40 %, nárůst dovozu z ČLR se přičetl k nárůstu z předchozího roku. Následně, od roku 2024 až do období šetření, došlo k mírnému poklesu jak celkového dovozu, tak dovozu z ČLR.

(367) Ve své odpovědi na dotazník tchajwanské orgány vysvětlily, že na Tchaj-wanu platí dovozní zákaz pro určité výrobky spadající do skupiny výrobků, které jsou předmětem šetření, pocházející z ČLR ([103]). Zákaz dovozu se týká 21 celních kódů z celkových 57 celních kódů na 10místné úrovni, pod které je výrobek, který je předmětem šetření, zařazen podle tchajwanského celního sazebníku. Na výrobky, na které se takový zákaz dovozu vztahuje, lze však získat zvláštní povolení k dovozu, pokud je domácí průmysl nevyrábí, jsou potřebné pro zvláštní účely nebo mají být dovezeny v malých množstvích. Na základě údajů o dovozu z ČLR se zdá, že tento zákaz dovozu nezastavil dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z oceli z ČLR ani nezabránil jeho nárůstu. To potvrzuje skutečnost, že z 21 kódů, jejichž dovoz na Tchaj-wan byl zakázán, byl dovoz z ČLR od roku 2022 do období šetření zaznamenán pod 10 kódy ([104]).

(368) Tchaj-wan rovněž zavedl obchodní ochranná opatření vůči dovozu určitých výrobků z oceli pocházejících z ČLR, a to na základě podnětů podaných tchajwanským průmyslem, nikoli však vůči dotčenému výrobku. Ve veřejně dostupném konečném rozhodnutí o újmě v rámci nedávného antidumpingového šetření týkajícího se určitých plochých výrobků z oceli válcovaných za tepla – které představují vstupní surovinu pro výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli – pocházejících z ČLR, které bylo zahájeno na základě podnětu podaného rovněž společností CSC, dospěly tchajwanské orgány na základě důkazů v daném případu k závěru, že ČLR „již dlouho čelí problému nadbytečné výrobní kapacity. […] Její domácí trh se potýká s vážným nesouladem mezi nabídkou a poptávkou, což vede mnoho oceláren k tomu, že přebytečnou produkci vypouštějí na mezinárodní trhy (zejména na sousední trhy, jako je […] Tchaj-wan) za nízké ceny, což má závažný dopad na ocelářský průmysl v různých zemích“ ([105]).

(369) Současně se prodej výrobku, který je předmětem šetření, na domácím trhu na Tchaj-wanu vyvíjel následovně:

Tabulka 9

Objem prodeje na domácím trhu (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Celkový objem prodeje na domácím trhu na Tchaj-wanu (bez dovozu), z toho:	743 046	584 357	604 915	595 170
Index	*100*	*79*	*81*	*80*
— Skupina CSC	[600 – 700 000]	[450 – 550 000]	[500 – 600 000]	[490 – 590 000]
Index	*100*	*73*	*83*	*79*

Zdroj: Odpověď na dotazník od Ministerstva hospodářství Tchaj-wanu a skupiny CSC.

(370) Závislý prodej nebylo možné v rámci celkových údajů o domácím trhu vyčlenit a podle tchajwanských orgánů je v těchto údajích zahrnut. To bylo v souladu s údaji o prodeji na domácím trhu vykázanými skupinou CSC, které zahrnují i závislý prodej.

([103]) Právním základem pro tento zákaz dovozu je nařízení upravující obchod mezi Tchaj-wanem a pevninskou Čínou.

([104]) Ačkoli je zákaz dovozu stanoven na 11místné úrovni, srovnání bylo možné provést pouze na 10místné úrovni, protože údaje o dovozu byly zaznamenány na 10místné úrovni. Údaje o dovozu použité pro srovnání byly stejné jako údaje tchajwanských celních orgánů, na jejichž základě bylo stanoveno množství dovozu.

([105]) Závěrečná zpráva o šetření újmy výrobního odvětví v rámci antidumpingového řízení zahájeného na žádost společností China Steel Corporation a Dragon Steel Corporation s cílem uvalit antidumpingová cla a prozatímní antidumpingová cla na dovoz některých plochých výrobků z oceli válcovaných za tepla pocházejících z Čínské lidové republiky, poznámka pod čarou č. 54, citát je strojově přeložen z původní verze, https://traderemedy.trade.gov.tw/web/main/case/wfrmTradeCases.aspx?menu_id=1522&caseid=108&datatype=3&progkind=2.

(371) Od roku 2022 do období šetření poklesl domácí prodej o 20 % a podobný pokles zaznamenala i skupina CSC. Porovnáme-li to s mírným nárůstem spotřeby o 2 % a s výraznějším nárůstem dovozu o 41 %, je zřejmé, že dovoz nahradil prodej na domácím trhu.

(372) To je o to zřetelnější, když se podíváme na rozdíly v objemu mezi oběma složkami spotřeby, tedy dovozem a domácím prodejem.

Tabulka 10

Vývoj objemu dovozu a domácího prodeje (v tunách)

	2022–2023	2023–2024	Od roku 2024 do období šetření
Spotřeba, z toho:	-164 940	+211 388	-27 202
1. Dovoz na Tchaj-wan, z toho:	-6 251	+190 830	-17 457
— Dovoz z ČLR	+22 668	+135 797	-1 142
2. Prodej na domácím trhu, z toho:	-158 689	+20 558	-9 745
— Skupina CSC	–[150 – 200 000]	+[30 – 80 000]	–[0 – 50 000]

Zdroj: Ministerstvo hospodářství Tchaj-wanu, celní údaje Tchaj-wanu a odpověď společnosti CSC na dotazník.

(373) V letech 2022 až 2023 vedl výrazný pokles spotřeby k výraznému propadu domácího prodeje. Navzdory klesající spotřebě a navzdory poklesu celkového dovozu se dovoz z ČLR zvýšil. Když se v následujícím roce spotřeba opět zotavila, z tohoto nárůstu nejvíce profitoval čínský dovoz, a to na úkor tchajwanských výrobců, u nichž byl nárůst prodeje pouze omezený a v nepoměru k nárůstu spotřeby. Pokud se podíváme na nárůsty a poklesy čínského dovozu a domácího prodeje v letech 2022 až 2024, jsou téměř symetrické: + 158 465 tun u čínského dovozu oproti – 138 131 u tchajwanského průmyslu.

(374) Tento trend nahrazování domácího prodeje čínským dovozem lze lépe pozorovat při porovnání objemů se spotřebou a při jejich vyjádření v podobě tržních podílů.

Tabulka 11

Tržní podíl (%)

	2022	2023	2024	Období šetření
Dovoz, z toho:	35,6	40,9	49,6	49,3
1. ČLR	25,2	31,6	37,4	38,2
2. Korea	5,0	5,6	8,5	7,6
3. Japonsko	5,4	3,5	3,6	3,4
Prodej na domácím trhu, z toho:	64,4	59,1	50,4	50,7
— Skupina CSC	[55 – 65]	[45 – 55]	[40 – 50]	[40 – 50]

Zdroj: Odpověď tchajwanských orgánů a skupiny CSC na dotazník.

(375) Z hlediska tržního podílu odpovídal nárůst dovozu o 13,7 procentních bodů v období od roku 2022 do období šetření poklesu objemu domácího prodeje rovněž přesně o 13,7 procentních bodů, přičemž vyvážející výrobce zařazený do vzorku, skupina CSC, vykazoval stejný trend v rozsahu přibližně [–15] procentních bodů. Nárůst dovozu o 13,7 procentních bodů byl z velké části způsoben nárůstem dovozu z ČLR o 13,0 procentních bodů.

(376) Je třeba poznamenat, že v období mezi rokem 2024 a obdobím šetření se tržní podíl čínského dovozu zvýšil, a to navzdory poklesu tržního podílu dovozu z jiných zdrojů i celkového dovozu. Tento nárůst o 0,8 procentního bodu byl vyšší než nárůst tržního podílu domácích výrobců o 0,3 procentního bodu, kterému odpovídal i vývoj skupiny CSC.

(377) Komise proto dospěla k závěru, že z hlediska objemu si čínský dovoz na Tchaj-wanu zvýšil tržní podíl na úkor domácího prodeje.

3.4.1.1.2. Domácí trh: ceny

(378) Komise poté sledovala vývoj cen na tchajwanském domácím trhu. Komise zejména analyzovala jednotkové ceny dovozu a prodeje na domácím trhu.

(379) Jednotková cena dovozu a domácího prodeje se vyvíjela následovně:

Tabulka 12

Prodejní ceny na Tchaj-wanu (TWD/t)

	2022	2023	2024	Období šetření
Průměrná jednotková dovozní cena na Tchaj-wan (cena CIF), z toho:	28 921	22 831	22 178	20 539
Index	*100*	*79*	*77*	*71*
1. Dovoz z ČLR	26 564	21 166	19 817	18 198
Index	*100*	*80*	*75*	*69*
2. Dovoz z Koreje	27 866	22 305	24 493	23 713
Index	*100*	*80*	*88*	*85*
3. Dovoz z Japonska	39 294	37 467	39 682	38 348
Index	*100*	*95*	*101*	*98*
Průměrná jednotková cena při prodeji na domácím trhu na Tchaj-wanu ([1]), z toho:	28 805	24 362	24 263	23 190
Index	*100*	*85*	*84*	*81*
— Skupina CSC ([2])	[27 – 29 000]	[23 – 25 000]	[23 – 25 000]	[22 – 24 000]
Index	*100*	*85*	*84*	*81*

([1]) Průměrná jednotková prodejní cena na domácím trhu na Tchaj-wanu může zahrnovat 0,5–1,2 % nákladů na vnitrostátní dopravu. Tyto údaje jsou však uváděny bez jakékoli korekce o náklady na vnitrostátní dopravu, protože analýza i závěr zůstávají platné i v případě upravených cen.

([2]) Bez vnitrostátní dopravy.

Zdroj: Údaje tchajwanských celních orgánů, Ministerstvo hospodářství Tchaj-wanu a odpověď na dotazník skupiny CSC.

(380) Analýzy cen ukázaly, že s výjimkou roku 2022, kdy se celkové dovozní ceny a ceny na domácím trhu vyrovnaly, byly celkové dovozní ceny v období od roku 2023 do období šetření nižší než ceny na domácím trhu.

(381) Konkrétněji řečeno, čínské dovozní ceny byly v období od roku 2022 až do období šetření trvale nižší než ceny na domácím trhu, včetně cen skupiny CSC. Navíc jsou tyto ceny nižší i než ceny dovozu pocházejícího z dalších dvou největších zdrojů, tedy z Koreje a Japonska.

(382) Nejvýraznější pokles zaznamenaly také ceny čínského dovozu, a to o 31 % v období od roku 2022 do období šetření, zatímco ceny korejského dovozu klesly o 15 % a ceny japonského dovozu pouze o 2 %. Vzhledem k velkému objemu čínského dovozu vedly ceny čínského dovozu v období mezi rokem 2022 a obdobím šetření k poklesu celkových dovozních cen o 19 %. Čínské dovozní ceny klesly výrazněji i ve srovnání s cenami na domácím trhu, včetně cen skupiny CSC, které od roku 2022 do období šetření zaznamenaly pokles o 19 %.

(383) Ceny domácího výrobního odvětví následovaly ceny čínského dovozu v jejich klesajícím trendu. Trvalý cenový rozdíl mezi cenami čínského dovozu a cenami na domácím trhu vedl k tomu, že čínský dovoz postupně a soustavně zvyšoval svůj tržní podíl z 25,2 % v roce 2022 na 31,6 % v roce 2023, na 37,4 % v roce 2024 a na 38,2 % během období šetření. Naopak tržní podíl tchajwanských domácích výrobců, kteří nedokázali dostatečně snížit své ceny tak, aby se vyrovnaly cenám čínského dovozu, klesl z 64,4 % v roce 2022 na 50,7 % v období šetření.

(384) Rostoucí dovoz čínského zboží na Tchaj-wan vyvolal výrazný tlak na pokles cen na domácím trhu, což donutilo domácí výrobce ke snížení svých zisků. To bylo zřejmé při analýze vývoje ziskovosti vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku.

Tabulka 13

Ziskovost domácího prodeje odběratelům, kteří nejsou ve spojení

	2022	2023	2024	Období šetření
Skupina CSC	+	–	–	–
Index	*100*	*- 13*	*- 24*	*- 73*

Zdroj: Odpověď skupiny CSC na dotazník.

(385) Skupina CSC, která v roce 2022 dosáhla ziskové úrovně, zaznamenala zhoršování svých výsledků, které se projevilo stále většími ztrátami z domácího prodeje výrobku, který je předmětem šetření, odběratelům, kteří nejsou ve spojení. Ztráty skupiny CSC v období šetření naznačovaly výrazný pokles ziskovosti ve srovnání se ziskovým rozpětím v roce 2022.

(386) Zhoršující se ziskovost skupiny CSC lze spojit s klesajícími cenami skupiny CSC uvedenými v tabulce 6. Je patrné, že čím nižší jsou ceny na domácím trhu, tím větší jsou ztráty.

(387) Komise proto dospěla k závěru, že zvláštní situace na trhu na Tchaj-wanu vedla k nižším ziskům, než jaké by byly dosaženy, kdyby tato situace neexistovala.

3.4.1.2. Závěr

(388) Komise dospěla k závěru, že na tchajwanský domácí trh měla vliv zvláštní situace na trhu způsobená dovozem z Číny v důsledku nadbytečných kapacit v ocelářském odvětví v ČLR. V této souvislosti Komise konstatovala, že ceny na domácím trhu na Tchaj-wanu poklesly a že se zhoršila domácí ziskovost.

(389) Po poskytnutí konečných informací tchajwanské orgány tvrdily, že analýza tržního podílu a cenových úrovní dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wan z ČLR nebyla dostatečná pro zjištění existence zvláštní situace na trhu. Kromě toho tchajwanské orgány tvrdily, že oddíl 3.1 tohoto nařízení vycházel z tvrzení předložených žadatelem a nepřinesl v rámci šetření žádná nová zjištění. Dále tvrdily, že Komise neprokázala, jakým způsobem efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou představoval zvláštní situaci na trhu. Podle tchajwanských orgánů byly tržní podíly a ceny důsledkem zvláštní situace na trhu, kterou je třeba nejprve prokázat.

(390) Komise konstatovala, že oddíl 3.1 tohoto nařízení skutečně obsahuje tvrzení, která žadatel uvedl. Analýza týkající se Tchaj-wanu je pak uvedena v oddíle 3.4. Součástí této zprávy, a to zejména v oddílech 3.4.1 a 3.4.2, je i posouzení toho, jak efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou vedl ke vzniku zvláštní situace na trhu. Analýza Komise zahrnovala kromě tržního podílu a cen také dovoz, spotřebu a ziskovost. Všechny tyto ukazatele, které vycházely z odpovědi tchajwanských orgánů na konkrétní dotazník zaslaný Komisí, jak je uvedeno ve 103. bodě odůvodnění, a které byly ověřeny při kontrole na místě, jak je uvedeno ve 106. bodě odůvodnění, tvořily základ, na němž Komise analyzovala existenci zvláštní situace na trhu. Tchajwanské orgány nevysvětlily, jaké další důkazy či ukazatele měla Komise k posouzení existence zvláštní situace na trhu použít. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(391) Po poskytnutí konečných informací skupina CSC tvrdila, že zvláštní situace na trhu se netýkala pouze Tchaj-wanu, ale že se jednalo o celosvětový jev, a na podporu svého tvrzení odkázala na různé úryvky z obecného informačního dokumentu a z nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2026/1384 ([106]). Tchajwanské orgány rovněž odkázaly na přípravné a doprovodné dokumenty k uvedenému nařízení a na zprávu OECD-GFSEC (jak je definována v 440. bodě odůvodnění. Doplnily, že tento celosvětový jev byl sice v souvislosti s Tchaj-wanem individualizován a konkretizován, nesoustředil se však jen na tchajwanský domácí trh.

(392) Komise konstatovala, že údajnou zvláštní situací na trhu byl efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou, a nikoli celosvětová nadbytečná výrobní kapacita, kterou řeší nařízení (EU) 2026/1384. Jediný případ, kdy se pojednávalo o celosvětové nadbytečné výrobní kapacitě v tomto nařízení, se týkal této nadbytečné kapacity jako možného dalšího činitele způsobujícího újmu výrobnímu odvětví Unie, a to v 961. až 970. bodě odůvodnění. Zprávy OECD-GFSEC představovaly referenční hodnotu pro pokles ziskovosti tchajwanského výrobního odvětví. Z analýzy, kterou Komise provedla ve všech dotčených zemích, navíc vyplynulo, že čínská nadbytečná výrobní kapacita měla efekt vytlačování pouze na Tchaj-wanu. Komise však prošetřila všechny země, u nichž byl údajně zaznamenán efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou. Z těchto zemí tedy byla zvláštní situace na trhu specifická pouze pro Tchaj-wan. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(393) Skupina CSC rovněž tvrdila, že rozlišení mezi celosvětovými nadbytečnými kapacitami a čínskými nadbytečnými kapacitami je umělé, protože příčinou údajné situace na trhu byly právě nadbytečné kapacity samy o sobě, což je celosvětový problém.

(394) Komise analyzovala pouze efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou na tchajwanském trhu, což byla zvláštní situace na trhu, jíž se týkalo tvrzení. Analýza potvrdila, že čínská nadbytečná výrobní kapacita skutečně měla na tchajwanském trhu efekt vytlačování. Tento efekt vytlačování nebyl způsoben celosvětovou nadbytečnou výrobní kapacitou, nýbrž výhradně čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou, a týkal se konkrétně Tchaj-wanu, o čemž svědčí skutečnost, že z tržního pronikání čínského dovozu do pěti dotčených zemí byl Tchaj-wan jedinou zemí, kde měl čínský dovoz významný dopad na domácí trh. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(395) Tchajwanské orgány tvrdily, že závěr o existenci zvláštní situace na trhu měl být podložen jasnými a objektivními důkazy prokazujícími státní zásah, který vedl k narušení trhu ovlivňujícímu ceny nebo výrobní náklady na domácím trhu, jak vyplývá z dosavadní praxe Komise ([107]).

([106]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2026/1384 ze dne 17. června 2026, kterým se řeší negativní účinky celosvětové nadměrné kapacity na obchod na trhu s ocelí v Unii a mění nařízení (EU) 2020/2170 (Úř. věst. L, 2026/1384, 24.6.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2026/1384/oj).

([107]) Zpráva skupiny odborníků, EU – Metodiky úpravy nákladů II (Rusko), odstavec 7.40.

(396) Komise dospěla k závěru, že rozhodujícím činitelem při posuzování zvláštní situace na trhu není samotná povaha této situace (tj. zda je či není důsledkem vládního zásahu), ale její účinek a dopad, jaký má na trh. V daném případě nebyla zvláštní situace na trhu čínská nadměrná kapacita sama o sobě, nýbrž spíše její efekt vytlačování na tchajwanském domácím trhu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(397) Tchajwanské orgány rovněž tvrdily, že podle logiky Komise, podle níž zvláštní situace na trhu nastává vždy, když je dovozní tlak vysoký a dochází k dopadu na domácí ceny a ziskovost, by jakýkoli orgán provádějící šetření, který by dospěl k závěru o újmě způsobené domácímu průmyslu v důsledku dumpingových dovozů, implicitně uznal, že na jeho vlastním domácím trhu existuje zvláštní situace na trhu.

(398) Komise s tím nesouhlasila Zaprvé, současné šetření neprokázalo, že by čínský dovoz na Tchaj-wan byl dumpingový, ale pouze to, že se uskutečňoval za nízké ceny, jelikož byl ovlivněn nadbytečnou výrobní kapacitou. Zadruhé, zvláštní situací na trhu není újma způsobená domácímu tchajwanskému průmyslu, nýbrž efekt vytlačování na základě čínského dovozu. Tento efekt vytlačování vedl k poklesu objemu prodeje na domácím trhu a vyvolal tlak na snižování cen na domácím trhu, což následně přesměrovalo prodej na vývozní trh, kde byly výrobky v Unii prodávány za dumpingové ceny, čímž byla způsobena újma výrobnímu odvětví Unie.

(399) Dále tchajwanské orgány tvrdily, že analýza Komise opomněla dvě specifické okolnosti tchajwanského vnitrostátního trhu.

(400) První okolností bylo, že vývoj domácích cen na Tchaj-wanu údajně odpovídal vývoji v Turecku a ve Vietnamu. To by dokazovalo, že pokles cen na tchajwanském domácím trhu nebyl ojedinělým jevem, který by bylo možné připsat specifickým podmínkám na tchajwanském trhu, ale že se jednalo o součást širšího poklesu, jenž ovlivnil ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli celosvětově.

(401) Komise konstatovala, že údaje předložené tchajwanskými orgány ukazují, že během období šetření činil pokles domácích cen na Tchaj-wanu 16 %, což představuje prudší pokles v porovnání s domácími cenami v Turecku (7 %), Vietnamu (9–11 %) a také Koreji (13 %), jejichž údaje byly rovněž zahrnuty. Analýza Komise skutečně potvrdila existenci zvláštní situace na trhu pouze v případě Tchaj-wanu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(402) Tchajwanské orgány rovněž porovnaly vývozní ceny Tchaj-wanu do Unie s vývozními cenami všech ostatních dotčených zemí (s výjimkou Tchaj-wanu) do Unie a s vývozními cenami všech nedotčených zemí do Unie. Tchajwanské orgány tvrdily, že ceny sledovaly stejný trend a že se s ním do značné míry ztotožňovaly.

(403) Komise na úvod konstatovala, že domácí trh Tchaj-wanu byl zvláštní situací na trhu ovlivněn, a proto porovnání vývozních cen nemusí být v rozporu se závěrem o existenci zvláštní situace na trhu. V každém případě Komise pro úplnost poznamenala, že vývozní ceny Tchaj-wanu do Unie byly v letech 2021 až 2024 trvale nižší než ceny ostatních dvou skupin a teprve v roce 2025 dosáhly úrovně mírně vyšší než ceny ostatních dvou skupin. Kdyby tedy vývozní ceny odrážely dopad zvláštní situace na trhu, což nenastalo, tyto údaje by ukazovaly, že od roku 2021 a přinejmenším po část období šetření byly vývozní ceny Tchaj-wanu do Unie konkrétně ovlivněny. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(404) Druhou okolností, o které tchajwanské orgány tvrdily, že ji Komise přehlédla, bylo to, že většina dovozů čínských plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wan se týkala typů výrobků, které tchajwanský domácí průmysl prodával v menším objemu. V souladu s tím tchajwanské orgány tvrdily, že značný rozdíl ve skladbě výrobků zpochybňuje posouzení Komise a že vzhledem k odlišným segmentům trhu, v nichž jednotliví výrobci působí, čínské dovozy plochých za studena válcovaných výrobků z oceli spíše doplňovaly nabídku tchajwanských výrobců, než aby představovaly zdroj konkurence.

(405) Pokud jde o údajný rozdíl ve skladbě výrobků, Komise poznamenala, že podle záznamů z kontroly provedené u společnosti CSC bylo pravděpodobné, že tchajwanští odběratelé čínských nežíhaných plochých za studena válcovaných výrobků z oceli je budou žíhat. Na základě toho Komise dospěla k závěru, že nežíhané ploché za studena válcované výrobky z oceli představují pravděpodobně pouze levnější alternativní surovinu ve srovnání s žíhanými plochými za studena válcovanými výrobky z oceli. Údaje předložené tchajwanskými orgány v žádném případě neprokázaly, že by čínský dovoz a tchajwanská domácí výroba nebyly ve vzájemné konkurenci, ale spíše to, že tchajwanští výrobci v této konkurenci neuspěli. To potvrzuje skutečnost, že čínský dovoz zvýšil svůj tržní podíl (tabulka 11) i objem (tabulka 10) v období od roku 2022 do období šetření mnohem výrazněji, než vzrostla spotřeba (tabulka 7). Z toho vyplývá, že čínský dovoz neotevřel nový segment trhu, o který se tchajwanští výrobci nezajímali, ale spíše vytlačil prodej na domácím trhu, který tento segment dříve zásoboval. Domácí tržby tchajwanského průmyslu se skutečně od roku 2022 do období šetření drasticky snížily (tabulka 10). Komise se k této námitce podrobněji vyjádřila v 444. bodě odůvodnění. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(406) Skupina CSC navíc tvrdila, že situace na trhu neovlivnila prodeje jen některých výrobců na Tchaj-wanu, ale všech výrobců oceli na Tchaj-wanu. To by potvrzovala i obchodní ochranná opatření, která Tchaj-wan zavedl vůči určitým výrobkům z oceli z Číny v důsledku nadbytečné výrobní kapacity v Číně, a také 412. bod odůvodnění.

(407) Komise uvedla, že analyzovala pouze výrobce plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wanu a že odkaz na „tchajwanský domácí průmysl jako celek“ v 412. bodě odůvodnění se týkal tchajwanského odvětví plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, nikoli skupiny CSC. Nadbytečná výrobní kapacita Číny v oblasti ostatních výrobků z oceli a její efekt vytlačování na Tchaj-wan nebyly v rámci tohoto šetření ani tvrzeny ani analyzovány. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(408) Společnost CSC ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala tvrzení uvedená v 391., 393. a 406. bodě odůvodnění a zmíněná v 392., 394. a 407. bodě odůvodnění, a to navzdory skutečnosti, že se tato záležitosti netýkaly doplňujícího závěrečného sdělení a společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, na které se doplňující závěrečné sdělení vztahovalo.

(409) Komise tak potvrdila svůj závěr uvedený v 388. bodě odůvodnění.

3.4.2. *Přiměřené srovnání*

(410) Komise posoudila, zda je možné provést přiměřené srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou skupiny CSC s ohledem na existenci zvláštní situace na trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Za tímto účelem Komise posoudila relativní dopad zvláštní situace na trhu na domácí prodej a na vývoz.

(411) Komise dospěla k závěru, že podmínky hospodářské soutěže na Tchaj-wanu a v Unii se výrazně liší, a proto vzhledem k dopadu této zvláštní situace na trhu není možné srovnávat domácí prodejní ceny s cenami prodeje na vývoz skupiny CSC.

(412) Trh plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wanu, kde spotřeba v období šetření činila 1 173 152 tun, byl ovlivněn prudkým nárůstem dovozu z Číny, který v tomto období dosáhl 38,2 % tržního podílu, a to na úkor domácího průmyslu na Tchaj-wanu, jehož tržní podíl se v období šetření snížil na 50,7 %. Skupina vyvážejících výrobců zařazená do vzorku, skupina CSC, představovala největšího domácího hráče na Tchaj-wanu a její tržní podíl se během období šetření rovněž snížil na [40–50 %]. Tento trend byl zaznamenán v období od roku 2022 do období šetření. Zdá se tedy, že zvláštní situace na trhu měla dopad jak na skupinu vyvážejících výrobců zařazenou do vzorku, tak na tchajwanské domácí odvětví jako celek, jehož reprezentantem je ostatně skupina CSC. Na základě toho Komise dospěla k závěru, že zvláštní situace na trhu má významný dopad na ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu.

(413) Na rozdíl od tchajwanského trhu, kde čínský dovoz zaujímá významné postavení a ostatní dodavatelské země jsou ve srovnání s ním zanedbatelné, se trh Unie plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, jehož spotřeba je mnohem vyšší a jen na volném trhu činí 7 274 722, vyznačuje kombinací výrobců v Unii a dovozu z několika zemí, jak je uvedeno v oddílech 4.1, 4.4 a 5.2 níže. Tržní podíl čínského dovozu na Tchaj-wanu skutečně činil v období šetření 38 %, přičemž žádná jiná dodavatelská země se k tomuto číslu ani zdaleka nepřiblížila, zatímco v Unii představoval celkový dovoz 34 % trhu, přičemž žádná jednotlivá země nedosáhla tržního podílu vyššího než 8 % a dovoz z ČLR byl zanedbatelný. Unie skutečně od roku 2016 uvalila antidumpingová cla na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z ČLR ([108]). Podmínky hospodářské soutěže, které určují úroveň cen na těchto dvou trzích, se proto značně liší.

(414) Srovnání průměrné úrovně cen účtovaných v Unii všemi účastníky trhu s cenami čínského dovozu na Tchaj-wan potvrzuje, že podmínky hospodářské soutěže jsou odlišné. V Unii totiž tchajwanský průmysl čelí cenám, které jsou mnohem vyšší než ceny dovozu z ČLR, s nimiž soutěží na svém domácím trhu.

Tabulka 14

Srovnání cen dovozu do Unie a na Tchaj-wan (EUR/t)

	2022	2023	2024	Období šetření
Průměrné jednotkové prodejní ceny v Unii na celkovém trhu	[1 020 – 1 095]	[825 – 900]	[750 – 825]	[675 – 750]
Index	*100*	*80*	*73*	*69*
Průměrná jednotková dovozní cena do Unie z dotčených zemí	1 047	779	728	695
Index	*100*	*74*	*70*	*66*
Průměrná jednotková dovozní cena do Unie ze všech třetích zemí, s výjimkou dotčených zemí	1 071	841	776	735
Index	*100*	*79*	*72*	*69*
Průměrná jednotková dovozní cena na Tchaj-wan z ČLR	851	630	570	520
Index	*100*	*74*	*67*	*61*

Zdroj: Oddíly 4.1, 4.4 a 5.2 a údaje tchajwanských celních orgánů uvedené v tabulce 12, přepočítané podle směnného kurzu TWD/EUR použitého v rámci šetření.

(415) Na základě všech výše uvedených skutečností Komise dospěla k závěru, že zvláštní situace na trhu měla odlišný dopad na ceny na domácím trhu na Tchaj-wanu ve srovnání s vývozními cenami do Unie. Komise proto dospěla k závěru, že zvláštní situace na trhu neumožňovala přiměřené srovnání mezi cenami na domácím trhu na Tchaj-wanu a vývozními cenami do Unie v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

([108]) Antidumpingová opatření týkající se dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli s původem v ČLR byla naposledy prodloužena na základě prováděcího nařízení (EU) 2022/2068.

(416) Po poskytnutí konečných informací skupina CSC tvrdila, že dotčená zvláštní situace na trhu nebránila přiměřenému srovnání mezi prodejem na domácím trhu a prodejem na vývoz. Skupina CSC zejména tvrdila, že posouzení Komise týkající se možnosti přiměřeného srovnání bylo neúplné a nezohledňovalo skutečnost, že nadbytečná kapacita v ocelářském průmyslu představuje celosvětový problém, jehož dopady pociťuje i Unie. V této souvislosti skupina CSC tvrdila, že Komise v tomto nařízení dospěla k závěru, že nadměrná nabídka čínské oceli na mezinárodních trzích měla dopad na výrobce oceli po celém světě, včetně Tchaj-wanu i Unie ([109]). Skupina CSC se rovněž odvolala na nařízení (EU) 2026/1384. Stejně tak i tchajwanské orgány se odvolaly na nařízení (EU) 2026/1384 a na jeho přípravné dokumenty. Tchajwanské orgány rovněž tvrdily, že zpráva OECD-GFSEC prokázala, že efekt vytlačování prostřednictvím čínské nadbytečné výrobní kapacity měl stejný dopad na vývozní výsledky třetích zemí i na výrobní odvětví Unie.

(417) Komise konstatovala, že dotčená zvláštní situace na trhu byl efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou na tchajwanském trhu, a nikoli celosvětová nadbytečná výrobní kapacita. Skupina CSC se odvolávala na část tohoto nařízení ([110]) věnovanou celosvětové nadbytečné kapacitě jakožto možnému dalšímu činiteli způsobujícímu újmu výrobnímu odvětví Unie, v 961. a 963. bodě odůvodnění, a nikoli zvláštní situaci na trhu a jejímu posouzení. Komise dále podotkla, že dotčeným jevem v nařízení (EU) 2026/1384 byla celosvětová nadbytečná kapacita, nikoli efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou kapacitou. Právě v úryvku, na který odkazuje skupina CSC, se však nachází zmínka o „dovozu ze zemí s nadbytkem kapacity, nebo […] efektu vytěsňování („push-out“)“ prostřednictvím dovozu z těchto zemí. V rámci tohoto šetření byl konkrétně analyzován efekt vytlačování způsobený čínským dovozem, na který má vliv nadbytečná výrobní kapacita, a bylo zjištěno, že tento jev představuje na Tchaj-wanu zvláštní situaci na trhu. V ostatních dotčených zemích naopak Komise neshledala, že by se jednalo o zvláštní situaci na trhu. Jak je uvedeno v 413. a 414. bodě odůvodnění, měla tato zvláštní situace na trhu na tchajwanském domácím trhu odlišný dopad než na trhu Unie. To proto znemožnilo provést přiměřené srovnání. Jedná se o jiný postup, než je porovnávání dopadů na vývozní výkonnost tchajwanského průmyslu a výrobního odvětví Unie. Komise každopádně v 413. bodě odůvodnění prokázala, že podmínky na trhu Unie a na domácím trhu Tchaj-wanu se lišily. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(418) Skupina CSC rovněž tvrdila, že Komise ve své analýze nezohlednila nepřímé dopady nadbytečné výrobní kapacity na trh Unie, například to, zda dotčené země ztratily tržní podíl ve třetích zemích a přesměrovaly svůj vývoz do Unie, nebo nárůst tržního podílu jiných třetích zemí (konkrétně Koreje a Ukrajiny) v Unii, kterého bylo dosaženo přesměrováním domácího prodeje nebo vývozu určeného do jiných třetích zemí do Unie.

(419) Komise konstatovala, že skupina CSC nepředložila žádné důkazy o tom, zda byl tento dovoz do Unie důsledkem nadbytečné výrobní kapacity. Kromě toho by důvod těchto dovozů neměl vliv na analýzu a závěry Komise uvedené v 410. až 415. bodě odůvodnění, které vycházely ze situace na trhu Unie, jak byla zjištěna na základě ověřených údajů shromážděných v rámci šetření, přičemž byly zohledněny všechny dovozy do Unie.

(420) V každém případě skupina CSC porovnala průměrnou jednotkovou dovozní cenu do Unie ze zemí, které nebyly šetřením dotčeny, s průměrnou jednotkovou dovozní cenou na Tchaj-wan z Číny. Skupina CSC tvrdila, že oba ukazatele zaznamenaly podobný pokles, což dokazuje, že dovozní ceny do Unie byly ovlivněny celosvětovou nadbytečnou výrobní kapacitou.

(421) Komise konstatovala, že skupina CSC porovnávala dovozní ceny do Unie s dovozními cenami na Tchaj-wan, tedy ceny směřující do různých destinací. Kromě toho dovozní ceny ze zemí, které nejsou šetřením dotčeny, do Unie zahrnují i čínský dovoz do Unie, na který má vliv nadbytečná výrobní kapacita. Skupina CSC navíc porovnávala procentuální pokles cen, nikoli jejich skutečnou úroveň. A konečně, Komise analyzovala efekt vytlačování prostřednictvím čínské nadbytečné výrobní kapacity pouze v dotčených zemích; ohledně jiných třetích zemí nebyla vznesena žádná tvrzení. Z toho důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

([109]) 961. až 963. bod odůvodnění.
([110]) 961. až 963. bod odůvodnění.

(422) Skupina CSC navíc porovnala průměrnou jednotkovou dovozní cenu do Unie ze zemí, které nejsou šetřením dotčeny, s domácími cenami na Tchaj-wanu a tvrdila, že dovozní cena do Unie ze zemí, které nejsou šetřením dotčeny, klesala strměji než domácí cena na Tchaj-wanu. Podle skupiny CSC by to znamenalo, že nadbytečná kapacita by měla negativní dopad jak na domácí, tak na vývozní ceny, a Komise by proto měla upravit ziskovost jak na domácím trhu, tak v oblasti vývozu.

(423) Komise konstatovala, že skupina CSC porovnávala ceny dovozu do Unie z jiných zemí s domácími cenami na Tchaj-wanu, tedy ceny, které pocházely z různých zdrojů a směřovaly do různých destinací. Skupina CSC navíc porovnávala procentuální pokles cen, nikoli jejich skutečnou úroveň. Skupina CSC navíc předpokládala, že dovoz do Unie z jiných zemí byl ovlivněn nadbytečnou výrobní kapacitou, jen proto, že jeho objem klesal strměji než ceny na domácím trhu na Tchaj-wanu. Dovoz z nedotčených zemí do Unie však zahrnuje čínský dovoz a, jak je uvedeno v tabulce 11 a v 412. a 413. bodě odůvodnění, čínský dovoz a dovoz z nedotčených zemí měl velmi odlišný význam a podíl na trhu v Unii a na tchajwanském trhu. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(424) Tchajwanské orgány tvrdily, že k prokázání toho, že nebylo možné provést řádné srovnání, měla Komise posoudit relativní dopad konkrétní tržní situace na domácí a vývozní ceny Tchaj-wanu, a to v souladu s případem „Austrálie – antidumpingová opatření týkající se papíru“ ([111]). Tchajwanské orgány zastávaly názor, že zvláštní situace na trhu spočívající v efektu vytlačování prostřednictvím čínské nadbytečné výrobní kapacity svou povahou ovlivňovala vývozní ceny srovnatelným způsobem jako ceny na domácím trhu a nutně měla na obě tyto ceny stejné dopady. Na podporu svého tvrzení tchajwanské orgány uvedly, že zjištění Komise poukazují na značný pokles jak vnitrostátní ceny, tak vývozní ceny na Tchaj-wanu. V této souvislosti skupina CSC tvrdila, že vzhledem k tomu, že ziskovost prodeje na domácím trhu odběratelům, kteří nejsou ve spojení, klesala od roku 2022 podobným způsobem i ziskovost prodeje na vývoz odběratelům, kteří nejsou ve spojení. Podle skupiny CSC by to znamenalo, že nadbytečná kapacita by měla negativní dopad jak na domácí, tak na vývozní ceny, a Komise by proto měla upravit ziskovost jak na domácím trhu, tak v oblasti vývozu.

(425) Komise konstatovala, že pokles domácích i vývozních cen měl různé příčiny. Jak je patrné z tabulky 12, domácí ceny na Tchaj-wanu sice sledovaly prudší pokles nižších cen čínského dovozu na Tchaj-wan, nedokázaly se jim však vyrovnat. Díky nižší ceně a prudkému poklesu se čínským dovozům podařilo v období od roku 2022 do období šetření rychle zvýšit svůj tržní podíl na Tchaj-wanu, jak je patrné z tabulky 11, a to na úkor domácího prodeje tchajwanského průmyslu. Kdyby tchajwanský domácí průmysl nenásledoval klesající trend čínských dovozních cen, je pravděpodobné, že by ztratil další podíl na trhu. Tchajwanský domácí průmysl byl tedy nucen snížit ceny v důsledku konkurenčního tlaku (tj. efektu vytlačování) ze strany čínských dovozů, které byly ovlivněny nadbytečnou výrobní kapacitou. Právě tato zvláštní situace na trhu, která ovlivňuje tchajwanský domácí trh, způsobuje, že domácí zisky nejsou spolehlivé. Naopak při vývozu vytěsněných objemů do Unie nepodléhali tchajwanští vývozci stejným konkurenčním tlakům jako na svém domácím trhu, jelikož, jak je uvedeno v 410. až 414. bodě odůvodnění, podmínky hospodářské soutěže na trhu Unie, kde čínský dovoz neměl žádný vliv, byly odlišné. Komise proto zamítla tvrzení, že efekt vytlačování prostřednictvím čínské nadbytečné výrobní kapacity ovlivnil vývozní ceny Tchaj-wanu srovnatelným nebo podobným způsobem jako ceny na domácím trhu Tchaj-wanu, a v důsledku toho neprovedla úpravu ziskovosti na straně vývozu.

(426) Kromě toho tchajwanské orgány tvrdily, že z toho, že navzdory nízkému tržnímu podílu čínského dovozu do Unie se Unie snažila vyrovnat dopady nadbytečné výrobní kapacity v odvětví oceli pomocí obecného politického opatření, jakým je nařízení (EU) 2026/1384, je jasné, že zvláštní situace na trhu ovlivnila rovněž podmínky hospodářské soutěže v Unii. Podle tchajwanských orgánů by tedy zvláštní situace na trhu neměla být posuzována výhradně na základě tržního podílu čínského dovozu do Unie.

([111]) Zpráva panelu, *Austrálie – Antidumpingová opatření týkající se papíru,* odstavce 7.73 a 7.75.

(427) Komise poznamenala, že nařízení (EU) 2026/1384 mělo za cíl řešit celosvětovou nadbytečnou kapacitu, zatímco toto šetření vycházelo z tvrzení o zvláštní tržní situaci spočívající ve vytlačování prostřednictvím čínské nadbytečné kapacity, mimo jiné na Tchaj-wanu. V rámci posouzení možnosti řádného srovnání tedy Komise nemusela analyzovat dopady celosvětové nadbytečné kapacity na trh Unie, nýbrž nanejvýš dopady zvláštní situace na trhu na trh Unie. Kromě toho nařízení (EU) 2026/1384 nemění skutečnosti, že: i) jak bylo uvedeno v 388. a 409. bodě odůvodnění, na Tchaj-wanu panovala během období šetření zvláštní situace na trhu; a ii) jak je uvedeno v 415. bodě odůvodnění, tato zvláštní situace na trhu ovlivnila přiměřené srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou. To bylo třeba řešit. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(428) Tchajwanské orgány tvrdily, že řada veřejných prohlášení žadatele ([112]) poukazovala na dopady celosvětové nadbytečné výrobní kapacity v ocelářském průmyslu na vývozní ceny.

(429) Komise konstatovala, že v rámci šetření byl analyzován pouze efekt vytlačování způsobený čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou, nikoli však celosvětová nadbytečná výrobní kapacita. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(430) Skupina CSC tvrdila, že i kdyby Komise dospěla k závěru, že celosvětová nadbytečná kapacita v ocelářském průmyslu měla větší dopad na tchajwanský domácí trh než na vývozní trh Unie, nemohla by konstatovat, že na trh Unie neměla žádný dopad. Naopak měla posoudit relativní dopad na prodej na domácím trhu ve srovnání s prodeji na vývoz a upravit také zisky z prodejů na vývoz o 4,8 %.

(431) Komise konstatovala, že zvláštní situace na tchajwanském domácím trhu nespočívala v celosvětové nadbytečné kapacitě v ocelářském průmyslu, nýbrž v efektu vytlačování způsobeném čínskou nadbytečnou kapacitou. Jak bylo vysvětleno v 410. až 414. bodě odůvodnění, podmínky hospodářské soutěže na trhu Unie jsou odlišné. V důsledku toho nebylo opodstatněné provést úpravu vývozní ceny z důvodu zvláštní situace na trhu. Komise proto tuto námitku zamítla a potvrdila své závěry ohledně přiměřeného srovnání uvedené v 415. bodě odůvodnění.

(432) Na závěr tchajwanské orgány tvrdily, že Komise ve svém posouzení možnosti přiměřeného srovnání nezohlednila rozdíly v jakostních třídách čínského dovozu na Tchaj-wan a průměrnou jednotkovou cenu různé skladby výrobků, a to kromě dalších činitelů, které by mohly ovlivnit rozdíl v podmínkách hospodářské soutěže mezi Unií a Tchaj-wanem.

(433) Komise uvedla, že se již v 405. bodě odůvodnění zabývala obavami tchajwanských orgánů ohledně údajných rozdílů v jakostních třídách čínského dovozu na Tchaj-wan. Pokud jde o průměrnou jednotkovou cenu různých sortimentů výrobků, Komise připomněla, že v rámci výpočtů dumpingu, cenového podbízení a prodeje pod cenou se srovnání prodeje na domácím trhu a prodeje na vývoz, stejně jako srovnání dovozu z dotčených zemí do Unie s prodejem výrobního odvětví Unie na domácím trhu, provádělo podle jednotlivých PCN a prokázalo dostatečnou shodu. V rámci posouzení možnosti přiměřeného srovnání proto Komise nemusela dále analyzovat ceny v Unii ani ceny dovozu do Unie na úrovni jednotlivých typů výrobků, ani zohledňovat přesný typ výrobku, ke kterému se tyto ceny vztahovaly. Pokud jde o cenu čínského dovozu na Tchaj-wan, Komise nemusela analyzovat ceny podle jednotlivých typů výrobků ani zohledňovat dovážené typy výrobků, jelikož výrobek, který je předmětem šetření, dovážený na Tchaj-wan z ČLR konkuroval tchajwanské domácí výrobě, jak je uvedeno v 405. bodě odvodnění. Z toho důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(434) Společnost CSC ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala tvrzení uvedená v 416., 420., 422., 424. a 430. bodě odůvodnění a zmíněná v 417., 421., 423., 425. a 431. bodě odůvodnění, a to navzdory skutečnosti, že se tato záležitosti netýkaly doplňujícího závěrečného sdělení a společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, na které se doplňující závěrečné sdělení vztahovalo.

(435) Na závěr Komise potvrdila svůj závěr uvedený v 415. bodě odůvodnění.

([112]) https://www.steelactionplan.eu/topics/an-eu-trade-policy-that-works-for-industrial-resilience a https://www.spglobal.com/energy/en/news-research/latest-news/metals/120924-eu-steel-sector-requests-emergency-summit-tariffs-amid-import-surge.

3.4.3. *Běžná hodnota*

(436) Jak je uvedeno v 388. a 415. bodě odůvodnění, Komise zjistila existenci zvláštní situace na domácím trhu Tchaj-wanu, která neumožnila řádné srovnání. Veškerý domácí prodej skupiny CSC byl ovlivněn tím, že čínský dovoz, který byl důsledkem nadbytečné výrobní kapacity v ocelářském odvětví v ČLR, uměle snížil cenu veškerého domácího prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Tento prodej proto nebylo možné považovat za uskutečněný za běžných podmínek a z něj plynoucí zisk nemohl představovat běžný zisk.

(437) V důsledku toho Komise početně zjistila běžnou hodnotu na základě výrobních nákladů v zemi původu, k nimž připočítala přiměřenou částku na prodejní, režijní a správní náklady a na zisk v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení.

(438) Jak je vysvětleno v 384. až 387. bodě odůvodnění, účinek zvláštní situace na trhu na Tchaj-wanu vedl k uměle nízké ziskovosti, ale neovlivnil výrobní náklady a prodejní, režijní a správní náklady na Tchaj-wanu. Při početním zjištění běžné hodnoty proto Komise vycházela ze skutečných výrobních nákladů a skutečných prodejních, režijních a správních nákladů vykázaných společnostmi CSC a CHS.

(439) Pokud jde o zisk, Komise měla za to, že zisk dosažený vyvážejícím výrobcem při prodeji obdobných výrobků na domácím trhu není vhodný pro použití vzhledem k účinku zvláštní situace na trhu na skutečné ziskové rozpětí, jak je vysvětleno v 388. bodě odůvodnění.

(440) Komise určila dopad zvláštní situace na trhu na skutečné ziskové rozpětí na základě zprávy vypracované OECD a zveřejněné GFSEC ([113]) (dále jen „zpráva OECD-GFSEC“). Podle této zprávy průměrný rozdíl mezi ziskem, kterého skutečně dosáhly ocelářské společnosti po celém světě (s výjimkou ČLR), a ziskem, kterého by tyto společnosti mohly dosáhnout, kdyby nedošlo k tak výraznému nárůstu nadbytečných kapacit v ČLR, činil 4,8 %.

Tabulka 15

Skutečná versus odhadovaná ziskovost (%)

	2015	2017	2020
Skutečný zisk	9	17,75	16,5
Odhadovaný zisk	14	22,7	21
Průměr rozdílu	4,8		

Zdroj: Zpráva OECD-GFSEC, s. 18–19, rámeček 3 a obrázek 3.

(441) Komise se domnívala, že jakákoli smysluplná úprava zisku podle typu výrobku by měla zohlednit konkrétní rozdíly ve výrobních nákladech, prodejních cenách na domácím trhu a výsledné výši zisku mezi jednotlivými typy výrobku, neboť tyto informace má Komise k dispozici.

(442) Za účelem stanovení přiměřené výše zisku ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení a v souladu s čl. 2 odst. 6 písm. c) uvedeného nařízení proto Komise v souladu se svou standardní metodikou výpočtu dumpingu nejprve jako výchozí krok určila všechny prodejní transakce uskutečněné na domácím trhu v běžném obchodním styku u každého typu výrobku. Jelikož byla ziskovost těchto transakcí nepříznivě ovlivněna zjištěnou zvláštní situací na trhu, nebylo by na základě jejich skutečné ziskovosti dosaženo přiměřené výše zisku ve smyslu čl. 2 odst. 3. Za účelem nápravy Komise upravila ziskovost transakcí uskutečněných v běžném obchodním styku o průměrné snížení zisku způsobené zvláštní situací na trhu.

([113]) Koordinátor OECD De Carvalho, A., Pazos, R. a Thorbecke, W., *Globální fórum pro řešení nadbytku kapacity v ocelářství (GFSEC): Impacts of global excess capacity on the health of GFSEC steel industries* (*Dopady globálních nadbytečných kapacit na stav ocelářského průmyslu v zemích GFSEC*), březen 2024, s. 18–19, rámeček 3 a obrázek 3, https://www.steelforum.org/content/dam/steel-forum/en/publications/gfsec-impacts-of-global-excess-capacity_0325.pdf.

(443) Po poskytnutí konečných informací orgány Tchaj-wanu tvrdily, že početní zjištění běžné hodnoty v souladu s článkem 2.2.2 antidumpingové dohody WTO a čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení již postačovalo k tomu, aby bylo zajištěno zohlednění efektu vytlačování. Podle nich neexistoval žádný právní základ pro to, aby se upustilo od skutečného zisku založeného na prodejních cenách na domácím trhu v rámci běžného obchodního styku ve prospěch mezistátní referenční hodnoty. To platilo zejména proto, že podle jejich názoru se ziskové transakce na domácím trhu týkaly převážně vysoce kvalitních žíhaných svitků z plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, které nekonkurovaly nežíhaným svitkům z plochých za studena válcovaných výrobků z oceli – tvořícím drtivou většinu čínského dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wan – a nebyly jimi ovlivňovány.

(444) Komise v 384. až 387. bodě odůvodnění vysvětlila dopady zvláštní situace na trhu na domácí ziskovost na Tchaj-wanu. Vzhledem ke zvláštní situaci na trhu nebylo možné tento zisk považovat za přiměřený. Z tohoto důvodu se Komise opírala o alternativní referenční hodnotu, a to stále v souladu s čl. 2 odst. 3 a čl. 2 odst. 6 základního nařízení. Komise v každém případě nesouhlasila s názorem tchajwanských orgánů ohledně skutečného zisku, kterého dosáhli tchajwanští vyvážející výrobci. Ačkoli vysoce kvalitní žíhané ploché za studena válcované výrobky z oceli mohou být ziskovější než nežíhané ploché za studena válcované výrobky z oceli, domácí zisky nebyly způsobeny pouze vysoce kvalitními žíhanými plochými za studena válcovanými výrobky z oceli. Komise totiž konstatovala, že domácí prodej typů nežíhaných výrobků největšího výrobce zařazeného do vzorku, společnosti CSC, byl během období šetření ziskový u 11 z 12 typů nežíhaných výrobků a převážně ziskový u zbývajícího typu výrobku. Všechny tyto ziskové prodeje na domácím trhu byly považovány za uskutečněné v rámci běžného obchodního styku, a byly proto zahrnuty do výpočtu dumpingového rozpětí. Komise proto zohlednila také zisky z typů výrobků bez žíhání, o nichž tchajwanské orgány tvrdí, že jsou nejvíce vystaveny konkurenci ze strany čínských dovozů. V důsledku vytlačování prostřednictvím čínského dovozu byla výše tohoto zisku ještě nižší, než by byla v případě, že by zvláštní situace na trhu neexistovala. Z tohoto důvodu musela Komise přistoupit k úpravě, aby vyrovnala dopady zvláštní situace na trhu a dosáhla přiměřeného zisku. V každém případě, pokud jde konkrétně o žíhané a nežíhané ploché za studena válcované výrobky z oceli, jak bylo vysvětleno v 405. bodě odůvodnění, byly žíhané a nežíhané ploché za studena válcované výrobky z oceli jako suroviny používané k výrobě navazujících výrobků navzájem zaměnitelné, a proto si navzájem konkurovaly. Nežíhané ploché za studena válcované výrobky z oceli však byly levnější, a proto je uživatelé v navazujících odvětvích upřednostňovali před žíhanými plochými za studena válcovanými výrobky z oceli. Čínský dovoz v období šetření navíc zahrnoval i žíhané ploché za studena válcované výrobky z oceli. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(445) Tchajwanské orgány tvrdily, že úprava zisku byla v rozporu s článkem 2.2.2 antidumpingové dohody WTO. Tvrdily totiž, že pokud nelze skutečnou výši zisku stanovit na základě skutečných údajů o výrobě a prodeji v rámci běžného obchodního styku dotčeného vyvážejícího výrobce, měla by se Komise při použití jakýchkoli jiných přiměřených metod opírat o částky, které nepřesahují zisky, jichž obvykle dosahují vyvážející výrobci na domácím trhu dotčené země. Zpráva OECD-GFSEC, na kterou se Komise odvolává, by podle tchajwanských úřadů nebyla vhodná z několika důvodů. Zaprvé, zpráva konkrétně neuváděla přiměřený zisk platný pro trh s plochými za studena válcovanými výrobky z oceli na Tchaj-wanu v období šetření. Zadruhé, studie obsahovala metodické poznámky, které vybízely k opatrnému výkladu; studie neprošla recenzním řízením, byla financována mimo jiné z prostředků Unie a zdálo se, že se při analýze ziskovosti neopírala o účetní závěrky a výroční zprávy. Zatřetí, jako ziskové rozpětí bylo zohledněno celkové ziskové rozpětí výrobců oceli, nikoli konkrétní ziskové rozpětí tchajwanského výrobce. Na závěr tchajwanské orgány uvedly, že proti této metodice, navržené žadatelem, již vznesly námitky ve svých připomínkách k zahájení, které jsou shrnuty v 21. bodě odůvodnění. V souvislosti s vyvrácením argumentů Komise uvedeným v 22. bodě odůvodnění tchajwanské orgány tvrdily, že Komise neodkázala na své povinnosti vyplývající z článku 2.2.2 antidumpingové dohody WTO a neprokázala, že zpráva obsahovala skutečné údaje o ziscích tchajwanských výrobců.

(446) Komise na úvod podotkla, že, jak je uvedeno v 442. bodě odůvodnění, stanovila zisk „jakoukoli jinou přiměřenou metodou“, jak to předpokládá čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení, což odpovídá čl. 2.2.2 bodu iii) antidumpingové dohody WTO. Komise se totiž nemohla opřít o písmeno a) ani bod i), jelikož neměla k dispozici údaje o skutečných ziscích ostatních vývozců či výrobců na Tchaj-wanu a kromě skupiny CSC, která byla zařazena do vzorku, žádný vývozce ani výrobce na Tchaj-wanu nepředložil odpověď na dotazník. Komise se rovněž nemohla opřít o písmeno b) ani o bod ii), jelikož neměla k dispozici údaje o ziskovosti skupiny CSC týkající se konkrétně téže obecné kategorie výrobků jako ploché za studena válcované výrobky z oceli, a v každém případě by na ni měla vliv také zvláštní situace na trhu. Komise se tedy opírala o písmeno c) nebo bod iii). Komise tak neměla k dispozici údaj o zisku, kterého obvykle dosahují ostatní vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků téže obecné kategorie na domácím trhu Tchaj-wanu. Ziskovost všech výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na Tchaj-wanu byla skutečně ovlivněna zvláštní situací ne trhu. Kromě toho by existence zvláštní situace na trhu pro ploché za studena válcované výrobky z oceli jakožto surovinu ovlivnila také ziskovost výrobců navazujících výrobků, přičemž vzhledem ke způsobům využití plochých za studena válcovaných

výrobků z oceli by odvětví jako stavebnictví či automobilový průmysl nebyla vhodná, jelikož tyto výrobky by již nespadaly do stejné obecné kategorie. Zároveň by výrobci výrobků v předchozím stupni zpracování, jako jsou ploché za tepla válcované výrobky z oceli, byli zároveň výrobci plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, zatímco výrobky z ještě vyšších fází, jako je železná ruda, nelze zařadit do stejné obecné kategorie jako ploché za studena válcované výrobky z oceli. Ustanovení čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení nicméně vyžadovala, aby Komise stanovila zisk, který se na Tchaj-wanu obvykle dosahuje.

(447) Komise se proto uchýlila k zisku, který obvykle dosahuje samotná skupina CSC. Komise navíc vycházela z nejužšího výkladu téže obecné kategorie výrobků, který se omezoval výhradně na přesně stejný výrobek, tj. ploché za studena válcované výrobky z oceli. Komise tedy zohlednila zisk, který skupina CSC obvykle dosahuje z prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu Tchaj-wanu. Skupina CSC však při domácím prodeji plochých za studena válcovaných výrobků odběratelům, kteří nejsou ve spojení, vykazovala ztrátu. Vzhledem k tomu, že skupina CSC byla ztrátová, nemohla Komise na základě skutečného zisku skupiny CSC určit zisk, který by byl za normálních okolností dosažen, neboť žádný takový zisk neexistoval. Kromě toho důkazy obsažené ve spisu prokázaly, že celková ziskovost společnosti byla významně ovlivněna transakcemi, které základní nařízení nepovažuje za transakce uskutečněné v rámci běžného obchodního styku. Takové transakce jsou totiž podle čl. 2 odst. 6 uvedeného nařízení z analýzy zisku vyloučeny. Proto, aby mohla určit zisk, který se obvykle dosahuje, Komise zohlednila pouze zisk skupiny CSC dosažený v rámci běžného obchodního styku. Zisk skupiny CSC dosažený v rámci běžného obchodního styku byl mnohem přesnější a podrobnější než jakýkoli skutečný zisk, kterého dosáhli ostatní výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie jako ploché za studena válcované výrobky z oceli na Tchaj-wanu. Vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že tento zisk byl v důsledku zvláštní situace na trhu nižší, Komise jej upravila na úroveň, kterou by bylo možné očekávat, kdyby nedošlo k dopadům zjištěné existence zvláštní situace na trhu. Za tímto účelem Komise dospěla k závěru, že zisk, který skupina CSC obvykle dosahuje z prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu Tchaj-wanu, upravený o průměr rozdílu mezi skutečnou a hypotetickou ziskovostí nečínské oceli, jak byl stanoven ve zprávě OECD-GFSEC a uveden v tabulce 15, představuje zisk, jehož je obvykle dosahováno, nebo (vzhledem k tomu, že na tento zisk má vliv zvláštní situace na trhu) – jehož mohou dosáhnout i jiní vývozci nebo výrobci při prodeji výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu. Jelikož se studie týkala ocelářských společností, zabývala se výrobky ze stejné obecné kategorie jako ploché za studena válcované výrobky z oceli, a dokonce je zahrnovala. Zisk byl tedy dostatečně homogenní, aby mohl být použit k úpravě zisku skupiny CSC, který se obvykle realizuje z prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na domácím trhu.

(448) Na podporu tohoto tvrzení Komise dále uvedla, že zpráva OECD-GFSEC simulovala rozdíl mezi skutečným ziskem a hypotetickým ziskem v případě, že by se nevyskytovala nadbytečná kapacita. V kontextu daného případu to znamenalo dosažení zisku bez vlivu vytlačování, efektu způsobeného čínskou nadbytečnou výrobní kapacitou, u níž v tomto hypotetickém scénáři nedošlo k prudkému nárůstu, a tudíž nevytěsnila domácí prodej na Tchaj-wanu. Zpráva OECD-GFSEC tento hypotetický zisk simulovala jako průměr u nečínských ocelářských společností po celém světě. Databáze použitá ve zprávě OECD-GFSEC zahrnovala společnosti z Tchaj-wanu ([114]). Ačkoli zpráva OECD-GFSEC neuvádí rozdíl mezi skutečným a hypotetickým ziskem konkrétně pro Tchaj-wan, uvádí průměrný rozdíl pro všechny nečínské společnosti, který je tedy použitelný i pro tchajwanské společnosti, konkrétně pro vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, skupinu CSC. Je třeba poznamenat, že pro účely zprávy OECD-GFSEC byly při výpočtu hypotetického zisku, který by nebyl ovlivněn dopady nadbytečné výrobní kapacity, zohledněny skutečné údaje o zisku těchto společností. Rozdíl mezi skutečným a hypotetickým ziskem představoval vhodnou referenční hodnotu pro očištění zisku skupiny CSC v rámci běžného obchodního styku od dopadů zvláštní situace na trhu a pro stanovení přiměřeného zisku. Je pravda, že bez existence zvláštní situace na trhu by ziskové prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli skupiny CSC byly ještě ziskovější.

(449) Pokud jde o zbývající tvrzení tchajwanských orgánů, je třeba nejprve uvést, že jelikož se zpráva OECD-GFSEC týkala odvětví výroby oceli mimo Čínu, a tedy stejné obecné kategorie výrobků jako ploché za studena válcované výrobky z oceli, byl z ní vyplývající hypotetický zisk použitelný i na toto odvětví na Tchaj-wanu. Zadruhé, tyto metodické poznámky představovaly standardní formulace používané v politických a akademických pracích, které

([114]) Viz OECD, *O databázi OECD MAGIC*, červenec 2026, dostupné na adrese: https://www.oecd.org/en/data/dashboards/magic-database-industrial-subsidies.html.

navrhovaly nové ekonomické či ekonometrické analýzy. Komise nepovažovala za relevantní skutečnost, že práce neprošla recenzním řízením, jelikož byla vypracována pro organizaci GFSEC, která představuje nejuznávanější autoritu v oblasti nadbytečných kapacit v ocelářství. Komise nepochopila, na jakém základě tchajwanské orgány tvrdily, že se podílela na financování této studie. Pokud však tchajwanské orgány měly na mysli příspěvky Unie do OECD a/nebo GFSEC, Komise to nepovažovala za relevantní. Studie nebyla zveřejněna pro účely tohoto řízení a tchajwanské orgány nepředložily žádnou alternativu. Analýza na obrázku 3 v rámečku 3 zprávy OECD-GFSEC se navíc skutečně opírala o výroční zprávy a účetní závěrky, a to v souvislosti s poměrem mezi EBITDA a výnosy. Zatřetí Komise zohlednila skutečnost, že ziskové rozpětí týkající se ocelářského odvětví je dostatečné k tomu, aby splňovalo právní kritérium „výrobků stejné obecné kategorie" jako ploché za studena válcované výrobky z oceli. A konečně, Komise dospěla k závěru, že námitka vznesená tchajwanskými orgány v jejich připomínkách k zahájení, shrnutých v 21. bodě odůvodnění, se netýkala podstaty metodiky, nýbrž spíše požadavků právních norem. Jakmile se Komise zabývala připomínkou uvedenou v 22. bodě odůvodnění, měla plné právo opřít se o metodiku zprávy OECD-GFSEC navrženou žadatelem, jejíž podstatu žádná z dotčených stran nezpochybnila. Komise poskytla požadovaná vysvětlení ohledně svých povinností vyplývajících z článku 2.2.2 antidumpingové dohody WTO a z odpovídajících ustanovení základního nařízení v 442. a 446. bodě odůvodnění. Komise dospěla k závěru, že tyto skutečnosti představují dostatečné odůvodnění navrhované metodiky. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(450) Po poskytnutí konečných informací skupina CSC poukázala na administrativní chybu při výpočtu průměrných výrobních jednotkových nákladů stanovených pro jednotlivá PCN u jedné ze svých společností.

(451) Komise shledala, že toto tvrzení je odůvodněné. V důsledku toho byl výpočet běžné hodnoty pro tuto společnost revidován a dumpingové rozpětí pro skupinu CSC i pro spolupracující společnosti, které nebyly zařazeny do vzorku, bylo odpovídajícím způsobem upraveno. Tento přepočet neměl vliv na zbytkové dumpingové rozpětí.

3.4.4. *Vývozní cena*

(452) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyváželi do Unie přímo nezávislým odběratelům.

(453) Vývozní cena byla proto v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie.

3.4.5. *Srovnání*

(454) Ustanovení čl. 2 odst. 10 základního nařízení vyžaduje, aby Komise provedla spravedlivé srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny na stejné úrovni obchodu a zohlednila rozdíly v činitelích, které ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. V tomto případě se Komise rozhodla srovnat běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na úrovni ceny ze závodu. Jak je dále vysvětleno níže, byly běžná hodnota a vývozní cena ve vhodných případech upraveny tak, aby: i) byly očištěny zpět na úroveň ceny ze závodu a ii) bylo možné provést úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.

(455) V citlivé verzi svých odpovědí na dotazník požádaly společnosti CSC i CHS o doplnění jedné číslice na konec PCN, aby se zohlednily údajné segmenty trhu konečného použití. Podle vyvážejících výrobců z Tchaj-wanu, kteří byli zahrnuti do vzorku, vedly tyto tržní segmenty k cenovým rozdílům, které struktura PCN navržená Komisí nezohlednila. Kromě toho tato struktura PCN porovnávala domácí prodej v segmentu s vysokou hodnotou s prodejem na vývoz do EU, který se soustředil na cenově citlivý segment.

(456) Komise konstatovala, že číslice, kterou přidali vyvážející výrobci z Tchaj-wanu zahrnutí do vzorku, neodpovídala žádné technické ani fyzické vlastnosti, která by umožňovala jednoznačně rozlišit a identifikovat údajné tržní segmenty. Z popisu jednotlivých segmentů trhu vyplynulo, že neexistuje žádná jediná proměnná ani soubor proměnných, které by umožňovaly rozlišit jednotlivé segmenty; každý z nich byl totiž definován na základě různých faktorů. Například jeden segment byl vymezen na základě požadavků na kvalitu a cenové neelastičnosti, další na základě obsahu určitého prvku a ještě další na základě obsahu jiných prvků. V důsledku toho bylo jediným skutečným rozlišovacím kritériem konečné použití, a to podle vlastní klasifikace vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Na základě analýzy vlastností výrobků prodávaných pro různé konečné účely vymezili vyvážející výrobci zahrnutí do vzorku uměle několik tržních segmentů. Struktura PCN navržená Komisí však již zahrnuje řadu faktorů, které umožňují zařadit stejné výrobky do stejné kategorie a porovnávat je jako obdobné výrobky. Taková struktura PCN byla zcela dostačující. K tomu došlo zejména proto, že krátce po zahájení řízení, dne 1. října 2025, Komise mírně upravila strukturu PCN, aby zajistila, že jakosti pro automobilový průmysl založené na proprietárních automobilových normách ekvivalentních evropské normě 10130 z roku 2006 (dále jen „EN“) a oceli zpevněné tuhým roztokem (norma EN 10268) byly ve struktuře PCN správně zařazeny ([115]). Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.4.5.1. Úpravy běžné hodnoty

(457) Jak je vysvětleno v 436. až 442. bodě odůvodnění, běžná hodnota byla stanovena na obchodní úrovni odpovídající ceně ze závodu za použití výrobních nákladů spolu s částkami pro prodejní, režijní a správní náklady a pro zisk, které byly považovány za přiměřené pro tuto obchodní úroveň. Proto nebylo nutné provádět žádné úpravy, aby byla běžná hodnota očištěna zpět na úroveň ceny ze závodu.

(458) V důvěrné verzi své odpovědi na dotazník skupina CSC uvedla, že v případě, že by Komise zamítla její návrh na úpravu struktury PCN, jak je vysvětleno v 455. bodě odůvodnění, požádala by o úpravy běžné hodnoty nebo vývozní ceny z důvodu i) rozdílů ve fyzických vlastnostech, ii) rozdílů v obchodní úrovni a iii) jiných činitelů. V průběhu inspekce požádala skupina CSC o tuto úpravu na základě čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení týkajícího se dalších faktorů a předložila výpočet této úpravy. Skupina CSC vysvětlila, že důvody pro tuto úpravu spočívaly v tom, že i) odběratelé na domácím trhu platili různé ceny v důsledku rozdílů v těchto dalších faktorech a ii) tento rozdíl byl způsoben kombinací rozdílů ve fyzických vlastnostech, daných konkrétními druhy oceli, a v úrovni obchodu, dané typem odběratelů. Pokud jde o typ odběratelů, skupina CSC uvedla, že existují rozdíly ve funkcích a podmínkách prodeje. Konkrétně byla certifikace společnosti CSC jako kvalifikovaného dodavatele pro daného odběratele nezbytnou podmínkou pro navázání obchodních vztahů a ceny tuto dodatečnou podmínku zohledňovaly. Účelem této úpravy tedy bylo zohlednit rozdíl v cenách daný konečným použitím. Na domácím trhu byli odběratelé údajného segmentu A ochotni akceptovat vyšší cenu, zatímco na vývozním trhu Unie se prodej soustředil hlavně na údajný segment B, ačkoli se uskutečnil i prodej v rámci údajného segmentu A. Během inspekce společnost CSC upřesnila, že na základě typu odběratelů lze segment A dále rozdělit na segment A1 na domácím trhu, kde se dosahovalo vyšších cen, a segment A2 na vývozním trhu Unie, kde se dosahovalo nižších cen, které však byly stále vyšší než v segmentu B.

(459) Komise na úvod konstatovala, že skupina CSC nepodložila své tvrzení o rozdílu v cenách mezi jednotlivými segmenty prodeje žádnými důkazy týkajícími se nákladů.

(460) Pokud jde o tvrzený rozdíl ve fyzických vlastnostech, Komise požádala skupinu CSC, aby předložila důkazy o jakýchkoli fyzických nebo chemických vlastnostech, které by mohly jasně odlišit údajné segmenty, jak již bylo zmíněno v 456. bodě odůvodnění. Skupina CSC nepředložila důkazy, které by prokazovaly, že někteří odběratelé platili kvůli jakýmkoli rozdílům ve fyzických nebo chemických vlastnostech za podobné výrobky více než ostatní. Pokud jde o jiné činitele, Komise požádala skupinu CSC o podpůrné důkazy, například o dodatečných prodejních výdajích nebo dodatečných nákladech. Skupina CSC vysvětlila, že nevznikly žádné zvláštní dodatečné náklady na balení a že náklady na certifikační proces nebyly odepisovány, nýbrž zaúčtovány jako režijní náklady. Komise proto dospěla k závěru, že skupina CSC takové důkazy nepředložila.

([115]) Poznámka ke spisu č. t25.009414 a připojená příloha.

(461) Pokud jde o údajné rozdíly mezi jednotlivými typy odběratelů, Komise konstatovala, že skupina CSC neprokázala žádnou souvislost mezi vysokými cenami a náklady na certifikační proces nebo jinými faktory.

(462) Kromě toho Komise nejprve uvedla, že vysoké ceny lze vysvětlit skutečností, že skupina CSC byla jediným domácím výrobcem působícím v údajném segmentu A. Po podrobnější analýze segmentu a míry hospodářské soutěže v tomto segmentu však Komise v 481. bodě odůvodnění dospěla k závěru, že takový scénář by byl možný pouze v případě, že by skupina CSC omezovala hospodářskou soutěž v tomto segmentu. Vzhledem k neexistenci důkazů nebo tvrzení v tomto smyslu se Komise touto argumentací nezabývala. Namísto toho se její vyvrácení zaměřilo na naprostou neexistenci prokázané příčinné souvislosti mezi údajnými činiteli a údajnou cenovou přirážkou. Závěry uvedené v 481. bodě odůvodnění byly skupině CSC sděleny v rámci poskytnutí dodatečných konečných informací a skupina CSC je nezpochybnila.

(463) Komise proto toto tvrzení zamítla.

(464) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací skupina CSC znovu zdůraznila svou žádost o spravedlivé srovnání cen na domácím trhu s vývozními cenami s přihlédnutím k odlišnému konečnému využití plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v automobilovém průmyslu a v jiných průmyslových odvětvích, a to vzhledem k podstatnému cenovému rozdílu v závislosti na konečném odběrateli. Skupina CSC znovu zdůraznila, že požadované úpravy byly nezbytné k tomu, aby se zajistila správná srovnatelnost mezi běžnou hodnotou vycházející z prodeje automobilů za vyšší ceny a vývozními cenami vycházejícími z prodeje jiných než automobilových výrobků za nižší ceny. Znovu zdůraznila, že automobilový segment se zásadně liší od segmentu jiných průmyslových odvětví a vyznačuje se trvalými cenovými rozdíly, které byly Komisí během ověření rovněž zkoumány. Zaprvé, prodej automobilovým výrobcům původního zařízení (tzv. „OEM“) a jejich dodavatelským řetězcům podléhal přísným technickým a kvalitativním požadavkům, dlouhodobým smlouvám a náročným certifikačním procesům. Ověření potvrdilo splnění těchto požadavků, včetně certifikátů kvality specifických pro automobilový průmysl a schválení výrobců, přičemž skupina CSC je na Tchaj-wanu jediným kvalifikovaným dodavatelem určitých výrobků. Zadruhé, pro odběratele z automobilového průmyslu byly klíčovými faktory spíše spolehlivost a snižování rizik než nejnižší cena. Zatřetí, ceny v automobilovém odvětví vykazovaly nižší cenovou pružnost, protože změna dodavatele je obzvláště nákladná a časově náročná. V důsledku toho čelí kvalifikovaní dodavatelé, jako je společnost CSC, při prodeji odběratelům v automobilovém odvětví menší hospodářské soutěži než při prodeji odběratelům mimo automobilový průmysl. Na závěr skupina CSC připomněla, že ochranná opatření týkající se oceli rozlišovala ocel pro automobilový průmysl ([116]).

(465) Pokud jde o právní základ, skupina CSC ve svých připomínkách k poskytnutí informací upřesnila, že úprava by byla odůvodněna podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení z důvodu rozdílů v jiných činitelích, protože i) odběratelé platili na domácím trhu různé ceny v důsledku rozdílů v těchto činitelích a ii) tento rozdíl byl způsoben kombinací činitelů uvedených v čl. 2 odst. 10 základního nařízení, konkrétně v čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení z důvodu rozdílů ve fyzických vlastnostech v důsledku specifických jakostí oceli, a čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu i) základního nařízení z důvodu rozdílů v obchodní úrovni v důsledku typu odběratelů.

(466) V této souvislosti skupina CSC tvrdila, že Komise v 459. až 461. bodě odůvodnění řádně nezohlednila její připomínky. Skupina CSC zejména tvrdila, že Komise se výrazně zabývala pouze uváděnými rozdíly ve fyzických vlastnostech, ale nezabývala se podstatou rozdílů v obchodní úrovni ani dalšími činiteli. Skupina CSC upřesnila, že rozlišení mezi výrobky pro automobilový průmysl a výrobky pro jiná průmyslová odvětví se nezakládá pouze na rozdílech ve fyzických vlastnostech, ale na kombinaci různých činitelů, jak se to odráží v odlišných právních základech. Podle skupiny CSC Komise tím, že zamítla tvrzení pouze na základě fyzických vlastností, nezohlednila otázku, zda jsou ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pro automobilový průmysl a pro jiná průmyslová odvětví srovnatelné bez určité úpravy, s přihlédnutím k činitelům ovlivňujícím tyto ceny, včetně rozdílů ve fyzických vlastnostech. V této souvislosti skupina CSC odkázala na předchozí šetření týkající se akrylonitril-butadien-styrenových pryskyřic ([117]) (dále jen „ABS“). Skupina CSC nakonec tvrdila, že předložila důkazy prokazující, že někteří odběratelé platili za podobné výrobky více než ostatní kvůli rozdílům ve fyzických či chemických vlastnostech, a to v podobě požadavků na konkrétní technické specifikace a certifikace související s těmito specifikacemi, včetně konkrétních technických a materiálových norem. Kromě toho byla společnost CSC schopna při prodeji na domácím trhu pro automobilový průmysl účtovat vyšší ceny.

([116]) Prováděcí nařízení (EU) 2019/159, 156. a 157. bod odůvodnění.
([117]) Prováděcí nařízení (EU) 2026/316, 92., 101. a 120. bod odůvodnění.

(467) Komise nesouhlasila se skupinou CSC v tom, že se touto námitkou náležitě nezabývala. V 459. až 461. bodě odůvodnění se Komise zabývala jednotlivými činiteli a právními základy, které předložila skupina CSC.

(468) Ve 460. bodě odůvodnění se Komise zabývala uváděnými rozdíly ve fyzických vlastnostech. Komise neměla v úmyslu vypořádat se s celou námitkou pouze prostřednictvím tohoto bodu odůvodnění, ale při této příležitosti analyzovala jeden z uváděných činitelů ovlivňujících ceny. Komise zopakovala, jak již bylo uvedeno v 460. bodě odůvodnění, že skupina CSC neposkytla žádné měřitelné fyzické a technické vlastnosti předmětného výrobku, které by mohly její tvrzení podložit. Certifikace, specifikace a normy, které společnost CSC předložila jako argumenty, nijak fyzikálně ani chemicky neodlišují ploché za studena válcované výrobky z oceli pro automobilový průmysl od plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pro ostatní odvětví. Skupina CSC tedy nedokázala prokázat, že fyzické vlastnosti byly činitelem, který by mohl odůvodnit úpravu.

(469) Skupina CSC navíc zpochybnila význam rozdílů v nákladech v souvislosti s úpravou zohledňující fyzické vlastnosti. Skupina CSC tvrdila, že podle čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení musí být úpravy zohledňující fyzické vlastnosti vyčísleny výhradně na základě „rozumného odhadu tržní hodnoty tohoto rozdílu“, a poukázala na to, že Komise ve svých interních výpočtových listech tyto úpravy považovala za cenové slevy.

(470) Komise konstatovala, že skupina CSC ignorovala výslovnou podmínku stanovenou v úvodní části čl. 2 odst. 10, podle níž se úprava přizná, pouze „pokud je prokázáno, že [tyto činitele] ovlivňují srovnatelnost cen“. Výraz „rozumný odhad tržní hodnoty“, na který se odvolává skupina CSC, určuje způsob stanovení výše úpravy teprve poté, co žadatel prokáže splnění prahové podmínky ovlivnění ceny. V daném případě skupina CSC neprokázala, že by specifické fyzické požadavky automobilového odvětví systematicky vedly k odlišnému stanovení cen na domácím trhu u identických typů výrobků, které již nejsou plně a adekvátně zohledněny v matici přiřazení PCN. Komise zdůraznila, že její interní rozhodnutí o použití modelů, v nichž se do cen započítávají slevy, nezbavuje vyvážejícího výrobce jeho primární právní povinnosti předložit ověřitelné důkazy o tom, že fyzické rozdíly narušují spravedlivé srovnání. Komise v každém případě prověřila výrobní náklady, aby posoudila, zda se v nich, jak by bylo logické, odrážely údajně přísnější požadavky na technické specifikace a kvalitu, a nemohla dojít k závěru, že tyto požadavky měly vliv na výrobní náklady, jak je vysvětleno v 460. bodě odůvodnění. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(471) Skupina CSC navíc tvrdila, že Komise nesprávně zamítla její tvrzení v otázkách úprav týkající se obchodní úrovně a jiných činitelů s odůvodněním, že mezi podobnými výrobky prodávanými do automobilového průmyslu a do jiných průmyslových odvětví neexistují rozdíly v nákladech. Podle skupiny CSC Komise tím, že se odvolala na náklady, uplatnila nesprávnou právní normu. Skupina CSC tvrdila, že čl. 2 odst. 10 písm. d) bod i) a písm. k) základního nařízení nevyžaduje, aby byly k odůvodnění úpravy předloženy důkazy o rozdílech ve výrobních nákladech. Podle skupiny CSC jsou relevantními faktory rozdíl v tržní hodnotě a v cenách placených odběrateli.

(472) Komise hned na začátku odmítla výklad základního nařízení, který předložila skupina CSC. Komise se nedomnívala, že analýza nákladů představuje primární či jediné kritérium pro posouzení tvrzení podle čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu i) a písm. k) základního nařízení. Komise však poznamenala, že má plné právo požadovat a vyhodnocovat nákladové struktury jakožto objektivní důkazní prostředek k ověření, zda je údajný rozdíl cen na domácím trhu strukturální, trvalý a zda skutečně ovlivňuje srovnatelnost cen. Komise připomíná, že podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení je hlavním cílem šetření zajistit spravedlivé srovnání vývozní ceny s běžnou hodnotou. Pokud zúčastněná strana požádá o úpravu podle čl. 2 odst. 10, nese důkazní břemeno a musí prokázat, že její žádost splňuje jak věcné, tak důkazní podmínky stanovené v tomto ustanovení. V daném případě Komise dospěla k závěru, že rozdíl v tržní hodnotě a v cenách placených odběrateli je třeba prokázat s odkazem na rozdíl v obchodní úrovni, respektive na rozdíl v jiných činitelích.

(473) Pokud jde o obchodní úroveň, Komise dále dospěla k závěru, že úprava s ohledem na obchodní úroveň vyžaduje prokázání trvalých a zřejmých obchodních rozdílů ve funkcích a cenách prodávajícího na různých obchodních úrovních (například velkoobchod versus maloobchod) na domácím trhu a že tyto důkazy nebyly předloženy. Jak je zřejmé z rozlišení prodejních kanálů uvedeného v přehledu jednotlivých transakcí týkajících se prodejů na domácím trhu a na trhu Unie, společnost CSC prodávala jak obchodníkům, tak konečným uživatelům, a to jak na domácím trhu, tak na trhu Unie. Pokud jde o automobilové odvětví uvedené v tvrzení, společnost CSC prodávala na domácím trhu jak výrobcům automobilů, tak obchodníkům, zatímco na trhu Unie prodávala pouze obchodníkům. Obchodníci s výrobky pro automobilový průmysl na domácím trhu i na trhu Unie působili na stejné obchodní úrovni. Kromě toho nebyl žádný údajný rozdíl v obchodní úrovni mezi domácím trhem (obchodníci s výrobky pro automobilový průmysl a výrobci automobilů) a vývozním trhem (pouze obchodníci s výrobky pro automobilový průmysl) doložen žádnými rozdíly ve funkcích a cenách skupiny CSC pro různé obchodní úrovně (tj. obchodníky nebo výrobce automobilů) na domácím trhu. Ať už se jednalo o tuzemské konečné uživatele (z automobilového odvětví či mimo ně) nebo o tuzemské obchodníky (z automobilového odvětví či mimo ně), všichni odběratelé skupiny CSC na tuzemském trhu nakupovali přímo od skupiny CSC, a to bez rozdílů v funkcích a cenách. Výrobci automobilů a odběratelé z jiných odvětví než automobilového průmyslu působili na stejné funkční úrovni: jedná se o průmyslové koncové uživatele, kteří nakupují přímo od skupiny CSC, ať už ve stavebnictví, nástrojařském průmyslu nebo v automobilovém průmyslu. Charakteristické rysy automobilového průmyslu, na nichž společnost CSC založila své tvrzení, představovaly spíše běžné obchodní postupy mezi podniky než rozdílný krok v distribučním kanálu. Jelikož skupina CSC nepředložila odlišnou cenovou strukturu založenou na různých distribučních kanálech, nebyla splněna kritéria uvedená v čl. 2 odst. 10 písm. d) základního nařízení. Komise proto žádost o úpravu v souvislosti s úrovní obchodu zamítla.

(474) Komise poté posoudila, zda by byla podle čl. 2 odst. 10 písm. k) opodstatněná nějaká úprava.

(475) Komise na úvod podotkla, že společnost CSC tvrdila, že dalšími činiteli, které je třeba zohlednit podle čl. 2 odst. 10 písm. k), byla „kombinace následujících činitelů uvedených v čl. 2 odst. 10 základního nařízení, a to čl. 2 odst. 10 písm. a), pokud jde o rozdíly ve fyzických vlastnostech, a čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu i), pokud jde o rozdíly v obchodní úrovni“.

(476) Ustanovení čl. 2 odst. 10 písm. k) se týká výlučně úprav zohledňujících činitele, které nejsou upraveny v písmenech a) až j). Společnost CSC tedy nedokázala určit žádný činitel, na který by se toto ustanovení mohlo vztahovat. Komise připomněla, že čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení nelze vykládat jako mechanismus k obcházení přísných důkazních kritérií stanovených v předchozích pododstavcích čl. 2 odst. 10 základního nařízení.

(477) V každém případě, jelikož čl. 2 odst. 10 písm. k) rovněž vyžaduje existenci příčinné souvislosti mezi uváděným činitelem a údajným dopadem na cenu, Komise analyzovala veškeré důkazy obsažené ve spisu a argumentaci předloženou společností CSC.

(478) V podstatě se tvrzení společnosti CSC opírá o skutečnost, že odběratelé na domácím trhu soustavně platili rozdílné ceny. V jeho argumentaci však nebylo jasně uvedeno nic, co by poukazovalo na jakýkoli činitel (odlišný od činitelů stanovených v čl. 2 odst. 10 písm. a) až j) základního nařízení), který by vysvětloval vyšší ceny. Na základě důkazů obsažených ve spisu Komise dospěla k závěru, že zmíněné přísné technické a kvalitativní požadavky, dlouhodobé smlouvy a náročné certifikační procesy samy o sobě ceny neopodstatňovaly. Uplatňované ceny byly rovněž důsledkem vědomého rozhodnutí jejích odběratelů, jak sama společnost CSC vysvětlila (viz 464. bod odůvodnění). Jednalo se o běžné obchodní podmínky, nikoli o činitel ovlivňující srovnatelnost cen.

(479) Odkaz na ochranná opatření byl neúčinný, jelikož Komise v této souvislosti poznamenala, že korozivzdorná ocel pro automobilový průmysl nebyla zahrnuta do žádosti tohoto odvětví o zavedení antidumpingových opatření, zatímco v tomto šetření týkajícím se plochých za studena válcovaných výrobků z oceli zjevně je součástí definice výrobků. Naopak v šetření týkajícím se ABS nebyla dotčená kategorie ABS s hmotnostní bilancí zahrnuta do PCN, zatímco v současném šetření představuje určení, které plyne do automobilového průmyslu, konečné použití a není relevantní pro klasifikaci podle PCN, jak Komise vysvětlila ve 456. bodě odůvodnění. Takže i když rozdíl, který není zachycen v PCN, může být relevantní pro úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení, šetření týkající se ABS nepředstavuje vhodný příklad pro případnou úpravu v současném případu.

(480) A konečně, jako alternativu k úpravám zohledňujícím rozdíly ve fyzických vlastnostech, obchodní úrovni a dalších činitelích skupina CSC tvrdila, že pokud by Komise dospěla k závěru, že vyšší ceny společnosti CSC v automobilovém odvětví na domácím trhu vyplývaly ze skutečnosti, že CSC je jediným domácím výrobcem působícím v tomto segmentu, pak se tyto ceny utvářejí za podmínek hospodářské soutěže, které neexistují na trhu EU. Společnost CSC skutečně nezaujímala srovnatelnou pozici na trhu Unie. Komise by tedy měla z porovnání vyloučit prodej pro automobilové odvětví na domácím trhu, protože vývozní ceny EU neobsahovaly cenovou přirážku odpovídající tchajwanskému automobilovému trhu.

(481) Komise konstatovala, že každý segment každého zeměpisného trhu podléhá svým vlastním specifickým podmínkám hospodářské soutěže. Tyto podmínky jsou ovlivňovány mimo jiné počtem dodavatelů a odběratelů působících na trhu a jejich příslušnými tržními pozicemi. Samotná skutečnost, že za těchto podmínek je jeden odběratel ochoten zaplatit za stejný typ výrobku více a jiný méně, neopravňuje k úpravě směrem dolů u druhého a směrem nahoru u prvního ani k žádným výjimkám od běžné hodnoty. Tyto cenové rozdíly jednoduše mohou být odrazem běžných tržních sil, a měly by proto přispívat k určení běžné hodnoty v tržním hospodářství za normálních podmínek hospodářské soutěže. Skutečnost, že společnost CSC je náhodou jediným tuzemským výrobcem působícím v daném segmentu, sama o sobě neznamená, že by z toho důvodu mohla účtovat vyšší cenu. Společnost CSC je i nadále vystavena konkurenčnímu tlaku, jelikož tento segment je otevřen dovozu i vstupu dalších domácích výrobců. Situace by mohla být jiná, kdyby společnost CSC měla možnost omezit hospodářskou soutěž, ať už jednostranným jednáním, nebo prostřednictvím dohod s ostatními účastníky trhu. Společnost CSC však netvrdila, že tomu tak je.

(482) Ze všech výše vysvětlených důvodů Komise toto tvrzení zamítla.

(483) Po poskytnutí dodatečných konečných informací, pokud jde o fyzické rozdíly a protiargument Komise v 468. bodě odůvodnění, skupina CSC tvrdila, že technické specifikace a normy platné pro výrobky automobilového průmyslu nejsou obchodními značkami připojenými k jinak identickým výrobkům. Skupina CSC naopak vyráběla dotčené ploché za studena válcované výrobky z oceli v souladu s technickými specifikacemi požadovanými jednotlivými výrobci automobilů. Účelem technických norem je definovat vlastnosti, které musí mít ocel, aby splňovala požadavky výrobce.

(484) Komise uvedla, že skupina CSC popsala pouhý proces přizpůsobení výrobků na žádost zákazníka. Taková úprava právě proto, že je individualizovaná, nedefinuje konkrétní fyzickou vlastnost ani homogenní soubor fyzických vlastností, které by umožnily odlišit ploché za studena válcované výrobky z oceli určené pro automobilový průmysl od jiných plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(485) Kromě toho skupina CSC tvrdila, že Komise tím, že v 470. bodě odůvodnění zjistila, že skupina CSC neprokázala, že fyzické požadavky automobilového průmyslu vedly k odlišnému stanovování cen, uznala existenci rozdílu ve fyzických vlastnostech.

(486) Komise uvedla, že v 470. bodě odůvodnění bylo pouze připomenuto tvrzení, že skupina CSC nedoložila své tvrzení. Proto toto tvrzení zamítla.

(487) Za druhé, pokud jde o fyzické rozdíly, skupina CSC tvrdila, že Komise pochybila, když dospěla k závěru, že fyzické požadavky automobilového průmyslu nevedly k odlišnému stanovování cen. Skupina CSC tvrdila, že poskytla dostatečné důkazy prokazující vliv na ceny a srovnatelnost cen. Tyto důkazy zahrnovaly: i) přísné technické specifikace a normy; ii) náročný kvalifikační proces požadovaný výrobci automobilů k získání statusu kvalifikovaného prodejce a iii) zachování certifikace systému řízení kvality pro automobilový průmysl podle normy ISO/TS16949. Tyto kvalifikace a certifikace způsobily, že změna dodavatele byla pro zákazníky v automobilovém průmyslu administrativně i časově náročnější, čímž se snížila úroveň hospodářské soutěže a cenová pružnost. To vysvětluje skutečnost, že skupina CSC byla jediným kvalifikovaným prodejcem některých výrobků z plochých za studena válcovaných výrobků z oceli prodávaných konečným uživatelům v automobilovém průmyslu na Tchaj-wanu. V neposlední řadě Komise ve zprávě o misi společnosti CSC uvedla, že segment automobilového průmyslu je ve srovnání s jinými segmenty svitků ziskovější a že existenci cenové přirážky za výrobky automobilového průmyslu plně potvrzuje interní sledování prodeje a oficiální katalog domácích cen skupiny CSC.

(488) Komise nejprve uvedla, že skupina CSC tyto prvky výslovně uvedla jako relevantní v rámci svého tvrzení o rozdílech ve fyzických vlastnostech. Komise je tedy posoudila z tohoto úhlu pohledu, i když se pro toto tvrzení jevily jako neúčinné. Komise dále uvedla, že skupina CSC nedoložila své tvrzení týkající se údajných rozdílů ve fyzických vlastnostech, neboť na podporu svého tvrzení nepředložila žádné nové skutečnosti. Kromě toho Komise zjistila, že tento typ prodeje na domácím trhu není jediným, na který se vztahují zvláštní normy. Například prodej do Unie uživatelům v automobilovém průmyslu rovněž podléhal normám evropské nomenklatury. Postavení kvalifikovaného prodejce a zavedené obchodní vztahy navíc nedefinovaly fyzické vlastnosti, ale jednalo se o běžné obchodní podmínky vyplývající ze záměrného výběru zákazníků skupiny CSC. Komise proto zopakovala, že důkazy uvedené skupinou CSC neprokázaly existenci jedné nebo více specifických fyzických vlastností, které by odlišovaly výrobky z plochých za studena válcovaných výrobků z oceli určené pro automobilový průmysl od jiných typů výrobků z plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Společnost CSC identifikovala prodej automobilů ve svém vnitřním systému, neboť identifikovala i jiné druhy oceli, jako je nástrojová nebo bubnová ocel, a to pouze na základě konečného použití a zákazníka. To potvrzuje skutečnost, že systém společnosti CSC nerozlišoval mezi plochými za studena válcovanými výrobky z oceli prodávanými výrobci automobilů, pro které byla společnost CSC kvalifikovaným prodejcem, a plochými za studena válcovanými výrobky z oceli prodávanými obchodníkovi s automobilovými díly, pro který společnost CSC nebyla kvalifikovaným prodejcem. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné podložené důkazy, které by oddělovaly dopad fyzických vlastností od jiných běžných obchodních činitelů, Komise tvrzení skupiny CSC zamítla.

(489) Skupina CSC tvrdila, že Komise požadovala nemožné důkazní břemeno, které je vyšší než standard použitý Soudním dvorem ve věci Sinopec ([118]). Skupina CSC tvrdila, že prokázala, že příslušné rozdíly existují a že se shodují s podstatnou a konzistentní cenovou přirážkou.

(490) Komise měla za to, že skupina CSC neprokázala, že skutkové okolnosti byly relevantní pro srovnatelnost cen a že ji nutně ovlivnily. V tomto ohledu předložila skupina CSC smíšenou žádost podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení na základě kombinace činitelů spadajících pod čl. 2 odst. 10 písm. a) a čl. 2 odst. 10 písm. d) bod i) základního nařízení. Ve svém posledním tvrzení uvedeném v 487. bodě odůvodnění však skupina CSC neupřesnila, které jednotlivé prvky odůvodňují kterou konkrétní úpravu. Jinými slovy, skupina CSC zjistila cenový rozdíl na domácím trhu v závislosti na zákazníkovi, což je, jak je vysvětleno ve 481. bodě odůvodnění, běžný výskyt na volném trhu, který by se měl odrazit v běžné hodnotě, nikoli z ní být odstraněn. Skupina CSC poté nevysvětlila tento cenový rozdíl z hlediska konkrétních činitelů ovlivňujících cenu, jak požaduje čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Bez takové vazby není důvod k opravě. Pouhý cenový rozdíl nemusí nutně znamenat cenovou přirážku; bez prokazatelné vazby na konkrétní činitel se jedná o běžnou událost na trhu, která utváří běžnou hodnotu pro konkrétní typ výrobku. Vzhledem k neexistenci jasného rozlišení a řádného odůvodnění uváděných právních důvodů proto Komise toto tvrzení zamítla.

(491) Skupina CSC rovněž zopakovala své tvrzení o relevantnosti výrobních nákladů, kterým se již zabýval 470. bod odůvodnění.

(492) Za třetí, pokud jde o údajný rozdíl v obchodní úrovni, skupina CSC tvrdila, že její prodej automobilovému odvětví se vyznačuje statusem kvalifikovaného prodejce, náročnými postupy certifikace výrobků, požadavky na výrobu a kvalitu specifickými pro výrobce a certifikací řízení kvality specifickou pro automobilový průmysl. Skupina CSC tvrdila, že tyto požadavky nebyly při prodeji jiným průmyslovým odběratelům přítomny stejným způsobem. Skupina CSC dále tvrdila, že vzhledem k tomu, že čl. 2 odst. 10 písm. d) bod i) základního nařízení výslovně uznává, že rozdíly v obchodní úrovni mohou zahrnovat „jakékoli rozdíly, které mohou vzniknout při prodeji prostřednictvím výrobce původního zařízení (OEM)“, pojem obchodní úrovně zahrnuje více než pouhé postavení zákazníka v distribučním řetězci.

([118]) Komise v. Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd a další, C-319/24 P, citováno výše, bod 120.

(493) Komise měla za to, že status kvalifikovaného prodejce, náročné postupy certifikace výrobků, výroba specifická pro výrobce, požadavky na kvalitu a certifikace řízení kvality specifická pro automobilový průmysl nepředstavují rozdíly v obchodní úrovni. Například skutečnost, zda byl prodejce kvalifikován, či nikoli, nezměnila jeho funkci jako prodávajícího výrobce. Odkaz na „rozdíly, které mohou vzniknout při prodeji prostřednictvím OEM [...]“ v čl. 2 odst. 10 písm. d) bodě i) základního nařízení se týká úprav, kdy existuje rozdíl v cenách mezi výrobky vlastní značky (prodeje prostřednictvím výrobce pod vlastní značkou neboli prodeje OBM) a prodejem prostřednictvím OEM, přičemž prodej prostřednictvím OEM je prodejem kupujícím, kteří by obvykle výrobek dále prodávali pod vlastní značkou a vykonávali funkce a nesli odpovídající náklady, zejména náklady na poprodejní služby a reklamu. V případě skupiny CSC žádné takové rozdíly v prodeji neexistují, protože veškerý její prodej byl pod vlastní značkou. Komise se proto domnívala, že skupina CSC neprokázala, že v tomto případě prodej prostřednictvím OEM představoval odlišnou obchodní úroveň. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(494) Za čtvrté, pokud jde o rozdíly v jiných činitelích, skupina CSC tvrdila, že určila několik činitelů specifických pro prodej automobilů, které nejsou nebo alespoň nemusí být nutně zahrnuty v ostatních pododstavcích čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Mezi uvedené činitele patřily: i) náročné certifikační postupy platné pro dodavatele automobilů; ii) dlouhodobé smlouvy a technické dohody vyžadující přísné dodržování systémů řízení kvality a procesních norem výrobců automobilů. Ačkoli skupina CSC uznala, že některé požadavky, jako jsou technické specifikace specifické pro výrobce, se mohou odrazit ve fyzických vlastnostech výrobku, a proto spadají do oblasti působnosti čl. 2 odst. 10 písm. a), tvrdila, že jiné faktory, jako je samotný proces kvalifikace a certifikace, nemusí nutně fyzický rozdíl představovat. Za účelem zohlednění kombinovaného účinku těchto činitelů, které všechny nespadaly do zvláštních kategorií uvedených v předchozích pododstavcích čl. 2 odst. 10, se proto podpůrně opírala o čl. 2 odst. 10 písm. k). Podle skupiny CSC se tvrzení podle čl. 2 odst. 10 písm. k) nezakládalo pouze na existenci různých domácích cen, ale na konkrétním podkladu prokazujícím, že odběratelé z automobilového průmyslu v době, kdy byly tyto faktory přítomny, trvale platili podstatně vyšší ceny.

(495) Na začátku Komise uvedla, že jak je uvedeno v 487. bodě odůvodnění, skupina CSC rovněž uvedla mezi činiteli podporujícími žádost o úpravu o rozdíly ve fyzických vlastnostech podle čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení proces kvalifikace a certifikace, jakož i soulad s požadavky výrobců automobilů. Ve svém následném argumentu však skupina CSC uznala, že proces kvalifikace a certifikace nemusí nutně fyzický rozdíl představovat. Pokud jde o zbývající faktory, Komise zopakovala svůj názor, že náročné certifikační postupy, dlouhodobé smlouvy a technické dohody vyžadující přísné dodržování požadavků výrobců automobilů samy o sobě neurčují ceny. Cenové úrovně vyplývaly rovněž z obchodních rozhodnutí dotčených zákazníků. Kromě toho, jak je vysvětleno v 490. bodě odůvodnění, cenový rozdíl sám o sobě neprokazuje cenovou přirážku. Stejně tak by mohlo prokázat snížení ceny u prodeje pro jiné než automobilové účely, a tudíž bez jakékoli spojitosti s určitým činitelem, což je běžná situace na trhu, která by se měla odrazit v běžné hodnotě konkrétního typu výrobku během srovnání s vývozní cenou, a nikoli ji neutralizovat. Jelikož tyto prvky představovaly běžné obchodní podmínky a bez konkrétní vazby na cenovou přirážku, nelze je považovat za činitel ovlivňující srovnatelnost cen ve smyslu čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(496) Za páté, skupina CSC znovu zdůraznila význam ochranných opatření týkajících se oceli, o nichž se zmiňuje 464. bod odůvodnění, a šetření týkajícího se ABS, o němž se zmiňuje 466. bod odůvodnění, přičemž Komise setrvala na názoru vyjádřeném v 479. bodě odůvodnění.

(497) A konečně, skupina CSC tvrdila, že existuje rozpor mezi tvrzením Komise v bodě 356 obecného informačního dokumentu (uvedeného v 462. bodě odůvodnění), podle něhož „vysoké ceny lze vysvětlit skutečností, že skupina CSC byla jediným domácím výrobcem působícím v údajném segmentu A“, a tvrzením v 481. bodě odůvodnění, podle něhož skutečnost, že společnost CSC byla jediným domácím výrobcem působícím v příslušném segmentu, sama o sobě neznamená, že mohla z tohoto důvodu účtovat prémii. Skupina CSC tvrdila, že přetrvává otázka, zda srovnání domácích cen automobilů vytvořených za zvláštního konkurenčního postavení skupiny CSC s vývozními cenami skupiny CSC vytvořenými za různých konkurenčních podmínek vedlo ke spravedlivému srovnání.

(498) Komise uvedla, že zjevný rozpor mezi bodem 356 obecného informačního dokumentu (uvedeným v 462. bodě odůvodnění) a 481. bodem odůvodnění odráží vývoj jejího posouzení příslušných tržních podmínek a postavení skupiny CSC v dotčeném segmentu v průběhu šetření. Bod 356 vycházel z původní hypotézy, že by skupina CSC mohla využít svého postavení na trhu k účtování vyšších cen. Podrobnější analýza však zjistila, že tento segment je otevřen hospodářské soutěži ze strany domácích dodavatelů i vývozců. Za těchto okolností dospěla Komise k závěru, že skupina CSC by mohla udržet údajnou cenovou přirážku pouze v případě, že by byla omezena hospodářská soutěž v tomto segmentu, a to buď jednostranným jednáním, nebo v koordinaci s ostatními účastníky trhu. Vzhledem k tomu, že neexistují žádné důkazy ani tvrzení o takových omezeních, nemohla být původní hypotéza, z níž vychází bod 356, potvrzena, jak je vysvětleno v 462. bodě odůvodnění. Ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací skupina CSC nezpochybnila závěr Komise uvedený v 481. bodě odůvodnění a místo toho poukázala na údajný rozpor. Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.4.5.2. Úpravy vývozní ceny

(499) Aby bylo možné očistit vývozní cenu zpět na úroveň ceny ze závodu, byly provedeny úpravy za účelem zohlednění: cla, dalších dovozních poplatků, dopravy, pojištění, manipulace s nákladem a vedlejších výdajů.

(500) Byly provedeny úpravy o tyto činitele ovlivňující ceny a srovnatelnost cen: bankovní poplatky, provize a – pouze v případě společnosti CSC – úvěrové náklady.

3.4.6. *Dumpingová rozpětí*

(501) U vyvážejících výrobců zařazených do vzorku srovnávala Komise váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(502) Během inspekce na místě předložila skupina CSC zjednodušenou verzi výkazu zisků a ztrát jednoho ze svých obchodníků, který není ve spojení, ve třetích zemích, který se podílí na vývozu do Unie, aby bylo možné tyto náklady použít ke stanovení ceny CIF s dodáním na hranice Unie před celním odbavením, která slouží jako jmenovatel pro vyjádření dumpingového rozpětí ve formě cla.

(503) Náklady a zisky vykázané v těchto výkazech zisků a ztrát se však netýkaly všech obchodníků, ale zahrnovaly operace tohoto obchodníka, které souvisely s jinými obchody a jinými výrobky než s dotčeným výrobkem. Navíc druh nákladů zahrnutých do prodejních, režijních a správních nákladů u tohoto obchodníka, který není ve spojení, nebyl dostatečně konkrétní, aby se zabránilo dvojímu započtení např. nákladů na dopravu nebo jiných nákladů. A konečně žádný z těchto dokumentů neobjasňoval, zda konečná hodnota zboží na úrovni CIF s dodáním na hranice Unie zahrnovala jak náklady, které těmto zprostředkovatelům vznikly, tak údajné zisky, jichž dosáhli.

(504) Komise proto toto tvrzení zamítla.

(505) Na tomto základě činí konečná vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3

(506) U spolupracujícího vyvážejícího výrobce, který nebyl zařazen do vzorku, obvykle vypočítává Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. V tomto případě však Komise zařadila do vzorku pouze jednu skupinu vyvážejících výrobců na Tchaj-wanu. Toto rozpětí tedy odpovídalo rozpětí skupiny vyvážejících výrobců zařazené do vzorku.

(507) Na tomto základě činí konečné dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 33,3 %.

(508) U všech ostatních vyvážejících výrobců na Tchaj-wanu stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce představuje objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie vyjádřený jako podíl na celkovém dovozu z Tchaj-wanu do Unie v období šetření, který byl stanoven na základě Eurostatu.

(509) Úroveň spolupráce je v tomto případě nízká, neboť dovoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval během období šetření přibližně [60–70 %] celkového vývozu do Unie. Na základě toho se Komise rozhodla stanovit zbytkové dumpingové rozpětí na úrovni nejvyšších rozpětí stanovených pro ty typy výrobků, které představují více než 5 % vývozu skupiny CSC do Unie.

(510) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou tato:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (%)
— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3
Ostatní spolupracující společnosti	33,3
Veškerý další dovoz pocházející z Tchaj-wanu	59,6

3.5. **Turecko**

3.5.1. *Zvláštní situace na trhu: efekt vytlačování*

3.5.1.1. Analýza

(511) S cílem prokázat existenci zvláštní situace na trhu v Turecku v důsledku efektu vytlačování způsobeného čínským dovozem plochých za studena válcovaných výrobků z oceli provedla Komise následující analýzu: Komise nejprve analyzovala míru pronikání čínského dovozu na turecký domácí trh z hlediska objemu; zadruhé se Komise zabývala dopadem tohoto dovozu na ceny na domácím trhu v Turecku.

(512) Komise posoudila celostátní ukazatele a ukazatele na úrovni jednotlivých společností na základě údajů poskytnutých tureckou vládou, respektive vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku. Obě sady údajů byly ověřeny na místě, jak je uvedeno ve 104. bodě odůvodnění.

3.5.1.2. Spotřeba

(513) Komise stanovila vlastní spotřebu na základě údajů o využití pro vlastní spotřebu, které turecká vláda nahlásila za každého tureckého výrobce plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Nebyl hlášen žádný závislý prodej. Spotřeba na volném trhu byla stanovena jako součet domácího prodeje na volném trhu a dovozu. Součet vlastní spotřeby a spotřeby na volném trhu představuje celkovou spotřebu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Turecku.

(514) Spotřeba plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Turecku se vyvíjela následovně:

Tabulka 16

Spotřeba (v tunách) ([119])

	2022	2023	2024	Období šetření
Vlastní spotřeba	[2 795 000 – 3 453 000]	[2 414 000 – 2 982 000]	[2 799 000 – 3 458 000]	[3 020 000 – 3 730 000]
Index *(2022 = 100)*	*100*	*86*	*100*	*108*
Spotřeba na volném trhu	[2 467 000 – 3 048 000]	[2 601 000 – 3 213 000]	[2 332 000 – 2 881 000]	[2 365 000 – 2 921 000]
Index *(2022 = 100)*	*100*	*105*	*95*	*96*
Celková spotřeba	6 191 841	5 900 957	6 037 586	6 335 628
Index *(2022 = 100)*	*100*	*95*	*98*	*102*

Zdroj: Vypočítáno na základě odpovědí turecké vlády na dotazník a na výzvy k odstranění nedostatků.

(515) Ploché výrobky z oceli válcované za studena lze dále zpracovávat na pozinkovanou ocel nebo ocel s organickým povlakem (předlakovanou). V posuzovaném období došlo v letech 2022 až 2023 k poklesu spotřeby plochých za studena válcovaných výrobků z oceli při výrobě navazujících produktů. V roce 2024 se vrátila na úroveň z roku 2022 a v období šetření dále rostla. V období šetření byla vlastní spotřeba plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Turecku o 8 % vyšší než v roce 2022.

(516) Spotřeba na volném trhu se v roce 2023 zvýšila o 5 %. V roce 2024 však tato hodnota poklesla a v období šetření se udržovala na podobné úrovni. Celkově se spotřeba na volném trhu mezi rokem 2022 a obdobím šetření snížila o 4 %.

(517) Celková spotřeba v roce 2023 dočasně poklesla (–5 %), poté se v roce 2024 a v období šetření pohybovala na úrovni blízké hodnotám z roku 2022.

3.5.1.3. Vývoj objemů a cen dovozu z ČLR a dalších třetích zemí

(518) Komise stanovila objem dovozu na základě obchodních statistik poskytnutých tureckou vládou. Podíly na trhu byly stanoveny porovnáním objemů dovozu se spotřebou na volném trhu v Turecku.

(519) Dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Turecka se vyvíjel následovně:

Tabulka 17

Objem dovozu a podíl na trhu ([120])

	2022	2023	2024	Období šetření
Korea				
Objem dovozu (v tunách)	161 306	375 954	271 828	329 904
Index (2022 = 100)	*100*	*233*	*169*	*205*

([119]) Z důvodu zachování důvěrnosti se údaje zveřejňují v rozmezích.
([120]) Z důvodu zachování důvěrnosti se podíl na trhu zveřejňuje v rozmezích.

	2022	2023	2024	Období šetření
Podíl na trhu (v %)	[5,3 – 6,5]	[11,7 – 14,5]	[9,4 – 11,7]	[11,3 – 13,9]
Index (2022 = 100)	*100*	*221*	*178*	*213*
Evropská unie				
Objem dovozu (v tunách)	148 683	274 473	282 910	250 710
Index (2022 = 100)	*100*	*185*	*190*	*169*
Podíl na trhu (v %)	[4,9 – 6,0]	[8,5 – 10,6]	[9,8 – 12,1]	[8,6 – 10,6]
Index (2022 = 100)	*100*	*175*	*201*	*176*
Rusko				
Objem dovozu (v tunách)	323 019	205 107	153 141	230 198
Index (2022 = 100)	*100*	*63*	*47*	*71*
Podíl na trhu (v %)	[10,6 – 13,1]	[6,4 – 7,9]	[5,3 – 6,6]	[7,9 – 9,7]
Index (2022 = 100)	*100*	*60*	*50*	*74*
ČLR				
Objem dovozu (v tunách)	247 884	272 577	166 683	210 997
Index (2022 = 100)	*100*	*110*	*67*	*85*
Podíl na trhu (v %)	[8,1 – 10]	[8,5 – 10,5]	[5,8 – 7,1]	[7,2 – 8,9]
Index (2022 = 100)	*100*	*104*	*71*	*89*
Spojené království				
Objem dovozu (v tunách)	14 667	29 200	16 515	9 581
Index (2022 = 100)	*100*	*199*	*113*	*65*
Podíl na trhu (v %)	[0,5 – 0,6]	[0,9 – 1,1]	[0,6 – 0,7]	[0,3 – 0,4]
Index (2022 = 100)	*100*	*189*	*119*	*68*
Ostatní země světa				
Objem dovozu (v tunách)	82 978	81 601	27 834	22 370
Index (2022 = 100)	*100*	*98*	*34*	*27*
Podíl na trhu (v %)	[2,7 – 3,4]	[2,5 – 3,1]	[1 – 1,2]	[0,8 – 0,9]
Index (2022 = 100)	*100*	*93*	*35*	*28*
Dovoz celkem				
Objem dovozu (v tunách)	978 538	1 238 912	918 911	1 053 760
Index (2022 = 100)	*100*	*127*	*94*	*108*
Podíl na trhu (v %)	[32,1 – 39,7]	[38,6 – 47,6]	[31,9 – 39,4]	[36,1 – 44,6]
Index (2022 = 100)	*100*	*120*	*99*	*112*

Zdroj: Odpovědi turecké vlády na dotazník a na výzvy k odstranění nedostatků.

(520) Celkový dovoz se v posuzovaném období zvýšil (+8 %), přičemž v roce 2023 došlo k výraznému nárůstu (+27 %). Jeho podíl na trhu vzrostl o 12 % neboli o [4–4,9] procentních bodů. Dovážené ploché za studena válcované výrobky z oceli pocházely převážně z Koreje, Unie, Ruska a ČLR.

(521) Dovoz z ČLR v posuzovaném období kolísal. V roce 2023 vzrostl o 10 % ve srovnání s rokem 2022. V roce 2024 klesl na méně než 70 % objemu z roku 2022. V období šetření se jeho objem částečně zotavil a dosáhl 85 % objemu z roku 2022. Tržní podíl čínských plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Turecku se v souladu s tím měnil. V prvních dvou letech posuzovaného období mírně vzrostl o 4 % neboli o [0,4–0,5] procentního bodu, poté v roce 2024 poklesl o [2,7–3,2] procentního bodu. V období šetření dosáhl hodnoty [7,2–8,9] %.

(522) Dovoz z Koreje se během posuzovaného období zvýšil. Tento nárůst byl obzvláště výrazný v letech 2022 až 2023, kdy se objem dovozu zvýšil o 133 %. V roce 2024 se dovoz udržel výrazně nad úrovní z roku 2022 (+69 %) a v období šetření dále rostl, až dosáhl 205 % úrovně z roku 2022.

(523) Vzhledem k zmenšujícímu se domácímu trhu vzrostl tržní podíl korejského dovozu dokonce více než jeho objem. V posuzovaném období vzrostl z [5,3–6,5] % v roce 2022 na [11,3–13,9] % v období šetření, což představuje nárůst o 113 %.

(524) Dovoz z Unie se v letech 2022 až 2024 zvýšil o 90 %. V období šetření sice poklesl, ale stále byl o 69 % vyšší než v roce 2022. Tržní podíl dovozu z Unie vzrostl o 76 % z [4,9–6,0] % v roce 2022 na [8,6–10,6] % v období šetření.

(525) Dovoz z Ruska se v posuzovaném období snížil téměř o 30 %. Jeho podíl na trhu klesl z [10,6–13,1] % v roce 2022 na [7,9–9,7] % v období šetření.

(526) Ačkoli bylo Spojené království pátým nejvýznamnějším zdrojem dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Turecka, značně zaostávalo za prvními čtyřmi zeměmi původu, a to s klesajícími objemy dovozu (–35 %) a zanedbatelnými podíly na trhu (v posuzovaném období mezi 0,3 % a 1,1 %, přičemž nejnižší podíl na trhu byl zaznamenán v období šetření).

3.5.1.4. Objem domácího prodeje, podíl na trhu, ceny na domácím trhu a dovozní ceny

(527) Komise stanovila objemy domácího prodeje na základě údajů, které turecká vláda shromáždila od tureckých výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Podíl domácího prodeje na trhu byl stanoven porovnáním objemů domácího prodeje se spotřebou na volném trhu v Turecku.

(528) Objem prodeje na domácím trhu, podíl na trhu a prodejní ceny na domácím trhu se vyvíjely následovně:

Tabulka 18

Objem domácího prodeje a podíl na trhu

	2022	2023	2024	Období šetření
Objem domácího prodeje (v tunách)	1 924 449	1 821 160	1 825 216	1 728 873
Index (2022 = 100)	*100*	*95*	*95*	*90*
Podíl na trhu (v %)	66,3	59,5	66,5	62,1
Index (2022 = 100)	*100*	*90*	*100*	*94*
Cena při prodeji na domácím trhu (TRY/t)	16 708	20 199	25 968	26 718
Index (2022 = 100)	*100*	*121*	*155*	*160*
Cena při prodeji na domácím trhu v historických cenách roku 2022 (TRY/t)	16 708	15 674	15 119	14 502
Index (2022 = 100)	*100*	*94*	*90*	*87*

Zdroj: Odpověď turecké vlády na dotazník a odpověď na výzvu k doplnění údajů.

(529) Domácí prodej v posuzovaném období postupně klesal. V období šetření se objem prodeje tureckých výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli na jejich domácím trhu snížil o 10 % ve srovnání s rokem 2022.

(530) Podíl na trhu u prodeje na domácím trhu se v důsledku toho snížil. V období mezi rokem 2022 a obdobím šetření ztratili turečtí výrobci plochých za studena válcovaných výrobků z oceli 6 % svého domácího trhu. V roce 2023 došlo k výraznému nárůstu objemu dovozu, což se promítlo do značného poklesu podílu domácího prodeje na tureckém trhu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli (–10 %).

(531) Nominální domácí prodejní cena výrazně vzrostla (+60 %). Po zohlednění vlivu inflace docházelo v průběhu celého posuzovaného období k jejímu neustálému poklesu. V období šetření byla o 13 % nižší než v roce 2022.

(532) Komise rovněž porovnala ceny na domácím trhu s dovozními cenami v posuzovaném období. Pro účely tohoto srovnání Komise použila nominální ceny v TRY za tunu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli.

Tabulka 19

Ceny na domácím trhu a dovozní ceny (TRY/t)

	2022	2023	2024	Období šetření
Cena prodeje na domácím trhu	16 708	20 199	25 968	26 718
Dovozní ceny	17 428	19 752	27 373	26 978
Poměr dovozních cen a cen na domácím trhu	*1,04*	*0,98*	*1,05*	*1,01*
Korea	17 188	18 085	25 063	25 559
Poměr dovozních cen a cen na domácím trhu	*1,03*	*0,90*	*0,97*	*0,96*
Evropská unie	19 407	26 286	32 957	34 121
Poměr dovozních cen a cen na domácím trhu	*1,16*	*1,30*	*1,27*	*1,28*
Ruská federace	16 215	17 789	22 994	22 450
Poměr dovozních cen a cen na domácím trhu	*0,97*	*0,88*	*0,89*	*0,84*
ČLR	18 927	18 053	26 127	25 646
Poměr dovozních cen a cen na domácím trhu	*1,13*	*0,89*	*1,01*	*0,96*
Spojené království	13 282	16 300	20 766	21 606
Poměr dovozních cen a cen na domácím trhu	*0,79*	*0,81*	*0,80*	*0,81*

Zdroj: Odpověď turecké vlády na dotazník a odpověď na výzvu k doplnění údajů.

(533) Průměrné dovozní ceny se po celé posuzované období udržovaly nad úrovní cen na domácím trhu, s výjimkou roku 2023. Tento průměr byl však výrazně ovlivněn dovozem z Unie, jehož ceny byly až o 30 % vyšší než ceny na domácím trhu (v roce 2023). V období šetření převyšovaly ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli dovážených z Unie ceny na domácím trhu o 28 %.

(534) Průměrná cena dovozu z ČLR byla v roce 2022 o 13 % vyšší než ceny na domácím trhu, v roce 2023 pak klesla na úroveň 89 % cen na domácím trhu. V následujícím období (rok 2024, období šetření) se tyto ceny udržely zhruba na stejné úrovni jako ceny na domácím trhu.

3.5.1.5. Závěr

(535) Ačkoli domácí prodej tureckých výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli klesal rychleji než spotřeba na volném trhu, udrželi si na tureckém trhu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli dominantní podíl. Celkový nárůst dovozu byl způsoben především dovozem z Koreje a z Unie. Dovoz z ČLR v posuzovaném období poklesl a ztratil podíl na trhu. Kromě toho se ČLR z hlediska původu dovážených plochých za studena válcovaných výrobků z oceli umístila až na čtvrtém místě za Koreou, Evropskou unií a Ruskem.

(536) Pokud jde o ceny, čínské dovozní ceny se pohybovaly na podobné úrovni jako ceny na domácím trhu, zatímco dovozní ceny z jiných dodavatelských zemí, konkrétně z Unie, byly výrazně vyšší.

(537) S ohledem na objemy, ceny a tržní podíly prodeje na domácím trhu tureckých výrobců plochých za studena válcovaných výrobků z oceli a na objemy a ceny dovozu z Číny, Koreje a Unie Komise dospěla k závěru, že pronikání plochých za studena válcovaných výrobků z oceli čínského původu na trh bylo spíše skromné a nemohlo významně ovlivnit ceny na tureckém trhu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Komise proto dospěla k závěru, že čínský dovoz na tureckém trhu nevytvořil zvláštní situaci na trhu.

3.5.2. *Použití ustanovení čl. 18 odst. 1 základního nařízení*

3.5.2.1. Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş. (dále jen „Tatmetal“)

(538) Komise v oznámení o zahájení a v dopise přiloženém k dotazníku zaslanému společnosti Tatmetal dne 18. září 2025 uvedla, že pokud se zjistí, že některá ze zúčastněných stran poskytla nepravdivé nebo zavádějící informace, nemusí být tyto informace vzaty v úvahu a mohou být použity dostupné skutečnosti.

(539) Komise dne 16. dubna 2026 informovala společnost Tatmetal o svém záměru uplatnit článek 18 základního nařízení z důvodu řady problémů, které vyšly najevo během inspekce na místě.

(540) Zaprvé, pokud jde o ocel v plně tvrdém stavu, společnost Tatmetal se vědomě rozhodla změnit strukturu kontrolního čísla výrobku a informovala o tom Komisi až během inspekce na místě. Tato nesrovnalost se týkala jak prodejních transakcí na domácím trhu, tak transakcí při prodeji na vývoz.

(541) Zadruhé Komise zjistila, že v období šetření docházelo k prodeji výrobku, který je předmětem šetření, do zón volného obchodu v Turecku odběratelům, kteří z plochých výrobků z oceli válcovaných za studena vyráběli navazující výrobky s odlišnými vlastnostmi a určením, např. kuchyňské nádobí. Tento prodej byl zařazen do kategorie „ostatní prodej“ a nebyl vykazován ani jako prodej na domácím trhu, ani jako prodej do EU.

(542) Zatřetí, společnost Tatmetal uváděla dva různé soubory směnných kurzů: směnné kurzy pro prodej na domácím trhu byly získány z účetního systému společnosti, zatímco směnné kurzy platné pro prodej do EU byly převzaty z celní faktury. Komise zjistila několik případů nesouladu směnných kurzů, které byly v účetním systému společnosti vykázány ke stejnému datu. Komise dále konstatovala, že celní směnné kurzy použité při prodejích do Unie odběratelům, kteří nejsou ve spojení, ke stejným datům byly nižší než směnné kurzy vykázané v účetním systému společnosti.

(543) Začtvrté, pokud jde o prodej do EU vykázaný společností Tatmetal, Komise zjistila řadu transakcí, při nichž se zboží ve skutečnosti vyvezlo do Severní Makedonie, nikoli do Unie. Tyto transakce byly zaznamenány v přístavu Soluň, avšak konečným místem určení byla Severní Makedonie, což potvrzují údaje z firemních zdrojů i vzorek shromážděných transakcí.

(544) Zapáté, náklady na dopravu uvedené v tabulce prodeje do EU nebyly úplné. U několika transakcí CIF a CFR nebyly vykázány odpovídající faktury za námořní dopravu ani za manipulační náklady.

(545) Ve svých připomínkách k bodu 1 týkajícímu se definice PCN společnost Tatmetal argumentovala, že výrobky z oceli v plně tvrdém stavu nemají povrchovou kvalitu a nejsou popsány v příslušné evropské normě (EN 10130) stejným způsobem jako žíhané výrobky válcované za studena a že přiřazení povrchové kvality, jak je definována v PCN, by vedlo k poskytnutí zavádějících informací.

(546) Komise považovala nepohledový povrch za nejvhodnější pro výrobky z oceli v plně tvrdém stavu, jelikož tyto výrobky nejsou určeny k pohledovému použití a nejsou povrchově upraveny ve smyslu normy EN 10130. Komise přeřadila dotčené PCN v seznamu domácího prodeje a v seznamu prodeje do EU.

(547) Pokud jde o bod č. 2 týkající se prodeje do zón volného obchodu v Turecku, společnost Tatmetal uvedla, že prodej do zón volného obchodu není podle jejích účetních pravidel považován za domácí prodej a podle tureckého práva jej nelze identifikovat jako prodej na vývoz určený výhradně pro EU. Společnost Tatmetal tvrdila, že prodej v zóně volného obchodu je tureckým právem definován jako prodej na vývoz, nikoli jako prodej na domácím trhu, neboť podle tureckých právních předpisů o vývozu a DPH ([121]) spadají zásilky z Turecka do zóny volného obchodu do vývozního režimu. Společnost Tatmetal dále citovala zákon č. 3218 o zónách volného obchodu přijatý dne 6. června 1985 ([122]), podle kterého se zóny volného obchodu, přestože jsou součástí tureckého celního území, považují pro účely dovozních cel a obchodněpolitických opatření za zóny mimo toto území a zboží umístěné v zónách volného obchodu obvykle využívá výhod spojených s vývozem. Společnost Tatmetal navíc předložila podklady týkající se nákladů na dopravu u transakcí realizovaných do svobodných pásem pro případ, že by se Komise rozhodla tento prodej posuzovat buď jako domácí prodej, nebo jako prodej do EU.

(548) Komise vzala na vědomí vysvětlení společnosti Tatmetal, že ačkoli svobodná pásma tvoří součást tureckého celního území, pro účely dovozních cel a opatření v oblasti obchodní politiky se s nimi zachází, jako by se nacházely mimo toto území. V daném případě Komise konstatovala, že výrobek, který je předmětem šetření, byl prodáván odběratelům ve svobodných pásmech, která jsou součástí tureckého celního území. Společnost Tatmetal uvedla, že nemá žádné informace o tom, co se stalo se zbožím po uzavření prodejních smluv. Komise na základě informací z webových stránek jednotlivých odběratelů zjistila, že jejich podnikatelská činnost se soustředí na navazující odvětví, jako jsou například kuchyňské potřeby a ocelové regálové systémy. Před následným vývozem bylo proto nutné, aby došlo k podstatné přeměně výrobku, který je předmětem šetření, ve svobodných pásmech, která spadají pod turecké celní území. Komise proto tento prodej považovala za prodej na domácím trhu.

(549) Komise dále konstatovala, že doplňující doklady týkající se nákladů na dopravu u prodejních transakcí do svobodných pásem v Turecku tvořil pracovní list s náklady na vnitrostátní dopravu, v němž byly uvedeny jednotkové náklady na dopravu podle jednotlivých oblastí Turecka. Komise konstatovala, že společnost Tatmetal nepředložila žádné skutečné účetní údaje, které by dokládaly přiřazení nákladů na dopravu k prodeji do svobodných pásem. Tento argument byl zamítnut.

(550) Pokud jde o bod tři týkající se směnných kurzů, společnost Tatmetal uvedla, že u prodeje na vývoz vykazovala směnný kurz („FX“) na základě data uzávěrky celního řízení (dále jen „intac“), zatímco u domácího prodeje uplatňovala denní směnný kurz Turecké centrální banky (dále jen „TCB“). Společnost Tatmetal vysvětlila, že nákupní kurz TCB byl použit v seznamu prodeje do EU a prodejní kurz TCB v seznamu domácího prodeje.

(551) Komise konstatovala, že společnost Tatmetal se záměrně rozhodla přepočítat čistou fakturovanou hodnotu v TRY pomocí směnného kurzu platného ke dni uzávěrky celního řízení (intac). Zůstalo nejasné, proč bylo vhodnější použít směnný kurz platný k datu uzávěrky celního řízení namísto směnného kurzu platného ke dni vystavení faktury, s výjimkou prohlášení společnosti, že tento přístup byl v souladu s účetními záznamy. Komise zjistila, že ve většině případů byl směnný kurz k datu uzávěrky celního řízení uvedený v seznamu prodeje do EU vyšší než nákupní či prodejní směnný kurz platný ke stejnému datu vystavení faktury, jak je uvedeno v seznamu prodeje do EU. To vedlo ke zvýšení hodnoty faktury v účetní měně ve srovnání se směnným kurzem Turecké centrální banky, který se uplatňuje u prodejů v cizí měně na domácím trhu. Společnost Komisi až během inspekce na místě vysvětlila, že při prodeji do Unie odběratelům, kteří nejsou ve spojení, nepoužívala směnný kurz platný ke dni vystavení faktury. Takové opožděné sdělení informací znemožnilo Komisi řádně analyzovat předložené údaje, čímž výrazně bránilo průběhu šetření.

([121]) Nařízení o vývozu (İhracat Yönetmeliği), Úřední věstník č. 26190, 6. června 2006.
([122]) Úřední věstník č. 18785 ze dne 15. června 1985.

(552) Komise dále konstatovala, že směnné kurzy uvedené v seznamu prodeje do EU platné ke dni zadání objednávky se v některých případech lišily od směnných kurzů uvedených v seznamu domácího prodeje platných ke dni zadání objednávky. V této situaci Komise dospěla k závěru, že důsledné používání měsíčních průměrných směnných kurzů je vhodným řešením k nápravě nesrovnalostí a nesprávně vykázaných směnných kurzů. Komise proto v souvislosti s nahlášenými směnnými kurzy vycházela z dostupných údajů. Argumenty společnosti Tatmetal byly z těchto důvodů zamítnuty.

(553) Pokud jde o bod č. 4 týkající se prodejů do Severní Makedonie, společnost Tatmetal vysvětlila, že seznam prodejů mohl být pro účely přiřazování podle místa určení nepřesný nebo zavádějící, protože mohl obsahovat údaje o adresách odběratelů, údaje související s fakturami, automaticky přiřazené adresy v systému ERP nebo nesprávné předběžné informace o zásilkách. Z tohoto důvodu společnost Tatmetal uvedla informace o dané zemi na základě oficiálního celního seznamu. Společnost Tatmetal předložila dokumenty, které dokládají, že konečným místem určení výrobku, který je předmětem šetření, v rámci transakcí zmapovaných Komisí bylo Řecko, nikoli Severní Makedonie.

(554) Komise vzala na vědomí, že společnost Tatmetal se rozhodla vycházet z údajů uvedených v celním prohlášení o vývozu. V předložených doplňujících dokumentech společnost Tatmetal odkázala na dodací podmínky (CIF/CFR Soluň) a na vykládkový přístav uvedený ve vývozním celním prohlášení (Soluň, Řecko). U transakcí, které Komise zařadila do vzorku, byla ve všech čtyřech případech konečným místem určení uvedeným v potvrzení prodejní objednávky Severní Makedonie a/nebo se adresa kupujícího nacházela v Severní Makedonii a/nebo se adresa kupujícího uvedená na faktuře nacházela v Severní Makedonii, a konečné místo určení v záznamech o prodejních objednávkách v systému ERP bylo ve všech čtyřech případech v Severní Makedonii. Kromě toho společnost Tatmetal své tvrzení nepodložila například předložením celního dovozního prohlášení, dodacích listů nebo úplného konosamentu či balicího listu s uvedením konečného místa určení. Jelikož Komise nebyla schopna potvrdit, zda tyto transakce byly realizovány v Unii, vyřadila je ze seznamu prodeje do EU. Tento argument byl zamítnut. Při dalších kontrolách Komise odhalila další transakci při prodeji do Švýcarska. Tato transakce byla vyřazena ze seznamu prodeje do EU.

(555) Pokud jde o bod pět týkající se přepravních nákladů v seznamu prodeje do EU, společnost Tatmetal tvrdila, že některé náklady spojené s vývozem nebylo možné v celních prohlášeních přímo identifikovat. Místo toho byly tyto náklady vykázány v rámci prodejních, režijních a správních nákladů na prodej na vývoz, a to v kategorii „ostatní“ nebo v položce „poplatky ústředí“. V odpovědi na dopis podle článku 18 provedla společnost Tatmetal ruční kontrolu dotčených prodejů s cílem vykázat chybějící náklady na námořní dopravu a vykázala dodatečné náklady na námořní dopravu a manipulaci.

(556) Komise přezkoumala předložené výpočty a pracovní soubory týkající se chybějících nákladů na manipulaci související s vývozem a na námořní dopravu a výpočet schválila.

(557) Dne 15. července 2026 informovala Komise společnost Tatmetal, že zjistila další problémy, na jejichž základě hodlá uplatnit ustanovení článku 18 základního nařízení (dále jen „druhý dopis podle článku 18“).

(558) Komise poukázala na to, že společnost nepředložila žádné důkazy, které by dokládaly přiřazení nákladů na dopravu k jednotlivým prodejním transakcím na domácím trhu. Během ověřování na místě společnost tvrdila, že mezi náklady na dopravu vzniklými na domácím trhu a jednotlivými transakcemi neexistuje žádná vazba. Společnost vysvětlila, jak použila interní údaje k vykázání nákladů na dopravu u prodejních transakcí na domácím trhu. V této souvislosti společnost neposkytla přístup k údajům použitým ke stanovení výše nákladů na dopravu vykázaných pro jednotlivé transakce a přípravný pracovní list pro prodejní transakce na domácím trhu, který obsahoval vykázané úpravy, včetně nákladů na dopravu, předložila až úplně poslední den ověřování na místě. Příslušní zaměstnanci navíc nebyli během ověřování na místě k dispozici pro další vysvětlení. V neposlední řadě nebyly předloženy žádné listinné důkazy, například faktury obdržené od dopravních společností, přestože o ně bylo výslovně požádáno.

(559) Společnost Tatmetal ve svých připomínkách zaprvé tvrdila, že zpráva o ověřování neobsahuje žádnou zmínku o tom, že by tato společnost neposkytla nezbytné informace nebo že by poskytnuté informace nebylo možné ověřit.

(560) Zadruhé společnost trvala na tom, že na rozdíl od tvrzení Komise byli zaměstnanci logistického oddělení k dispozici telefonicky a že by se na žádost Komise dostavili i osobně.

(561) Zatřetí společnost tvrdila, že kromě interních údajů zachycených v přípravném pracovním listu k vykázaným prodejním transakcím na domácím trhu neměla k dispozici žádné podrobnější konkrétní důkazy, které by mohly doložit náklady na dopravu vykázané u těchto transakcí.

(562) Začtvrté společnost Tatmetal tvrdila, že očekávání Komise, že společnost měla předložit další podpůrné důkazy bez vyzvání a z vlastní iniciativy, je nepřiměřené a v rozporu s povinnostmi Komise podle článku 6.1 Dohody WTO o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (dále jen „antidumpingová dohoda WTO“).

(563) Zapáté společnost tvrdila, že hlavní soubor s údaji o prodejních transakcích na domácím trhu byl Komisi poskytnut první den ověřování na místě, nikoli poslední den, jak tvrdila Komise. Další přípravný pracovní list byl předložen poslední den ověřování na místě, neboť až tehdy si jej Komise vyžádala.

(564) Společnost konečně uvedla, že údaje o jednotkových nákladech na dopravu obsažené v přípravném pracovním listu předloženém poslední den ověřování spolu s přepravními doklady by měly být považovány za přiměřený způsob předložení dostatečných důkazů dokládajících vykázané úpravy o náklady na vnitrostátní dopravu.

(565) Bez ohledu na výše uvedené skutečnosti předložila společnost Tatmetal ve svých připomínkách k dopisu podle článku 18 interní záznam nákladů na dopravu a faktury vystavené za poskytnuté dopravní služby.

(566) Komise připomněla, že zpráva o ověřování obsahuje popis průběhu ověřování. Neobsahuje žádné hodnocení míry spolupráce ověřované společnosti. Zpráva o ověřování správně zachytila vysvětlení poskytnutá společností ohledně nákladů na dopravu souvisejících s prodejními transakcemi na domácím trhu, aniž by vyvozovala jakékoli závěry o dostatečnosti předložených důkazů. Skutečnost, že zpráva o ověřování neuváděla nedostatky v předložených podpůrných důkazech, proto nelze vykládat jako přijetí údajů Komisí. Komise proto tvrzení popsané v 559. bodě odůvodnění zamítla.

(567) Pokud jde o včasnost poskytnutí údajů použitých k přípravě odpovědi na dotazník týkající se prodejních transakcí na domácím trhu a souvisejících nákladů a o dostupnost příslušných pracovníků, je třeba poznamenat, že obecná neschopnost společnosti podat vysvětlení a doložit informace poskytnuté v jiných částech odpovědi na dotazník způsobila zpoždění při ověřování. Komise tak mohla prodejní transakce na domácím trhu a prodejní transakce na vývoz prozkoumat až úplně poslední den ověřování na místě. Komise proto byla nucena stanovit priority a nebyla schopna prověřit poskytnuté informace tak podrobně, jak by bylo za běžných okolností nezbytné. Případná možnost osobní účasti pracovníků logistického oddělení na ověřování proto nebyla relevantní, neboť Komise byla o metodě použité k vykázání nákladů na vnitrostátní dopravu informována až úplně poslední den ověřování na místě. Tvrzení společnosti, že hlavní soubor s údaji o domácím prodeji byl předložen první den ověřování, je nesprávné. Společnost skutečně předložila několik takzvaných hlavních souborů. Pokud jde o prodej, předložila výkaz prodeje, který neobsahoval žádné informace o nákladech na dopravu, a tedy nebyl pro posuzovanou otázku relevantní. V důsledku toho byly argumenty uvedené 560. a 563. bodě odůvodnění zamítnuty.

(568) Pokud jde o tvrzení společnosti, že přepravní doklady (doklady prokazující předání zboží dopravci k přepravě) a nedoložené jednotkové náklady na dopravu představují vhodný způsob doložení vykázaných nákladů na dopravu u transakcí na domácím trhu, zejména proto, že společnost údajně neměla k dispozici žádné konkrétnější důkazy, Komise konstatovala, že společnost sama v odpovědi na druhý dopis podle článku 18 předložila faktury za dopravu. Z toho jasně vyplývá, že společnost měla k dispozici důkazy, jimiž mohla doložit náklady na vnitrostátní dopravu. Námitky společnosti popsané v 561. a 564. bodě odůvodnění byly proto zamítnuty.

(569) Pokud jde o dokumentaci předloženou v odpovědi na druhý dopis podle článku 18, Komise ji odmítla, jelikož v této fázi řízení nebylo možné ověřit její pravdivost.

(570) Komise konečně nesouhlasila s tím, že porušila článek 6.1 antidumpingové dohody WTO, když očekávala, že společnost z vlastní iniciativy předloží důkazy dokládající vykázané náklady na dopravu. Komise si pro vzorek prodejních transakcí na domácím trhu vyžádala doklady k doložení vykázaných údajů, například o typu výrobku, odběrateli, místě určení, vztahu s odběratelem, prodaném množství a ceně a nákladech vzniklých při dané prodejní transakci. Komise si výslovně vyžádala doklady k doložení vykázaných nákladů na dopravu. Společnost však tyto dokumenty nepředložila, ačkoli, jak je vysvětleno v 565. a 568. bodě odůvodnění, měla přepravní faktury zjevně k dispozici. Komise proto tvrzení popsané v 562. bodě odůvodnění zamítla.

3.5.2.2. Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş., Bursa (dále jen „Borcelik“)

(571) V bodě 10 oznámení o zahájení Komise připomněla zúčastněným stranám, že pokud odepřou přístup k potřebným informacím, neposkytnou je ve stanovených lhůtách nebo pokud významně ztěžují šetření, mohou být závěry založeny na dostupných skutečnostech v souladu s článkem 18 základního nařízení. Komise dále v dopise o zařazení do vzorku zaslaném dne 18. září 2025 vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku znovu zdůraznila důsledky nedostatečné spolupráce.

(572) Dne 17. června 2026 Komise informovala společnost Borcelik, že v průběhu šetření vyvstala řada otázek, které by mohly vést k použití článku 18 základního nařízení.

(573) Komise nejprve čtyřikrát požádala společnost o předložení předvahy: v dotazníku, v prvním a druhém upozornění na nedostatky a na začátku inspekce na místě, když vyšlo najevo, že ve verzi vypracované společností chyběly určité údaje. Předvaha, kterou společnost poskytla na základě čtvrté žádosti, byla v takovém formátu, že vyžadovala další zpracování. Skutečnost, že společnost nepředložila požadovanou předvahu v předepsaném formátu, způsobila zpoždění šetření.

(574) Zadruhé, společnost neposkytla všechny informace požadované v tabulce G – Výkaz zisků a ztrát. Společnost se zejména rozhodla poskytnout rozpis kurzových zisků a ztrát na realizované kurzové zisky a ztráty a zisky a ztráty z přepočtu až v průběhu inspekce na místě. Vzhledem k velkému počtu účtů, na nichž byly zaúčtovány kurzové zisky a ztráty, nemohla Komise předložené informace uspokojivě ověřit.

(575) Zatřetí, ačkoli byla společnost výslovně vyzvána, aby s dostatečným předstihem před kontrolou na místě předložila případné opravy drobných chyb, kterých si při přípravě na inspekci všimla, předložila tyto opravy až v první den inspekce. Kromě toho některé opravy provedené v údajích o domácím prodeji nebylo možné považovat za nevýznamné. V důsledku těchto oprav se náklady na dopravu spojené s jednotlivými prodejními transakcemi na domácím trhu zvýšily o 250 %.

(576) Začtvrté, náklady na dopravu související s transakcemi domácího prodeje byly podloženy důkazy předloženými společností (zprávy o zásilkách a dopravních nákladech získané z účetních záznamů společnosti) pouze u zanedbatelného podílu domácího prodeje, který představoval méně než 3 % příslušných transakcí.

(577) Zapáté, teprve během inspekce na místě společnost Komisi sdělila, že nevykázala náklady na dopravu výrobku, který je předmětem šetření, mezi továrnou a externím skladem. Důkazní podklady uvedené v 576. bodě odůvodnění rovněž neobsahovaly potřebné informace.

(578) Společnost požádala o slyšení u útvarů Komise a předložila připomínky k záměru Komise použít článek 18 základního nařízení, pokud jde o otázky popsané v 573. až 577. bodě odůvodnění.

(579) Během slyšení i ve svých připomínkách společnost Borcelik zpochybnila záměr Komise použít dostupné skutečnosti podle článku 18 základního nařízení a tvrdila, že společnost Borcelik nebránila průběhu šetření.

(580) Pokud jde o první bod týkající se předvahy, společnost Borcelik tvrdila, že předvaha zahrnující náklady a výnosy za celé období šetření již byla předložena v původní odpovědi na dotazník, a Komise tedy již měla k dispozici informace relevantní pro stanovení prodejních, režijních a správních nákladů. Společnost Borcelik dodala, že předvaha účtů aktiv a pasiv byla předložena v reakci na první upozornění na nedostatky. Po obdržení druhého upozornění na nedostatky byla předložena úplná předvaha zahrnující aktiva, pasiva, náklady a výnosy; tato úplná předvaha byla předložena také během inspekcí na místě.

(581) Komise poznamenala, že ve svých připomínkách k dopisu podle článku 18 společnost Borcelik pouze popsala, jakým způsobem byla předložena předvaha. Popis podaný společností potvrdil, že předvaha byla předložena po částech a že Komise obdržela její úplnou verzi až během inspekce na místě. V této souvislosti je třeba poznamenat, že lhůta pro předložení odpovědi na druhé upozornění na nedostatky uplynula a odpověď byla předložena na začátku inspekce na místě. Komise proto dospěla k závěru, že popis skutkového stavu, který společnost předložila ve svém stanovisku k dopisu podle článku 18, potvrdil její připomínky. Kromě toho nic v připomínkách společnosti nevyvrací závěry Komise, že úplná předvaha byla doručena až ve velmi pozdní fázi řízení, což zkomplikovalo analýzu údajů předložených společností. Komise proto potvrdila své závěry, že opožděné předložení úplné předvahy bránilo průběhu šetření.

(582) Pokud jde o druhý bod týkající se rozčlenění kurzových zisků a ztrát, společnost Borcelik uvedla, že kromě příslušné tabulky obsahující dvě samostatné řádky pro realizované zisky a ztráty a zisky a ztráty z přepočtu samotný dotazník výslovně nevyžadoval rozčlenění těchto nákladů. Společnost navíc tvrdila, že ani čl. 2 odst. 6 základního nařízení, ani článek 2.2.2 antidumpingové dohody WTO, ani judikatura Unie nerozlišují mezi realizovanými kurzovými zisky a ztrátami a zisky a ztrátami z přepočtu. Podle společnosti Borcelik tedy rozčlenění kurzových zisků a ztrát na realizované zisky a ztráty a zisky a ztráty z přepočtu nepředstavovalo nezbytnou informaci. Společnost Borcelik dále tvrdila, že pokud by Komise považovala tento rozpis za nezbytnou informaci, měla o něj požádat v upozornění na nedostatky. Společnost nakonec zpochybnila závěry Komise, podle nichž pozdní předložení rozpisů a podpůrných důkazů (účetních knih) bránilo šetření, neboť Komise měla již z původní odpovědi na dotazník vědět o velkém počtu účtů, na nichž byly zaúčtovány kurzové zisky a ztráty. Společnost Borcelik tvrdila, že v této záležitosti nebylo opodstatněné vycházet z dostupných údajů, jelikož účetní knihy týkající se kurzových zisků a ztrát byly během inspekce na místě ověřitelné a byly zaevidovány jako kontrolní podklady.

(583) Komise vzala na vědomí, že společnost Borcelik nezpochybnila skutečnost, že informace požadované v příslušné tabulce dotazníku, která je jeho nedílnou součástí, nebyly poskytnuty. Skutečnost, že se Komise v upozornění na nedostatky zaslaném společnosti nezaměřuje na konkrétní nedostatek, nezbavuje platnosti původní výzvu k poskytnutí příslušných informací vyplývajících z obsahu antidumpingového dotazníku. Kromě toho skutečnost, že společnost z vlastní iniciativy předložila opravu, v níž oddělila dvě kategorie kurzových zisků a ztrát těsně před ověřením příslušných částí odpovědi na dotazník, potvrdila, že si byla vědoma toho, že tento rozpis představuje nezbytnou informaci. Komise dále dospěla k závěru, že má pravomoc ověřit realizované kurzové zisky a ztráty a zisky a ztráty z přepočtu, aby zajistila, že tyto částky byly správně přiřazeny k prodejním, režijním a správním nákladům na základě skutečných údajů týkajících se výroby a prodeje výrobku, který je předmětem šetření. A konečně, Komise skutečně měla přehled o počtu účtů, na nichž byly zaúčtovány kurzové zisky a ztráty. Rozpis, který společnost předložila během inspekce na místě, však neodpovídal názvům příslušných účtů. To znamená, že jakékoli závěry vyvozené z informací uvedených v odpovědi na dotazník by byly bezpředmětné, pokud by se Komise při své analýze opírala o názvy účtů. Komise proto potvrdila svůj závěr, že skutečnost, že společnost Borcelik rozdělila kurzové zisky a ztráty na realizované zisky a ztráty a zisky a ztráty z přepočtu až v průběhu inspekce na místě, způsobila zpoždění v harmonogramu kontroly.

(584) Pokud jde o třetí a čtvrtý bod týkající se výdajů souvisejících s dopravou, společnost Borcelik tvrdila, že pokyny Komise ohledně lhůt byly protichůdné, neboť z dopisu před inspekcí vyplývalo, že změny předložené na začátku inspekce by automaticky nevedly k uplatnění článku 18 základního nařízení. Společnost Borcelik dále tvrdila, že dopad těchto oprav nebyl nijak podstatný a že Komise nesprávně vyložila informace obsažené v údajích shromážděných během inspekce na místě, které podle společnosti obsahovaly pouze příklady výpočtu nákladů na dopravu u prodeje na domácím trhu. Společnost nakonec uvedla, že ostatní opravy chyb, které byly nahlášeny ve stejnou dobu, Komise přijala.

(585) Komise konstatovala, že společnost Borcelik nezpochybnila skutečnost, že revidovaná verze údajů o nákladech na vnitrostátní dopravu byla předložena až na začátku inspekce. Termíny, které byly společnosti sděleny, byly jasné. Komise nejprve stanovila lhůtu pro opravu drobných chyb, které byly zjištěny během přípravy na inspekci na místě. Termín pro provedení těchto oprav byl stanoven na datum předcházející zahájení inspekce. Komise rovněž uvedla, že jakékoli opravy předložené po zahájení inspekce mohou vést k uplatnění článku 18 základního nařízení. Zadruhé, Komise skutečně požádala o další informace o domácím prodeji, které měly být předloženy na začátku inspekce. Komise však dospěla k závěru, že tato dodatečná výzva nepředstavovala novou příležitost k provedení dalších oprav. Komise setrvala na svém stanovisku ohledně závažnosti provedených oprav. Týkaly se přibližně 60 % prodeje na domácím trhu a vykázané náklady na prodej na domácím trhu vzrostly o 250 %. Ostatní opravy byly skutečně přijaty, jelikož se jednalo o drobné úpravy, které podstatně neměnily celkový obraz předložených informací. Komise nakonec dospěla k závěru, že ve spisu neexistují žádné důkazy, které by podpořily tvrzení, že poskytnuté údaje o nákladech na vnitrostátní nákladní dopravu byly pouhým příkladem. Zaprvé, společnost je během inspekce na místě nepředložila jako příklad. Zadruhé, shromážděný výpis z firemních záznamů obsahoval údaje za všechny měsíce období šetření a týkal se několika přepravních společností. Není proto zřejmé, jak může takový soubor dat představovat pouhý výběr z celkových informací o nákladech na vnitrostátní nákladní dopravu. Proto bylo zamítnuto tvrzení společnosti, že daná záležitost neopravňovala k použití dostupných údajů.

(586) Společnost nezpochybnila závěry Komise týkající se pátého bodu, který se týkal vykazování přepravních nákladů u prodejních kanálů, v nichž byly zapojeny externí sklady.

3.5.3. *Běžná hodnota*

(587) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje u každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, pokud celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. Na základě tohoto kritéria byl celkový objem prodeje každého vyvážejícího výrobce obdobného výrobku, který byl zařazen do vzorku, na domácím trhu reprezentativní.

(588) Komise následně určila u vyvážejících výrobců s reprezentativním domácím prodejem typy výrobku prodávané na domácím trhu, jež byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobku prodávanými na vývoz do Unie.

(589) Komise poté v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení prověřovala, zda je domácí prodej každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku na jeho domácím trhu u každého typu výrobku, který je totožný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, reprezentativní. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, pokud celkový objem domácího prodeje tohoto typu výrobku nezávislým odběratelům během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku na vývoz do Unie. Komise zjistila, že u malého počtu typů výrobku, které byly vyvezeny do Unie během období šetření, nedošlo k žádnému domácímu prodeji, nebo byl prodej tohoto typu výrobku na domácím trhu nižší než 5 % objemu, a tudíž nebyl reprezentativní.

(590) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(591) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

(a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje výrobku tohoto typu; a

(b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(592) V tomto případě je běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.

(593) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

(a) objem ziskového prodeje typu výrobku představuje nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu nebo

(b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

(594) Z analýzy domácího prodeje vyplynulo, že méně než 30 % veškerého prodeje společnosti Tatmetal na domácím trhu a méně než 50 % veškerého prodeje společnosti Borcelik na domácím trhu bylo ziskových a že vážená průměrná prodejní cena byla vyšší než výrobní náklady. Běžná hodnota byla proto vypočtena jako vážený průměr cen veškerého domácího prodeje během období šetření nebo jako vážený průměr pouze ziskového prodeje.

(595) U typů výrobků, jejichž prodej byl celkově ziskový, byla běžná hodnota vypočtena buď jako vážený průměr cen veškerého domácího prodeje během období šetření, nebo jako vážený průměr pouze ziskového prodeje v závislosti na objemu ziskového prodeje.

(596) V případech, kdy byl prodej určitého typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nedostatečný, nebo v případech, kdy nebyl určitý typ výrobku na domácím trhu prodáván v reprezentativním množství, vypočetla Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení. Pokud jde o typy výrobku, které nebyly na domácím trhu prodávány, a pokud nebyly k dispozici žádné konkrétní informace o tržních cenách typů výrobků, které vyvážející výrobci zařazení do vzorku na domácím trhu neprodávají, Komise vypočítala běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

(597) Běžná hodnota byla početně zjištěna tak, že k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly spolupracujícím vyvážejícím výrobcům během období šetření, byly připočteny tyto položky:

(a) vážené průměrné prodejní, správní a režijní náklady vzniklé spolupracujícím vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku během období šetření u domácího prodeje obdobného výrobku v běžném obchodním styku a

(b) vážený průměrný zisk dosažený během období šetření spolupracujícími vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

(598) U typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají v reprezentativním množství, byly přičteny průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk z transakcí uskutečněných s těmito typy výrobku v běžném obchodním styku na domácím trhu. Jelikož u typů výrobku, které se na domácím trhu neprodávají vůbec, nebyl k dispozici žádný jiný zdroj prodejních cen na domácím trhu, byla běžná hodnota početně zjištěna tak, že k výrobním nákladům těchto typů výrobku byly přičteny vážené průměrné prodejní, režijní a správní náklady a zisk ze všech transakcí uskutečněných v běžném obchodním styku na domácím trhu.

(599) S ohledem na závěry Komise týkající se nedostatečné spolupráce společnosti Borcelik v některých ohledech použila Komise dostupné údaje k odhadu následujících složek prodejních, režijních a správních nákladů:

— Náklady na dopravu, které společnosti vznikly v souvislosti s dopravou výrobku, který je předmětem šetření, mezi továrnou a externím skladem;

— Celková hodnota nákladů na dopravu, které nebylo možné přiřadit k jednotlivým prodejním transakcím na domácím trhu z důvodu nedostatku podkladových dokladů.

(600) Pokud jde o náklady na dopravu, Komise odmítla jejich přiřazení k jednotlivým transakcím. Místo toho Komise zahrnula celkovou vykázanou hodnotu do prodejních, režijních a správních nákladů použitých k určení ziskovosti domácího prodeje.

(601) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací se společnost Borcelik vyjádřila k tomu, jak Komise zacházela s náklady na dopravu. Jelikož se tyto připomínky rovněž týkají srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou, byly řešeny v oddíle 3.5.5.

(602) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik tvrdila, že by Komise měla přehodnotit přiřazení úrokových výdajů u úvěrů orientovaných na vývoz mezi prodej na domácím trhu a prodej na vývoz. Podle společnosti Borcelik by mělo být zrušeno zamítnutí Komise, která nesouhlasila s jejím rozlišováním mezi úvěry orientovanými na vývoz a ostatními úvěry, a to na základě účelu využití úvěrů a absence mechanismu pro jejich propojení s vývozem. Společnost Borcelik tvrdila, že vzhledem k tomu, že pouhá existence vývozního závazku stačila k tomu, aby Komise považovala úvěry zaměřené na vývoz za vývozní subvence v šetřeních týkajících se subvencí ([123]), měla by Komise v tomto případě použít stejnou zásadu, aby určila, zda by úrokové náklady vzniklé v souvislosti s těmito úvěry měly být přiřazeny pouze k prodeji na vývoz, nebo k veškerému prodeji. Společnost ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala své tvrzení, a to navzdory skutečnosti, že daná záležitost nebyla předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(603) Komise toto tvrzení prověřila. Zdůraznila, že její rozhodnutí o přiřazení úrokových výdajů spojených s úvěry orientovanými na vývoz vycházelo z konkrétních okolností daného případu. V rámci tohoto šetření Komise posuzovala, zda by výdaje vzniklé v souvislosti s úvěry orientovanými na vývoz měly být přiděleny výhradně k prodejům na vývoz. Kontrola na místě ukázala, že pro získání úvěru orientovaného na vývoz musí společnost přijmout vývozní závazek a že existuje systém, jehož prostřednictvím banka sleduje plnění tohoto závazku. Ve spisu však nebyly žádné důkazy, které by prokazovaly, že finanční prostředky získané prostřednictvím úvěru orientovaného na vývoz musely být nebo byly použity výhradně k pokrytí nákladů spojených s vývozními prodeji, např. tím, že by bylo použití úvěru přímo vázáno na nákup surovin, které by musely být použity výhradně při výrobě hotových výrobků určených k vývozu. Společnost takové důkazy nepředložila ani ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací. Proto bylo tvrzení zamítnuto.

(604) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik tvrdila, že Komise započítala výdaje na výzkum a vývoj dvakrát. V této souvislosti společnost znovu zdůraznila způsob účtování výdajů na výzkum a vývoj. Dále tvrdila, že by měly být vzaty v úvahu příjmy získané ze subvencí v souvislosti s těmito výdaji na výzkum a vývoj.

(605) Komise posoudila toto tvrzení a zejména ověřila, zda vysvětlení týkající se účetního zacházení s výdaji na výzkum a vývoj odpovídají předvaze společnosti. Komise zjistila, že odpisy výdajů na výzkum a vývoj byly skutečně zahrnuty do nákladů na prodej a do prodejních, režijních a správních nákladů. Zahrnutí výdajů na výzkum a vývoj vzniklých během šetření do výpočtu procentního podílu prodejních, režijních a správních nákladů by tedy znamenalo, že tyto výdaje byly zohledněny dvakrát. Komise opravila svůj výpočet a při výpočtu dumpingového rozpětí použila revidovanou procentní sazbu prodejních, režijních a správních nákladů.

([123]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/823 ze dne 20. května 2021, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz některých pstruhů duhových pocházejících z Turecka na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle článku 18 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 (Úř. věst. L 183, 25.5.2021, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/823/oj), 79. a 85. bod odůvodnění.

(606) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik poukázala na to, že Komise vyňala výnosy z prodeje šrotu a výnosy z opožděných plateb z prodejních, režijních a správních nákladů a zařadila obě tyto položky do celkových prodejů. Při výpočtu procentního podílu prodejních, režijních a správních nákladů však Komise vycházela pouze z obratu z prodeje výrobku, který je předmětem šetření, a nezahrnula do něj obrat z obou výše uvedených položek výnosů. Společnost Borcelik požádala Komisi, aby tuto chybu ve výpočtu opravila. Společnost své tvrzení zopakovala ve svých připomínkách k dodatečnému konečnému sdělení a poté znovu i k druhému dodatečnému konečnému sdělení, a to navzdory skutečnosti, že daná záležitost nebyla předmětem ani jednoho z těchto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(607) Metodika Komise byla záměrná a nebyla výsledkem chyby. Komise přímo v dotazníku požádala vyvážející výrobce, aby různé druhy výnosů vykazovali v kategorii obratu, a nikoli v rámci podkategorií prodejních, režijních a správních nákladů. Kromě toho z pokynů vyplývalo, že výnosy jiné než z prodeje výrobku, který je předmětem šetření (či ostatně i jiných hotových výrobků), neměly být přiřazeny celkovému prodeji jednotlivých kategorií výrobků. Příjmy z prodeje šrotu a z opožděných plateb proto neměly být použity jako jmenovatel při vyjádření stanovených prodejních, režijních a správních nákladů v procentech. Společnost však výše uvedené pokyny ignorovala a příslušné kategorie výnosů vykázala v rámci prodejních, režijních a správních nákladů. Komise proto tyto dvě příjmové položky vyřadila z prodejních, režijních a správních nákladů a při stanovení hodnoty obratu, na jejímž základě se určuje procentní podíl prodejních, režijních a správních nákladů, je nezohlednila. Proto bylo tvrzení zamítnuto.

(608) Pokud jde o náklady na dopravu mezi závodem a skladem, Komise použila informace o umístění těchto skladů a odhadla průměrné jednotkové náklady na dopravu na základě nákladů na dopravu vykázaných společností pro jednotlivé transakce. Přestože Komise toto přiřazení nákladů odmítla, představovaly uvedené náklady nejlepší informace dostupné ve spisu pro odhad chybějících nákladů na dopravu. Ačkoli výchozí údaje byly vadné a celkově ne zcela spolehlivé, bez odhadu nákladů na dopravu mezi závodem a externími sklady by byly prodejní, režijní a správní náklady podhodnoceny.

(609) Jak je podrobně uvedeno v 574. a 581. bodě odůvodnění, Komise zjistila nesrovnalosti v informacích o kurzových ziscích a ztrátách, které společnost poskytla. Ačkoli byly údaje poskytnuty se značným zpožděním, Komise dospěla k závěru, že jsou dostatečně podrobné pro spolehlivé stanovení hodnoty realizovaných kurzových zisků a ztrát, které mají být zahrnuty do prodejních, režijních a správních nákladů.

(610) Společnost Borcelik odebírala svitky válcované za tepla, které představují hlavní surovinu pro výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, částečně od dodavatele ve spojení, společnosti AMFCE. Komise proto přezkoumala, zda byly tyto nákupy uskutečněny v souladu s principem tržního odstupu. Komise porovnala prodejní ceny společnosti AMFCE pro odběratele, kteří nejsou ve spojení, u příslušných druhů oceli s prodejními cenami pro společnost Borcelik na úrovni ze závodu. Komise zjistila, že společnost AMFCE prodávala svitky z příslušných druhů oceli válcované za tepla odběratelům, kteří nejsou ve spojení, za ceny vyšší, než byly ceny účtované společnosti Borcelik za srovnatelné druhy oceli. Komise proto upravila náklady na za tepla válcované svitky, které uvedla společnost Borcelik, aby byly v souladu s principem tržního odstupu. To vedlo ke zvýšení výrobních nákladů o 1,8 %.

(611) Upravené výrobní náklady byly použity pro analýzu ziskovosti tuzemského prodeje popsanou v 590. bodě odůvodnění, jakož i pro stanovení běžné hodnoty popsané v 597. a 598. bodě odůvodnění.

(612) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik uvedla, že nemohla ověřit správnost výpočtu, jelikož Komise neposkytla žádné informace o tom, jak k této částce dospěla, kromě samotné částky a vysvětlení, proč společnost AMFCE údajně odmítla tyto informace zveřejnit. Podle společnosti Borcelik by jí to bránilo v uplatnění jejích práv na obhajobu a představovalo by to porušení čl. 19 odst. 2 základního nařízení.

(613) Společnost Borcelik rovněž tvrdila, že ačkoli nemá možnost si to ověřit, další údaje o průměrných nákupních cenách ze skupiny ArcelorMittal, které jsou k dispozici, by zřejmě byly v rozporu se závěrem Komise ohledně jejího posouzení souladu s principem tržního odstupu.

(614) Na závěr společnost Borcelik uvedla, že průměrná srovnání za období jednoho roku (či delší) nemusí být vhodná pro určení, zda jsou transakce prováděny v souladu s principem tržního odstupu, a to vzhledem k výrazným výkyvům na trzích se surovinami, a že přiměřené cenové srovnání by mělo být provedeno na základě porovnání cen na stejném trhu, tedy v Turecku. V této souvislosti požádala společnost Borcelik Komisi o objasnění, 1) zda cenové srovnání použité pro posouzení souladu s principem tržního odstupu představovalo průměr za celé období šetření, či nikoli; 2) umístění odběratelů AMFCE; a 3) objem prodeje těchto odběratelů.

(615) Společnost ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala svá tvrzení uvedená v 612. až 614. bodě odůvodnění, a to navzdory skutečnosti, že dané záležitosti nebyly předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(616) Komise ve svém poskytnutí konečných informací týkajícím se konkrétní společnosti vysvětlila metodiku, kterou použila k posouzení, zda společnost Borcelik nakupovala za tepla válcované svitky od společnosti AMFCE za tržní cenu. Komise v rámci dálkové křížové kontroly shromáždila úplný seznam transakcí týkajících se prodeje za tepla válcovaných svitků společností AMFCE všem jejím odběratelům. Komise poté určila druhy oceli, které byly prodávány jak společnosti Borcelik, tak i odběratelům, kteří nejsou ve spojení, v nezanedbatelných množstvích. Komise porovnala váženou průměrnou cenu příslušných druhů oceli při prodeji odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a společnosti Borcelik. Komise ve skutečnosti neposkytla společnosti Borcelik podkladové údaje ani z nich vyplývající výpočty. Jak již bylo vysvětleno, bylo to kvůli výhradám společnosti AMFCE ohledně zachování důvěrnosti. Omezená spolupráce této skupiny – přičemž společnost Borcelik je se společností AMFCE propojena prostřednictvím společného akcionáře – v této záležitosti omezila schopnost Komise zveřejnit veškeré podkladové údaje a z nich vyplývající výpočty. Skupina nemůže na jedné straně bránit jednomu subjektu v přístupu k údajům jiného subjektu a zároveň se na základě svého vlastního jednání dovolávat toho, že Komise omezila její právo na obhajobu.

(617) Pokud jde o tvrzení uvedené v 613. bodě odůvodnění, Komise uvedla, že společnost pro svou analýzu použila zcela irelevantní soubor údajů. Nejprve rozdělila nakoupené za tepla válcované svitky do tří kategorií. Poté společnost Borcelik porovnala ceny zaplacené dodavatelům, kteří nejsou ve spojení, a společnosti AMFCE. Komise nejprve konstatovala, že klasifikace, kterou společnost vytvořila, neumožňovala dospět k rozumným závěrům. Společnost ve skutečnost zařadila 50 % druhů za tepla válcovaných svitků nakoupených od společnosti AMFCE do kategorie „ostatní“, což neumožňuje provést podrobné posuzování na stejné úrovni. Zadruhé, aby bylo možné posoudit, zda ceny zaplacené dodavateli ve spojení odpovídaly principu tržního odstupu, je třeba posoudit prodejní ceny tohoto dodavatele; tj. srovnání nákupních cen, které společnost Borcelik zaplatila dodavatelům, kteří nejsou ve spojení, a společnosti AMFCE, bylo pro tento účel irelevantní.

(618) Pokud jde o tvrzení společnosti Borcelik uvedená v 614. bodě odůvodnění, Komise uvedla, že společnost nepředložila žádné důkazy o údajných výkyvech cen surovin. Kromě toho údaje shromážděné od společností Borcelik a AMFCE ukazují, že příslušné nákupy, resp. prodeje nebyly soustředěny do určitých měsíců či čtvrtletí, ale byly rovnoměrně rozloženy po celé období šetření. Komise provedla analýzu na základě vážených průměrů za celé období šetření, přičemž zohlednila odběratele společnosti AMFCE, kteří s ní nejsou ve spojení, bez ohledu na jejich zeměpisné umístění. Skupina odběratelů, kteří nejsou ve spojení, zahrnovala odběratele, kterým společnost AMFCE prodávala menší objemy než společnosti Borcelik, ale také ty, kterým prodávala srovnatelné nebo větší objemy. Komise proto dospěla k závěru, že posouzení nebylo ovlivněno objemy prodanými společností AMFCE jednotlivým odběratelům.

(619) Na základě úvah uvedených v 616. až 618. bodě odůvodnění byly proto námitky společnosti Borcelik podrobně popsané v 612. až 614. bodě odůvodnění zamítnuty.

(620) S ohledem na závěry Komise o částečné nedostatečné spolupráci společnosti Tatmetal použila Komise dostupné údaje k odhadu celkové hodnoty nákladů na dopravu v rámci prodejních, režijních a správních nákladů, které nebylo možné přiřadit k jednotlivým prodejním transakcím na domácím trhu kvůli nedostatku podpůrných důkazů.

(621) Na základě skutečností uvedených v 558. bodě odůvodnění Komise zamítla rozdělení nákladů na dopravu na transakci v evidenci domácího prodeje. Místo toho Komise zahrnula celkovou vykázanou hodnotu do prodejních, režijních a správních nákladů použitých k určení ziskovosti domácího prodeje.

(622) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Tatmetal požádala Komisi, aby k celkovému objemu prodejů výrobku, který je předmětem šetření, na domácím trhu nezávislým odběratelům připočítala i prodeje určené pro zóny volného obchodu v Turecku, a to za účelem stanovení ziskovosti prodejů na domácím trhu včetně prodejů do zón volného obchodu.

(623) Komise žádost posoudila a souhlasila s tím, že při stanovení ziskovosti na domácím trhu zohlední příslušnou částku tržeb realizovaných v zónách volného obchodu. Toto tvrzení bylo přijato.

(624) Kromě toho společnost Tatmetal ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací předložila několik připomínek týkajících se stanovení ziskovosti prodeje na domácím trhu. Vzhledem k citlivé povaze připomínek, které zpochybňovaly úpravy na úrovni jednotlivých účtů, Komise na tyto připomínky reagovala v rámci individuálního poskytnutí informací adresovaného dané společnosti. Připomínky týkající se kurzových zisků a kurzových ztrát byly částečně přijaty. Připomínky týkající se mimořádných výnosů a ztrát a revidované úpravy kompenzace za šrot byly zamítnuty. Připomínka týkající se úpravy o inflaci byla zamítnuta a Komise příslušnou podkladovou hodnotu revidovala.

(625) Po poskytnutí dodatečných konečných informací se společnost Tatmetal postavila proti tomu, aby Komise použila údaje z první poloviny roku 2024 týkající se úpravy o inflaci z předvahy jako zástupný ukazatel pro první polovinu roku 2025. Společnost Tatmetal uvedla, že v tureckém obecném oběžníku k zákonu o daňovém řízení č. 582 ([124]) bylo stanoveno, že v prvním, druhém a třetím prozatímním zdaňovacím období účetního období 2025 nebudou provedeny žádné úpravy o inflaci. Společnost Tatmetal dále předložila zákon č. 7571 ([125]), který potvrdil ustanovení výše uvedeného oběžníku. Společnost Tatmetal požádala Komisi, aby vyloučila úpravu o inflaci za 1. pololetí 2024.

(626) Komise považovala toto tvrzení za odůvodněné a odpovídajícím způsobem upravila dumpingové rozpětí pro skupinu Tatmetal.

(627) Kromě toho společnost Tatmetal zopakovala své tvrzení týkající se ostatních příjmů a ocenění směnného kurzu na konci měsíce, ačkoli látka nebyla předmětem poskytnutí dodatečných konečných informací, pouze vzorce pro výpočet. Společnost rovněž vznesla novou připomínku k finančním příjmům v tabulce G-PL, přestože byla pověřena, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se týká poskytnutí dodatečných konečných informací.

3.5.4. *Vývozní cena*

(628) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku vyváželi do Unie buď přímo nezávislým odběratelům, nebo jako dovozci prostřednictvím společností ve spojení.

(629) U vyvážejících výrobců, kteří dotčený výrobek vyváželi přímo nezávislým odběratelům v Unii, byla vývozní cenou v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení cena, jež byla nebo má být skutečně zaplacena za dotčený výrobek prodaný na vývoz do Unie.

(630) U vyvážejících výrobců, kteří dotčený výrobek vyváželi do Unie prostřednictvím společností ve spojení, které působily jako dovozci, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanovena na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii. V takovém případě byly provedeny úpravy ceny o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, režijních a správních nákladů, a o dosažený zisk. Komise vycházela ze skutečných prodejních, režijních a správních nákladů vykázaných dovozci ve spojení. Pokud jde o zisk, vzhledem k tomu, že při tomto šetření nespolupracovali žádní dovozci, kteří nejsou ve spojení, vycházela Komise ze zisku stanoveného pro dovozce, který není ve spojení, v antidumpingovém šetření týkajícím se dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z ČLR a Ruské federace, a sice 2 % ([126]), který byl rovněž použit v nedávném šetření *plochých za tepla válcovaných výrobků* ([127]).

([124]) Úřední věstník ze dne 15. února 2025, č. 32814.

([125]) Úřední věstník ze dne 25. prosince 2025, č. 33118.

([126]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1328 ze dne 29. července 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Ruské federace a o konečném výběru prozatímního cla (Úř. věst. L 210, 4.8.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2016/1328/oj).

([127]) Prováděcí nařízení (EU) 2025/1919, 114. bod odůvodnění.

(631) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Tatmetal uvedla, že dobropisy uvedené v seznamu prodejů v EU byly již přepočítány na ceny v TRY ještě předtím, než Komise provedla přepočet, a že Komise tak hodnotu dobropisů přepočítala dvakrát.

(632) Komise analyzovala podpůrné důkazy předložené společností Tatmetal a konstatovala, že na rozdíl od výše uvedeného tvrzení společnost Tatmetal v seznamu prodejů v EU převedla na ceny v TRY pouze jednu dobropisovou fakturu. Měnou zbývajících dobropisů bylo skutečně euro a Komise při výpočtu čistých hodnot faktur použila převodní vzorec. Komise dále zjistila nesrovnalosti v hodnotách dobropisů uvedených v eurech v předložených dodatečných důkazech, a proto opravila hodnotu dobropisů v seznamu prodejů v EU. Tento argument byl částečně přijat.

(633) Po poskytnutí dodatečných konečných informací společnost Tatmetal nesouhlasila s tím, jak Komise zacházela s dobropisy v evidenci prodeje v EU, a odkázala na dokument o úpravě vyúčtování předložený v rámci odpovědi na dotazník. Společnost Tatmetal požádala, aby všechny vykázané dobropisy byly vyřizovány v TRY.

(634) Komise porovnala čísla dobropisů z úpravy vyúčtování. Komise porovnala související prodejní faktury z uvedeného dokumentu se všemi záznamy o prodeji, které byly shromážděny během inspekce na místě, a dospěla k závěru, že hodnoty dobropisů byly vykázány v eurech, nikoli v TRY. Tento argument byl zamítnut.

(635) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Tatmetal uvedla, že Komise se dopustila chyby při výpočtu hodnoty CIF u transakcí podle dodacích podmínek Incoterms FCA, FOB a CFR. Společnost Tatmetal požádala Komisi o aktualizaci výpočtového vzorce.

(636) Komise toto tvrzení posoudila a příslušné částky započítala do výpočtu hodnoty CIF v seznamu prodejů v EU. Jednotkové částky nákladů na námořní dopravu a náklady na manipulaci a nakládku byly stanoveny na základě odpovědi na dopis podle článku 18. Toto tvrzení bylo přijato.

(637) Po poskytnutí dodatečných konečných informací společnost Tatmetal poukázala na administrativní chybu v hodnotách CIF omezeného počtu transakcí FCA.

(638) Komise hodnoty CIF a hodnoty povolenek dotčených transakcí opravila. Změna byla zanedbatelná. Tento argument byl přijat.

3.5.5. *Srovnání*

(639) Ustanovení čl. 2 odst. 10 základního nařízení vyžaduje, aby Komise provedla spravedlivé srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny na stejné úrovni obchodu a zohlednila rozdíly v činitelích, které ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. V tomto případě se Komise rozhodla srovnat běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na úrovni ceny ze závodu. Jak je dále vysvětleno níže, byly běžná hodnota a vývozní cena ve vhodných případech upraveny tak, aby: i) byly očištěny zpět na úroveň ceny ze závodu; a ii) bylo možné provést úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.

3.5.5.1. Úpravy běžné hodnoty

(640) Jak je vysvětleno v 639. bodě odůvodnění, běžná hodnota byla stanovena na obchodní úrovni odpovídající ceně ze závodu za použití výrobních nákladů spolu s částkami prodejních, režijních a správních nákladů a zisku, které byly považovány za přiměřené pro tuto obchodní úroveň. V souladu s čl. 2 odst. 10 byly provedeny úpravy týkající se směnných kurzů, nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku a souvisejících nákladů, nákladů na balení, slev a rabatů, úvěrových nákladů a záruk poskytovaných nezávislým tuzemským odběratelům.

(641) Oba turečtí vyvážející výrobci požádali o úpravu z důvodu vrácení cla podle čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení, a to v souvislosti s dovozním clem na za tepla válcované svitky. Společnosti Borcelik a Tatmetal tvrdily, že za dovážené materiály je třeba uhradit dovozní cla a že výrobní náklady u prodeje na domácím trhu jsou vyšší než u vývozního prodeje, u něhož tyto dodatečné náklady na dovozní cla nevznikají.

(642) V Turecku se na za tepla válcované svitky, které slouží jako vstupní surovina při výrobě plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, uplatňuje dovozní clo. V režimu aktivního zušlechťovacího styku jsou ale domácí výrobci osvobozeni od platby tohoto cla, pokud jsou dovezené za tepla válcované svitky použity k výrobě konečných výrobků, které jsou nakonec vyvezeny. Oba vývozci zařazení do vzorku nepředložili důkazy o zaplacení dovozního cla během období šetření, které by odůvodňovaly úpravu pro účely spravedlivého srovnání. Naopak z poskytnutých informací vyplynulo, že splnili vývozní závazek spojený s každým povolením režimu aktivního zušlechťovacího styku. Z tohoto důvodu bylo tvrzení považováno za neopodstatněné a jako takové bylo zamítnuto.

(643) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik poukázala na to, že Komise odečetla provizi vyplacenou obchodníkovi ve spojení na domácím trhu ze slev vykazovaných v souvislosti s domácím prodejem odběratelům ve spojení i odběratelům, kteří nejsou ve spojení. Komise však opomněla odečíst právě tuto provizi, která byla vykázána jako výnos z dalšího prodeje daného obchodníka ve spojení domácím odběratelům, kteří nejsou ve spojení.

(644) Komise prošetřila tuto tvrzení a zjistila, že v důsledku administrativní chyby skutečně nebyla provize, kterou obdržel obchodník ve spojení, odečtena ze slev vykázaných v souvislosti s dalším prodejem domácího obchodníka odběratelům, kteří nejsou ve spojení, na domácím trhu. Komise tuto chybu opravila.

(645) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik tvrdila, že Komise postupovala nekonzistentně, když z prodeje na domácím trhu odečetla vykázané úvěrové náklady, zatímco u prodeje v Unii tyto náklady nezohlednila, ale přesto zahrnula přepočítanou částku na základě vykázaných platebních podmínek. Podle společnosti Borcelik by se měl uplatnit stejný přístup u všech prodejů, jelikož způsoby plateb byly na obou trzích stejné.

(646) Komise s tím nesouhlasila Společnost tvrdila, že při prodeji na domácím trhu i na trhu Unie uplatňovala stejné způsoby plateb. Šetření však ukázalo, že platební metody používané při prodeji do Unie ve velké míře neumožňovaly inkasovat platby stejným způsobem jako na domácím trhu. Komise nicméně zjistila, že v případě prodejů na vývoz realizovaných prostřednictvím konkrétního domácího obchodníka byly platební metody podobné těm, které se používají na domácím trhu. Komise proto u příslušných transakcí odečetla opravnou položku na úvěrové náklady také z prodeje odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení. Důvěrné údaje z výše uvedeného posouzení byly společnosti sděleny v rámci poskytnutí informací týkajících se konkrétních společností.

(647) Ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací společnost Borcelik zopakovala, že Komise použila nekonzistentní přístup, když zamítla úvěrové náklady na domácí prodej a přijala je pro prodej do Unie, s výjimkou prodeje prostřednictvím domácího obchodníka, který není ve spojení. Ačkoli společnost souhlasila s tím, že smluvní platební podmínky ovlivňují stanovování cen, zpochybnila způsob, jakým Komise zacházela s vykázanými úvěrovými náklady na základě způsobů plateb, způsobu, jakým jsou faktury nakonec uhrazeny.

(648) Komise objasnila, že některé způsoby platby, zejména jsou-li uplatňovány konzistentně a jsou-li známy v době, kdy je platební lhůta smluvně dohodnuta, mohou skutečně vyloučit účinek poskytnutého komerčního úvěru na úroveň prodejní ceny. Komise se například domnívala, že pokud si opakující se zákazníci vedou otevřený účet u dodavatele a vyrovnávají své nesplacené dluhy příležitostnými paušálními platbami, místo aby uhradili každou fakturu v plné výši do data její individuální splatnosti, smluvní lhůta splatnosti neinformuje o stanovení cen dodavatele. Proto bylo tvrzení zamítnuto.

(649) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borçelik zpochybnila postup Komise ohledně nákladů souvisejících s dopravou, které zahrnovaly přímé náklady na dopravu a náklady na dopravu mezi továrnou společnosti Borçelik a sklady (které nejsou ve spojení). Konkrétně společnost Borcelik tvrdila, že přímé náklady na dopravu by měly být odečteny jako srážka z ceny při prodeji na domácím trhu a měly by být vyňaty z prodejních, režijních a správních nákladů používaných pro posouzení, zda se jedná o běžný obchodní styk.

(650) Společnost Borcelik rovněž tvrdila, že zahrnutí nákladů na dopravu ze závodu do externích skladů do domácího prodeje ze strany Komise bylo v rozporu s její dřívější praxí, kdy přinejmenším v případě domácího prodeje nemohly být náklady na dopravu do skladu (bez ohledu na to, zda je ve vlastnictví strany ve spojení, nebo strany, která není ve spojení) odečteny jako úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení ([128]). Podle společnosti Borcelik by to také znamenalo, že Komise nemohla vycházet z dostupných údajů týkajících se těchto výdajů, jelikož tyto výdaje nemusely být vůbec vykazovány.

(651) Společnost Borcelik rovněž tvrdila, že náklady na dopravu zboží do pronajatých skladů by neměly být zařazovány do prodejních, režijních a správních nákladů jako náklady související s dopravou.

(652) Společnost ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala svá tvrzení uvedená v 649. až 651. bodě odůvodnění, a to navzdory skutečnosti, že dané záležitosti nebyly předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(653) Pokud jde o účetní zacházení s náklady na dopravu vzniklými mezi továrnou a pronajatými sklady, Komise nejprve konstatovala, že účetní kód, pod kterým byly tyto náklady údajně zaúčtovány, společnost neuvedla ani v předloženém přehledu účtů ani v předvaze. Jak bylo uvedeno v 573., 580). a 581. bodě odůvodnění, společnost ani po několika výzvách nepředložila úplnou zkušební rozvahu. Z připomínek společnosti k poskytnutí konečných informací vyplývá, že ve verzi, která byla nakonec předložena při kontrole na místě, stále chyběly některé účty. Komise navíc prozkoumala zprávu z nákladového účetnictví společnosti a zjistila, že i když společnost náklady na dopravu nezařazovala do částky pro prodejní, režijní a správní náklady, nebyly tyto náklady zaúčtovány ani do výrobních nákladů. Komise proto potvrdila, že za účelem zahrnutí všech nákladů, které přispěly k celkovým nákladům spojeným s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření, bylo zařazení nákladů na dopravu do prodejních, režijních a správních nákladů vhodným přístupem k zohlednění nákladů pro účely posouzení běžného obchodního styku. Ačkoli náklady na vnitropodnikovou dopravu (mezi jednotlivými sklady výrobce) nelze odečíst při přepočtu vývozní ceny ani běžné hodnoty na obchodní úroveň „ze závodu“ (jelikož patří k této obchodní úrovni), pokud se vztahují k domácímu prodeji, jedná se stále o náklady, „které (prošetřovaný) vývozce nebo výrobce zaznamená při výrobě a prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku“ ve smyslu čl. 2 odst. 6 základního nařízení. Tvrzení uvedená v 649. až 651. bodě odůvodnění byla proto zamítnuta.

(654) Na závěr společnosti Borcelik a Tatmetal tvrdily, že Komise porušila povinnost vyplývající z čl. 2 odst. 10 základního nařízení provést spravedlivé srovnání na stejné obchodní úrovni, protože započítání nákladů na dopravu do prodejních, režijních a správních nákladů, a tedy i do běžné hodnoty, vedlo k běžné hodnotě, která nebyla na úrovni „ze závodu“, zatímco vývozní cena tyto náklady nezahrnovala a byla tudíž na úrovni „ze závodu“. Společnost Tatmetal navrhla, aby Komise znovu zahrnula náklady na vnitrostátní dopravu do seznamu cen domácího prodeje a zachovala prodejní, režijní a správní náklady na úrovni ze závodu.

(655) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Tatmetal rovněž uvedla, že pokud Komise trvá na tom, že hodnoty vnitrostátní dopravy vypočítané společností Tatmetal nejsou vhodné k použití, neměla by součet těchto hodnot započítávat do nákladů na vnitrostátní dopravu při výpočtu prodejních, režijních a správních nákladů. Společnost Tatmetal požádala Komisi, aby zcela ignorovala její výpočty nákladů na vnitrostátní dopravu a aby celkovou částku za vnitrostátní dopravu, která byla stanovena na základě předvahy společnosti Tatmetal, rozdělila v tabulce G – Zisky a ztráty podle obratu.

(656) Komise posoudila námitku společnosti Borcelik uvedenou v 654. bodě odůvodnění. U malého počtu transakcí byly náklady na dopravu skutečně dostatečně podloženy důkazy. Byly rovněž řádně ověřeny dodací podmínky platné pro jednotlivé transakce. Komise proto na základě ověřených informací stanovila nejnižší skutečné jednotkové náklady na dopravu a tyto náklady uplatnila na všechny transakce, v rámci nichž bylo zboží dodáno odběrateli. Komise dospěla k závěru, že jelikož byla tato úprava provedena podle článku 18 základního nařízení, použití nejnižších jednotkových nákladů na dopravu zajistilo, že dumpingové chování společnosti nebylo podhodnoceno v důsledku její neochoty spolupracovat v této otázce. Podrobnosti o této revizi byly společnosti sděleny v rámci poskytnutí informací týkajících se konkrétních společností.

([128]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2021/2012 ze dne 17. listopadu 2021, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností se vybírá prozatímní clo uložené na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z korozivzdorné oceli pocházejících z Indie a Indonésie (Úř. věst. L 410, 18.11.2021, s. 153, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/2012/oj), 83. bod odůvodnění. Zpráva panelu, *Evropská unie – Vyrovnávací a antidumpingová cla na ploché výrobky z nerezové oceli válcované za studena pocházející z Indonésie*, WT/DS616/R, odstavec 7.584.

(657) Po poskytnutí dodatečných konečných informací společnost Borcelik odkázala na ustanovení čl. 18 odst. 3 základního nařízení a tvrdila, že vzhledem k tomu, že Komise již použila informace předložené v příloze odpovědi na dotazník a v ověřovacím dokladu, měla je použít takovým způsobem, aby stanovila přesnější jednotkové náklady na dopravu. V tomto ohledu společnost Borcelik uvedla, že jednotkové náklady na přepravu použité Komisí jsou příliš nízké. Společnost poukázala na to, že jednoduché průměrné jednotkové náklady na přepravu, které jsou k dispozici v příloze odpovědi na dotazník nebo v ověřovacím dokladu, jsou mnohem vyšší. Společnost dále zdůraznila rozpětí jednotkových nákladů na dopravu uvedené v příloze odpovědi na dotazník.

(658) Kromě toho společnost poukázala na to, že přidělením pouze části vzniklých nákladů na dopravu a zahrnutím zbytkové hodnoty do prodejních, režijních a správních nákladů použitých při testu běžného obchodního styku není výsledná běžná hodnota na úrovni ceny ze závodu.

(659) Komise uvedla, že společnost nevysvětlila, proč by měl být vhodnější prostý průměr stanovený na základě informací z ověřovacího důkazu, který již byl shledán jako značně nedostatečný, konkrétně že poskytuje dopravní výdaje u zanedbatelného podílu všech domácích prodejních transakcí, než metodika použitá Komisí. Za prvé, jak je vysvětleno v 656. bodě odůvodnění, Komise zvolila nejnižší jednotkové náklady na dopravu, aby zajistila, že dumpingové chování společnosti nebude podhodnoceno v situaci, kdy v této záležitosti nespolupracuje. Za druhé, vzhledem k tomu, jak neúplná byla zpráva o přepravě předložená v ověřovacím dokladu (zahrnující pouze méně než 3 % příslušných domácích prodejních transakcí, viz také 576. bod odůvodnění), nebylo možné považovat jednoduché průměrné jednotkové náklady za vhodnější nebo reprezentativnější pro skutečné náklady na dopravu než metodiku použitou Komisí. Příloha k odpovědi na dotazník obsahovala ceník přepravních služeb a byla skutečně použita k odhadu nákladů na přepravu mezi továrnou a skladem (podrobnosti viz 577., 599., 608. a 649. až 653. bod odůvodnění) jako nejlepší dostupný náhradní ukazatel. Tato příloha však nebyla přímo ověřena, neboť během inspekce na místě společnost vysvětlila, že použila zprávu o zásilce shromážděnou jako výše uvedený ověřovací doklad. Jednotkové ceny za přepravu uvedené v ceníku začaly za cenu vyšší, než byly nejnižší jednotkové náklady na přepravu určené Komisí ve zprávě o zásilce. To naznačuje, že samotná příloha mohla být neúplná nebo neodrážela skutečně zaplacené ceny za dopravní služby. Komise toto tvrzení zamítla.

(660) Pokud jde o tvrzení, že běžná hodnota nebyla na úrovni ceny ze závodu, Komise shledala, že je oprávněné, a dumpingové rozpětí odpovídajícím způsobem upravila.

(661) Pokud jde o společnost Tatmetal, Komise znovu zdůraznila, že nebyly předloženy žádné důkazy, které by potvrdily náklady na vnitrostátní dopravu u jednotlivých transakcí. Komise dále konstatovala, že dodací adresa či místo převzetí nebyly zaznamenány v účetním systému, a nebylo tak možné vysledovat místo určení domácího prodeje, který byl vykázán jako dodané zákazníkovi. Komise nicméně dospěla k závěru, že jelikož byla tato úprava provedena podle článku 18 základního nařízení, bylo použití nejnižších přiměřených jednotkových nákladů na dopravu (v tomto případě v oblasti Kocaeli) přiměřeným náhradním ukazatelem nákladů na dopravu pro stanovení běžné hodnoty na úrovni ze závodu. Tento argument byl částečně přijat.

(662) Po předložení dalších závěrečných informací společnost Tatmetal poukázala na to, že přidělením pouze části vzniklých nákladů na dopravu a zahrnutím zbytkové hodnoty do prodejních, režijních a správních nákladů použitých při testu běžného obchodního styku není výsledná běžná hodnota na úrovni ceny ze závodu.

(663) Komise považovala toto tvrzení za odůvodněné a odpovídajícím způsobem dumpingové rozpětí upravila.

(664) Po poskytnutí dodatečných konečných informací společnost Tatmetal uvedla, že došlo k chybě při přiřazování nákladů na dopravu týkajících se domácího prodeje dodaného odběratelům. Společnost Tatmetal požádala Komisi, aby tuto chybu opravila.

(665) Na základě analýzy tvrzení společnosti Tatmetal Komise odpovídajícím způsobem revidovala údaje týkající se domácího prodeje a aktualizovala tabulku G-PL.

3.5.5.2. Úpravy vývozní ceny

(666) Aby bylo možné očistit vývozní cenu zpět na úroveň ceny ze závodu, byly provedeny úpravy za účelem zohlednění: nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a vedlejších nákladů.

(667) Byly provedeny úpravy o tyto činitele ovlivňující ceny a srovnatelnost cen: náklady na balení, úvěrové náklady a bankovní poplatky.

(668) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik uvedla, že Komise nesprávně upravila úrokovou sazbu použitou k určení úvěrových nákladů při dalším prodeji výrobku, který je předmětem šetření, společností Bamesa Otel odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení.

(669) Komise toto tvrzení prověřila. Při úpravě úrokové sazby, jak bylo dohodnuto se společností, se Komise skutečně dopustila administrativní chyby. Komise tuto chybu opravila a upravila výši úvěrových nákladů ve výpočtu dumpingového rozpětí.

(670) Pokud jde o společnost Tatmetal, vzhledem k významným nesrovnalostem v devizovém účtu uvedeným v evidenci domácího prodeje a v evidenci prodeje v EU, jak je popsáno v 551. až 553. bodě odůvodnění, použila Komise dostupné údaje. Komise nahradila vykázané denní směnné kurzy měsíčními směnnými kurzy uvedenými v antidumpingovém dotazníku pro vyvážející výrobce.

(671) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Tatmetal uvedla, že při provádění oprav v seznamu prodeje do EU Komise omylem přiřadila náklady na námořní dopravu k určitým transakcím typu FOB a FCA.

(672) Komise analyzovala přiřazení nákladů na námořní dopravu u jednotlivých transakcí a opravila chybu, kdy byla tato částka přiřazena k určitým transakcím typu FOB a FCA. Tento argument byl přijat.

3.5.5.3. Měnové přepočty

(673) Domácí prodej probíhal v různých měnách, včetně TRY, EUR a USD. Vývoz do Unie se uskutečňoval v EUR nebo v USD. Proto bylo nutné provést přepočet měny, aby bylo možné porovnat běžnou hodnotu s vývozní cenou. Komise přepočítala prodejní ceny na TRY, což je účetní měna vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.

(674) Aby určila, které datum je třeba považovat za datum prodeje podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení, Komise zkoumala, zda byly podstatné podmínky prodeje stanoveny na základě faktury, nebo objednávky či kupní smlouvy. Komise zjistila, že převážná většina prodejů vycházela z jednotlivých objednávek, nikoli z dlouhodobých kupních smluv. Objednávka vymezovala podstatné podmínky prodeje, například specifikace výrobku, množství, termín dodání, jednotkovou cenu (obvykle vyjádřenou v cizí měně, zejména v USD) a platební lhůtu. Objednávka připouštěla určitou toleranci v dodaném množství, cena v ní však byla stanovena pevně. Důkazy shromážděné od vyvážejících výrobců zařazených do vzorku potvrdily, že ceny účtované na faktuře nebyly upravovány podle výkyvů cen plochých za studena válcovaných výrobků z oceli ani podle výkyvů směnných kurzů mezi měnou objednávky a účetní měnou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. Komise proto dospěla k závěru, že podstatné podmínky prodeje lépe určuje objednávka, a že by tedy pro měnové přepočty podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení mělo být použito její datum.

(675) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnosti Borcelik i Tatmetal tvrdily, že podstatné podmínky prodeje nebyly stanoveny v době zadání objednávky. Podle nich nebyly jednotlivé položky v těchto objednávkách v době jejich zadání definitivně stanoveny a byly definitivně určeny až v okamžiku vystavení faktury. Obě společnosti toto tvrzení podpořily odvoláním se na důkazy obsažené ve spisu, kde údaje o prodeji ověřené Komisí potvrdily existenci nesrovnalostí mezi objednávkou a fakturami, přičemž tyto nesrovnalosti v některých případech překračovaly tolerance dohodnuté v objednávce.

(676) Komise na základě rozsudku Tribunálu ve věci Özkan Demir ([129]) poznamenala, že je na Komisi, aby prokázala, proč datum objednávky vhodněji určuje věcné podmínky prodeje. Komise konstatovala, že z čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení, ve spojení s úvodní částí čl. 2 odst. 10 téhož nařízení, který odkazuje na spravedlivé srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty na stejné obchodní úrovni, je zjevné, že se pojem „věcný“ vztahuje na obchodní podmínky prodeje, nikoli na právní podmínky. Mezi tyto obchodní podmínky patří zejména cena, množství, způsoby platby a dodání nebo jiné obchodní charakteristiky transakce, které jsou specifické pro konkrétní hospodářskou činnost nebo druh výroby.

(677) Komise konstatovala, že turecká lira během období šetření celkově oslabila vůči euru přibližně o 33 % a že časový odstup mezi datem objednávky a datem vystavení faktury společnostmi Borcelik a Tatmetal se značně lišil a dosahoval značných délek: v rozmezí od 0 do 130 dnů u domácího prodeje a od 0 do 182 dnů u vývozního prodeje, přičemž obě společnosti uváděly své tuzemské i vývozní prodeje v cizích měnách, čímž počítaly s výraznými výkyvy v kurzu turecké liry vůči cizím měnám.

(678) Pokud jde o důkazy poskytnuté společností Borcelik, tj. podklady pro další transakce s různými cenami v době objednávky a v době vystavení faktury, Komise zjistila, že ve skutečnosti tvrzení společnosti nepodporují. Komise shromáždila podklady k 47 fakturám týkajícím se prodeje plochých za studena válcovaných výrobků z oceli odběratelům, kteří nejsou ve spojení, na domácím trhu a jak odběratelům ve spojení tak odběratelům, kteří nejsou ve spojení, v Unii. Tyto faktury běžně zahrnovaly řadu jednotlivých transakcí (v rámci tohoto šetření představoval každý svitek obvykle samostatnou transakci). V těchto dokumentech společnost zjistila pouze jeden případ, kdy dodané množství bylo mimo dohodnutou toleranci. Komise dospěla k závěru, že to nemůže narušit pozorovaný vzorec, podle něhož jsou podstatné podmínky prodeje stanoveny v objednávce, zejména proto, že ke změně množství mohly vést i jiné důvody, jako například dílčí dodávky nebo nedodané zboží. Společnost rovněž tvrdila, že u čtyř faktur týkajících se prodeje do Unie došlo ke změně ceny mezi objednávkou a fakturou, a tím pádem se změnily i podstatné podmínky prodeje. Komise konstatovala, že ve všech čtyřech případech bylo zboží do Unie prodáno prostřednictvím domácího obchodníka, který není ve spojení. Společnost předložila jako důkaz cenové nabídky, nikoli však skutečné objednávky. To potvrzovalo datum uvedené na cenových nabídkách a datum nákupních objednávek zaznamenané v účetních záznamech společnosti. Ve všech čtyřech případech se nabídková cena vztahovala na cenu ze závodu, avšak prodejní transakce byla realizována za dodací podmínky FOB. Je proto pravděpodobné, že cenový rozdíl, který byl u všech čtyř faktur vždy stejný, představoval dodatečné náklady na dopravu, manipulaci a nakládku, které společnosti Borcelik vznikly.

(679) Na základě úvah uvedených v 676. až 678. bodě odůvodnění byla proto námitka společnosti Borcelik uvedená 675. bodě odůvodnění zamítnuta.

(680) Pokud jde o důkazy předložené společností Tatmetal, jednalo se o dvě transakce, které Komise během ověřování vybrala jako vzorek a které by podle společnosti vyvrátily argumentaci Komise. Bylo tomu tak proto, že mezi objednávkou / kupní smlouvou a fakturou byla zaznamenána změna v množství, prodejních cenách a v jednom případě i změna platebních podmínek.

(681) V rámci ověření Komise vybrala vzorek 10 transakcí domácího prodeje a 14 transakcí vývozu do EU. Komise konstatovala, že rozdíl v množství, který společnost Tatmetal uvedla u obou transakcí zahrnutých do vzorku, se pohyboval v rámci tolerancí pro množství a hmotnost, které byly dohodnuty v objednávce a tudíž touto objednávkou stanoveny. Komise dále konstatovala, že v případě jedné ze dvou uvedených transakcí byl cenový rozdíl minimální (méně než 0,1 %), což nelze považovat za porušení prodejních podmínek uvedených v objednávce. Odchylka od podmínek stanovených v objednávce byla zjištěna pouze u jedné z 24 objednávek, které Komise prověřila. Komise dospěla k závěru, že rozsah odchylky od prodejních podmínek stanovených v objednávkách byl minimální a že tento jediný případ nesouladu představoval výjimku, která nemohla zpochybnit argumenty předložené Komisí, podle nichž byly podstatné prodejní podmínky stanoveny v okamžiku zadání objednávky. Tento argument byl zamítnut.

([129]) Rozsudek ze dne 2. září 2026, Özkan Demir Çelik Sanayi v. Evropská komise, T-175/24, body 41 až 43.

(682) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Tatmetal tvrdila, že pokud Komise k přepočtu hodnoty faktury použila směnný kurz platný v době zadání objednávky, měl být stejný směnný kurz použit i k přepočtu přímých prodejních nákladů, jako jsou náklady na přepravu, náklady na zdržení, provize a náklady na manipulaci a nakládku, uvedené v seznamu prodeje do EU. Společnost Tatmetal tvrdila, že výše nákladů na přímý prodej v jiných měnách byla stanovena předem a že Komise by měla použít průměrnou dobu mezi okamžikem zadání objednávky / uzavření kupní smlouvy a vystavením faktury, jak ji vypočítala společnost Tatmetal. Společnost Tatmetal předložila podpůrné důkazy na podporu svého tvrzení.

(683) Komise upřesnila, že ve svých výpočtech použila směnný kurz platný ke dni vystavení faktury za tyto výdaje. Komise připomněla, že přímé prodejní náklady, jako jsou náklady na vnitrostátní nebo vývozní dopravu, byly v účetnictví společnosti zaúčtovány v okamžiku vystavení faktury a byly vykázány v tabulce domácího prodeje a v tabulce prodeje do EU na základě směnného kurzu uvedeného na faktuře. Komise proto přijala hodnoty přepočítané na TRY, které uvedla společnost Tatmetal. Komise konstatovala, že použití data nákupní objednávky se týkalo úpravy kvůli měnovým přepočtům podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení, zatímco úpravy týkající se nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku a vedlejší náklady se řídí čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení, podle něhož se vzniklé náklady použijí, a to Komise udělala.

(684) Bez ohledu na výše uvedené Komise analyzovala důkazy, na jejichž základě společnost Tatmetal stanovila průměrné zpoždění mezi směnným kurzem k datu objednávky a směnným kurzem k datu vystavení faktury, a konstatovala, že ze tří předložených souborů důkazů pro úpravu směnného kurzu u srážek v seznamu prodeje do EU jeden soubor důkazů představovala e-mailová korespondence mezi společností Tatmetal a dopravcem, která proběhla v jeden konkrétní den. Společnost Tatmetal spojila tuto e-mailovou korespondenci s transakcí vývozního prodeje, nebylo však možné přiřadit produkty, o nichž se v této korespondenci hovořilo, k žádné konkrétní transakci vývozního prodeje. Kromě toho e-mailová korespondence obsahuje cenové nabídky, neuvádí však charakteristiky objednávky ani podmínky kupní smlouvy. Například nebylo jasně uvedeno, zda se jednalo o plochý za studena válcovaný výrobek z oceli, nebyly uvedeny prodejní podmínky, sjednané množství atd. Druhý důkaz obsahoval e-mailovou korespondenci ohledně cenových nabídek s jiným dopravcem a související fakturu za dopravní službu. Komise však poznamenala, že faktura byla vystavena na pozinkované ocelové svitky a nezdálo se, že by souvisela plochými za studena válcovanými výrobky z oceli. Třetím důkazem byla e-mailová korespondence týkající se námořní dopravy; ačkoli v e-mailu byly uvedeny některé prodejní podmínky, neobsahovala žádné podrobnosti, které by mohly tento e-mail spojit s transakcemi uvedenými v seznamu prodeje do EU. Toto tvrzení bylo zamítnuto.

(685) Společnosti Borcelik i Tatmetal dále tvrdily, že pokud by Komise i nadále zastávala názor, že podstatné prodejní podmínky byly stanoveny v okamžiku zadání objednávky, měl by se stejný princip vztahovat i na jejich nákupy surovin. Komise by proto měla provádět přepočet měny u těchto nákupů na základě data objednávky, a nikoli data vystavení faktury. V tomto ohledu společnost Borcelik poukázala na to, že Tribunál ve věci Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ a další v. Evropská komise potvrdil, že povinnosti/podmínky čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení týkající se přepočtu měn se vztahují rovněž na prodej na vývoz, prodej na domácím trhu a výrobní náklady ([130]).

(686) V této souvislosti Komise poznamenala, že čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení se použije v situacích, [v] yžaduje-li srovnání cen měnový přepočet. Náklady společností Borcelik a Tatmetal byly zaúčtovány v jejich účetnictví, nahlášeny Komisi a ověřeny v TRY. Jelikož výpočet dumpingu u těchto dvou vyvážejících výrobců byl proveden v TRY, srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou nevyžadovalo přepočet měny těchto nákladů, a proto se čl. 2 odst. 10 písm. j) nepoužil. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(687) Společnost Borcelik navíc poukázala na podpůrné dokumenty týkající se nákupů surovin, které byly předloženy v průběhu kontroly na místě. Na základě těchto dokumentů společnost vypočítala průměrnou dobu mezi zadáním objednávky a vystavením faktury a požádala, aby se tato doba použila k odhadu data zadání objednávky u dalších nákupů surovin.

([130]) Rozsudek Tribunálu ze dne 8. května 2024, Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları TAŞ a další v. Evropská komise, T-629/21, EU:T:2024:303.

(688) Jak je vysvětleno v 686. bodě odůvodnění, srovnání v tomto případě nevyžadovalo měnové přepočty, pokud jde o náklady na suroviny. Komise nicméně v zájmu úplnosti provedla analýzu podpůrných dokumentů a zjistila, že shromážděné dokumenty pokrývaly pouze méně než 0,1 % nakoupených surovin. Kromě toho se data objednávek a faktur použitá při výpočtu neshodovala s předloženými doklady. Společnost použila jako datum objednávky „datum poslední změny“ zaznamenané ve svém účetním systému, ačkoli objednávky předložené spolu s podpůrnými dokumenty uváděly jiná data. Společnost zároveň nepoužila datum obchodní faktury k určení dodací lhůty. Místo toho použila údaj, který se jeví jako datum celního odbavení. Závěrem lze říci, že i kdyby byl nutný měnový přepočet v souvislosti s výrobními náklady, což se nestalo, společnost neposkytla soudržné a spolehlivé informace, které by umožnily provést takové přepočty. Na základě toho byla žádost společnosti o přepočet hodnoty surovin podle směnného kurzu platného ke dni vystavení objednávky na základě informací poskytnutých společností zamítnuta.

(689) Stejně tak společnost Tatmetal v reakci na poskytnutí konečných informací poskytla informace, které měly být použity pro požadovaný přepočet cen surovin podle směnného kurzu platného ke dni vystavení objednávky. V této souvislosti společnost předložila soupis nákupů za tepla válcovaných svitků s ručně doplněnými daty nákupních objednávek.

(690) Jak bylo vysvětleno výše (viz 686. bod odůvodnění), Komise zjistila, že srovnání v tomto případě nevyžadovalo měnové přepočty týkající se nákladů na suroviny. V každém případě společnost Tatmetal nepředložila žádné důkazy, které by prokázaly správnost dat objednávek, ani podmínek stanovených v objednávkách či kupních smlouvách týkajících se nákupu surovin. Komise dále konstatovala, že společnost Tatmetal neuvedla žádný právní základ, na jehož základě by taková úprava měla být odůvodněna. Tento argument byl zamítnut.

(691) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik tvrdila, že Komise nesplnila své důkazní břemeno ohledně úpravy vyplývající z měnového přepočtu, kterou provedla podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení, protože nevysvětlila, jakým způsobem tyto měnové přepočty ovlivnily ceny a srovnatelnost cen.

(692) Komise dospěla k závěru, že účel čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení spojuje prvky praktické nutnosti měnových přepočtů v případech, kdy jsou transakce denominovány v různých měnách, a spravedlivého srovnání, například když stanoví, jaký směnný kurz se má použít v případech, kdy existují měnové termínované obchody přímo spojené s vývozními prodeji. S ohledem na praktickou nutnost měnových přepočtů obsahuje čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení pokyny ohledně toho, které datum by mělo být použito pro stanovení směnného kurzu: tímto datem je datum prodeje, jímž je obvykle datum vystavení faktury, pokud nejsou věcné podmínky prodeje stanoveny k jinému datu. V tomto případě Komise zjistila, že věcné prodejní podmínky byly stanoveny v objednávce, jak je vysvětleno v 674. bodě odůvodnění. Proto rozhodla, že je vhodnější použít směnný kurz platný ke dni vystavení objednávky k přepočtu hodnoty faktury denominované v cizí měně na TRY.

(693) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací společnost Borcelik tvrdila, že Komise zaujala diskriminační přístup tím, že uplatnila měnový přepočet na základě data objednávky pouze na Turecko, aniž by vysvětlila, v čem se situace tureckých vývozních výrobců liší od situace vývozních výrobců v jiných zemích. Specifikace výrobků, množství, dodací podmínky, jednotkové ceny a platební podmínky mohou být již do značné míry sjednány v objednávce ve všech dotčených zemích. Dále tvrdila, že se jedná o vlastní stanovisko Komise k prodeji v ocelářském průmyslu ([131]).

(694) Jak je uvedeno v 677. bodě odůvodnění, Turecko zažilo dlouhotrvající období trvale vysoké inflace (v některých letech dokonce hyperinflace), která se promítla do znehodnocení turecké liry. Taková situace nebyla zaznamenána v žádné z ostatních zemí, kterých se toto šetření týkalo. Komise proto zamítla tvrzení o diskriminaci mezi Tureckem na jedné straně a ostatními dotčenými zeměmi na straně druhé.

([131]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/209 ze dne 10. ledna 2024 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz hlavičkových plochých profilů pocházejících z Čínské lidové republiky a Turecka (Úř. věst. L, 2024/209, 11.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/209/oj), 64. bod odůvodnění.

(695) Společnost Borcelik znovu zopakovala svá tvrzení ohledně přepočtu měny ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala své tvrzení, a to navzdory skutečnosti, že daná záležitost nebyla předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

3.5.6. *Dumpingová rozpětí*

(696) U spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku Komise porovnala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(697) Na tomto základě činí konečná vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (%)
Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0

(698) U spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, vypočítala Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Uvedené rozpětí tak bylo stanoveno na základě rozpětí vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, a to bez ohledu na rozpětí vyvážejících výrobců s nulovým či zanedbatelným dumpingovým rozpětím či na rozpětí stanovená za okolností uvedených v článku 18 základního nařízení.

(699) Vzhledem ke skutkovým okolnostem případu, zejména k tomu, že nedostatečná spolupráce byla zjištěna až v pozdní fázi řízení a že Komise při stanovení obou rozpětí vycházela z dostupných údajů pouze částečně, měla Komise za to, že čl. 9 odst. 6 se nadále použije, přestože rozpětí obou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku stanovila za okolností uvedených v článku 18 základního nařízení. Komise proto považovala za vhodné vycházet z těchto rozpětí při stanovení dumpingového rozpětí pro spolupracující vyvážející výrobce nezařazené do vzorku. Na tomto základě činí konečné dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, 4,9 %.

(700) Pro všechny ostatní vyvážející výrobce v Turecku stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce představuje objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie vyjádřený jako podíl na celkovém dovozu z dotčené země do Unie v období šetření, který byl stanoven na základě Eurostatu.

(701) Úroveň spolupráce je v tomto případě vysoká, protože vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval 100 % celkového dovozu během období šetření. Na základě toho Komise rozhodla, že stanoví dumpingové rozpětí pro nespolupracující vyvážející výrobce na úrovni společnosti zařazené do vzorku s nejvyšším dumpingovým rozpětím.

(702) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou tato:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (%)
Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0
Ostatní spolupracující společnosti	4,9
Veškerý ostatní dovoz pocházející z dotčené země	7,8

3.6. **Vietnam**

3.6.1. *Zvláštní situace na trhu: efekt vytlačování*

3.6.1.1. Analýza

(703) S cílem prokázat existenci zvláštní situace na trhu ve Vietnamu v důsledku efektu vytlačování způsobeného čínským dovozem plochých za studena válcovaných výrobků z oceli provedla Komise následující analýzu: Komise nejprve analyzovala míru pronikání čínského dovozu na vietnamský domácí trh z hlediska objemu; zadruhé se Komise zabývala dopadem tohoto dovozu na ceny na vietnamském domácím trhu.

(704) Komise se ve své analýze opírala o ukazatele na celostátní úrovni, které poskytly vietnamské orgány, a na úrovni podniků, které poskytla skupina vyvážejících výrobců zahrnutá do vzorku, skupina POSVIET. Obě sady ukazatelů byly ověřeny přímo na místě, jak je uvedeno ve 106. bodě odůvodnění.

3.6.1.1.1. Domácí trh: objemový účinek

(705) Komise nejprve analyzovala spotřebu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli ve Vietnamu, jak ji nahlásily vietnamské orgány na základě údajů o domácím prodeji a dovozu.

(706) Spotřeba ve Vietnamu se vyvíjela následovně:

Tabulka 20

Spotřeba ve Vietnamu (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Spotřeba ve Vietnamu	[2 250 000 – 2 350 000] ([1])	[2 150 000 – 2 250 000]	[2 800 000 – 2 900 000]	[3 100 000 – 3 200 000]
Index	*100*	*94*	*124*	*138*

([1]) Z důvodu zachování důvěrnosti se údaje zveřejňují v rozmezích.
Zdroj: Vietnamský úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu.

(707) V letech 2022 až 2024, tedy v posledním roce, za který jsou k dispozici údaje, vzrostla spotřeba ve Vietnamu o 23 procentních bodů. Nárůst spotřeby výrobku, který je předmětem šetření, byl způsoben několika zákony, usneseními a politickými opatřeními přijatými vietnamskou vládou, jejichž cílem byla podpora veřejných investic, zejména do infrastruktury a stavebnictví, v období 2024–2025 ([132]).

(708) Dovoz výrobku, který je předmětem šetření, do Vietnamu se vyvíjel následovně:

Tabulka 21

Objem dovozu do Vietnamu (v tunách)

Země		2022	2023	2024	Období šetření
Dovoz celkem, z toho:	Objem dovozu	266 580	203 390	286 455	314 187
	Index	*100*	*76*	*107*	*154*

([132]) Například usnesení č. 103/2023/QH15, usnesení č. 192/2025/QH15, usnesení č. 1321/NQ-UBTVQH15, usnesení č. 162/2024/QH15 nebo usnesení č. 189/2025/QH15.

Země		2022	2023	2024	Období šetření
ČLR	Objem dovozu	136 484	108 229	156 655	144 106
	Index	*100*	*79*	*115*	*106*
Japonsko	Objem dovozu	67 681	53 610	86 382	124 213
	Index	*100*	*79*	*128*	*184*
Tchaj-wan	Objem dovozu	28 305	21 043	19 197	17 753
	Index	*100*	*74*	*68*	*63*
Korea	Objem dovozu	18 691	10 758	13 080	15 208
	Index	*100*	*58*	*70*	*81*
Austrálie	Objem dovozu	3 858	4 387	7 764	9 664
	Index	*100*	*114*	*201*	*250*

Zdroj: Vietnamský celní úřad.

(709) Údaje o dovozu ukazují, že dovoz výrobku, který je předmětem šetření, do Vietnamu se mezi rokem 2022 a obdobím šetření zvýšil o 54 %. Tento nárůst dovozu odrážel růst domácí spotřeby, který byl podnícen plány vietnamské vlády na zvýšení investic do infrastruktury v letech 2024 a 2025.

(710) Z tohoto dovozu se objem dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli z ČLR mezi rokem 2022 a obdobím šetření zvýšil o 6 %. V celkovém objemu dovozu se podíl dovozu z ČLR snížil z 51 % v roce 2022 na 46 % v období šetření. ČLR nicméně zůstala po celé posuzované období hlavním zdrojem dovozu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli do Vietnamu.

(711) Současně se domácí prodej výrobku, který je předmětem šetření, ve Vietnamu vyvíjel následovně:

Tabulka 22

Objem prodeje na domácím trhu (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Celkový objem prodeje na vietnamském trhu, z toho:	[2 000 000 – 2 100 000]	[1 900 000 – 2 000 000]	[2 500 000 – 2 600 000]	[2 700 000 – 2 800 000]
Index	*100*	*97*	*126*	*140*

Zdroj: Vietnamský úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu (2022 až 2024); Pokud jde o období šetření, jelikož vietnamské orgány neposkytly údaje o domácím prodeji, Komise je vypočítala na základě ověřené odpovědi na dotazník od vyvážejícího výrobce, společnosti POSVIET, která byla zařazena do vzorku.

(712) Domácí prodej zahrnoval prodej na volném trhu i závislý prodej. Objem prodeje se mezi lety 2022 a 2024 zvýšil o 26 % v souladu se zvýšenou domácí spotřebou popsanou v 707. bodě odůvodnění.

(713) Na základě výše uvedených údajů o spotřebě, dovozu a domácím prodeji se tržní podíly ve Vietnamu vyvíjely následovně:

Tabulka 23

Tržní podíl (%) ([133])

	2022	2023	2024	Období šetření
Domácí průmysl	[85–90]	[87–92]	[86–91]	[85–90]
Dovoz, z toho:	[10–12]	[9–11]	[10–12]	[10–12]
1. ČLR	[5–7]	[4–6]	[4–6]	[4–6]
2. Japonsko	[2–4]	[2–4]	[2–4]	[3–5]
3. Tchaj-wan	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]
4. Korea	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]
5. Austrálie	[0–2]	[0–2]	[0–2]	[0–2]

Zdroj: Vietnamský úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu.

(714) Pokud jde o podíl na trhu, podíl domácího průmyslu se ve všech letech v období od roku 2022 do období šetření udržoval nad 85 %. Tržní podíl dovozu se v období od roku 2022 do období šetření rovněž udržel na stabilní úrovni [10–12 %]. Tržní podíl čínského dovozu mírně poklesl, a to z [5–7 %] v roce 2022 na [4–6 %] v roce 2024.

(715) Jak zvýšení celkového objemu dovozu popsané v 708. bodě odůvodnění, tak zvýšení domácího prodeje popsané v 711. bodě odůvodnění odráželo zvýšení domácí spotřeby popsané v 706. bodě odůvodnění, a v důsledku toho zůstaly podíly obou zemí na trhu přibližně na stejné úrovni. Vzhledem k těmto objemům z toho vyplývá, že z rostoucí spotřeby profitoval především vietnamský průmysl.

(716) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise dospěla k závěru, že vietnamský domácí průmysl zaujímal na vietnamském trhu v období od roku 2022 do období šetření dominantní postavení, přičemž žádná jiná země neměla tržní podíl vyšší než 6 %.

3.6.1.1.2. Domácí trh: Dopad na cenu

(717) Komise následně analyzovala dopad čínského dovozu na ceny na vietnamském domácím trhu. Za tímto účelem a vzhledem k tomu, že tržní podíl jiných zemí než Číny byl malý, Komise analyzovala jednotkové ceny dovozu z Číny a ceny při prodeji na domácím trhu.

([133]) Z důvodu ochrany důvěrných údajů je uvedeno rozmezí.

(718) Jednotková cena dovozu a domácího prodeje se vyvíjela následovně:

Tabulka 24

Prodejní ceny ve Vietnamu (EUR ([134])/t) ([135])

	2022	2023	2024	Období šetření
Průměrná jednotková dovozní cena do Vietnamu (cena CIF) z ČLR	[900 – 1 000]	[700 – 800]	[650 – 750]	[650 – 750]
Index	*100*	*78*	*73*	*72*
Průměrná jednotková cena při prodeji na domácím trhu ve Vietnamu	[650 – 750]	[500 – 600]	[450 – 550]	[500 – 600] ([1])
Index	*100*	*77*	*74*	*84*

([1]) Pro období šetření vychází domácí prodejní cena z údajů společnosti POSVIET.
Zdroj údajů o cenách na domácím trhu: Vietnamský úřad pro nápravná opatření v oblasti obchodu.
Zdroj dovozních cen: Vietnamský celní úřad.

(719) Analýza cen ukázala, že v průběhu celého posuzovaného období byla průměrná čínská dovozní cena trvale výrazně vyšší než průměrná cena na domácím trhu ve Vietnamu, přičemž obě ceny vykazovaly podobný klesající trend.

3.6.1.2. Závěr ohledně efektu vytlačování

(720) Na základě výše uvedeného neměl omezený podíl čínského dovozu ve Vietnamu v posuzovaném období žádný vliv na pokles cen na domácím trhu. Vietnamský průmysl skutečně držel většinu podílu na vietnamském trhu v období od roku 2022 do období šetření, zatímco podíl čínského dovozu byl ve srovnání s tím zanedbatelný. Čínské dovozní ceny se trvale pohybovaly nad cenami na domácím trhu ve Vietnamu. Komise proto dospěla k závěru, že čínský dovoz na vietnamském trhu nevytvořil zvláštní situaci na trhu.

3.6.2. *Zvláštní situace na trhu: jiná tvrzení*

(721) Komise rovněž zkoumala, zda opatření uvedená v podnětu, která údajně zkreslila výrobní náklady plochých za studena válcovaných výrobků z oceli ve Vietnamu, vedla ke zvláštní situaci na trhu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Tato opatření byla následující:

(a) vývozní omezení týkající se železné rudy, ocelového šrotu a uhlí;

(b) přítomnost vertikálně integrovaných výrobců na trhu;

(c) významná produkce plochých za studena válcovaných výrobků z oceli z výrobků válcovaných za tepla pocházejících z ČLR a

(d) další regulační iniciativy.

(722) Pokud jde o písmena a) týkající se vývozních omezení vztahujících se na železnou rudu, ocelový šrot a uhlí, b) týkající se vertikální integrace výrobců a c) týkající se významné výroby plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z ČLR, šetřením bylo zjištěno, že společnost POSVIET vyrábí výrobek, který je předmětem šetření, výhradně ze svitků válcovaných za tepla a že většina těchto svitků ([136]) pochází z Koreje. Společnost POSVIET tedy nebyla integrovaným podnikem a nepoužívala ani železnou rudu, ocelový šrot a uhlí z Vietnamu, ani výrobky válcované za tepla pocházející z ČLR.

([134]) Celní úřad eviduje ceny v USD a VND. Ceny pro domácí trh jsou uvedeny ve VND. Komise použila oficiální směnný kurz k přepočtu cen na eura.
([135]) Z důvodu ochrany důvěrných údajů je uvedeno rozmezí.
([136]) Podíl za tepla válcovaných svitků nakoupených od dodavatelů ve spojení činil [80–100 %] celkového množství nakoupeného v období šetření. Z důvodu zachování důvěrnosti bylo uvedeno rozmezí.

(723) Pokud jde o písmeno d) „Další regulační iniciativy“, Komise konstatovala, že Strategie rozvoje ocelářského průmyslu do roku 2030 s vizí do roku 2050 byla vietnamskou vládou zrušena a že směrnice č. 494/CT-TTg ze dne 20. dubna 2010, týkající se využívání dodávek a komodit domácí výroby, na kterou se podnět odvolává, byla ve skutečnosti závazná pro veřejné subjekty, jako jsou ministerstva, agentury na úrovni ministerstev a agentury přiřazené vládě. Jak je vysvětleno v 722. bodě odůvodnění, směrnice se nevztahovala na soukromé subjekty a tyto regulační iniciativy nemohly mít v žádném případě vliv na společnost POSVIET.

(724) V důsledku toho se žádné z těchto opatření netýkalo společnosti POSVIET a vzhledem k tomu, že na ni připadalo [80 % – 100 %] vývozu výrobku, který je předmětem šetření, do Unie, Komise dospěla k závěru, že ustanovení čl. 2 odst. 3 týkající se zvláštní situace na trhu nelze uplatnit ani na společnost POSVIET, ani na Vietnam.

3.6.3. *Běžná hodnota*

(725) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje u spolupracujícího vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, pokud celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie během období šetření. Podle tohoto kritéria byl celkový objem prodeje obdobného výrobku vyvážejícím výrobcem zařazeným do vzorku na domácím trhu reprezentativní.

(726) Komise následně určila typy výrobků prodávané na domácím trhu, které byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobků prodávanými na vývoz do Unie.

(727) Komise poté v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení prověřovala, zda je domácí prodej vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku na jeho domácím trhu u každého typu výrobku, který je totožný nebo srovnatelný s typem výrobku prodávaným na vývoz do Unie, reprezentativní. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, pokud celkový objem domácího prodeje tohoto typu výrobku nezávislým odběratelům během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku na vývoz do Unie. Komise zjistila, že u několika typů výrobků, které představují méně než 0,5 % celkového objemu prodeje na vývoz do Unie, nedocházelo k žádnému domácímu prodeji identických nebo srovnatelných typů výrobků.

(728) Komise vypočítala běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení, jelikož určité typy obdobného výrobku nebyly v běžném obchodním styku na domácím trhu prodávány.

(729) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečný domácí prodej.

(730) Běžná hodnota je založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej je, či není ziskový, pokud:

(a) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje výrobku tohoto typu; a

(b) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.

(731) Jsou-li obě podmínky splněny, je běžnou hodnotou vážený průměr cen veškerého domácího prodeje daného typu výrobku během období šetření.

(732) Běžná hodnota je skutečná cena jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:

(a) objem ziskového prodeje typu výrobku představuje nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu nebo

(b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.

(733) Z analýzy domácího prodeje vyplynulo, že přibližně 27 % veškerého domácího prodeje bylo ziskových a že vážená průměrná prodejní cena byla vyšší než výrobní náklady. Z nich tvořily typy výrobků, u nichž ziskový prodej přesáhl 80 %, přibližně 7 % celkového domácího prodeje. Běžná hodnota byla u těchto typů výrobku tudíž vypočtena jako vážený průměr cen veškerého domácího prodeje těchto typů výrobků během období šetření. Kromě toho typy výrobků, u nichž ziskový prodej dosáhl 80 % nebo méně z celkového domácího prodeje těchto typů výrobků, představovaly 20 % celkového domácího prodeje. Běžná hodnota byla u těchto typů výrobku tudíž vypočtena jako vážený průměr cen pouze ziskového prodeje těchto typů výrobků během období šetření.

(734) Běžná hodnota byla početně zjištěna tak, že k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly spolupracujícímu vyvážejícímu výrobci zařazenému do vzorku během období šetření, byly připočteny tyto položky:

(a) vážené průměrné prodejní, správní a režijní náklady vzniklé spolupracujícímu vyvážejícímu výrobci zařazenému do vzorku během období šetření u domácího prodeje obdobného výrobku v běžném obchodním styku a

(b) vážený průměrný zisk dosažený během období šetření spolupracujícími vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

(735) Pokud určitý typ obdobného výrobku nebyl na domácím trhu prodáván vůbec, hledala Komise alternativní zdroje údajů o cenách v běžném obchodním styku. Jelikož v dotčené zemi nebyli žádní další domácí výrobci obdobného výrobku zařazení do vzorku, kteří by spolupracovali nebo byli k dispozici, nebyly takové ceny dostupné. Komise stanovila běžnou hodnotu pro příslušné typy výrobků v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.

(736) Společnost POSVIET odebírala významný podíl svitků válcovaných za tepla, které představují hlavní surovinu pro výrobu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, od několika dodavatelů ve spojení. Komise proto přezkoumala, zda byly tyto nákupy uskutečněny v souladu s principem tržního odstupu. Komise porovnala prodejní ceny, za které centrála společnosti POSCO Co. Ltd. prodávala příslušné druhy oceli odběratelům, kteří nejsou ve spojení, s prodejními cenami pro společnost POSVIET na úrovni ze závodu. Komise dospěla k závěru, že prodeje centrály společnosti POSCO Co. Ltd. představují vhodný srovnávací ukazatel pro posouzení nákupních cen svitků válcovaných za tepla od kteréhokoli z dodavatelů ve spojení. Komise zjistila, že centrála společnosti POSCO Co. Ltd. prodávala za tepla válcované svitky z příslušných druhů oceli odběratelům, kteří nejsou ve spojení, za ceny vyšší, než byly ceny účtované společnosti POSVIET za stejné druhy oceli. Komise proto upravila náklady na za tepla válcované svitky, které nahlásila společnost POSVIET, aby byly v souladu s principem tržního odstupu. To vedlo ke zvýšení výrobních nákladů o 3,7 %.

(737) Upravené výrobní náklady byly použity pro analýzu ziskovosti tuzemského prodeje popsanou v 733. bodě odůvodnění, jakož i pro stanovení běžné hodnoty popsané v 734. a 735. bodě odůvodnění.

(738) Po poskytnutí konečných informací společnost POSVIET tvrdila, že úprava na základě principu tržního odstupu nebyla provedena správně. Zejména poukázala na to, že jiný dodavatel ve spojení předložil požadované informace a podpůrné důkazy. Tyto informace obsahovaly údaje o nákupních a prodejních cenách (účtovaných společnosti POSVIET a několika odběratelům, kteří nejsou ve spojení). Společnost POSVIET tvrdila, že u nákupů svitků válcovaných za tepla od tohoto dodavatele ve spojení neměla být úprava provedena, neboť prodej společnosti POSVIET vytvořil rozpětí, a tvrdila, že tyto ceny byly za obvyklých tržních podmínek. Společnost ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala své tvrzení, a to navzdory skutečnosti, že daná záležitost nebyla předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(739) Komise prozkoumala shromážděné údaje. Komise nejprve konstatovala, že z informací poskytnutých dodavatelem ve spojení není zřejmé, zda uvedená nákupní cena zahrnovala veškeré pořizovací náklady či pouze cenu účtovanou dodavatelskou společností. Zadruhé byla marže (rozdíl mezi vykázanou nákupní a prodejní cenou) natolik nízká, že ji lze stěží považovat za přiměřený zisk, zejména vzhledem k tomu, že prodeje tohoto dodavatele ve spojení jeho odběratelům, kteří nejsou ve spojení, generovaly podstatně vyšší marži, což naznačuje, že prodeje společnosti POSVIET nebyly realizovány za tržní cenu. Tato analýza má své omezení spočívající v tom, že seznam prodeje poskytnutý příslušným dodavatelem neobsahoval informace o typu za tepla válcovaných svitků, např. na základě druhu oceli nebo jiných charakteristik. Podrobná analýza byla poskytnuta společnosti POSVIET samostatně, jelikož obsahovala důvěrné údaje týkající se konkrétní společnosti. Tvrzení popsané ve 738. bodě odůvodnění bylo proto zamítnuto.

3.6.4. *Vývozní cena*

(740) Vyvážející výrobce zařazený do vzorku vyvážel do Unie buď a) přímo nezávislým odběratelům, b) prostřednictvím společnosti ve spojení se sídlem ve třetí zemi, která působila jako obchodník, POSCO International Corporation (dále jen „PIC Korea“), která vyvážela přímo do Unie, nebo c) prostřednictvím společnosti PIC Korea vyvážející prostřednictvím společností ve spojení, které působily jako dovozce v Unii, POSCO INTERNATIONAL Deutschland GmbH (dále jen „PI Germany“) a POSCO INTERNATIONAL Italia S.r.l (dále jen „PI Italy“).

(741) U prodeje dotčeného výrobku na vývoz realizovaného přímo nezávislým odběratelům v Unii byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena jako cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena za dotčený výrobek prodaný za účelem vývozu do Unie.

(742) U prodeje dotčeného výrobku na vývoz do Unie uskutečněného prostřednictvím společností ve spojení, které působily jako dovozci, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení stanovena na základě ceny, za niž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii. V takovém případě byly provedeny úpravy ceny o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, režijních a správních nákladů, a o dosažený zisk. Jak je vysvětleno v 630. bodě odůvodnění, ziskové rozpětí použité pro úpravy činilo 2 %.

(743) Byly provedeny úpravy zohledňující veškeré náklady vzniklé v období mezi dovozem a dalším prodejem, a to v souvislosti s manipulací, nakládkou a přepravou v Unii, jakož i vzniklé úvěrové náklady.

3.6.5. *Srovnání*

(744) Ustanovení čl. 2 odst. 10 základního nařízení vyžaduje, aby Komise provedla spravedlivé srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny na stejné úrovni obchodu a zohlednila rozdíly v činitelích, které ovlivňují ceny a srovnatelnost cen. V tomto případě se Komise rozhodla srovnat běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců zařazených do vzorku na úrovni ceny ze závodu. Jak je dále vysvětleno níže, byly běžná hodnota a vývozní cena ve vhodných případech upraveny tak, aby: i) byly očištěny zpět na úroveň ceny ze závodu; a ii) bylo možné provést úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.

3.6.5.1. Úpravy běžné hodnoty

(745) Jak je vysvětleno v oddíle 3.6.3, běžná hodnota byla stanovena na základě ceny při prodeji na domácím trhu nebo počtně zjištěna za použití výrobních nákladů spolu s částkami prodejních, režijních a správních nákladů a zisku, které byly považovány za přiměřené pro tuto obchodní úroveň.

(746) Komise provedla úpravu o náklady na dopravu, manipulaci a nakládku vzniklé v souvislosti s prodejem na domácím trhu podle čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení, aby přepočítala domácí prodejní cenu na úroveň ze závodu, o úvěry poskytnuté nezávislým odběratelům na domácím trhu podle čl. 2 odst. 10 písm. g) základního nařízení, náklady na balení vzniklé v souvislosti s prodejem obdobného výrobku na domácím trhu podle čl. 2 odst. 10 písm. f) základního nařízení a náklady na záruky poskytnuté nezávislým domácím odběratelům podle čl. 2 odst. 10 písm. h) základního nařízení.

(747) Po poskytnutí konečných informací společnost POSVIET znovu zopakovala své tvrzení, že Komise měla v případě prodeje za studena válcovaných výrobků z oceli pro automobilový průmysl upravit běžnou hodnotu.

(748) Podle společnosti, v oddíle 3.4.5 tohoto nařízení, Komise sama potvrdila, že klasifikace typů výrobků pomocí kontrolního čísla výrobku (dále jen „PCN“) a srovnatelnost cen nejsou stejnou otázkou, jelikož žádost tchajwanských vyvážejících výrobců o úpravu podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení z důvodu fyzických rozdílů, obchodní úrovně a dalších činitelů posuzovala jednotlivě. Společnost tvrdila, že situace tchajwanských společností se podstatně liší od situace společnosti POSVIET. Společnost POSVIET uvedla, že na rozdíl od tchajwanských společností předložila důkazy týkající se jak vyšších nákladů, tak technických a obchodních důvodů cenového rozdílu.

(749) V této souvislosti společnost POSVIET tvrdila, že podobnost výrobků není totéž jako srovnatelnost cen. Podle společnosti odpovědělo odůvodnění Komise v poskytnutí konečných informací týkajících se konkrétních společností na otázku, zda si jsou výrobky pro automobilový průmysl a výrobky pro jiná průmyslová odvětví podobné natolik, aby spadaly pod stejné PCN, nikoli však na otázku, zda jsou z hlediska ceny srovnatelné bez úpravy. Společnost odkázala na úpravu cen, kterou Komise použila v antidumpingovém řízení týkajícím se dovozu akrylonitril-butadien-styrenových pryskyřic (dále jen „ABS“) pocházejících z Korejské republiky a Tchaj-wanu ([137]).

(750) Společnost POSVIET navíc uvedla, že její původní tvrzení nespočívalo v tom, že vyšší náklady vedly k vyšší ceně. Společnost tvrdila, že předložila důkazy o tom, že jakosti pro automobilový průmysl mají vyšší náklady. Vyšší ceny však nebyly způsobeny pouze vyššími náklady. Společnost tvrdila, že existují další jedinečné hospodářské rysy prodeje automobilů, a to:

(a) přísné specifikace a certifikace,

(b) hodnotu, kterou odběratelé v automobilovém průmyslu přikládají spolehlivosti a jistotě dodávek,

(c) sníženou citlivost na cenu, protože kvalifikační požadavky a opětovné certifikace omezují možnost výměny dodavatele.

(751) V této souvislosti společnost připomněla závěry Komise v rámci šetření o ochranných opatřeních v odvětví oceli ([138]), v němž Komise rozlišovala za studena válcované výrobky z oceli pro automobilový průmysl od jiných typů za studena válcovaných výrobků z oceli. V závěrečném sdělení týkajícím se konkrétně této společnosti Komise dospěla k závěru, že příklad ochranných opatření v odvětví oceli není v tomto případě použitelný, neboť v rámci šetření o ochranných opatřeních byly výrobky identifikovány pouze na základě celní klasifikace, zatímco v tomto řízení umožňuje stanovení PCN srovnání podobných typů výrobků. Společnost však nesouhlasila a tvrdila, že Komise již uznala, že automobilová ocel má obchodní rozlišovací způsobilost, protože je vyráběna podle přesných specifikací, vyžaduje certifikaci dodavatele, je dodávána na základě dlouhodobých ujednání a měla by být za okolností tam zkoumaných posuzována odděleně od standardních výrobků ([139]).

(752) Společnost POSVIET připomněla údajné důkazy předložené na podporu výše uvedených tvrzení. Zdůraznila, že vysoké ceny jakostí pro automobilový průmysl, které byly zaznamenány, nebyly jediným důvodem pro požadovanou úpravu. Společnost tvrdila, že zaznamenané vyšší ceny byly důsledkem výše zmíněných charakteristik obchodu v automobilovém odvětví.

(753) Společnost POSVIET navíc tvrdila, že analýza Komise týkající se výrobních nákladů na jakosti pro automobilový průmysl a jakosti pro jiná průmyslová odvětví spadající pod stejné PCN byla chybná. Komise stanovila rozmezí jednotkových výrobních nákladů pro každé PCN, v rámci kterého se prodávaly jakosti pro automobilový průmysl, a zjistila, že jednotkové výrobní náklady na prodej jakostí pro automobilový průmysl se pohybovaly výrazně v rámci těchto rozmezí. Společnost tvrdila, že místo toho měly být stanoveny vážené průměry. Vážené průměry ukazují, že průměrné jednotkové výrobní náklady u jakostí pro automobilový průmysl byly celkově i v přepočtu na jednotlivé PCN vyšší než průměrné jednotkové výrobní náklady u jakostí pro jiná průmyslová odvětví. Společnost rovněž poukázala na to, že tím vzniká asymetrie, vzhledem k tomu, že neprodala žádné za studena válcované výrobky z oceli odběratelům z automobilového průmyslu v Unii. V tomto ohledu společnost opět odkázala na šetření týkající se ABS uvedené v 749. bodě odůvodnění.

(754) Na závěr společnost POSVIET namítala, že Komise se jednotlivě nezabývala její žádostí o úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. d) základního nařízení (úroveň obchodu) a čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení (jiné činitele). Společnost dále tvrdila, že předložila dostatečné důkazy na podporu své žádosti o úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení (fyzické rozdíly). V této souvislosti společnost rovněž zopakovala svůj argument, že rozdělení plochých ocelových výrobků válcovaných za studena do dvou podkategorií (pro automobilový průmysl a pro jiná průmyslová odvětví) v rámci ochranných opatření týkajících se oceli podporuje její tvrzení o existenci fyzických rozdílů.

([137]) Prováděcí nařízení (EU) 2026/316.
([138]) Prováděcí nařízení (EU) 2019/159.
([139]) Tamtéž, 156. a 157. bod odůvodnění.

(755) Komise posoudila jednotlivé prvky námitky společnosti týkající se úpravy běžné hodnoty na základě buď čl. 2 odst. 10 písm. a) nebo čl. 2 odst. 10 písm. d) nebo čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení. Tam, kde to bylo nutné, Komise své důvody podrobněji vysvětlila v poskytnutí informací týkajících se konkrétních společností, jelikož některé poskytnuté informace a důkazy měly důvěrný charakter.

(756) Komise nejprve uznala, že i přes stanovené zařazení do PCN mohou existovat důvody pro úpravu, pokud strana žádající o úpravu prokáže dopad na srovnatelnost cen. Nesouhlasila však s tím, že by jakákoli část tohoto nařízení potvrzovala, že tomu tak v tomto šetření skutečně bylo. Analýza žádosti tchajwanských vyvážejících výrobců o úpravu pouze prokázala, že Komise posoudila a zabývala se všemi námitkami, které od příslušných stran obdržela.

(757) Nutnost úpravy je třeba posuzovat individuálně a na základě konkrétních okolností daného případu. Zjištění učiněná v šetření týkajícím se ABS, na které se společnost odvolává, proto nelze v tomto případě uplatnit. V šetření ABS podrobná analýza typů výrobku s hmotnostní bilancí ukázala, že prosté rozlišení mezi typy výrobku s hmotnostní bilancí a konvenčními typy výrobku nezachycuje výsledné rozdíly v nákladech a cenách v závislosti na typu surovin s hmotnostní bilancí ([140]). Komise navíc v daném případě zjistila, že typy výrobků, u nichž byla provedena úprava, byly vyvinuty výslovně pro jednoho odběratele a že vyvážející výrobce byl smluvně zavázán tyto typy výrobků neprodávat jiným odběratelům.

(758) Pokud jde o závěry šetření týkajícího se ochranných opatření v odvětví oceli, Komise setrvala na svém stanovisku. Odůvodnění uvedené v ochranném opatření nemá vliv na rozhodnutí, které mělo být přijato v rámci tohoto šetření. Komise se nerozhodla vytvořit samostatnou podkategorii pro výrobky pro automobilový průmysl, protože tyto výrobky nebyly z hlediska nákladů a cen srovnatelné. Komise přijala toto rozhodnutí s ohledem na zájmy uživatelů. V tomto ohledu bylo prokázáno, že výrobky pro automobilový průmysl byly obvykle dodávány metodou „just in time“, což zvyšovalo riziko, že některé konkrétní typy výrobků budou z bezcelní kvóty vytlačeny standardními výrobky (pro jiná průmyslová odvětví) výrobky, které lze ve velkém množství dodávat a skladovat na začátku období, pro které byla celní kvóta stanovena.

(759) Pokud jde o žádost společnosti POSVIET o úpravu, Komise potvrdila, že se poskytnutí konečných informací zaměřila na analýzu výrobních nákladů. Komise dospěla k závěru, že zvláštní povaha obchodu v automobilovém průmyslu, zejména údajně přísnější požadavky na technické specifikace a kvalitu, by se měla promítnout do výrobních nákladů. V tomto ohledu Komise nesouhlasila s tím, že měla použít vážený průměr k porovnání, zda jsou výrobní náklady na druhy oceli pro automobilový průmysl v souladu s výrobními náklady na druhy oceli pro jiná průmyslová odvětví. V daném případě by výpočet vážených průměrných jednotkových nákladů byl zkreslen množstvím, v jakém byly vyrobeny jednotlivé typy výrobků spadající pod stejné PCN. Rozpětí založené na minimální a maximální hodnotě poskytlo přesnější představu o výrobních nákladech platných pro typy výrobků pro jiná průmyslová odvětví spadající pod jedno PCN. Komise zjistila, že u typů výrobků pro automobilový průmysl spadajících pod stejné PCN byly jednotkové výrobní náklady výrazně v rámci rozmezí stanoveného pro typy výrobků pro jiná průmyslová odvětví.

(760) Aby Komise mohla řádně posoudit námitky společnosti podle čl. 2 odst. 10 písm. a), písm. d) písm. k) základního nařízení, shrnula předložená tvrzení, jakož i odůvodnění a důkazy předložené na jejich podporu. Tato analýza se rovněž zabývala tvrzením, že situace společnosti POSVIET se zásadně liší od situace tchajwanských vyvážejících výrobců (viz 748. bod odůvodnění).

(761) V původní odpovědi na dotazník společnost POSVIET požádala o revizi struktury PCN na základě precedentu z ochranného opatření týkajícího se oceli a tří prvků uvedených v 750. bodě odůvodnění a uvedla, že pokud by se Komise rozhodla PCN nerevidovat, požádala by o úpravu o fyzické rozdíly, obchodní úroveň a/nebo jiné činitele.

([140]) Prováděcí nařízení (EU) 2026/316, 88. až 103. bod odůvodnění..

(762) Společnost tuto žádost vznesla až během ověření na místě. Společnost POSVIET předložila podání, v němž podrobně popsala specifické rysy prodeje do automobilového průmyslu ve srovnání s prodejem odběratelům mimo automobilový průmysl, dopis od svého dodavatele v automobilovém průmyslu týkající se jeho zásad nákupu, zprávy vydané odběratelem z automobilového průmyslu schvalující vybrané druhy oceli vyráběné společností POSVIET, cenovou nabídku za období spadající do období šetření a výpočet sloužící ke stanovení výše úpravy.

(763) Komise tyto informace a důkazy posoudila s cílem určit, zda by bylo vhodné provést úpravu zohledňující fyzické rozdíly podle čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení. Komise zjistila, že společnost prodávala svému odběrateli z automobilového průmyslu dvě kategorie výrobků: i) typy výrobků vyráběné v souladu s průmyslovou normou platnou pro ocel určenou mimo jiné pro automobilový průmysl a ii) typy výrobků vyráběné v souladu s průmyslovou normou platnou pro výrobky válcované za studena obecně. Většina prodejů odběrateli v automobilovém průmyslu (75–85 %) spadala do druhé kategorie. Zároveň byly tyto typy výrobků, které nejsou určeny pro automobilový průmysl a byly prodány odběrateli v automobilovém průmyslu, prodávány i jiným odběratelům mimo automobilový průmysl. V této souvislosti Komise zjistila, že společnost předložila zprávy o schválení pouze pro ty typy výrobků, které byly vyrobeny v souladu s průmyslovou normou pro automobilový průmysl, zatímco o úpravu cen požádala u veškerého svého prodeje odběrateli z automobilového průmyslu. Z předložených důkazů navíc vyplynulo, že u typů výrobků vyráběných podle normy pro automobilový průmysl odběratel z automobilového průmyslu skutečně prověřoval, zda tyto výrobky splňují požadované technické specifikace. Specifikace i zkušební metody vycházely z normy pro automobilový průmysl. Komise dále zjistila, že společnost prodávala typy výrobků, které byly schváleny odběratelem z automobilového průmyslu v souladu s průmyslovou normou pro automobilový průmysl, i jiným odběratelům, byť pouze v malých množstvích. Komise dospěla k závěru, že u většiny druhů výrobků prodávaných odběratelům z automobilového průmyslu neexistovaly žádné rozdíly ve fyzikálních vlastnostech, jelikož stejné druhy oceli byly prodávány i odběratelům mimo automobilový průmysl na domácím trhu. Menší podíl druhů výrobků prodávaných odběrateli z automobilového průmyslu (15–25 %) byl skutečně vyroben v souladu se specifickou průmyslovou normou platnou mimo jiné pro automobilový průmysl (ale také pro za studena válcované ploché ocelové výrobky používané v elektrických zařízeních nebo ve stavebnictví). Komise dospěla k závěru, že nebyly prokázány fyzické rozdíly mezi těmito typy výrobků a typy výrobků prodávanými odběratelům mimo automobilový průmysl. I kdyby k tomu došlo, dopad na běžnou hodnotu by byl zanedbatelný, jelikož celkový objem prodeje odběrateli v automobilovém průmyslu představoval méně než 2 % celkového domácího prodeje společnosti POSVIET. Komise proto zamítla žádost o úpravu běžné hodnoty z důvodu fyzických rozdílů. Další podrobnosti byly společnosti sděleny v rámci poskytnutí informací týkajících se konkrétních společností.

(764) Komise dále posoudila informace a důkazy uvedené v 762. bodě odůvodnění, aby stanovila, zda by bylo vhodné provést úpravu s ohledem na stupeň obchodní výměny podle čl. 2 odst. 10 písm. d) základního nařízení. Komise připomněla, že aby byla tato úprava odůvodněná, musí společnost prokázat, že v souvislosti s distribučním řetězcem se vývozní cena nachází na jiné obchodní úrovni než běžná hodnota a že tento rozdíl ovlivnil srovnatelnost cen, což se projevuje trvalými a zřejmými rozdíly ve funkcích a cenách prodávajícího na různých obchodních úrovních na domácím trhu vyvážející země. Komise zjistila, že společnost pouze uvedla, že na domácím trhu účtovala vyšší ceny jednomu odběrateli, a to odběrateli z automobilového průmyslu. Nepodařilo se mu však vysvětlit a prokázat rozdíly ve funkcích, které by ospravedlnily vyšší ceny. Navíc měla společnost POSVIET pouze jednoho odběratele z automobilového průmyslu. Proto lze jakékoli cenové chování vůči jednotlivému odběrateli stěží považovat za důkaz trvalých a zřejmých rozdílů mezi prodejem v automobilovém průmyslu a prodejem mimo toto odvětví. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti Komise toto tvrzení zamítla.

(765) Pokud jde o žádost o úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení, Komise společnosti předložila podrobné posouzení v rámci poskytnutí informací týkajících se konkrétních společností. Obecně řečeno, Komise dospěla k závěru, že společnost neprokázala souvislost mezi činiteli, které uvedla jako specifické rysy prodeje do automobilového průmyslu, a cenami účtovanými odběratelům z automobilového průmyslu. Komise zejména zjistila, že prodej do automobilového průmyslu spadající pod některá z PCN, která se vztahují jak na prodej v automobilovém průmyslu, tak na prodej odběratelům z jiných odvětví, byl ztrátový, tj. tyto údajně specifické rysy prodeje do automobilového průmyslu nebyly schopny zajistit cenu, která by pokryla výrobní náklady. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(766) Na základě úvah uvedených v 755. až 765. bodě odůvodnění Komise nakonec zamítla námitky předložené společností POSVIET, jak jsou podrobně popsány v 747. až 754. bodě odůvodnění.

(767) Po poskytnutí dodatečných konečných informací společnost POSVIET zopakovala, že použití váženého průměru pro srovnání tříd pro automobilový a neautomobilový průmysl s ohledem na jejich výrobní náklady je vhodnější než použití rozpětí. Společnost tvrdila, že vážený průměr odráží skutečný obchodní význam pozorování, zatímco rozpětí přiznává oběma extrémům rozhodující význam bez ohledu na to, zda jsou reprezentativní.

(768) Pokud jde o analýzu Komise týkající se žádosti společnosti o úpravu o fyzické rozdíly podle čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení, společnost POSVIET předložila dva argumenty.

(769) Za prvé, společnost tvrdila, že analýza Komise založená na odvětvových normách, podle nichž se vyrábějí typy výrobku prodávané odběrateli v automobilovém průmyslu, není relevantní pro vyvození závěrů o tom, zda je úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení odůvodněná. Společnost tvrdila, že výrobek může spadat pod stejné PCN nebo obecnou odvětvovou normu a stále se na něj vztahují další požadavky specifické pro konkrétního zákazníka.

(770) Za druhé, společnost POSVIET tvrdila, že specifické požadavky jejího odběratele v oblasti automobilového průmyslu mají prokázanou tržní hodnotu. V tomto ohledu společnost poukázala na skutečnost, že výrobky jsou testovány podle specifických technických požadavků zákazníka v automobilovém průmyslu, vážené průměrné jednotkové výrobní náklady jsou vyšší než náklady na neautomobilové třídy pod stejným PCN a vážené průměrné prodejní ceny tříd v automobilovém průmyslu ze závodu jsou rovněž vyšší než ceny prodeje neautomobilových výrobků pod stejným PCN.

(771) Pokud jde o posouzení žádosti společnosti o úpravu o rozdíly v obchodní úrovni (prodej výrobců původního zařízení) podle čl. 2 odst. 10 písm. d) základního nařízení, které provedla Komise, společnost poskytla přehled rozdílů mezi funkcemi vykonávanými pro odběratele v oblasti automobilového průmyslu a mimo automobilový průmysl v rámci těchto kategorií: a) kvalifikace a testování, b) prognózy a plánování, c) zásoby a logistika, d) cenová autorita, e) vyřizování nároků a technická podpora. Společnost rovněž tvrdila, že účinek těchto rozdílů ve funkcích byl prokázán vyššími cenami účtovanými odběrateli v automobilovém průmyslu a soudržnost těchto rozdílů byla prokázána u všech transakcí, výrobků a období. Nakonec společnost dodala, že i kdyby se Komise domnívala, že podmínky čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu i) základního nařízení nejsou zcela splněny, měla by přiznat zvláštní úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu ii) základního nařízení.

(772) Pokud jde o posouzení Komise týkající se žádosti společnosti o úpravu o jiné činitele podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení, společnost tvrdila, že:

(a) vznesla požadavek v rámci inspekce na místě, a to nejen po poskytnutí konečných informací;

(b) omezená udržitelnost byla podpořena důkazy o procesu certifikace;

(c) ačkoli se ceny v jednotlivých zemích liší, regionální ceny jsou sjednávány centrálně;

(d) vážené průměry výrobních nákladů a prodejních cen poskytují přímý důkaz o stálém cenovém účinku;

(e) ztrátová PCN nevyvracejí cenový účinek;

(f) neexistence prodeje automobilů do Unie vyžaduje úpravu, neboť byl údajně zjištěn účinek jiných činitelů na ceny.

(773) Komise trvala na tom, že použití váženého průměru pro srovnání výrobních nákladů není vhodné pro účely stanovení, zda jsou výrobní náklady tříd pro automobilový průmysl trvale vyšší než výrobní náklady neautomobilových (komoditních) tříd. Pokud je totiž několik různých hodnot rozděleno do dvou skupin a pro každou skupinu je vypočítán průměr, bude jeden průměr téměř vždy vyšší než druhý. Tento rozdíl však sám o sobě neposkytuje žádný údaj o tom, zda jsou jednotlivé hodnoty v jedné skupině trvale vyšší než hodnoty v druhé skupině. Kromě toho společnost již ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací tvrdila, že Komise řádně nepřezkoumala její žádosti o úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. a), d) a k) základního nařízení. Tato analýza byla provedena a Komise žádosti společnosti zamítla na jiném základě, než byla analýza průměrných výrobních nákladů.

(774) Pokud jde o tvrzení podle čl. 2 odst. 10 písm. a) základního nařízení, Komise uvedla, že svůj závěr nezaložila na pouhé skutečnosti, že typy výrobku prodávané odběrateli v automobilovém průmyslu byly výrobky podle určitého odvětvového standardu. Komise nezpochybňuje, že výrobky vyrobené v souladu s různými odvětvovými normami mohou spadat pod stejné PCN. Jádrem argumentu Komise bylo, že neexistují žádné důkazy o existenci fyzických rozdílů mezi jednotlivými jakostmi vyráběnými podle norem komoditního průmyslu, které představovaly převážnou většinu prodeje společnosti odběrateli v automobilovém průmyslu, zatímco stejné konkrétní jakosti byly prodávány i odběratelům v neautomobilovém průmyslu. Zprávy o schválení předložené společností se týkaly pouze typů výrobku vyrobených v souladu s normou pro automobilový průmysl, které představovaly menšinu prodeje společnosti odběrateli v automobilovém průmyslu. V každém případě společnost nevysvětlila fyzické rozdíly mezi typy výrobku prodávanými zákazníkům v automobilovém průmyslu a zákazníkům mimo automobilový průmysl. Pouhou existenci cenového rozdílu nelze přijmout jako důkaz fyzických rozdílů.

(775) Pokud jde o tvrzení podle čl. 2 odst. 10 písm. d) základního nařízení, Komise analyzovala funkce deklarované společností POSVIET, pokud jde o prodej automobilů a neautomobilový prodej. U některých údajných funkcí, konkrétně kvalifikace a zkoušení, prognózy a plánování, zásoby a logistika, technická podpora, nebyly ve spisu k dispozici žádné podpůrné důkazy nebo byly důkazy pouze částečné (existence zpráv o schválení/zkouškách pro omezený počet typů výrobků). Pokud jde o vyřizování nároků, zdá se, že se poskytované funkce a služby překrývají. I když se zdá, že řízení o reklamaci je pro zákazníka v automobilovém průmyslu jasně stanoveno, podobné řízení lze použít i pro zákazníky mimo automobilový průmysl v závislosti na povaze reklamace. Pokud jde o cenový úřad, není jasné, jak skutečnost, že ceny jsou sjednávány centrálně, představuje funkci související s obchodní úrovní / prodejem výrobců původního zařízení.

(776) Pokud jde o tvrzení podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení, Komise uvedla, že:

(a) ačkoli společnost toto tvrzení vznesla během inspekce na místě, ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací pouze jasně určila faktory, které by měly být podle těchto ustanovení zohledněny;

(b) společnost nepředložila žádné důkazy o komplexním certifikačním postupu, ale pouze zprávy o schválení/zkouškách pro omezený počet typů výrobku prodávaných odběrateli v automobilovém průmyslu. Komise zjistila, že pravidelné testování souladu dodaných výrobků s technickými specifikacemi zákazníka v automobilovém průmyslu nemohlo vést k omezené udržitelnosti dodavatelů;

(c) pokud jde o centralizované vyjednávání cen, Komise uvedla, že společnost dříve tvrdila, že ceny účtované odběrateli v automobilovém průmyslu nejsou reprezentativní pro vietnamský trh, protože nejsou stanoveny konkrétně pro Vietnam, ale spíše na regionální úrovni. To bylo vyvráceno připomínkami Komise k cenové nabídce předložené společností;

(d) relevantnost vážených průměrných výrobních nákladů (a cen v tomto ohledu) již byla několikrát řešena;

(e) nebylo jasné, jak skutečnost, že prodej automobilů spadající pod dvě z osmi příslušných PCN byl ztrátový, nevyvrací tvrzení společnosti, že úprava byla odůvodněná. Zejména vzhledem k tomu, že společnost navrhla dvě metody pro provedení úpravy a obě byly založeny na úpravě cen na takovou úroveň, aby prodej tříd pro automobilový průmysl v rámci každého příslušného PCN vytvářel stejnou úroveň ziskovosti jako prodej pro jiné než automobilové účely v rámci tohoto PCN.

(777) V každém případě společnost POSVIET soustavně zakládala své žádosti o úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. a), d) nebo k) základního nařízení pouze na existenci vyšších cen účtovaných jejímu odběrateli v automobilovém průmyslu. Společnost poté tvrdila, že existují rozdíly ve fyzických vlastnostech, funkcích souvisejících s úrovní obchodu / prodejem výrobců původního zařízení nebo jiných faktorech. Namísto toho, aby společnost předložila podpůrné důkazy o existenci těchto rozdílů, tvrdila, že pouhá existence vyšších cen představuje důkaz těchto rozdílů. V této souvislosti Komise poznamenala, že zjištěný cenový rozdíl na vnitrostátním trhu v závislosti na

odběrateli je na volném trhu běžným jevem, který by se měl v běžné hodnotě zohlednit, a nikoli z ní vyloučit. Skupina POSVIET nicméně nevysvětlila tento cenový rozdíl z hlediska konkrétních činitelů ovlivňujících cenu, jak požaduje čl. 2 odst. 10 základního nařízení. Bez takové vazby není důvod k opravě. Pouhý cenový rozdíl nemusí nutně znamenat cenovou přirážku; mohlo by to stejně tak znamenat cenovou slevu pro zákazníky mimo automobilový průmysl a bez prokazatelné vazby na konkrétní činitel se jedná o běžnou událost na trhu, která utváří běžnou hodnotu pro konkrétní typ výrobku.

(778) Na základě úvah uvedených v 773. až 777. bodě odůvodnění Komise nakonec zamítla námitky popsané v 767. až 772. bodě odůvodnění.

3.6.5.2. Úpravy vývozní ceny

(779) Za účelem vyrovnání vývozní ceny na obchodní úroveň ceny ze závodu byly provedeny úpravy za účelem zohlednění nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci, nakládku a vedlejších nákladů podle čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení.

(780) Byly provedeny úpravy o tyto činitele ovlivňující ceny a srovnatelnost cen: úvěry poskytnuté nezávislým odběratelům na domácím trhu podle čl. 2 odst. 10 písm. g) základního nařízení, náklady na balení vzniklé v souvislosti s vývozem dotčeného výrobku do Unie podle čl. 2 odst. 10 písm. f) základního nařízení, bankovní poplatky podle čl. 2 odst. 10 písm. k) základního nařízení a provize podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Společnost PIC Korea vyplácela provize společnosti ve spojení ve Vietnamu za vyřizování dokumentů, komunikaci a další služby poskytované v souvislosti s vývozem dotčeného výrobku, který vyrábí společnost POSVIET, do Unie.

(781) U veškerého prodeje na vývoz realizovaného prostřednictvím obchodní společnosti PIC Korea byla provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Komise měla za to, že prodejní, správní a režijní náklady vzniklé obchodníkovi a zisk dovozce, který není ve spojení, ve výši 2 %, jak je vysvětleno v 630. bodě odůvodnění výše, spolehlivě odrážejí provizi, kterou by za své služby účtoval zástupce, který není ve spojení.

(782) Po poskytnutí konečných informací společnost POSVIET znovu zopakovala své tvrzení, že tři obchodní společnosti – PIC Korea, PI Germany a PI Italy (dále jen „skupina PI“) – představují jeden hospodářský subjekt. Společnost uznala, že v antidumpingovém řízení byl pojem jednoho hospodářského subjektu uplatněn na obchodníka, který je ve spojení s vyvážejícím výrobcem, přičemž z ekonomické reality tohoto vztahu vyplývalo, že obchodník působil jako interní vývozní oddělení výrobce. Společnost ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala své tvrzení, a to navzdory skutečnosti, že daná záležitost nebyla předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(783) Společnost však tvrdila, že skutečnost, že společnost POSVIET není součástí údajného jednoho hospodářského subjektu, není v tomto případě relevantní, a odkázala na právo Unie v oblasti hospodářské soutěže, které uznává, že podnik je hospodářská jednotka, která se může skládat z několika samostatných fyzických nebo právnických osob. V tomto případě se posuzování zaměřuje na ekonomickou jednotu a kontrolu, a nikoli na to, zda některý ze subjektů je výrobcem. V této souvislosti společnost POSVIET tvrdila, že skupina PI je podnikem v jihovýchodní Evropě, protože

(a) účetní závěrky skupiny byly konsolidovány,

(b) prodejní činnosti těchto tří společností byly centrálně koordinovány,

(c) dva dovozci v Unii, kteří jsou ve spojení, nestanovovali ceny samostatně,

(d) dva dovozci v Unii, kteří jsou ve spojení, byli zřízeni za účelem plnění funkcí, které nemohla vykonávat společnost PIC Korea.

(784) Společnost POSVIET uvedla, že nemá námitky proti odečtení prodejních, režijních a správních nákladů podle čl. 2 odst. 9 i čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, nicméně vznesla námitku proti dvojímu odečtení zisku.

(785) Dále bylo navrženo, že by bylo vhodné provést jednorázový odpočet konsolidovaných prodejních, režijních a správních podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

(786) V neposlední řadě společnost připomněla, že podle rozsudku ve věci PT Musim Mas v. Komise ([141]) platí, že pokud je jeden hospodářský subjekt uznán mezi výrobcem a obchodníkem ve spojení, nelze mít za to, že obchodník vykonává funkce obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

(787) Komise toto tvrzení prověřila. V antidumpingových řízeních se pojem „jeden hospodářský subjekt" skutečně používá k popisu situací, kdy je obchodník ve spojení s vývozním výrobcem a z ekonomické reality tohoto vztahu vyplývá, že obchodník funguje jako interní vývozní oddělení výrobce. Tato okolnost ze své podstaty není v rozporu s chápáním pojmu „podnik" podle práva Unie v oblasti hospodářské soutěže, ačkoli je třeba poznamenat, že právo Unie v oblasti hospodářské soutěže se na šetření v rámci ochrany obchodu nevztahuje.

(788) Komise konstatovala, že tvrzení společnosti POSVIET ohledně existence jednoho hospodářského subjektu mezi společnostmi PIC Korea, PI Germany a PI Italy mělo za cíl dosáhnout změny ve způsobu uplatňování úprav vývozní ceny. Společnost v podstatě vznesla námitku proti údajnému dvojímu odečtení fiktivního zisku podle čl. 2 odst. 9 a čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, případně navrhla odečíst konsolidované prodejní, režijní a správní náklady skupiny PI podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

(789) V této souvislosti Komise připomněla, že odpočet prodejních, správních a režijních nákladů a fiktivního zisku podle čl. 2 odst. 9 a čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, ačkoli se oba opírají o stejný druh informací, a to o prodejní, režijní a správní náklady skutečně vynaložené společnostmi ve spojení a o zisk dovozce, který není ve spojení, představují dva samostatné postupy.

(790) V souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení Komise stanovila vývozní cenu na základě ceny, za kterou byly ploché za studena válcované výrobky z oceli dále prodány prvnímu nezávislému odběrateli, jelikož dovozci PI Germany a PI Italy byli ve spojení s vývozním výrobcem. V souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení byla provedena úprava s ohledem na všechny náklady vznikající mezi dovozem a dalším prodejem a na vytvářené zisky. Náklady vzniklé v období mezi dovozem a dalším prodejem zahrnovaly v tomto případě náklady vykázané dovozci za jednotlivé transakce a prodejní, režijní a správní náklady, které nebylo možné přímo přiřadit k jednotlivým transakcím.

(791) Jakmile byly stanoveny jak vývozní cena, tak i běžná hodnota, provedla Komise za účelem spravedlivého srovnání úpravu vývozní ceny v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Komise dospěla k závěru, že společnost PIC Korea vykonávala funkce podobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize a za tyto funkce byla odměňována formou přirážky. Jelikož byla přirážka vyplacena mezi subjekty ve spojení, byla touto vazbou zpochybněna. Komise proto použila prodejní, režijní a správní náklady společnosti PIC Korea a fiktivní zisk jako náhradu za provizi, která by byla vyplacena nezávislému obchodnímu zástupci vykonávajícímu funkce společnosti PIC Korea.

(792) V tomto ohledu společnost POSVIET neprokázala, že by postup Komise byl v rozporu se základním nařízením. Komise byla v souladu s právním předpisy povinna odečíst prodejní, režijní a správní náklady a zisk za účelem stanovení vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Pokud jde o úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, společnost nezpochybnila závěry Komise, že společnost PIC Korea vykonávala funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Společnost rovněž netvrdila ani nepředložila důkazy o tom, že společnost PIC Korea fungovala jako interní vývozní oddělení společnosti POSVIET; v takovém případě by úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení skutečně nebyla na místě.

([141]) Viz rozsudek Soudního dvora ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Komise, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, body 41–42 a citovaná judikatura.

(793) Po poskytnutí konečných informací společnost POSVIET uvedla, že výše zisku odečteného podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení u společnosti PIC KR v případě přímého prodeje odběratelům, kteří nejsou ve spojení, v Unii by měla být revidována tak, aby odrážela omezené funkce této společnosti. V tomto ohledu společnost odkázala na rozsudek ve věci PT Musim Mas v. Komise ([142]), v němž Soudní dvůr objasnil, že použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení není založeno na existenci vztahu mezi obchodníkem a vyvážejícím výrobcem, ale na funkcích vykonávaných obchodníkem. Společnost tvrdila, že výše zisku musí být přizpůsobena funkcím, které vykonává obchodník, a nikoli funkcím vykonávaným dovozcem.

(794) Společnost POSVIET dále odkázala na pokyny OECD pro stanovování převodních cen ([143]), podle nichž „cenová marže při dalším prodeji bude ovlivněna úrovní činností vykonávaných dalším prodejcem. Rozsah těchto činností se může značně lišit – od případů, kdy prodejce poskytuje pouze minimální služby v roli zprostředkovatele přepravy, až po případy, kdy na sebe bere plné vlastnické riziko spolu s plnou odpovědností a riziky spojenými s reklamou, marketingem, distribucí a zárukami na zboží, financováním zásob a dalšími souvisejícími službami. Pokud prodejce v rámci kontrolované transakce nevykonává významnou obchodní činnost, ale pouze převádí zboží na třetí osobu, mohla by být marže z dalšího prodeje s ohledem na vykonávané funkce nízká.“

(795) V této souvislosti společnost poukázala na to, že společnost PIC Korea neposkytuje skladovací služby ani celní odbavení a nezabývá se ani každodenním řízením vztahů s odběrateli v rámci prodejního kanálu, v němž přímo prodává odběratelům, kteří nejsou ve spojení, v Unii.

(796) Společnost ve své připomínce k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala svá tvrzení uvedená v 793. až 795. bodě odůvodnění, a to navzdory skutečnosti, že dané záležitost nebyla předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(797) Komise nejprve uvedla, že v rozporu s tvrzením společnosti POSVIET rozsudek ve věci PT Musim Mas v. Komise ([144]) nespojuje zisk použitý k vyčíslení úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení s funkcemi vykonávanými obchodníkem jednajícím jako zástupce. Spíše je to samotná úprava, která souvisí s těmito funkcemi. V této souvislosti Komise připomněla, že úprava o provizi podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení zahrnuje dvě odlišné složky: i) skutečné náklady na prodejní, režijní a správní náklady daného obchodníka a ii) fiktivní zisk obchodníka, který není ve spojení, působícího v témže odvětví. Zatímco složka zisku slouží jako náhrada za marži, kterou by srovnatelný nezávislý obchodník dosáhl na volném trhu, složka náklad na prodejní, režijní a správní náklady odráží skutečné výdaje vzniklé v souvislosti s funkcemi vykonávanými obchodníky ve spojení. Právě tento druhý prvek, tedy skutečné náklady na prodejní, režijní a správní náklady zajišťuje, že úprava přesně odráží náklady na vykonávané funkce.

(798) Komise potvrdila, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení uplatněná na vývoz do Unie prostřednictvím společnosti PIC Korea nebyla založena na existenci vztahu mezi společnostmi POSVIET a PIC Korea, ale na zapojení obchodníka do několika prodejních kanálů, v nichž obchodník vykonával funkce podobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Existence tohoto vztahu však měla vliv na určení výše úpravy. Ačkoli byly skutečné prodejní, režijní a správní a náklady společnosti PIC Korea uznány jako součást dané úpravy, zisk z prodeje nebylo možné zohlednit, jelikož kupní cena byla ovlivněna vztahem mezi společnostmi POSVIET a PIC Korea. Jako vhodný náhradní ukazatel byl proto použit zisk dovozce v Unii, který není ve spojení.

([142]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Komise, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, bod 88.

([143]) Viz pokyny OECD pro stanovování převodních cen z roku 2022, bod 2.37, OECD (2022), dostupné na adrese oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (naposledy zobrazeno 7. září 2026).

([144]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. října 2016, PT Musim Mas v. Komise, C-468/15 P, ECLI:EU:C:2016:803, bod 88.

(799) Společnost dále tvrdila, že výše zisku měla být snížena, jelikož ve srovnání s dovozci ve spojení v Unii plnila pouze omezené funkce, a v této souvislosti se opírala o pokyny OECD pro stanovování převodních cen.

(800) Pokud jde o pokyny OECD pro vnitropodnikové oceňování, Komise připomněla, že jsou založeny na „[m]ezinárodním standardu pro převodní ceny, na jehož používání pro daňové účely se členské země OECD dohodly v případě skupin [nadnárodních podniků] a daňových správ“ ([145]). Pokyny OECD pro stanovování převodních cen nemají za cíl předpovídat, jaký zisk z dalšího prodeje konkrétního zboží je na daném trhu dosažitelný nebo přiměřený na základě funkcí, které obchodník vykonává. Rozdělení zisku na základě funkcí vykonávaných subjekty ve spojení v tomto kontextu slouží v podstatě jako ochrana před přiřazováním zisků společnostem, které vykonávají jen málo funkcí, ale mají sídlo v jurisdikcích s nízkými daněmi.

(801) Komise v každém případě nesouhlasila s tím, že by funkce vykonávané společností PIC Korea byly omezené ve srovnání s funkcemi obou dovozců v Unii, které jsou ve spojení s výrobcem. Z důvodů zachování důvěrnosti byla podrobná analýza předložena společnosti samostatně. V této souvislosti uvádějí pokyny OECD ke stanovování převodních cen, na které se společnost ve své argumentaci odvolávala, příklady situací, kdy jsou funkce obchodníka považovány za omezené (minimální služby zprostředkovatele přepravy) a kdy lze očekávat podstatnou, tj. vyšší marži (jako například plné riziko vlastnictví, plná odpovědnost za reklamu, marketing, distribuci a záruky za zboží a s tím spojená rizika). Společnost PIC Korea se během námořní přepravy jednoznačně stala vlastníkem zboží a byla odpovědná za organizaci distribuční sítě. Její funkce proto nelze považovat za omezené. Tvrzení popsané ve 797. bodě odůvodnění bylo proto zamítnuto.

3.6.6. *Dumpingová rozpětí*

(802) U spolupracujícího vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku Komise porovnala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.

(803) Na tomto základě konečná vážená průměrná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činila 16,0 %.

(804) U spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, vypočítá Komise vážené průměrné dumpingové rozpětí v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. V daném případě se konečné dumpingové rozpětí spolupracujících vyvážejících výrobců, kteří nebyli zařazeni do vzorku, shoduje s dumpingovým rozpětím spolupracujícího vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku, tj. 16,0 %.

(805) U všech ostatních vyvážejících výrobců ve Vietnamu stanovila Komise dumpingové rozpětí na základě dostupných údajů v souladu s článkem 18 základního nařízení. Za tímto účelem Komise určila úroveň spolupráce ze strany vyvážejících výrobců. Úroveň spolupráce představuje objem vývozu spolupracujících vyvážejících výrobců do Unie vyjádřený jako podíl na celkovém dovozu z dotčené země do Unie v období šetření, který byl stanoven na základě Eurostatu.

(806) Úroveň spolupráce je v tomto případě vysoká, protože vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval více než 80 % celkového dovozu během období šetření. Na základě toho rozhodla Komise stanovit dumpingové rozpětí pro nespolupracující vyvážející výrobce na úrovni spolupracující společnosti zařazené do vzorku, která byla individuálně posouzena.

([145]) Viz pokyny OECD pro stanovování převodních cen z roku 2022, bod 1.1, OECD (2022), dostupné na adrese oecd.org/en/publications/oecd-transfer-pricing-guidelines-for-multinational-enterprises-and-tax-administrations-2022_0e655865-en.html (naposledy zobrazeno 7. září 2026).

(807) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procento ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou tato:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí (%)
POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
Ostatní spolupracující společnosti	16,0
Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	16,0

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(808) Obdobný výrobek v Unii v období šetření vyrábělo 22 výrobců. Tito výrobci představují „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního nařízení.

(809) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena ve výši přibližně 31,5 milionu tun, včetně výroby pro závislý trh. Komise tento údaj stanovila na základě všech dostupných informací týkajících se výrobního odvětví Unie, konkrétně na základě ověřené odpovědi na dotazník obdržené od sdružení Eurofer, které byly pokud možno porovnány s ověřenými odpověďmi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(810) Jak bylo uvedeno v 94. bodě odůvodnění, byl vybrán vzorek tří výrobců v Unii. Konečný vzorek představoval více než 24 % odhadované celkové produkce Unie a 17 % odhadovaného prodeje obdobného výrobku na volném trhu v Unii a zajišťoval dobré geografické pokrytí.

(811) Celkově se výrobní odvětví Unie vyznačuje značnou mírou vertikální integrace. Značná část produkce se spotřebovává přímo v rámci podniku pro další zpracování, zatímco zbývající část se prodává na volném trhu v přímé konkurenci s dovozem.

4.2. Určení příslušného trhu Unie

(812) Aby mohla Komise zjistit, zda byla výrobnímu odvětví Unie způsobena újma, a určit spotřebu a různé hospodářské ukazatele týkající se situace výrobního odvětví Unie, zkoumala, do jaké míry by v této analýze mělo být zohledněno vlastní využití produkce výrobního odvětví Unie, zejména pro další zpracování.

(813) Jak již bylo uvedeno výše, výrobní odvětví Unie je z velké části vertikálně integrováno a výrobek, který je předmětem šetření, představuje primární vstupní surovinu pro výrobu různých navazujících výrobků s vyšší přidanou hodnotou, jako jsou například pozinkované výrobky a výrobky s organickým povlakem. Komise proto zjistila, že významný podíl výroby výrobců v Unii zařazených do vzorku byl určen k využití pro vlastní spotřebu. S ohledem na to byly vlastní spotřeba a spotřeba na volném trhu analyzovány odděleně.

(814) Rozlišení mezi závislým a volným trhem je důležité pro analýzu újmy, neboť výrobky určené k využití pro vlastní spotřebu přímo nesoutěží s dovozem a převodní ceny se stanovují v rámci skupin podle různých cenových politik. Naproti tomu výroba určená pro volný trh podstupuje přímou hospodářskou soutěž s dovozem výrobku, který je předmětem šetření, a ceny jsou cenami na volném trhu.

(815) Aby Komise získala co nejúplnější představu o výrobním odvětví Unie, shromáždila údaje o celé činnosti týkající se plochých za studena válcovaných výrobků z oceli a určila, zda je výroba určena pro vlastní spotřebu, nebo pro volný trh.

(816) Komise posoudila určité hospodářské ukazatele týkající se výrobního odvětví Unie na základě údajů o volném trhu. Těmito ukazateli jsou: objem prodeje a prodejní ceny na trhu Unie; podíl na trhu; růst; objem vývozu a vývozní ceny; ziskovost; návratnost investic; a peněžní tok. Pokud to bylo možné a odůvodněné, Komise tyto zjištěné údaje porovnala s údaji o závislém trhu, aby získala úplnou představu o situaci ve výrobním odvětví Unie.

(817) Další hospodářské ukazatele však bylo možné smysluplně posoudit pouze se zřetelem na veškerou činnost, včetně využití pro vlastní spotřebu v rámci výrobního odvětví Unie. Těmito ukazateli jsou: výroba; kapacita, využití kapacity; investice; zásoby; zaměstnanost; produktivita; mzdy; a schopnost získat kapitál. Tyto ukazatele závisí na veškeré činnosti, bez ohledu na to, zda je výroba určena pro vlastní spotřebu, nebo pro prodej na volném trhu.

4.3. **Spotřeba v Unii**

4.3.1. *Vlastní spotřeba na trhu Unie (v tunách)*

(818) Komise stanovila vlastní spotřebu v Unii na základě využití pro vlastní spotřebu a závislého prodeje na trhu Unie všech známých výrobců v Unii. Na tomto základě se vlastní spotřeba v Unii vyvíjela takto:

Tabulka 25

Vlastní spotřeba na trhu Unie (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Vlastní spotřeba	24 019 465	24 266 863	24 913 310	24 037 814
Index (2022 = 100)	*100*	*101*	*104*	*100*

Zdroj: Odpovědi sdružení Eurofer na dotazník.

(819) Bylo zjištěno, že přibližně 76 % výroby plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Unii je určeno pro závislý trh, zatímco zbývajících 24 % se prodává za podmínek volného trhu.

(820) Vlastní spotřeba v EU vzrostla v letech 2022 až 2024 přibližně o 4 %, což odráží postupný nárůst vlastní poptávky. Tento trend však nebyl trvalý, neboť spotřeba následně během období šetření poklesla přibližně o 3,5 % ve srovnání s rokem 2024 a v zásadě se vrátila na úroveň z roku 2022. Celkově vykazovala vlastní spotřeba v posuzovaném období pouze omezené výkyvy, což naznačuje relativně stabilní poptávku na navazujících úrovních v rámci vertikálně integrovaných podniků.

4.3.2. *Spotřeba na volném trhu Unie (v tunách)*

(821) Komise stanovila spotřebu na volném trhu Unie na základě a) údajů sdružení Eurofer týkajících se prodeje všech známých výrobců v Unii na trhu Unie, které byly porovnány s informacemi poskytnutými výrobci v Unii zařazenými do vzorku; a b) dovozu do Unie ze všech třetích zemí podle údajů Eurostatu. Na tomto základě se spotřeba na volném trhu v Unii vyvíjela takto:

Tabulka 26

Spotřeba na volném trhu v Unii (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Spotřeba na volném trhu	8 089 250	7 372 012	7 543 690	7 274 722
Index (2022 = 100)	*100*	*91*	*93*	*90*

Zdroj: Odpověď sdružení Eurofer na dotazník, výrobci v Unii zařazení do vzorku, Eurostat.

(822) Spotřeba na volném trhu v posuzovaném období výrazně poklesla. V prvním roce klesla o 9 %. V následujícím roce došlo k mírnému nárůstu o 2 %. Toto oživení však bylo pouze dočasné, neboť spotřeba v období šetření opět poklesla o 3 procentní body.

(823) Celkově spotřeba na volném trhu zaznamenala v posuzovaném období celkový pokles o 10 %. Tento pokles byl způsoben především poklesem spotřeby v navazujících odvětvích, zejména ve stavebnictví a v některých průmyslových odvětvích, která představují klíčové trhy konečného využití výrobků z oceli.

(824) Kromě toho makroekonomická nejistota a slabší hospodářský růst v několika členských státech přispěly k opatrnějšímu nákupnímu chování zákazníků, kteří odkládali či omezovali objednávky a upřednostňovali snižování zásob. To vedlo k nižší aktivitě na spotovém trhu a ke snížení objemu transakcí v segmentu volného trhu.

4.3.3. *Celková spotřeba*

(825) Celková spotřeba, tedy součet vlastní spotřeby a spotřeby na volném trhu, se během posuzovaného období vyvíjela takto:

Tabulka 27

Celková spotřeba v Unii (volný a závislý trh) (v tunách)

	2022	2023	2024	Období šetření
Celková spotřeba Unie	32 108 714	31 638 874	32 456 525	31 312 536
Index (2022 = 100)	*100*	*99*	*101*	*98*

Zdroj: Odpověď sdružení Eurofer na dotazník, výrobci v Unii zařazení do vzorku, Eurostat.

(826) Celková spotřeba v Unii zůstala v posuzovaném období v zásadě stabilní a vykazovala pouze omezené výkyvy. V prvním roce došlo k mírnému poklesu o 1 %. V následujícím roce došlo k mírnému nárůstu o 3 procentní body. Tento nárůst však nebyl trvalý, neboť spotřeba v období šetření poklesla o 4 procentní body.

(827) V posuzovaném období zůstala celková spotřeba v zásadě stabilní, přičemž mezi rokem 2022 a obdobím šetření došlo k mírnému poklesu o přibližně 2 %. Tato relativní stabilita byla způsobena především tím, že vlastní spotřeba zůstala v zásadě stabilní, což částečně vyrovnalo klesající trend zaznamenaný ve spotřebě na volném trhu, a tím zmírnilo celkový pokles poptávky.

4.4. **Dovoz z dotčených zemí**

4.4.1. *Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí a objemu dovozu a dovozních cen dotčených zemí*

(828) Komise zkoumala, zda má být dovoz výrobku pocházejícího z dotčených zemí posouzen souhrnně ve shodě s čl. 3 odst. 4 základního nařízení.

(829) Dumpingové rozpětí zjištěné v souvislosti s dovozem z dotčených zemí bylo vyšší než prahová hodnota *de minimis* stanovená v čl. 9 odst. 3 základního nařízení. Objem dovozu z každé jednotlivé dotčené země nebyl zanedbatelný ve smyslu čl. 5 odst. 7 základního nařízení. Tržní podíly se v období šetření pohybovaly v rozmezí od 3 % do 7 %.

(830) Podmínky hospodářské soutěže mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a obdobným výrobkem byly podobné. Jak je uvedeno v 125. bodě odůvodnění, šetření ukázalo, že ploché za studena válcované výrobky z oceli prodávané vyvážejícími výrobci a výrobním odvětvím Unie mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i stejná základní použití. Dovážené výrobky navíc soutěžily mezi sebou, s výrobním odvětvím Unie i s plochými za studena válcovanými výrobky z oceli vyráběnými v Unii, protože jsou prodávány prostřednictvím stejných prodejních kanálů a podobným kategoriím odběratelů.

(831) Všechna kritéria stanovená v čl. 3 odst. 4 základního nařízení byla tudíž splněna a dovoz z dotčených zemí byl pro účely stanovení újmy posouzen souhrnně.

4.4.2. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(832) Objem dovozu stanovila Komise na základě údajů poskytnutých Eurostatem. Podíly na trhu byly stanoveny na základě srovnání objemu dovozu se spotřebou na volném trhu v Unii uvedenou v tabulce 26.

(833) Dovoz do Unie z dotčených zemí se vyvíjel takto:

Tabulka 28

Objem dovozu a podíl na trhu

	2022	2023	2024	Období šetření
INDIE				
Objem dovozu z Indie (v tunách)	405 319	387 521	435 297	414 530
Index	*100*	*96*	*107*	*102*
Podíl Indie na trhu (%)	5	5	6	6
JAPONSKO				
Objem dovozu z Japonska (v tunách)	126 021	223 217	246 354	250 001
Index	*100*	*177*	*195*	*198*
Podíl Japonska na trhu (%)	2	3	3	3
TCHAJ-WAN				
Objem dovozu z Tchaj-wanu (v tunách)	293 280	440 907	574 505	499 836
Index	*100*	*150*	*196*	*170*
Podíl Tchaj-wanu na trhu (%)	4	6	8	7
TURECKO				
Objem dovozu z Turecka (v tunách)	448 012	228 046	417 253	334 885
Index	*100*	*51*	*93*	*75*
Podíl Turecka na trhu (%)	6	3	6	5

	2022	2023	2024	Období šetření
VIETNAM				
Objem dovozu z Vietnamu (v tunách)	48 282	115 405	157 386	187 767
Index	*100*	*239*	*326*	*389*
Podíl Vietnamu na trhu (%)	1	2	2	3
DOTČENÉ ZEMĚ				
Objem dovozu z dotčených zemí (v tunách)	1 320 914	1 395 097	1 830 796	1 687 020
Index	*100*	*106*	*139*	*128*
Podíl na trhu (%)	16	19	24	23

Zdroj: Eurostat. Podíly na trhu byly stanoveny na základě srovnání objemu dovozu se spotřebou na volném trhu v Unii uvedenou v tabulce 24.

(834) V posuzovaném období dovoz z dotčených zemí celkově vzrostl, a to jak z hlediska objemu (o 28 %), tak z hlediska tržního podílu, který v období šetření dosáhl 23 %. Ačkoli se vývoj v jednotlivých dotčených zemích značně lišil, obecný trend naznačuje posilující přítomnost tohoto dovozu na trhu Unie.

(835) V roce 2023 vykazovaly objemy dovozu smíšený vývoj. Dovoz z Indie mírně poklesl (–4 %), zatímco dovoz z Turecka poklesl prudce (–49 %). Naopak dovoz z Japonska (+77 %), Tchaj-wanu (+50 %) a Vietnamu (+139 %) výrazně vzrostl. V důsledku toho se celkový objem dovozu z dotčených zemí zvýšil, což bylo doprovázeno nárůstem tržního podílu z 16 % na 19 % (+3 procentní body).

(836) V roce 2024 se tento vzestupný trend ještě více prohloubil. Dovoz z Indie (+12 %), Japonska (+10 %) a Tchaj-wanu (+30 %) nadále rostl, zatímco dovoz z Turecka se výrazně zotavil (+83 %) z nízké úrovně zaznamenané v roce 2023. Dovoz z Vietnamu se rovněž dále zvýšil (+36 %). To vedlo k výraznému nárůstu celkového objemu dovozu a k výraznému zvýšení tržního podílu na 24 % (+5 procentních bodů).

(837) Během období šetření objemy dovozu oproti roku 2024 poklesly, zůstaly však výrazně nad úrovní z roku 2022. Dovoz z Indie mírně poklesl (–5 %), zatímco dovoz z Tchaj-wanu (–13 %) a Turecka (–20 %) rovněž klesl. Naopak dovoz z Japonska (+1 %) a Vietnamu (+19 %) nadále rostl. Celkově zůstal dovoz z dotčených zemí na vysoké úrovni, přičemž jeho podíl na trhu se snížil pouze mírně na 23 % (–1 procentní bod).

(838) V posuzovaném období se dovoz z dotčených zemí výrazně zvýšil, a to jak z hlediska objemu, tak z hlediska tržního podílu. Objem dovozu vzrostl v roce 2023 o 6 % a v roce 2024 se dále výrazně zvýšil o 31 %. Ačkoli během období šetření došlo k jeho poklesu o 8 % ve srovnání s rokem 2024, zůstal o 28 % nad úrovní z roku 2022. Současně se tržní podíl tohoto dovozu postupně zvyšoval z 16 % v roce 2022 na 19 % v roce 2023 a v roce 2024 dosáhl 24 %, než v období šetření mírně poklesl na 23 %. Celkově lze říci, že i přes mírný pokles v období šetření vykazoval dovoz z dotčených zemí silný vzestupný trend a výrazně posílil svou pozici na trhu Unie.

4.4.3. *Ceny dovozu z dotčených zemí a cenové podbízení a stlačení cen*

(839) Ceny dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu.

(840) Vážená průměrná cena dovozu z dotčených zemí do Unie se vyvíjela takto:

Tabulka 29

Dovozní ceny (EUR/měrná jednotka)

	2022	2023	2024	Období šetření
INDIE				
Průměrná cena dumpingového dovozu	1 051	772	725	680
Index	*100*	*73*	*69*	*65*
JAPONSKO				
Průměrná cena dumpingového dovozu	1 021	802	777	718
Index	*100*	*79*	*76*	*70*
TCHAJ-WAN				
Průměrná cena dumpingového dovozu	1 042	752	703	690
Index	*100*	*72*	*67*	*66*
TURECKO				
Průměrná cena dumpingového dovozu	1 041	834	744	716
Index	*100*	*80*	*71*	*69*
VIETNAM				
Průměrná cena dumpingového dovozu	1 166	757	708	667
Index	*100*	*65*	*61*	*57*
DOTČENÉ ZEMĚ				
Průměrná cena dumpingového dovozu	1 047	779	728	695
Index	*100*	*74*	*70*	*66*

Zdroj: Eurostat.

(841) Celkově se průměrná cena dumpingového dovozu z dotčených zemí během posuzovaného období snížila o 34 %. Tento klesající trend byl zaznamenán u všech dotčených zemí jednotlivě, přičemž pokles cen se pohyboval v rozmezí 30 % až 43 % a nejvýraznější pokles – a to o 43 % – byl zaznamenán ve Vietnamu.

(842) Cenové podbízení v období šetření Komise stanovila srovnáním:

(1) váženého průměru prodejních cen jednotlivých typů výrobku výrobců v Unii zařazených do vzorku, jež jsou účtovány odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, a upraveny na úroveň ceny ze závodu; a

(2) odpovídajících vážených průměrných cen podle typu výrobku z dovozu spolupracujících výrobců z dotčených zemí zařazených do vzorku, které byly účtovány prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (náklady, pojištění a přepravné), s příslušnou úpravou o náklady na celní odbavení a náklady po dovozu.

(843) Srovnání cen bylo provedeno podle jednotlivých typů transakcí na stejné obchodní úrovni, v případě potřeby s náležitou úpravou a po odečtení rabatů a slev. Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl teoretického obratu výrobců v Unii zařazených do vzorku v období šetření.

(844) Na základě připomínek k závěrečnému sdělení, které vedly ke změnám vývozních cen v Japonsku a Turecku, jak je vysvětleno v 270. a 278. bodě odůvodnění a v 632. a 636. bodě odůvodnění, Komise revidovala marže podbídky.

(845) Pokud jde konkrétně o společnost Nippon Steel, poté, co Komise uznala tvrzení, že ceny, které tato společnost účtovala společnostem MISI a NST, byly tržní, nestanovila její vývozní cenu podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Ke stanovení dovozní ceny použité při výpočtech cenového podbízení a rozpětí újmy však Komise analogicky použila čl. 2 odst. 9, neboť cena deklarovaná celním orgánům byla nespolehlivá z důvodu existence vztahu v rámci skupiny. ([146])

(846) V tomto případě byly za účelem přepočtu tržní ceny pro odběratele, který není ve spojení, na úroveň srovnávacího obchodu (tj. dovozní ceny bezprostředně po celním odbavení daného výrobku na hranicích EU) provedeny úpravy ceny o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, režijních a správních nákladů, a o vzniklý zisk.

(847) Komise vycházela ze skutečných prodejních, režijních a správních nákladů vykázaných dovozci ve spojení. Jak je vysvětleno v 630. bodě odůvodnění, ziskové rozpětí použité pro úpravy činilo 2 %. Na tomto základě provedla Komise úpravu o zisk, který dosáhl každý subjekt ve spojení v Unii podílející se na dalším prodeji prvnímu nezávislému odběrateli v Unii. Z důkazů obsažených ve spisu zejména vyplynulo, že společnost B v rámci nákupu od společnosti MISEA s dodáním a vyložením v místě (DPU) hradila náklady na vykládku v přístavu v Unii při dodání výrobku, který je předmětem šetření. Na základě toho Komise dospěla k závěru, že vzhledem k neochotě společnosti B spolupracovat se kromě společnosti MISEA na dovozním procesu podílela také společnost B. Z tohoto důvodu použila Komise čl. 2 odst. 9 základního nařízení jak v případě společnosti MISEA, tak analogicky i v případě společnosti B.

(848) Ve svých připomínkách k poskytnutí konečných informací japonská vláda tvrdila, že Komise při stanovení vývozní ceny neuvedla odůvodnění pro odečtení nadměrného ziskového rozpětí ve výši 2 % u každého subjektu zapojeného do prodejního řetězce. Ačkoli bylo vzneseno tvrzení týkající se vývozní ceny pro výpočet dumpingu, pokud Komise neupravila vývozní cenu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) poté, co přijala tvrzení společnosti Nippon Steel týkající se obvyklých tržních podmínek uvedené v 270. bodě odůvodnění, toto tvrzení zůstalo relevantní pro výpočet cenového podbízení a rozpětí újmy.

(849) Komise uvedla, že úpravu provedla analogickým použitím čl. 2 odst. 9 základního nařízení, jak je vysvětleno v 845. bodě odůvodnění výše. Komise se nemohla opírat o zisky dosažené dovozci ve spojení, jelikož tyto zisky byly získány na základě prodejů a cen ve spojení. Zisk dovozce, který není ve spojení, nebylo možné v rámci tohoto šetření použít jako náhradní ukazatel, jelikož žádný dovozce, který není ve spojení, nespolupracoval. Jak je tedy vysvětleno v 847. bodě odůvodnění, Komise vycházela ze zisku stanoveného pro dovozce, který není ve spojení, v předchozím šetření týkajícím se téhož výrobku. Tento zisk ve výši 2 % představoval náhradní ukazatel zisku dovozce v Unii v případě, že neexistují žádné alternativy. Mimochodem, zisk ve výši 2 % odpovídá přirážce, která byla obchodníkům ponechána během období šetření, takže teoretický zisk ve výši 2 % nelze považovat za nadměrný. Komise proto toto tvrzení zamítla.

([146]) Soudy Evropské unie tento přístup trvale potvrzují. Viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. září 2022, Methanol Holdings (Trinidad) Ltd v. Evropská komise, věc T-744/19, EU:T:2022:558, bod 63. Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. června 2023, PAO Severstal a Novolipetsk Steel PJSC (NLMK) v. Evropská komise, C-747/21 P a C-748/21 P, EU:C:2023:459, bod 92.

Tabulka 30

Rozpětí cenového podbízení

Země	Společnost	Rozpětí cenového podbízení (%)
Indie	JSW Steel Limited	11
Japonsko	Nippon Steel Corporation	12,5
Tchaj-wan	Skupina CSC	9,2
Turecko	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	13,4
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	5,3
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	10,7

(850) U dotčeného výrobku hraje rozhodující roli cena a konkurence na trhu se odehrává především prostřednictvím cenové politiky. Kromě toho jsou tržní ceny transparentní a snadno dostupné. Šetření ukázalo, že pouze omezená část prodeje probíhá na základě dlouhodobých smluv, zatímco zákazníci si na tomto velmi dynamickém trhu zachovávají možnost změnit dodavatele.

(851) V této souvislosti bylo zjištěno, že rozpětí cenového podbízení stanovená pro dotčené dovozy jsou významná a činí 11 % v případě Indie, 12,5 % v případě Japonska, 9,2 % v případě Tchaj-wanu, 5,3 % a 13,4 % v případě Turecka a 10,7 % v případě Vietnamu.

(852) Šetření rovněž odhalilo, že ceny výrobního odvětví Unie byly stlačeny levným dovozem pocházejícím z dotčených zemí, který sledoval podobné trendy a strukturu obchodu.

(853) Skupina NSC rovněž tvrdila, že Komise by při výpočtu rozpětí cenového podbízení a rozpětí újmy měla zohlednit delší dodací lhůty u dovozu z Japonska. Uvedla, že japonské ploché za studena válcované výrobky z oceli se do Unie dostávaly podstatně déle než ploché za studena válcované výrobky z oceli vyrobené v Unii, a navrhla úpravu vývozní ceny o časovou hodnotu peněz, která by odpovídala dodatečným nákladům spojeným s platebními podmínkami.

(854) Rozpětí újmy se stanoví porovnáním vývozní ceny s cenou výrobního odvětví Unie, která nezpůsobuje újmu, na srovnatelných obchodních úrovních. Jak uvedl Soudní dvůr ve věci Hansol, „z kombinovaného výkladu čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 2 základního nařízení vyplývá, že újma musí být posuzována v okamžiku „propuštění dumpingového výrobku do volného oběhu v Unii“. V důsledku toho musí být výpočet cenového podbízení v zásadě proveden na úrovni dumpingového dovozu“ ([147]). Jinými slovy, cena ze závodu účtovaná výrobci obdobných produktů v Unii by měla být porovnána s „dovozní cenou bezprostředně po odbavení daného produktu na hranicích EU“ ([148]). Rozdíl v dodacích lhůtách nemá vliv na obchodní úroveň ani na vlastnosti srovnávaných výrobků, a proto nevyžaduje úpravu vývozní ceny.

(855) Komise rovněž dospěla k závěru, že analogie, kterou společnost NSC použila v souvislosti s úvěrovými náklady spojenými s platebními podmínkami faktury, nebyla přiměřená. Úvěrové náklady odrážejí smluvní platební podmínky dohodnuté mezi stranami a přímo souvisejí s podmínkami transakce. Naopak doba potřebná k tomu, aby se dovezený výrobek dostal do Unie, vyplývá z dopravních a logistických opatření a nepředstavuje platební lhůtu. Delší dodací lhůta proto nepředstavuje finanční podmínku srovnatelnou s úvěrovou lhůtou poskytnutou na základě faktury.

(856) Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(857) Skupina NSC rovněž tvrdila, že část jejího vývozu výrobku DC01 byla použita ve stavebnictví, zatímco většina výrobku DC01 prodávaného výrobci z Unie byla určena odběratelům z automobilového průmyslu. Na základě toho společnost NSC tvrdila, že cenové podbízení a prodej pod cenou by se měly posuzovat pouze ve vztahu k prodeji v Unii mimo automobilový průmysl.

([147]) Evropská komise v. Hansol Paper Co. Ltd, C-260/20 P, citováno výše, bod 102.
([148]) Tamtéž, bod 103, zvýraznění doplněno.

(858) Komise konstatovala, že cenové podbízení a prodej pod cenou cen se stanovují porovnáním dumpingových dovozů se srovnatelným výrobkem výrobního odvětví Unie, který je definován na základě objektivních vlastností, a nikoli s ohledem na odvětví, v němž kupující působí. Toto srovnání se provádí po jednotlivých PCN. Společnost NSC sama uznala, že konkrétní výrobek je dodáván jak zákazníkům ve stavebnictví, tak zákazníkům v automobilovém průmyslu; představuje tedy jediný obdobný výrobek v rámci jediného kódu PCN. PCN se stanovují při zahájení na základě ověřitelných fyzických a technických vlastností, které mají vliv na cenu. Konečné použití není takovou vlastností. Společnost NSC nedokázala určit žádná měřitelná technická kritéria, která by umožňovala odlišit výrobky pro automobilové odvětví od ostatních. Společnost NSC rovněž nezjistila žádnou měřitelnou vlastnost, která by odlišovala její vývoz od odpovídajícího prodeje v Unii. Údajné rozdíly v požadavcích na sledovatelnost, certifikaci nebo kvalifikaci se týkají obchodních podmínek, nikoli vlastností výrobků. Odběratelé z automobilového odvětví i mimo ně jsou obojí průmysloví koncoví uživatelé působící na téže obchodní úrovni.

(859) Komise dále poznamenala, že i kdyby byl popis trhu ze strany společnosti NSC přesný a nevycházel pouze z předpokladů, k újmě by přesto došlo. Výrobní odvětví Unie utrpělo újmu v oblasti prodeje, kde konkuruje levným dovozům. Vyšší ceny, které se podařilo dosáhnout u jiného odběratele, tuto újmu nevylučují. Když společnost NSC sníží cenu, výrobci z Unie buď přijdou o prodej, nebo musí snížit svou cenu, a právě tato ztráta či pokles cen představuje újmu. Stejně tak se prodej pod cenou vypočítává na základě nákladů na PCN, nikoli podle typu odběratele. Odvětví, ve kterém kupující působí, tedy nemá na analýzu prodeje pod cenou žádný vliv.

(860) Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.5.1. *Obecné poznámky*

(861) Posouzení účinků dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie zahrnovalo v souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení posouzení všech hospodářských ukazatelů, které ovlivňovaly stav daného výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.

(862) Jak je uvedeno v 92. bodě odůvodnění, za účelem zjištění možné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byl proveden výběr vzorku.

(863) Pro účely zjištění újmy Komise rozlišovala mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Makroekonomické ukazatele byly posouzeny na úrovni celého výrobního odvětví Unie. Posouzení vycházelo z informací poskytnutých žadatelem, které poté byly porovnány s údaji poskytnutými výrobci v Unii a s dostupnými oficiálními statistikami (Eurostat). Analýza mikroekonomických ukazatelů byla provedena na úrovni výrobců v Unii zařazených do vzorku. Posouzení se zakládalo na jejich údajích, které byly řádně ověřeny. Oba soubory údajů byly pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie shledány jako reprezentativní.

(a) Makroekonomické ukazatele jsou tyto: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, velikost dumpingového rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu.

(b) Mikroekonomické ukazatele jsou tyto: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, zásoby, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

(864) Aby si Komise vytvořila co nejúplnější představu o výrobním odvětví Unie, obstarala si údaje o celé výrobě obdobného výrobku, který je předmětem šetření, a určila, zda je výroba určena k využití pro vlastní spotřebu nebo pro volný trh. U některých ukazatelů újmy týkajících se výrobního odvětví Unie Komise analyzovala samostatně údaje vztahující se k volnému a závislému trhu a provedla srovnávací analýzu.

(865) Ukazatele, které byly vyhodnoceny na základě konkrétního zkoumání sektoru volného trhu, jsou: prodej, podíl na trhu, jednotkové ceny, jednotkové výrobní náklady, ziskovost a peněžní tok. Další hospodářské ukazatele však bylo možné smysluplně posoudit pouze se zřetelem na veškerou činnost, včetně využití pro vlastní spotřebu výrobního odvětví Unie.

(866) Mezi tyto širší ukazatele patří výroba, kapacita, využití kapacity, investice, návratnost investic, zaměstnanost, produktivita, zásoby a náklady práce. U těchto činitelů může Komise provést účelné prozkoumání pouze vztažením k celé činnosti výrobního odvětví Unie. Tato analýza je v souladu s judikaturou soudů Evropské unie a WTO ([149]).

4.5.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.5.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(867) Celková výroba v Unii, výrobní kapacita a využití kapacity se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 31

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2022	2023	2024	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	31 694 255	31 701 294	32 392 557	31 508 803
Index (2022 = 100)	*100*	*100*	*102*	*99*
Výrobní kapacita (v tunách)	46 387 539	45 690 871	45 465 152	43 790 478
Index (2022 = 100)	*100*	*98*	*98*	*94*
Využití kapacity (%)	68	69	71	72
Index (2022 = 100)	*100*	*102*	*104*	*105*

Zdroj: Odpovědi sdružení Eurofer na dotazník.

(868) V posuzovaném období zůstával objem výroby v Unii relativně stabilní. V letech 2022 až 2024 došlo k mírnému nárůstu o 2 %, poté však v období šetření došlo k poklesu, což vedlo k celkovému nepatrnému poklesu o 1 % za posuzované období.

(869) Výrobní kapacita vykazovala v posuzovaném období trvalý klesající trend a celkově se snížila o 6 %. Kapacita se v letech 2022 až 2023 snížila o 2 %, v roce 2024 zůstala stabilní a během období šetření pak poklesla o dalších 4 %. Pokles výrobní kapacity o 6 % v posuzovaném období lze vysvětlit nižšími očekáváními ohledně poptávky, a to v situaci, kdy spotřeba v Unii poklesla o 10 %, což vedlo ke zmenšení velikosti trhu. V reakci na to výrobci v Unii přizpůsobili svou výrobní základnu snížené poptávce, mimo jiné i tím, že vyřadili méně efektivní nebo nadbytečné kapacity, aby se vyhnuli nadbytečným kapacitám a zajistili efektivnější využití zdrojů.

(870) V důsledku mírného poklesu výrobní kapacity v kombinaci s relativně stabilními objemy výroby se míra využití kapacity v posuzovaném období postupně zvyšovala, a to z 68 % v roce 2022 na 72 % v období šetření, což odpovídá nárůstu o 5 %.

([149]) Rozsudek ze dne 27. listopadu 1991, *Gimelec v. Komise*, C-315/90, EU:C:1991:447, body 16 až 29; Zpráva odvolacího orgánu WTO 24.7.2001, WT/DS184/AB/R, body 181 až 215.

4.5.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(871) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 32

Objem prodeje a podíl na trhu

	2022	2023	2024	Období šetření
Objem prodeje na volném trhu Unie (v tunách)	5 633 739	5 007 333	4 855 388	4 767 237
Index (2022 = 100)	*100*	*89*	*86*	*85*
Podíl na trhu (%)	70	68	64	66
Index (2022 = 100)	*100*	*98*	*92*	*94*

Zdroj: Odpovědi sdružení Eurofer na dotazník a Eurostat.

(872) Během posuzovaného období objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu soustavně klesal o 15 %, přičemž mezi lety 2022 a 2023 došlo k prudkému poklesu o 11 %, na který v následujících obdobích navázaly další poklesy o 3 procentní body a o jeden procentní bod.

(873) Podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období celkově snížil o 4 procentní body. Mezi lety 2022 a 2023 poklesl o 2 procentní body a mezi lety 2023 a 2024 o další 4 procentní body, než během období šetření vzrostl o 2 procentní body.

(874) Celkově pokles objemu prodeje (–15 %) převýšil pokles spotřeby v Unii (–10 %), což naznačuje, že výrobci plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Unii v posuzovaném období ztratili podíl na trhu v rámci spotřeby na volném trhu v Unii.

4.5.2.3. Zaměstnanost a produktivita

(875) Zaměstnanost a produktivita se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 33

Zaměstnanost a produktivita

	2022	2023	2024	Období šetření
Počet zaměstnanců (v přepočtu na ekvivalent plného pracovního úvazku – FTE)	9 298	9 006	9 013	8 598
Index	*100*	*97*	*97*	*92*
Produktivita (t/FTE)	3 409	3 520	3 594	3 665
Index	*100*	*103*	*105*	*108*

Zdroj: Odpovědi sdružení Eurofer na dotazník.

(876) Zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie se v posuzovaném období snížila o 8 %. Zaměstnanost mezi lety 2022 a 2023 poklesla o 3 %, v roce 2024 zůstala stabilní a během období šetření pak klesla o dalších 5 procentních bodů. Tento pokles odrážel reakci na klesající prodej a zhoršující se tržní podmínky. Toto odvětví postupně racionalizovalo počet svých zaměstnanců prostřednictvím opatření na zvýšení efektivity, včetně nenahrazování odcházejících zaměstnanců a restrukturalizace výrobních činností, s cílem přizpůsobit náklady snížené poptávce.

(877) Během posuzovaného období vzrostla produktivita o 8 %. Tento vývoj byl způsoben především poklesem počtu zaměstnanců v kombinaci s celkově stabilní úrovní výroby, což vedlo k nárůstu produkce na jednoho zaměstnance. Nárůst produktivity tedy odráží zvýšení efektivity dosažené díky restrukturalizaci a racionalizaci práce.

4.5.2.4. Rozsah dumpingového rozpětí

(878) Všechna dumpingová rozpětí byla podstatně vyšší než nepatrná. Vzhledem k objemu a cenám dovozu z dotčených zemí byl dopad rozsahu skutečných dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie značný.

4.5.2.5. Růst

(879) V posuzovaném období se spotřeba na volném trhu Unie snížila o 10 %. Tento pokles byl způsoben vyspělostí trhu a poklesem aktivity v klíčových navazujících odvětvích, což mělo negativní dopad na celkovou poptávku. Zejména stagnace ve stavebnictví a v některých oblastech průmyslového využití vedla k poklesu spotřeby dotčeného výrobku.

(880) Ukazatele výkonnosti výrobního odvětví Unie však naznačují, že se mu nedařilo udržet si své postavení na trhu. Zatímco výroba zůstala v zásadě stabilní (–1 %), prodej na trhu Unie výrazně poklesl o 15 %, což vedlo ke ztrátě tržního podílu ve výši 6 % (4 procentní body). To naznačuje, že výrobní odvětví Unie nejenže kopírovalo pokles spotřeby, ale v poklesu prodeje jej dokonce předstihlo, čímž dosáhlo horších výsledků než celkový vývoj na trhu.

(881) Pokles prodeje a tržního podílu v kontextu klesající spotřeby dokazuje, že výrobní odvětví Unie nedosáhlo růstu ani v absolutním, ani v relativním vyjádření. Místo toho došlo k poklesu jeho podílu na trhu, který převýšil celkový pokles poptávky.

(882) Tento nedostatek růstu se dále projevuje poklesem zaměstnanosti o 8 %, což naznačuje snižování provozní kapacity v reakci na zhoršující se tržní podmínky. Ačkoli se produktivita zvýšila o 8 % a využití kapacit o 5 % (4 procentní body), tyto nárůsty odrážejí spíše zvýšení efektivity dosažené prostřednictvím snižování počtu zaměstnanců, omezování kapacit a restrukturalizace než expanzi či udržitelný růst.

(883) Na základě toho lze konstatovat, že výrobní odvětví Unie v posuzovaném období nezaznamenalo žádný růst. Přestože se výrobní odvětví Unie pohybuje na klesajícím volném trhu, který se vyznačuje 10 % poklesem spotřeby, pokles jeho prodeje a tržního podílu svědčí o ztrátě konkurenceschopnosti a neschopnosti promítnout zvýšenou efektivitu do růstu na trhu.

4.5.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.5.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

(884) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku účtované nezávislým odběratelům v Unii se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 34

Prodejní ceny v Unii

	2022	2023	2024	Období šetření
Průměrná jednotková prodejní cena v Unii na volném trhu (EUR/měrná jednotka)	[1 020 – 1 095]	[815 – 875]	[745 – 800]	[700 – 755]
Index	*100*	*80*	*73*	*69*

	2022	2023	2024	Období šetření
Jednotkové výrobní náklady (EUR/měrná jednotka)	[900 – 975]	[820 – 890]	[720 – 780]	[690 – 750]
Index	*100*	*91*	*80*	*77*

Zdroj: Odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(885) Výše uvedená tabulka znázorňuje vývoj jednotkové prodejní ceny na volném trhu Unie ve srovnání s odpovídajícími jednotkovými výrobními náklady.

(886) V posuzovaném období vykazovala spotřeba na volném trhu v Unii celkově klesající trend, což odráželo zhoršující se tržní podmínky v období po pandemii COVID-19, přičemž slabá poptávka vyvíjela trvalý tlak na pokles cen, který se od roku 2023 ještě zesílil v souvislosti s oslabující poptávkou po oceli. V této souvislosti průměrná jednotková prodejní cena výrobního odvětví Unie výrazně poklesla, a to o 20 % v období mezi lety 2022 a 2023, následně o dalších 8 % v období mezi lety 2023 a 2024 a o dalších 6 % během období šetření ve srovnání s rokem 2024. Celkově to představuje kumulativní pokles o 31 % v období mezi rokem 2022 a obdobím šetření.

(887) Ve stejném období vykazovaly jednotkové výrobní náklady rovněž klesající trend, i když s odlišným průběhem. Náklady se mezi lety 2022 a 2023 snížily o 9 % a mezi lety 2023 a 2024 se snížily ještě výrazněji, a to o 12 %. Během období šetření náklady ve srovnání s rokem 2024 poklesly o další 4 %. Celkově to odpovídá celkovému poklesu o 23 % v období mezi rokem 2022 a obdobím šetření.

(888) Meziroční srovnání ukazuje, že v prvním období (2022–2023) byl pokles prodejních cen (–20 %) podstatně větší než snížení nákladů (–9 %), což vedlo k výraznému zúžení rozpětí. V následujícím roce (2023–2024) sice náklady klesly výrazněji než ceny, to však nestačilo k vyrovnání dřívějšího zhoršení rozpětí. V posledním období (2024 – období šetření) ceny (–6 %) i náklady (–4 %) nadále klesaly podobným tempem, což naznačuje, že výrobní odvětví Unie bylo i nadále vystaveno trvalému tlaku a nebylo schopno obnovit svá rozpětí. Vzhledem k tomu, že ploché za studena válcované výrobky z oceli jsou komoditní výrobky, měli výrobci v Unii omezené možnosti, jak svou nabídku odlišit, a aby omezili další ztrátu podílu na trhu, museli se přizpůsobit klesajícímu cenovému vývoji a odpovídajícím způsobem snížit své prodejní ceny.

(889) Celkově lze říci, že navzdory snížení nákladů vedl výraznější kumulativní pokles prodejních cen ve srovnání s náklady během sledovaného období ke strukturálnímu zhoršení ziskovosti, jelikož se ceny přiblížily úrovni nákladů a zůstaly nedostatečné k zajištění udržitelných výnosů.

4.5.3.2. Náklady práce

(890) Průměrné náklady práce výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 35

Průměrné náklady práce na zaměstnance

	2022	2023	2024	Období šetření
Průměrné náklady práce na zaměstnance (v EUR)	[35 500 – 36 500]	[38 000 – 39 100]	[35 500 – 36 500]	[38 000 – 39 100]
Index (2022 = 100)	*100*	*107*	*100*	*107*

Zdroj: Odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(891) Během posuzovaného období vykazovaly průměrné náklady práce na zaměstnance kolísavý vývoj; mezi lety 2022 a 2023 vzrostly o 7 %, v roce 2024 se pak vrátily na úroveň srovnatelnou s rokem 2022 a během období šetření opět vzrostly o 7 %.

4.5.3.3. Zásoby

(892) Stav zásob u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 36

Zásoby

	2022	2023	2024	Období šetření
Konečný stav zásob (v tunách)	[390 000 – 400 000]	[410 000 – 420 000]	[385 000 – 395 000]	[370 000 – 380 000]
Index (2022 = 100)	*100*	*105*	*99*	*95*
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	[1–2]	[1–2]	[1–2]	[1–2]

Zdroj: Odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(893) Zásoby se v roce 2023 zvýšily, poté v roce 2024 poklesly a v průběhu období šetření dále klesaly, což vedlo během posuzovaného období k celkovému poklesu o 5 %. Tento vývoj je třeba vnímat v kontextu relativně stabilní úrovně výroby a výrazného poklesu prodeje.

(894) Dočasný nárůst zásob v roce 2023 odrážel skutečnost, že prodej oslabil, zatímco výroba zůstala stabilní. Vzhledem k tomu, že poptávka na trhu se dále zhoršovala, výrobní odvětví Unie následně snížilo zásoby prostřednictvím úprav v plánování výroby a řízení zásob.

4.5.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál

(895) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 37

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2022	2023	2024	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (v % obratu z prodeje)	[10–15]	[0–3]	[2–8]	[0–5]
Index	*100*	*3*	*37*	*18*
Peněžní tok (v EUR)	[400–450 milionů]	[50–100 milionů]	[100–150 milionů]	[150–200 milionů]
Index	*100*	*19*	*32*	*39*

	2022	2023	2024	Období šetření
Investice (v EUR)	[300–350 milionů]	[400–450 milionů]	[400–450 milionů]	[400–450 milionů]
Index	*100*	*141*	*136*	*133*
Návratnost investic (%)	[70–90]	[0–5]	[10–20]	[5–10]
Index	*100*	*1*	*19*	*9*

Zdroj: Odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(896) Ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku stanovila Komise tak, že čistý zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje.

(897) Ziskovost výrobního odvětví Unie v posuzovaném období výrazně poklesla. V roce 2022 dosáhlo výrobní odvětví Unie solidní úrovně zisku ve výši [10–15 %]. Ziskovost však v roce 2023 prudce poklesla až na úroveň přibližně na hranici rentability, což odráželo značný tlak způsobený poklesem prodejních cen a stále relativně vysokými výrobními náklady.

(898) V roce 2024 se ziskovost částečně vrátila na jednocifernou úroveň, a to především díky snížení jednotkových nákladů, které klesaly rychleji než prodejní ceny. Navzdory tomuto zlepšení zůstala úroveň zisku výrazně nižší než na počátku posuzovaného období.

(899) Během období šetření ziskovost opět poklesla na [0–5 %]. Ačkoli prodejní ceny i náklady nadále klesaly, pokles cen předčil snižování nákladů, což mělo negativní dopad na rozpětí.

(900) Celkově vykazovala ziskovost v posuzovaném období výrazně negativní vývoj, když poklesla o více než 10 procentních bodů z [10–15 %] v roce 2022 na [0–5 %] v období šetření. Tento vývoj naznačuje, že výrobní odvětví Unie nebylo schopno zachovat udržitelnou úroveň zisku a že jeho finanční situace zůstávala nestabilní i přes určitá dočasná zlepšení.

(901) Čistý peněžní tok představuje schopnost výrobců v Unii financovat svou činnost z vlastních zdrojů. Čistý peněžní tok vzorku výrobců v Unii vykazoval v posuzovaném období velmi kolísavý, avšak celkově zhoršující se trend. Mezi lety 2022 a 2023 došlo k velmi prudkému poklesu o 81 %. Následovalo částečné oživení v roce 2024 (+71 %) a další nárůst během období šetření (+20 %), což naznačuje určité zlepšení po počátečním propadu. Celkově však i přes toto oživení zůstal peněžní tok o 61 % nižší než v roce 2022. Toto zhoršení úzce souvisí s výrazným poklesem ziskovosti, který vedl ke snížení vlastní tvorby likvidity.

(902) Pokud jde o investice, kapitálové výdaje výrobního odvětví Unie se v roce 2023 ve srovnání s rokem 2022 zvýšily přibližně o 41 %. Investice následně v roce 2024 poklesly přibližně o 4 % a během období šetření o další 2 %. Úroveň investic v období šetření zůstala celkově přibližně o 33 % vyšší než v roce 2022, což naznačuje počáteční nárůst investiční aktivity, po němž následovalo postupné zpomalení. Tyto investice se týkaly především projektů zaměřených na dekarbonizaci a ekologizaci.

(903) V této souvislosti je třeba poznamenat, že investice mohou i přes nízkou ziskovost zůstat relativně vysoké vzhledem k jejich dlouhodobému charakteru a nutnosti udržovat či modernizovat výrobní aktiva. Zpomalení růstu investic v druhé polovině posuzovaného období však odráží rostoucí opatrnost a pokles důvěry v budoucí tržní podmínky.

(904) Pokud jde o návratnost investic, byla v rámci šetření posouzena ziskovost výrobního odvětví Unie, a to porovnáním čistého zisku s čistou účetní hodnotou investic v posuzovaném období. Tento ukazatel je relevantní pro posouzení schopnosti odvětví dosahovat přiměřené návratnosti kapitálu vynaloženého na výrobu obdobného výrobku. Vývoj ukazatele návratnosti investic proto poskytuje přehled o finanční atraktivitě a udržitelnosti investic ve výrobním odvětví Unie.

(905) Analýza ukázala, že návratnost investic v posuzovaném období výrazně kolísala; v roce 2023 prudce poklesla o 99 %, v roce 2024 se poněkud zotavila a v období šetření opět poklesla. Celkově lze říci, že navzdory velmi mírnému oživení zaznamenanému v polovině daného období zůstala návratnost investic nestabilní a na konci daného období dosáhla výrazně nižší úrovně než na jeho začátku. Tento vývoj naznačuje zhoršení stability výnosů z investic, což odráží přetrvávající tlak na finanční výsledky výrobního odvětví Unie.

(906) Během posuzovaného období došlo u výrobců v Unii zařazených do vzorku k výraznému zhoršení jejich schopnosti získávat kapitál. Tento pokles byl způsoben především zhoršením klíčových ukazatelů finanční výkonnosti, zejména výrazným poklesem ziskovosti a podstatným oslabením schopnosti generovat peněžní toky.

(907) Pokles ziskovosti podkopal důvěru investorů a vyčerpal vnitřní rezervy nezbytné k získání externího financování. Kromě toho kolísavost a celkové zhoršení peněžních toků omezily schopnost odvětví samofinancovat investice, čímž se snížila jeho finanční flexibilita. V důsledku toho celkové finanční výsledky výrobního odvětví Unie v posuzovaném období negativně ovlivnily jeho úvěruschopnost a omezily jeho schopnost získávat kapitál za výhodných podmínek.

4.6. **Závěr ohledně újmy**

(908) Šetření prokázalo, že se situace výrobního odvětví Unie během posuzovaného období výrazně zhoršila. Během tohoto období se spotřeba na volném trhu snížila o 10 %, zatímco objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu poklesl o 15 %, což představovalo pokles, který převyšoval pokles poptávky. V důsledku toho klesl tržní podíl výrobního odvětví Unie na volném trhu ze 70 % v roce 2022 na 66 % v období šetření.

(909) Výrobní odvětví Unie nebylo schopné během posuzovaného období udržet svou cenovou úroveň. Ačkoli výrobní odvětví Unie snížilo své jednotkové výrobní náklady o 23 %, jeho průměrné prodejní ceny klesly ještě výrazněji, a to o 31 %. V důsledku toho ziskovost klesla z [10–15 %] v roce 2022 na [0–5 %] v období šetření.

(910) Tato újma se dále projevila zhoršením některých finančních ukazatelů. Mezi rokem 2022 a obdobím šetření se peněžní tok snížil o 61 % a návratnost investic poklesla o 91 %. Navzdory tomuto nepříznivému vývoji se čisté investice po celé posuzované období udržely na vysoké úrovni a v období šetření byly o 33 % vyšší než v roce 2022. Přesto však prudké zhoršení ziskovosti, návratnosti investic a peněžního toku negativně ovlivnilo finanční situaci tohoto odvětví a jeho schopnost vytvářet vlastní finanční prostředky pro budoucí investice.

(911) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení. Tato újma se projevila výrazným poklesem prodeje a podílu na volném trhu, poklesem cen a podstatným zhoršením finanční situace odvětví, zejména pokud jde o ziskovost, peněžní toky a návratnost investic.

(912) Po předložení těchto informací japonští výrobci tvrdili, že pokles podílu výrobního odvětví Unie na trhu ze 70 % na 66 % byl sám o sobě příliš malý na to, aby odůvodnil zjištění o podstatné újmě, zejména vzhledem k tomu, že výrobní odvětví Unie si zachovalo významný podíl na trhu. Tvrdili, že Komise by měla posoudit vývoj podílu na trhu společně s dalšími relevantními okolnostmi, včetně nárůstu objemu prodeje výrobního odvětví Unie na vývoz.

(913) Komise dospěla k závěru, že tyto argumenty nezpochybňují zjištění o podstatné újmě. Komise rovněž uvedla, že posouzení dopadu dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie vyžaduje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů ovlivňujících jeho situaci a že žádný jednotlivý činitel není sám o sobě rozhodující. Správným kritériem tedy není to, zda nějaký jednotlivý ukazatel, posuzovaný samostatně, prokazuje újmu, ale zda souhrnný vývoj těchto ukazatelů svědčí o zhoršení situace výrobního odvětví Unie. Podíl výrobního odvětví Unie na trhu byl posuzován společně s ostatními relevantními ukazateli újmy a nebyl posuzován izolovaně. Komise se neopírala pouze o pokles podílu na trhu, ale posuzovala jej ve spojení s vývojem dalších relevantních ukazatelů (jako jsou objem prodeje, výroba, využití kapacit, ceny, jednotkové náklady, ziskovost, peněžní tok, návratnost investic, zaměstnanost a produktivita) a okolností, na které poukázali japonští výrobci, včetně vývoje prodeje na vývoz. Skutečnost, že výrobní odvětí Unie si udrželo významný podíl na trhu, sama o sobě nevylučovala zjištění o podstatné újmě, zejména s ohledem na zhoršení jeho postavení na trhu a dalších ukazatelů jeho hospodářské situace. Pro účely posouzení újmy není rozhodujícím kritériem absolutní výše zachovaného podílu na trhu, nýbrž míra jeho poklesu v posuzovaném období, zejména v kontextu rostoucího podílu dovozu na trhu. Kromě toho představuje snížení ze 70 % na 66 %, s ohledem na velikost trhu Unie, značný objem prodejů ztracených v důsledku dovozu za dumpingové ceny, a nelze je proto považovat za zanedbatelné.

(914) Pokud jde o nárůst prodeje na vývoz, Komise odkázala na posouzení výkonnosti výrobců v Unii v oblasti prodeje na vývoz uvedené v oddíle 5.3.1. analýzy příčinné souvislosti. Nárůst prodeje na vývoz nevyrovnal zhoršení výkonnosti výrobního odvětví Unie na trhu Unie, a proto nezměnil zjištění o podstatné újmě.

(915) Komise proto dospěla k závěru, že výše tržního podílu výrobního odvětví Unie, jeho pokles v posuzovaném období a vývoj prodeje na vývoz – ať již jednotlivě, či v souhrnu – neměly vliv na celkové zjištění o podstatné újmě.

(916) Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

(917) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda dumpingový dovoz z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.

(918) V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobnímu odvětví Unie mohly ve stejnou dobu působit újmu i jiné známé činitele. Komise zajistila, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné činitele než dumpingový dovoz z dotčených zemí, nebyla přičítána tomuto dumpingovému dovozu. Těmito činiteli jsou:

— Dovoz z ostatních třetích zemí

— Výkonnost prodeje na vývoz výrobců v Unii

— Využití pro vlastní spotřebu

— Makroekonomické poklesy a pokles poptávky v jednotlivých odvětvích

— Vývoj cen energií

— Právní rámec EU

— Kolísání cen surovin

— Celosvětová nadbytečná kapacita v odvětví ocelářství

— Důsledky pandemie Covid-19 a geopolitická nestabilita

5.1. Účinky dumpingového dovozu

(919) Zhoršení hospodářské situace výrobního odvětví Unie se časově shodovalo s významným a stále rostoucím tržním pronikáním dumpingového dovozu z dotčených zemí, jehož ceny se soustavně podbízely cenám výrobního odvětví Unie a vedly k poklesu cen. V tomto ohledu vývoj objemů dovozu a dovozních cen z dotčených zemí, zohledněný v tabulkách 27 a 28, stlačoval úrovně cen výrobního odvětví Unie, což vytvořilo vzájemnou příčinnou souvislost.

(920) Dovoz z dotčených zemí se v posuzovaném období výrazně zvýšil, a to o 28 %, z přibližně 1,3 milionu tun v roce 2022 na více než 1,6 milionu tun v období šetření. Zároveň se jejich podíl na trhu zvýšil ze 16 % na 23 %, což odpovídá nárůstu o 7 procentních bodů. Tento nárůst objemu dovozu za dumpingové ceny se časově shodoval s poklesem tržního podílu výrobního odvětví Unie ze 70 % na 66 %, což naznačuje, že nárůst dovozu z dotčených zemí vytlačil prodej výrobního odvětví Unie.

(921) Vývoj ziskovosti výrobního odvětví Unie v posuzovaném období odpovídá účinkům dumpingového dovozu. Ziskovost v roce 2023 prudce klesla, neboť prodejní ceny se snížily více než výrobní náklady. Ačkoli se ziskovost v roce 2024 zlepšila, neboť výrobní náklady klesaly rychleji než prodejní ceny, bylo toto zlepšení pouze dočasné a ziskovost zůstala výrazně pod úrovní roku 2022. V období šetření ziskovost opět klesla, neboť prodejní ceny nadále klesaly rychleji než výrobní náklady.

(922) Kromě toho tento dovoz z dotčených zemí vyvíjel trvalý tlak na pokles cen na trhu Unie. Průměrné dovozní ceny z dotčených zemí poklesly přibližně o 34 %, a to z 1 047 EUR za tunu v roce 2022 na 694 EUR za tunu v období šetření. Po celé posuzované období se tyto ceny trvale pohybovaly pod úrovní cen výrobního odvětví Unie, jehož průměrné prodejní ceny poklesly přibližně o 31 %, a to z [1 020–1 095] EUR za tunu na [700–755] EUR za tunu. Trvalý cenový rozdíl mezi dováženými výrobky a cenami výrobního odvětví Unie naznačuje, že dochází k neustálému cenovému podbízení a stlačování cen. Tento cenový tlak omezil schopnost výrobního odvětví Unie udržet cenovou úroveň v souladu s náklady, čímž přispěl ke zjištěnému zhoršení ziskovosti.

(923) Na základě toho Komise dospěla k závěru, že dumpingový dovoz z dotčených zemí svým výrazným nárůstem objemu, rostoucím tržním podílem a trvale nízkou cenovou úrovní, která byla výrazně nižší než ceny výrobního odvětví Unie, podstatně přispěl k újmě utrpěné výrobním odvětvím Unie. Kombinace zvýšeného podílu dovozu na trhu a trvalého cenového podbízení vytváří jasnou příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a zhoršením situace výrobního odvětví Unie.

5.2. Dovoz z jiných třetích zemí

(924) Objem dovozu z jiných třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 38

Dovoz z jiných třetích zemí

Země		2022	2023	2024	Období šetření
Korea	Objem (v tunách)	382 473	388 999	381 372	408 920
	Index	*100*	*102*	*100*	*107*
	Podíl na trhu (%)	5	5	5	6
	Průměrná cena (EUR)	1 026	817	765	734
	Index	*100*	*80*	*75*	*72*

Země		2022	2023	2024	Období šetření
Spojené království	Objem (v tunách)	273 165	261 541	220 848	138 745
	Index	*100*	*96*	*81*	*51*
	Podíl na trhu (%)	3	4	3	2
	Průměrná cena (EUR)	1 118	852	801	751
	Index	*100*	*76*	*72*	*67*
Ukrajina	Objem (v tunách)	99 827	149 989	154 603	171 095
	Index	*100*	*150*	*155*	*171*
	Podíl na trhu (%)	1	2	2	2
	Průměrná cena (EUR)	942	722	678	637
	Index	*100*	*77*	*72*	*68*
Ostatní země světa	Objem (v tunách)	379 132	169 053	100 207	101 705
	Index	*100*	*45*	*26*	*27*
	Podíl na trhu (%)	5	2	1	1
	Průměrná cena (EUR)	1 118	986	914	884
	Index	*100*	*88*	*82*	*79*
Celkem za všechny třetí země kromě dotčených zemí	Objem (v tunách)	1 134 596	969 582	857 031	820 465
	Index	*100*	*85*	*76*	*72*
	Podíl na trhu (%)	14	13	11	11
	Průměrná cena (EUR)	1 071	841	776	735
	Index	*100*	*79*	*72*	*69*

Zdroj: Databáze Comext.

(925) V posuzovaném období se tržní podíl dovozu z Jižní Koreje zvýšil z 5 % na 6 %, zatímco tržní podíl dovozu z Ukrajiny vzrostl z 1 % na 2 %. Naopak podíl dovozu ze Spojeného království na trhu klesl ze 3 % na 2 % a podíl dovozu ze zbytku světa z 5 % na 1 %. Výrazně poklesl také dovoz z dalších třetích zemí, na které se vztahují antidumpingová opatření, jako je Čína, přičemž jejich podíl na trhu klesl z 2 % na nulu. Celkově se tržní podíl dovozu ze všech třetích zemí, s výjimkou dotčených zemí, v posuzovaném období snížil ze 14 % na 11 %.

(926) Komise dále posoudila celkový vývoj dovozu ze třetích zemí jiných než dotčených zemí. Z této analýzy vyplynulo, že tento dovoz v posuzovaném období poklesl, a to jak v absolutních číslech, tak z hlediska podílu na trhu. Jejich společný podíl na trhu klesl ze 14 % v roce 2022 na 11 % během období šetření. Průměrné dovozní ceny rovněž poklesly, a to z 1 071 EUR za tunu v roce 2022 na 735 EUR za tunu během období šetření, což odpovídá poklesu o přibližně 31 %. Navzdory tomuto poklesu zůstala průměrná dovozní cena tohoto dovozu ze třetích zemí během období šetření nad úrovní průměrné dovozní ceny z dotčených zemí. Zaznamenaný pokles cen tedy odrážel spíše obecný klesající trend cen na trhu Unie než konkrétní cenový vliv způsobený dovozem ze třetích zemí jiných než dotčených zemí.

(927) Jejich klesající podíl na trhu Unie dále potvrzuje, že nehrály významnou roli v pozorovaných cenových dopadech ani ve ztrátě tržního podílu výrobního odvětví Unie. Vzhledem k souběžnému klesajícímu cenovému trendu jak u dovozu z jiných třetích zemí, tak u výrobního odvětví Unie a vzhledem k tomu, že ceny třetích zemí se v období šetření udržovaly nad cenami dotčených zemí, a vzhledem ke klesajícímu podílu dovozu na trhu se zdá, že dovoz z jiných třetích zemí neměl na trhu Unie žádný specifický ani dodatečný vliv na snižování cen nad rámec obecného tržního trendu. Tento faktor proto nezmírnil příčinnou souvislost zjištěnou mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(928) Po poskytnutí informací japonská vláda namítla, že nárůst dovozu z dotčených zemí mohl být způsoben spíše přesunem zdrojů z jiných třetích zemí než zvýšením celkového dovozního tlaku na trh Unie. Proto požádala, aby Komise při posuzování dopadů dovozu z dotčených zemí a příčinné souvislosti s újmou utrpěnou výrobním odvětvím Unie zohlednila vývoj dovozu ze všech třetích zemí.

(929) Komise dospěla k závěru, že vývoj dovozu z jiných třetích zemí nepodporuje tvrzení, že nárůst dovozu z dotčených zemí představoval pouze nahrazení dovozu z jiných zdrojů. Jak bylo vysvětleno výše, podíl dovozu ze třetích zemí jiných než dotčených zemí na trhu se v posuzovaném období snížil ze 14 % na 11 %. Zároveň se podíl dovozu z dotčených zemí na trhu zvýšil z 16 % na 23 %, zatímco podíl výrobního odvětví Unie na trhu poklesl ze 70 % na 66 %.

(930) Současný nárůst podílu dovozu z dotčených zemí na trhu a pokles podílu na trhu jak u výrobního odvětví Unie, tak dovozu z jiných třetích zemí proto nesvědčí o pouhém přesunu zdroje dovozu. Tento vývoj spíše ukazuje, že dovoz z dotčených zemí posílil svou přítomnost na trhu Unie, zatímco jiné zdroje dodávek ztratily tržní podíl.

5.3. **Účinky jiných činitelů**

5.3.1. *Výkonnost prodeje na vývoz výrobců v Unii*

(931) Objem vývozu výrobců v Unii se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 39

Vývozní prodeje výrobců v Unii

	2022	2023	2024	Období šetření
Celkový prodej na vývoz (t)	1 046 797	1 153 564	1 313 619	1 169 942
Index (2022 = 100)	*100*	*110*	*125*	*112*

	2022	2023	2024	Období šetření
Průměrná jednotková cena (EUR/t)	[1 108 – 1 148]	[941 – 972]	[821 – 846]	[761 – 788]
Index (2022 = 100)	*100*	*84*	*74*	*69*

Zdroj: Makroekonomický dotazník a odpovědi na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku.

(932) Během posuzovaného období se celkový objem prodeje na vývoz výrobců v Unii mezi lety 2022 a 2023 zvýšil o 10 % a mezi lety 2023 a 2024 o dalších 14 %. Během období šetření se objemy vývozu ve srovnání s rokem 2024 snížily o 11 %. Celkově byl objem prodeje na vývoz v období šetření o 12 % vyšší než v roce 2022.

(933) Šetření ukázalo, že nárůst objemu vývozu byl způsoben zejména vyšším vývozem do Mexika, Turecka a Spojených států. Tyto nárůsty byly způsobeny konkrétními okolnostmi, mezi něž patřilo oživení prodeje po vyřešení technických problémů ve výrobních zařízeních jednoho z výrobců v Unii a příznivé tržní podmínky v některých vývozních destinacích. Nárůst vývozu do Spojených států nebyl trvalý. Tento vývoj tedy neodrážel obecné zlepšení podmínek na vývozních trzích.

(934) Zároveň průměrné vývozní ceny v průběhu celého posuzovaného období neustále klesaly, a to přibližně o 31 % mezi rokem 2022 a obdobím šetření. To naznačuje, že výrobci v Unii dokázali zvýšit objem vývozu pouze tím, že akceptovali výrazně nižší ceny, což odráží silný konkurenční tlak na vývozních trzích.

(935) Komise proto dospěla k závěru, že nárůst objemu vývozu byl způsoben konkrétními faktory souvisejícími s trhem a danou společností a neodrážel obecné zlepšení podmínek na vývozních trzích. Nárůst prodeje na vývoz byl rovněž v souladu se snahou výrobního odvětví Unie využít své značné volné výrobní kapacity hledáním dalších prodejních příležitostí mimo trh Unie. Prodej na vývoz však nepředstavoval dostatečný zdroj ziskovosti, který by vyvážil újmu utrpěnou výrobním odvětvím Unie na trhu Unie, a proto neoslabil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou utrpěnou výrobním odvětvím Unie.

5.3.2. *Vlastní spotřeba*

(936) Během posuzovaného období vzrostla vlastní spotřeba v EU v letech 2022 až 2024 přibližně o 4 %, aby se pak v období šetření opět snížila na úroveň z roku 2022. Celkově zůstala vlastní spotřeba v posuzovaném období v zásadě stabilní a vykazovala pouze omezené výkyvy.

(937) Tento relativně stabilní vývoj vlastní spotřeby naznačuje, že vnitřní poptávka v navazujících odvětvích u vertikálně integrovaných výrobců se během posuzovaného období podstatně nesnížila. Vzhledem k tomu, že vlastní spotřeba představuje většinu produkce Unie (přibližně 76 %), její stabilita potvrzuje, že újmu zaznamenanou v segmentu volného trhu nelze připsat výraznému poklesu vlastní poptávky. Vývoj vlastní spotřeby tedy nezmírnil příčinnou souvislost zjištěnou mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

5.3.3. *Makroekonomické poklesy a pokles poptávky v jednotlivých odvětvích*

(938) Komise rovněž posoudila, zda k újmě utrpěné výrobním odvětvím Unie přispěl makroekonomický vývoj a pokles poptávky ze strany klíčových navazujících odvětví. Poptávka po dotčeném výrobku úzce souvisí s celkovou ekonomickou situací a s aktivitou v odvětvích, jako je stavebnictví, automobilový průmysl, strojírenství a výroba domácích spotřebičů, která dohromady představují podstatný podíl na spotřebě.

(939) V posuzovaném období se hospodářská situace v Unii vyznačovala zpomalením průmyslové činnosti a slabší poptávkou v několika z těchto navazujících odvětví. Zejména stavební odvětví bylo zasaženo poklesem investic a vyššími náklady na financování, zatímco automobilový a strojírenský průmysl vykazovaly známky zpomalení související se strukturálními změnami a nižší průmyslovou produkcí. Tyto vývojové trendy pravděpodobně vyvolaly tlak na pokles spotřeby a přispěly k vytvoření konkurenčnějšího a cenově citlivějšího tržního prostředí.

(940) Obecné zpomalení hospodářského růstu by za normálních okolností postihlo všechny účastníky trhu. Zatímco se však poptávka oslabila, dovoz z dotčených zemí se výrazně zvýšil jak z hlediska objemu, tak z hlediska pronikání na trh, zatímco výrobní odvětví Unie zaznamenalo ztrátu tržního podílu. Tento rozdílný vývoj ukazuje, že makroekonomické a odvětvové faktory poptávky nemohou vysvětlit zjištěnou újmu.

(941) Komise proto dospěla k závěru, že ačkoli makroekonomický vývoj a pokles poptávky v navazujících odvětvích mohly ovlivnit celkové tržní prostředí, neoslabily příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

5.3.4. *Vývoj cen energií*

(942) Komise rovněž posoudila, zda vývoj cen energií, zejména trvale vysoké ceny elektřiny a plynu, mohl přispět k újmě utrpěné výrobním odvětvím Unie. Náklady na energii představují významnou složku výrobních nákladů na dotčený výrobek a výkyvy cen elektřiny a plynu mohou podstatně ovlivnit nákladovou strukturu energeticky náročných odvětví.

(943) V posuzovaném období se energetické trhy i nadále vyznačovaly trvale vysokými a kolísavými cenami ve srovnání s historickými úrovněmi.

(944) Šetření však odhalilo, že v roce 2022, kdy byly ceny energie výrazně vyšší než ve zbytku posuzovaného období, byli výrobci v Unii schopni dosáhnout udržitelné úrovně ziskovosti. To bylo možné díky tomu, že výrobci v Unii dokázali přenést vyšší náklady na energii na uživatele a zároveň udržet prodejní ceny na úrovni odpovídající jejich nákladové struktuře.

(945) Naopak v roce 2023 a po celé období šetření klesly ceny energie na úroveň výrazně nižší, než byla úroveň zaznamenaná v roce 2022. Cenový tlak vyvíjený dumpingovým dovozem však bránil výrobnímu odvětví Unie udržet prodejní ceny na úrovni dostatečné k pokrytí nákladů, což vedlo k prudkému zhoršení ziskovosti. Zatímco výrobní náklady klesly o 23 %, průměrné prodejní ceny se snížily o 31 %, což představuje pokles přesahující míru, kterou by bylo možné odůvodnit pouze náklady souvisejícími s energiemi. Tento nesoulad naznačuje, že zhoršení ziskovosti nebylo způsobeno vývojem na energetických trzích. Tento rozdíl ukazuje, že ačkoli ceny energie ovlivňují výrobní náklady, rozhodujícím činitelem, který vedl k propadu ziskovosti, byla neschopnost výrobního odvětví Unie udržet své ceny na úrovni odpovídající nákladům. Tento pokles cen se časově shodoval s výrazným nárůstem tržního podílu dovozu z dotčených zemí, jehož ceny byly trvale nižší než ceny v Unii. Přítomnost tohoto levného dovozu zabránila výrobnímu odvětví Unie přenést výrobní náklady na odběratele, čímž přímo přispěla ke zhoršení ziskovosti, která klesla na neudržitelnou úroveň.

(946) Komise proto dospěla k závěru, že ačkoli vývoj nákladů na energii a snahy o zvýšení energetické účinnosti ovlivnily nákladovou strukturu výrobního odvětví Unie, neoslabují příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(947) V návaznosti na uvedené informace japonští výrobci tvrdili, že nárůst a kolísání cen energií, zejména plynu a elektřiny, významně přispěly ke zhoršení situace výrobního odvětví Unie. Poukázali na vyšší náklady na energii, s nimiž se potýkají výrobci v Unii ve srovnání s výrobci v jiných regionech, a tvrdili, že Komise podcenila jejich dopad na konkurenceschopnost výrobního odvětví Unie. Podle jejich názoru bylo významnou příčinou zaznamenaného zhoršení spíše zvýšení nákladů na energii než dovoz z Japonska.

(948) Komise dospěla k závěru, že tyto argumenty nemají vliv na výše uvedené posouzení. Komise zohlednila vývoj cen energie a jejich dopad na strukturu nákladů výrobního odvětví Unie. Jak je však vysvětleno výše v 942. až 945. bodě odůvodnění, ceny energií byly v roce 2022, kdy bylo výrobní odvětví Unie schopno udržet udržitelnou úroveň ziskovosti, výrazně vyšší, zatímco ceny energií se následně snížily, zatímco ziskovost výrobního odvětví Unie se prudce zhoršila. Kromě toho byl pokles výrobních nákladů výrazně vyšší, než by bylo možné vysvětlit vývojem nákladů na energii, zatímco prodejní ceny dále klesaly.

(949) Komise proto dospěla k závěru, že vývoj cen energie, na který poukazovali japonští výrobci, nemohl vysvětlit zhoršení situace výrobního období Unie zaznamenané během posuzovaného období a neoslaboval příčinnou souvislost mezi dovozem za dumpingové ceny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

5.3.5. *Právní rámec EU*

(950) Některé zúčastněné strany tvrdily, že příčinou újmy je právní rámec EU.

(951) Výrobní odvětví Unie působí ve strukturálním prostředí, které s sebou nese značné povinnosti v oblasti dodržování předpisů a vysoké investiční nároky spojené s probíhajícím přechodem k dekarbonizaci. Tyto faktory tvoří součást dlouhodobého provozního prostředí Unie a liší se od podmínek, s nimiž se potýkají výrobci ve třetích zemích, kde platí méně přísné právní rámce a nižší zátěž spojená s dodržováním předpisů. Tyto strukturální podmínky mají však trvalý charakter a byly přítomny po celé posuzované období. Z tohoto důvodu nemohou vysvětlit zhoršení hospodářské situace výrobního odvětví Unie, k němuž došlo v posuzovaném období.

(952) Šetření ukázalo, že zhoršení hospodářských výsledků výrobního odvětví Unie se časově shodovalo s nárůstem dumpingového dovozu za nízké ceny; tento dovoz vyvíjel trvalý tlak na snižování prodejních cen v Unii a nutil k přizpůsobení cen, aby se omezilo další snižování podílu na trhu. Tento pokles cen vedl ke zhoršení řady ukazatelů újmy, včetně ziskovosti, objemu prodeje, tržního podílu, zaměstnanosti, výrobní kapacity a peněžních toků.

(953) Ačkoli rámec strukturálních nákladů tvoří součást celkové výše nákladů, které nese výrobní odvětví Unie, nepřerušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a zjištěnou podstatnou újmou. Načasování a rozsah újmy spíše odpovídají vývoji objemů dumpingového dovozu a chování při stanovování cen než stabilním a dlouhodobým nákladovým podmínkám.

(954) Na základě toho se dospělo k závěru, že podstatná újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla způsobena dumpingovým dovozem z dotčených zemí a že strukturální rámec nákladů, ať už posuzovaný samostatně, nebo v kombinaci s dalšími faktory, nezmírnil zjištěnou příčinnou souvislost.

5.3.6. *Kolísání cen surovin*

(955) Komise rovněž posoudila, zda k újmě utrpěné výrobním odvětvím Unie mohly přispět výkyvy cen surovin, včetně železné rudy, koksovatelného uhlí, šrotu a legujících prvků. Tyto vstupy tvoří významnou část nákladové struktury při výrobě oceli a jejich ceny podléhají výkyvům způsobeným globálními podmínkami nabídky a poptávky, náklady na energii a geopolitickým vývojem.

(956) V posuzovaném období se trhy se surovinami vyznačovaly spíše výraznými cenovými výkyvy než jednotným trendem. Ceny železné rudy a koksovatelného uhlí procházely obdobími kolísání, zatímco ceny šrotu a slitin podléhaly cyklickým výkyvům souvisejícím s globální poptávkou po oceli a regionálními omezeními nabídky. Taková volatilita může vést ke krátkodobému nárůstu výrobních nákladů a k nejistotě při plánování nákladů ze strany výrobců.

(957) Tyto skutečnosti mohly přispět k výkyvům jednotkových výrobních nákladů výrobního odvětví Unie a ovlivnit předvídatelnost nákladů. Takové výkyvy nákladů však obvykle postihují všechny výrobce oceli na celém světě a samy o sobě nevysvětlují konkrétní zhoršení tržní pozice výrobního odvětví Unie.

(958) Zejména navzdory kolísání vstupních nákladů na suroviny se výrobnímu odvětví Unie podařilo v posuzovaném období snížit své celkové jednotkové výrobní náklady o 23 %, což svědčí o snaze zmírnit tlak na vstupní náklady prostřednictvím zvýšení efektivity a provozních úprav.

(959) Tato dynamika nákladů se však neprojevila zlepšením finančních výsledků, neboť průměrné prodejní ceny poklesly přibližně o 31 % v důsledku přetrvávajícího cenového tlaku ze strany dumpingového dovozu z dotčených zemí. Tento rozdíl naznačuje, že kolísání cen surovin neurčovalo tvorbu cen na trhu Unie.

(960) Komise proto dospěla k závěru, že ačkoli kolísání cen surovin mohlo ovlivnit stabilitu výrobních nákladů, neoslabilo to příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

5.3.7. *Celosvětová nadbytečná kapacita v odvětví ocelářství*

(961) Komise rovněž posoudila, zda celosvětová nadměrná kapacita v ocelářském odvětví mohla přispět k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Ocelářský průmysl se vyznačuje přetrvávajícími strukturálními nadbytečnými kapacitami na globální úrovni, což má tendenci vyvíjet tlak na pokles cen v důsledku zesílené mezinárodní konkurence a větší dostupnosti exportních objemů.

(962) Ke zvýšenému konkurenčnímu tlaku na světových trzích s ocelí přispěla zejména značná nadbytečná kapacita v Číně. To ovlivnilo mezinárodní obchodní toky a tržní podmínky, a to i v Unii.

(963) V této souvislosti může celosvětová nadbytečná kapacita ovlivňovat dynamiku trhu prostřednictvím větší dostupnosti levného vývozu, což může zesílit cenovou konkurenci a ovlivnit úroveň cen na dovozních trzích. Tyto strukturální podmínky jsou proto důležité jako kontextový faktor pro pochopení globálních obchodních toků s výrobky z oceli.

(964) Existence celosvětové nadbytečné kapacity však nemění závěry o příčinné souvislosti. V posuzovaném období se zastoupení dovozu z dotčených zemí na trhu Unie výrazně zvýšilo, přičemž jeho souhrnný podíl na trhu vzrostl ze 16 % na 23 %, zatímco jeho ceny zůstávaly trvale nízké. Komise se proto domnívala, že celosvětová nadbytečná kapacita byla součástí celkového tržního prostředí, ale nepřerušila příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(965) Ceny dovozu z dotčených zemí byly systematicky nižší než ceny výrobního odvětví Unie a vyvíjely trvalý tlak na pokles cen v Unii, přičemž průměrné dovozní ceny se v posuzovaném období snížily přibližně o 34 %. To naznačuje, že veškeré dopady vyplývající z celosvětové nadměrné výrobní kapacity, včetně vytlačovacího efektu čínského vývozu, se přenášely prostřednictvím dumpingového dovozu z dotčených zemí a byly jím zesilovány.

(966) Navíc rozdílný vývoj u ostatních dodavatelů ze třetích zemí, jejichž tržní podíl klesl ze 14 % na 11 %, potvrzuje, že újmu nelze vysvětlit pouze celosvětovou situací v oblasti výrobních kapacit, ale že souvisí se specifickým vývojem objemu a cen dumpingového dovozu.

(967) Komise proto dospěla k závěru, že ačkoli celosvětová nadbytečná kapacita představovala relevantní strukturální faktor, neoslabila příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a podstatnou újmou utrpěnou výrobním odvětvím Unie.

(968) Po poskytnutí informací japonští výrobci dále tvrdili, že obtíže odvětví Unie by měly být posuzovány v kontextu celosvětové nadbytečné kapacity v ocelářství a dotované výroby ve třetích zemích. Uvedli, že tyto činitele nelze přičítat Japonsku, které snížilo svou kapacitu výroby oceli a spolupracovalo s Unií při řešení problému celosvětové nadbytečné kapacity. Požádali proto Komisi, aby přehodnotila své posouzení příčinné souvislosti mezi dovozem z Japonska a újmou utrpěnou výrobním odvětvím Unie.

(969) Komise dospěla k závěru, že tyto argumenty nemají vliv na výše uvedené závěry. Jak je vysvětleno v 961. až 966. bodě odůvodnění, Komise zkoumala potenciální dopad celosvětové nadměrné kapacity na výrobní odvětví Unie a dospěla k závěru, že ačkoli představuje relevantní strukturální faktor pozadí, neoslabuje příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

(970) Skutečnost, že Japonsko snížilo svou kapacitu výroby oceli nebo spolupracovalo s Unií při řešení celosvětové nadbytečné kapacity, na tomto posouzení nic nezměnila, zejména s ohledem na zjištění Komise, že dovoz z Japonska byl dumpingový a přispěl ke škodě utrpěné výrobním odvětvím Unie. Komise proto toto tvrzení zamítla.

5.3.8. *Důsledky pandemie Covid-19 a geopolitická nestabilita*

(971) Komise rovněž posoudila, zda k újmě utrpěné výrobním odvětvím Unie mohly přispět následky pandemie a geopolitické otřesy, včetně důsledků pandemie COVID-19, ozbrojených konfliktů, sankcí a regionální nestability.

(972) Ačkoli tyto události mohly ovlivnit globální dodavatelské řetězce a způsobit dočasné výkyvy v poptávce a narušení logistiky, šlo o jevy obecné povahy, které se dotkly všech účastníků trhu.

(973) V každém případě však nevysvětlují rozdílný vývoj na trhu zaznamenaný v posuzovaném období, zejména nárůst tržního podílu dovozu z dotčených zemí, který probíhal souběžně s poklesem dovozu z jiných třetích zemí.

(974) Kromě toho se ceny dovozu z dotčených zemí trvale pohybovaly pod úrovní cen výrobního odvětví Unie, čímž vyvíjely neustálý tlak na pokles cen v Unii, a to nezávisle na jakémkoli vývoji souvisejícím s pandemií či geopolitickými událostmi.

(975) Komise proto dospěla k závěru, že tyto faktory nezmírnily příčinnou souvislost zjištěnou mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

5.4. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(976) Byla zjištěna příčinná souvislost mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí na jedné straně a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie na straně druhé. Mezi nárůstem objemu dumpingového dovozu při klesajících a stlačených prodejních cenách a zhoršením hospodářské situace výrobního odvětví Unie existovala zřejmá časová souvislost, která se v posuzovaném období projevila obzvláště zřetelně.

(977) Vzhledem k silnému cenovému tlaku ze strany dovozu za dumpingové ceny bylo výrobní odvětví Unie nuceno snížit své ceny, aby zmírnilo další ztráty podílu na trhu, což mělo negativní dopad na jeho finanční výsledky. Tato korekce cen směrem dolů vedla ke zhoršení mnoha ukazatelů újmy, jako jsou ziskovost, objem prodeje, podíl na trhu, zaměstnanost, výrobní kapacita a peněžní tok.

(978) Komise posoudila, zda k újmě utrpěné výrobním odvětvím Unie mohly přispět i jiné známé činitele. Mezi ně patřily mimo jiné výsledky vývozu výrobců v Unii, vývoj poptávky, výkyvy nákladů na vstupy a dovoz ze třetích zemí, na které se opatření nevztahují.

(979) Ačkoli některé z těchto činitelů mohly mít na situaci výrobního odvětví Unie omezený dopad, u žádného z nich nebylo zjištěno, že by přerušoval příčinnou souvislost mezi dovozem za dumpingové ceny a podstatnou újmou. Ať už byly posuzovány jednotlivě, nebo souhrnně, nezmírnily škodlivé účinky dovozu za dumpingové ceny.

(980) Na základě výše uvedeného Komise dospěla k závěru, že dumpingový dovoz z dotčených zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu a že neexistují žádné jiné činitele, které by zjištěnou příčinnou souvislost oslabily.

(981) Ve svém stanovisku předloženém po poskytnutí informací japonští výrobci dále tvrdili, že výrobní odvětví Unie by se mělo zabývat strukturálními problémy v oblasti konkurenceschopnosti, včetně efektivity výroby a nadbytečných kapacit, namísto toho, aby se spoléhalo na pokračující celní ochranu.

(982) Komise dospěla k závěru, že argumenty předložené japonskými výrobci nebyly podloženy zjištěními ze šetření. Jak je uvedeno v 869. bodě odůvodnění, výrobní kapacita výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období snížila o 6 %. Tento pokles odrážel přizpůsobení výrobní základny poklesu spotřeby v Unii, včetně vyřazení méně efektivních nebo nadbytečných kapacit, s cílem zabránit vzniku nadbytečných kapacit a zajistit efektivnější využívání zdrojů.

(983) Komise rovněž zohlednila investice, které odvětví Unie vynaložilo na údržbu a modernizaci svých výrobních zařízení, včetně investic zaměřených na zlepšení environmentální výkonnosti a podporu přechodu k ekologičtější výrobě. Tyto investice jsou nezbytné k udržení výrobní základny a k jejímu přizpůsobení měnícím se regulačním a technologickým požadavkům v ocelářském odvětví Unie. Nelze je proto považovat za důkaz toho, že výrobní odvětví Unie nedokázalo vyřešit problém své strukturální konkurenceschopnosti.

(984) Komise proto nedospěla k závěru, že újma utrpěná výrobním odvětvím Unie byla důsledkem toho, že se neřešila otázka jeho výrobní kapacity či efektivity. Argumenty týkající se strukturální konkurenceschopnosti tedy nezpochybnily posouzení újmy a příčinné souvislosti ze strany Komise. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

6. ÚROVEŇ OPATŘENÍ

(985) Pro určení úrovně opatření Komise zkoumala, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí bylo dostatečné k odstranění újmy způsobené dumpingovým dovozem výrobnímu odvětví Unie.

6.1. Rozpětí újmy

(986) Újma by byla odstraněna, pokud by výrobní odvětví Unie mohlo dosáhnout cílového zisku prodejem za cílovou cenu ve smyslu čl. 7 odst. 2c a čl. 7 odst. 2d základního nařízení.

(987) V souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení vzala Komise při stanovení cílového zisku v úvahu tyto činitele: míru ziskovosti před zvýšením dovozu z dotčených zemí, míru ziskovosti potřebnou na krytí celkových nákladů a investic, výzkumu a vývoje a inovací, jakož i míru ziskovosti očekávanou za běžných podmínek hospodářské soutěže. Toto ziskové rozpětí nesmí být nižší než 6 %.

(988) Komise dospěla k závěru, že ziskovost, jíž výrobní odvětví Unie dosáhlo během posuzovaného období, nebyla reprezentativní kvůli silnému cenovému tlaku způsobenému dovozem za nízké ceny z dotčených zemí. Komise rovněž konstatovala, že ocelářský průmysl v posuzovaném období působí ve strukturálně nestabilním prostředí, které se vyznačuje výkyvy cen surovin a energie a přetrvávajícími celosvětovými nadbytečnými kapacitami.

(989) Komise dále dospěla k závěru, že nebylo možné stanovit reprezentativní cílový zisk na základě let bezprostředně předcházejících období šetření, jelikož tato léta byla ovlivněna buď dumpingovým dovozem z jiných zemí, zejména z Číny, nebo výjimečnými tržními okolnostmi. Například roky 2020 a 2021 byly výrazně ovlivněny pandemií COVID-19 a následným hospodářským oživením, což vedlo k výjimečným tržním podmínkám, které nebylo možné považovat za reprezentativní pro běžnou hospodářskou soutěž. Komise rovněž dospěla k závěru, že roky, v nichž odvětví vykazovalo trvalé ztráty, nemohou sloužit jako vhodný referenční bod pro stanovení přiměřeného cílového zisku.

(990) Komise rovněž zkoumala ziskovost dosaženou výrobním odvětvím plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Unii v roce 2018, jak je stanoveno v prováděcím nařízení (EU) 2022/2068. Komise však dospěla k závěru, že rok 2018 byl poznamenán výjimečnými okolnostmi, mezi něž patřilo zavedení ochranných opatření a dopady opatření přijatých USA na základě článku 232, které vedly k významnému narušení trhu a přesměrování obchodu. Ziskovost dosažená v roce 2018 proto nemohla být považována za dostatečně reprezentativní pro stanovení cílového zisku v rámci tohoto šetření.

(991) Komise proto prověřila dřívější reprezentativní období. Šlo zejména o původní šetření týkající se plochých za studena válcovaných výrobků z oceli, v němž Komise dospěla k závěru, že rok 2008 představoval nejnovější rok odrážející běžné podmínky hospodářské soutěže, a stanovila cílový zisk ve výši 9,9 % na základě váženého průměru ziskovosti, jíž výrobní odvětví Unie v tomto roce dosáhlo.

(992) S ohledem na výše uvedené Komise dospěla k závěru, že ziskové rozpětí ve výši 9,9 % představuje přiměřenou a dostatečně podloženou úroveň ziskovosti, které by výrobní odvětví Unie mohlo dosáhnout za normálních podmínek hospodářské soutěže, pokud by nedocházelo k dovozu za dumpingové ceny. Základní zisk byl proto stanoven na 9,9 %.

(993) Výrobní odvětví Unie uvedlo, že úroveň jeho investic, výzkumu a vývoje a inovací během posuzovaného období by byla za běžných podmínek hospodářské soutěže o něco vyšší. Komise ověřila informace poskytnuté v průběhu inspekcí na místě, včetně interních investičních plánů, řídících dokumentů a účetních záznamů. Šetření potvrdilo, že na některé výdaje související s investicemi, výzkumem a vývojem a inovacemi měla vliv újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Na základě ověřených informací proto Komise odpovídajícím způsobem upravila cílový zisk. Výsledná úprava činila až 0,07 % v závislosti na konkrétním výrobci zahrnutém do vzorku.

(994) V důsledku toho činil cílový zisk stanovený v rámci tohoto šetření v souladu s čl. 7 odst. 2c základního nařízení až 9,97 % v závislosti na situaci jednotlivých výrobců zařazených do vzorku.

(995) Na základě toho pak Komise vypočítala cenu obdobného výrobku, která výrobnímu odvětví Unie nepůsobí újmu, a to tak, že příslušná cílová zisková rozpětí použila na výrobní náklady, které výrobci v Unii zařazení do vzorku vykazovali během období šetření.

(996) V souladu s čl. 7 odst. 2d základního nařízení Komise v posledním kroku posoudila budoucí náklady vyplývající z mnohostranných environmentálních dohod a jejich protokolů, jichž je Unie smluvní stranou, které výrobnímu odvětví Unie vzniknou během období uplatňování opatření podle čl. 11 odst. 2. Na základě informací, které společnosti předložily a které byly doloženy za použití jejich nástrojů pro podávání zpráv a prostřednictvím jejich prognóz, stanovila Komise dodatečné náklady, které v závislosti na situaci jednotlivých výrobců zahrnutých do vzorku činily až 7,78 EUR za tunu, ve srovnání s náklady na dodržování těchto úmluv během období šetření. Tyto dodatečné náklady byly připočteny k ceně nepůsobící újmu.

(997) Úroveň rozpětí újmy poté Komise určila na základě porovnání vážené průměrné dovozní ceny spolupracujících vyvážejících výrobců zařazených do vzorku v dotčených zemích, a to podle jednotlivých typů (cena franko přístav určení), s váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného v období šetření na volném trhu Unie výrobci v Unii zařazenými do vzorku, která nepůsobí újmu, jež byla stanovena pro účely výpočtů v souvislosti s cenovým podbízením. Případný rozdíl vyplývající z tohoto porovnání byl vyjádřen jako procento vážené průměrné dovozní hodnoty CIF. Výsledky tohoto výpočtu jsou uvedeny v následující tabulce.

(998) Úroveň pro odstranění újmy pro „ostatní spolupracující společnosti“ a pro „veškerý ostatní dovoz pocházející z dotčené země“ je vymezena stejným způsobem jako dumpingové rozpětí pro tyto společnosti a pro tento dovoz.

(999) Na základě připomínek k závěrečnému sdělení popsaných v 844. až 849. bodě odůvodnění Komise revidovala míry újmy pro Japonsko a Turecko.

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (%)	Rozpětí prodeje pod cenou (%)
Indie	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5
	Ostatní spolupracující společnosti	9,5	25,5
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Indie	9,5	25,5
Japonsko	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7	27,9
	Ostatní spolupracující společnosti	54,7	27,9
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Japonska	54,7	27,9
Tchaj-wan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7
	Ostatní spolupracující společnosti	33,3	20,7
	Veškerý další dovoz pocházející z Tchaj-wanu	59,6	27,0
Turecko	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	12,9
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	17,8
	Ostatní spolupracující společnosti	4,9	16,4
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Turecka	7,8	17,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8
	Ostatní spolupracující společnosti	16,0	25,8
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	16,0	25,8

6.2. **Připomínky k poskytnutí informací o cílovém zisku**

(1000) Po poskytnutí informací vznesly společnosti Nippon Steel Corporation (dále jen „NSC“) a China Steel Corporation (dále jen „CSC“) námitky proti cílovému zisku ve výši 9,9 % použitému pro výpočet ceny nezpůsobující újmu. Tvrdily, že odkaz na rok 2008 neodráží podmínky hospodářské soutěže panující v době šetření, a požádaly, aby byl použit pozdější rok, konkrétně rok 2017. Alternativně požádali o stanovení nižšího cílového zisku. Na podporu svých argumentů poukázali na změny na trhu s ocelí v Unii, včetně vyšších nákladů na energii a slabší poptávky, jakož i na nejnovější postup Komise v jiných šetřeních týkajících se oceli. Společnost CSC ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala své tvrzení, a to navzdory skutečnosti, že daná záležitost nebyla předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(1001) Komise pečlivě zvážila připomínky týkající se cílového zisku ve výši 9,9 %.

(1002) Komise nejprve připomněla, že cílový zisk musí odrážet ziskovost, jaké by výrobní odvětví Unie vyrábějící dotčený výrobek, konkrétně ploché za studena válcované výrobky z oceli, mohlo rozumně dosáhnout za běžných podmínek hospodářské soutěže bez existence dumpingových dovozů. Cílový zisk proto musí být podložen důkazy týkajícími se plochách a studena válcovaných výrobků z oceli. Úrovně ziskovosti stanovené pro jiné výrobky z oceli nebo v jiných šetřeních nemohou samy o sobě určovat přiměřený cílový zisk pro ploché za studena válcované výrobky z oceli.

(1003) V tomto ohledu poskytuje původní šetření týkající se plochých za studena válcovaných výrobků z oceli přímo relevantní důkazy. Komise ověřila údaje o ziskovosti odvětví plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Unii za roky 2005 až 2008, z nichž vyplývala ziskovost v rozmezí 9 % až 15 %. Na základě toho byl rok 2008 považován za poslední rok odrážející běžné podmínky hospodářské soutěže a na základě váženého průměru ziskovosti, jíž výrobní odvětví Unie v tomto roce dosáhlo, byla stanovena cílová ziskovost ve výši 9,9 %.

(1004) Údaje předložené společností CSC za rok 2017 neposkytly rovnocenné důkazy. Údaje uvedené zejména v příloze 1 se týkaly vybraných výrobců oceli v Unii nebo segmentů ocelářského odvětví a neprokazovaly konkrétně ziskovost plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Tyto informace proto nebyly srovnatelné s údaji o ziskovosti konkrétních výrobků, které byly ověřeny a na nichž byl cílový zisk ve výši 9,9 % založen.

(1005) Z důkazů týkajících se plochých za studena válcovaných výrobků z oceli vyplývá, že ziskovost se po uložení původních opatření výrazně zvýšila a v roce 2017 dosáhla 12 % ([150]), v roce 2018 16,1 % a poté klesla na – 2,8 % v roce 2019 a – 14,7 % v roce 2020 ([151]). Tento vývoj potvrzuje jednak to, že odvětví plochých za studena válcovaných výrobků z oceli v Unii bylo za běžných tržních podmínek schopno dosáhnout ziskovosti vyšší než 9,9 %, a jednak to, že ziskovost v oblasti plochých za studena válcovaných výrobků z oceli podléhala výrazným výkyvům v závislosti na tržních podmínkách.

(1006) Komise dále dospěla k závěru, že úrovně cílového zisku, na které se strany odvolávaly v jiných šetřeních týkajících se oceli, nemohou tento závěr změnit. Tato šetření se týkala různých výrobků a různých skutkových okolností. Ověřené údaje o ziskovosti konkrétních výrobků představují vhodnější základ než údaje čerpané z jiných řízení, a to i v případě, že jsou tyto údaje novější. Zejména nelze cílový zisk stanovený pro ploché za tepla válcované výrobky z oceli považovat za referenční hodnotu použitelnou pro ploché za studena válcované výrobky z oceli jen proto, že oboje se mohou vyrábět v integrovaných závodech. Pro účely tohoto posouzení zůstávají relevantními důkazy ty, které se týkají ziskovosti plochých za studena válcovaných výrobků z oceli.

(1007) Komise proto dospěla k závěru, že informace předložené po poskytnutí informací neprokázaly, že by cílový zisk ve výši 9,9 % byl nepřiměřený nebo nedostatečně odůvodněný. Komise tudíž potvrdila cílový zisk stanovený výše v 992. bodě odůvodnění.

(1008) Společnost NSC rovněž zpochybnila zahrnutí předpokládaných environmentálních nákladů souvisejících se systémem obchodování s emisemi (ETS) do ceny, která nezpůsobuje újmu. Uvedla, že v návaznosti na vstup mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích (CBAM) v platnost a další nedávné změny v environmentálním rámci EU by zahrnutí těchto nákladů mohlo vést k dvojímu započítání. Společnost NSC proto požádala o vypuštění těchto nákladů nebo, alternativně, o úpravu jejich výše tak, aby odrážela nejnovější vývoj v systému EU ETS.

(1009) Komise dospěla k závěru, že zavedení mechanismu CBAM samo o sobě neznamená, že budoucí náklady vyplývající z platných environmentálních požadavků jsou pro účely čl. 7 odst. 2 písm. d) základního nařízení irelevantní. Systém EU ETS a mechanismus CBAM se vztahují na různé hospodářské subjekty a plní vzájemně se doplňující funkce: Systém EU ETS se vztahuje na emise ze zařízení v Unii, zatímco mechanismus CBAM se vztahuje na emise obsažené v příslušných dovážených výrobcích. Mechanismus CBAM tedy nesnižuje ani nenahrazuje náklady na dodržování předpisů, které výrobcům v Unii přímo vznikají v rámci systému EU ETS; tyto náklady nadále nese výrobní odvětví Unie, a to bez ohledu na náklady spojené s emisemi uhlíku, které jsou v rámci mechanismu CBAM uvalovány na dovoz. Zavedení mechanismu CBAM tedy samo o sobě neznamená, že by se již neměly zohledňovat budoucí náklady, které výrobnímu odvětví Unie vzniknou v rámci platného environmentálního rámce.

(1010) V souladu s čl. 7 odst. 2 písm. d) základního nařízení Komise posoudila budoucí náklady, které výrobnímu odvětví Unie pravděpodobně vzniknou během období platnosti opatření. Jak bylo vysvětleno výše, dodatečné náklady stanovené Komisí vycházely z informací předložených výrobci z Unie zařazenými do vzorku a podložených jejich systémy pro podávání zpráv a prognózami. Společnost NSC neprokázala, že konkrétní náklady stanovené na tomto základě byly již zohledněny v rámci systému CBAM, ani že by jejich zahrnutí vedlo k dvojímu započítání.

([150]) Informace získané z žádosti o přezkum před pozbytím platnosti týkající se opatření vztahujících se na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Ruské federace.

([151]) Viz 208. bod odůvodnění prováděcího nařízení (EU) 2022/2068.

(1011) Komise proto dospěla k závěru, že ani zavedení mechanismu CBAM, ani další okolnosti, na které poukázala společnost NSC, neposkytují podklad pro zrušení či revizi předpokládaných nákladů na ochranu životního prostředí. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(1012) Společnost NSC navíc tvrdila, že částka určená na investice, výzkum a vývoj a systém IRI by měla pokrývat pouze investice přímo související s výrobou plochých za studena válcovaných výrobků z oceli ve fázi válcování za studena. Dospěla k závěru, že investice do předvýrobních fází by měly být vyloučeny, aby se zabránilo dvojímu započítání v rámci samostatného šetření týkajícího se výrobků válcovaných za tepla.

(1013) Jak bylo uvedeno výše, Komise pečlivě prozkoumala a ověřila informace předložené průmyslovým odvětvím Unie, včetně interních investičních plánů, dokumentů vedení a účetních záznamů. Při stanovení úpravy Komise dbala na to, aby zahrnula investice a výdaje související se systémem IRI, které se týkaly výroby dotčeného výrobku.

(1014) Komise proto dospěla k závěru, že úprava vycházela z ověřených informací a náležitě zohledňovala investice a výdaje související se systémem IRI, které se týkaly výroby plochých za studena válcovaných výrobků z oceli. Žádost byla proto zamítnuta.

6.3. Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie

(1015) Jak je vysvětleno v oznámení o zahájení, žadatel předložil Komisi dostatečné důkazy, že v Indii a Vietnamu existují ohledně výrobku, který je předmětem šetření, zkreslení na trhu surovin. V souladu s čl. 7 odst. 2a základního nařízení se proto šetření zabývalo údajným zkreslením za účelem posouzení, zda by popřípadě clo nižší než dumpingové rozpětí postačovalo k odstranění újmy.

(1016) Protože jsou ovšem rozpětí nezbytná k odstranění újmy vyšší než dumpingová rozpětí, nebylo nutné se tímto aspektem zabývat.

(1017) Komise na základě výše uvedeného posouzení dospěla k závěru, že je vhodné stanovit výši konečných cel podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení.

6.4. Závěr ohledně úrovně opatření

(1018) Na základě výše uvedeného posouzení by mělo být konečné antidumpingové clo stanoveno tak, jak je uvedeno níže, v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo (%)
Indie	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5
	Ostatní spolupracující společnosti	9,5
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Indie	9,5
Japonsko	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	27,9
	Ostatní spolupracující společnosti	27,9
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Japonska	27,9
Tchaj-wan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7
	Ostatní spolupracující společnosti	20,7
	Veškerý další dovoz pocházející z Tchaj-wanu	27,0

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo (%)
Turecko	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0
	Ostatní spolupracující společnosti	4,9
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Turecka	7,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0
	Ostatní spolupracující společnosti	16,0
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	16,0

7. **ZÁJEM UNIE**

(1019) Poté, co se Komise rozhodla použít čl. 7 odst. 2 základního nařízení, zkoumala, zda může navzdory zjištění dumpingu působícího újmu jednoznačně konstatovat, že v tomto případě není v zájmu Unie přijímat příslušná opatření v souladu s článkem 21 základního nařízení. Zájem Unie byl stanoven na základě posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmu výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(1020) Výrobní odvětví Unie je přítomno v několika členských státech (Rakousko, Belgie, Česká republika, Německo, Maďarsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Portugalsko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko) a v souvislosti s výrobkem, který je předmětem šetření, přímo zaměstnává 8 598 pracovníků v přepočtu na plné pracovní úvazky.

(1021) Při šetření spolupracovalo jedenáct výrobců. Žádný ze známých výrobců nevznesl proti zahájení šetření námitku. Jak je uvedeno v oddíle 4.5, situace celého výrobního odvětví Unie se v důsledku dumpingového dovozu z dotčených zemí zhoršila. Podstatná újma byla prokázána jak u mikroekonomických, tak u makroekonomických ukazatelů, a byla obzvláště významná, pokud jde o ziskovost, objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu.

(1022) Očekává se, že uložení antidumpingových cel obnoví spravedlivé obchodní podmínky na trhu Unie, ukončí stlačování cen a umožní výrobnímu odvětví Unie, aby se zotavilo. To by vedlo ke zlepšení ziskovosti výrobního odvětví Unie na úroveň, která se považuje pro toto kapitálově náročné výrobní odvětví za nezbytnou. Výrobnímu odvětví Unie byla dovozem za dumpingové ceny z dotčených zemí způsobena podstatná újma. Je třeba připomenout, že mnoho ukazatelů újmy během posuzovaného období vykazovalo negativní trend. Zejména podíl na trhu a objem prodeje, jakož i ukazatele týkající se finanční výkonnosti výrobců v Unii zařazených do vzorku, jako je ziskovost a návratnost investic, byly vážně postiženy. Je proto důležité obnovit spravedlivé ceny, aby všichni výrobci mohli na trhu Unie působit za rovných podmínek.

(1023) Pokud by opatření nebyla uložena, je další zhoršení hospodářské situace výrobního odvětví Unie velmi pravděpodobné. Špatné výsledky v segmentu plochých za studena válcovaných výrobků z oceli by měly dopad na navazující činnosti výrobců v Unii, a to zejména na jejich produkci pro vlastní potřebu. Výrobci v Unii se spoléhají na obchodní model, jenž kombinuje prodej na volném trhu a výrobu pro vlastní spotřebu. Zhoršení v segmentu volného trhu by mohlo ohrozit rovněž segment výroby pro vlastní spotřebu, který se vyznačuje větším objemem výroby a vyšší zaměstnaností než segment volného trhu.

(1024) Lze proto dospět k závěru, že uložení antidumpingových cel je v zájmu výrobního odvětví Unie, neboť by umožnilo zotavení z dopadů zjištěného škodlivého dumpingu a podpořilo dlouhodobou udržitelnost výroby v Unii.

7.2. **Zájem dovozců, kteří nejsou ve spojení**

(1025) Jak je uvedeno ve 96. bodě odůvodnění, žádný dovozce, který není ve spojení, nevyplnil dotazník ani neposkytl Komisi podklady prokazující, do jaké míry by dovozcům uložení opatření způsobilo újmu.

(1026) Vzhledem k absenci spolupráce a konkrétních údajů musí být pravděpodobné účinky uložení opatření na dovozce posouzeny na základě dostupných údajů.

(1027) Lze důvodně předpokládat, že dovozci mohou v důsledku uložení antidumpingových cel čelit určitému zvýšení nákladů. Jak však bude podrobněji rozvedeno v oddíle 7.4.1 níže, šetření potvrdilo existenci alternativních zdrojů dodávek, včetně dodávek od výrobců v Unii, a možnost pokračování dovozu za spravedlivé ceny. Tyto faktory zmírňují potenciální dopad těchto opatření; lze tedy očekávat, že případný negativní dopad bude omezený.

(1028) Dovozci sice mohou v krátkodobém horizontu pocítit omezení možností dodávek nebo zvýšení nákladů, tyto účinky však budou pravděpodobně mírné. Zachování současného stavu by naopak v konečném důsledku ohrozilo životaschopnost domácích dodávek a v budoucnu by mohlo vést k větší závislosti na dumpingovém dovozu. Celkově lze říci, že přínosy pro výrobní odvětví Unie převažují nad omezenými a nepodloženými potenciálními nevýhodami pro dovozce.

7.3. **Zájem uživatelů, spotřebitelů nebo dodavatelů**

(1029) Žádný z uživatelů, spotřebitelů ani dodavatelů nespolupracoval při šetření tím, že by včas předložil úplnou odpověď na dotazník v požadované formě. V důsledku toho nebyly předloženy žádné důkazy naznačující, že by zavedení opatření mělo významný nepříznivý dopad na uživatele nebo navazující odvětví.

(1030) Po zahájení šetření předložila společnost BSH připomínky (viz 90. bod odůvodnění), v nichž tvrdila, že opatření by zvýšila vstupní náklady pro navazující odvětví a negativně by ovlivnila konkurenceschopnost, zaměstnanost a stabilitu dodavatelského řetězce. Společnost BSH však v rámci šetření dále nespolupracovala tím, že by předložila odpověď na dotazník, ani svá tvrzení nepodložila ověřitelnými údaji o podílu dotčeného výrobku na jejích celkových výrobních nákladech, o možnosti nakupovat tento výrobek od alternativních dodavatelů ani o schopnosti přenést případný nárůst nákladů na své odběratele. Vzhledem k tomu, že takové zdůvodnění nebylo předloženo, nebylo možné tvrzení ověřit, a proto bylo zamítnuto.

(1031) Vzhledem k tomu, že uživatelé nespolupracovali, posoudila Komise pravděpodobné dopady opatření na základě dostupných informací. Šetření ukázalo, že ploché za studena válcované výrobky z oceli obecně představují pouze omezený podíl na celkových výrobních nákladech, které vznikají uživatelům v navazujících odvětvích, včetně odvětví automobilového průmyslu, stavebnictví, výroby domácích spotřebičů a průmyslové výroby. Jakýkoli případný nárůst cen v důsledku zavedení opatření by proto měl pravděpodobně pouze omezený dopad na celkovou strukturu nákladů uživatelů v navazujících odvětvích.

(1032) Zavedení opatření by zároveň přispělo k obnovení spravedlivé hospodářské soutěže na trhu Unie a k zachování životaschopného výrobního odvětví Unie, které je schopno zajistit spolehlivé dodávky plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pro navazující odvětví v Unii, čímž by se snížilo riziko přerušení dodávek a nadměrné závislosti na dumpingovém dovozu.

(1033) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise dospěla k závěru, že neexistují žádné závažné důvody k domněnce, že by zavedení antidumpingových opatření bylo v rozporu se zájmy uživatelů.

(1034) Po poskytnutí informací japonští výrobci a japonská vláda tvrdili, že by měl být věnován větší důraz dopadu opatření na uživatele v navazujících odvětvích v Unii. Uvedli, že vysoké náklady na energii se již promítají do cen pro uživatele a že další antidumpingová cla by spolu se stávajícími obchodními omezeními mohla ještě více zvýšit ceny plochých za studena válcovaných výrobků z oceli a omezit jeho dostupnost. Proto požádali, aby byly při posuzování těchto opatření zohledněny zájmy uživatelů v navazujících odvětvích.

(1035) Komise dospěla k závěru, že předložené argumenty nemění výše uvedené závěry, v nichž Komise na základě dostupných informací posoudila pravděpodobné dopady opatření na uživatele v navazujících odvětvích a nezjistila žádné důkazy naznačující, že by zavedení opatření mělo významný nepříznivý dopad na uživatele nebo navazující odvětví.

(1036) Jak již bylo uvedeno výše, ploché za studena válcované výrobky z oceli obecně představují pouze omezený podíl na celkových výrobních nákladech uživatelů v navazujících odvětvích. Argumenty týkající se možného zvýšení cen plochých za studena válcovaných výrobků z oceli tedy neprokázaly, že by zavedení opatření mělo významný dopad na celkovou strukturu nákladů nebo konkurenceschopnost uživatelů v navazujících odvětvích. Strany rovněž nepředložily důkazy, které by prokázaly, že by tato opatření vedla k závažným obtížím s dodávkami.

(1037) Zároveň by, jak bylo vysvětleno výše, zavedení opatření přispělo k obnovení spravedlivé hospodářské soutěže na trhu Unie a k zachování životaschopného odvětví Unie, které je schopno zajistit spolehlivé dodávky plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pro navazující odvětví. Bylo proto nutné zvážit možné dopady na uživatele v navazujících odvětvích jak z hlediska potenciálních nákladů na tato opatření, tak z hlediska přínosů spojených se zachováním spolehlivých dodávek v Unii.

(1038) Komise tedy dospěla k závěru, že neexistují žádné závažné důvody k domněnce, že by zavedení antidumpingových opatření bylo v rozporu se zájmy Unie. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

7.4. **Další činitele**

7.4.1. *Dostupnost dodávek*

(1039) Některé zúčastněné strany tvrdily, že strukturální omezení výrobního odvětví Unie mu brání v zásobování trhu Unie potřebným množstvím za studena válcované oceli požadované kvality. Podle těchto stran by zavedení dalších obchodních opatření ještě více zhoršilo situaci na straně nabídky, prohloubilo stávající nedostatek zboží a vedlo k nárůstu cen v rámci Unie.

(1040) Komise konstatovala, že šetření potvrdilo existenci alternativních zdrojů dodávek, včetně výrobců v Unii, jakož i možnost pokračování dovozu za spravedlivé ceny. Konkrétně, jak je uvedeno v tabulce 31, výrobní odvětví Unie využívá 72 % své výrobní kapacity, což znamená, že k uspokojení dodatečné poptávky lze využít volnou kapacitu ve výši přibližně 12 milionů tun. Celkový objem dovozu z dotčených zemí je výrazně nižší než tato dostupná kapacita. Kromě toho šetření rovněž odhalilo možnost dalšího dovozu z jiných zdrojů, který by mohl přispět k zajištění dostatečné nabídky na trhu Unie. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

7.4.2. *Další opatření týkající se oceli*

(1041) Některé zúčastněné strany tvrdily, že souběžné uplatňování antidumpingových opatření a nového opatření týkajícího se oceli, které je v platnosti od 1. července 2026, by mohlo nepřiměřeně omezit přístup na trh Unie. Tvrdily, že souhrnný dopad těchto opatření by mohl vést k nepřiměřenému omezení dodávek oceli a vyvolat obavy ohledně souladu s širšími cíli vnější obchodní politiky Unie.

(1042) Komise konstatovala, že antidumpingová opatření a jakákoli případná horizontální opatření v oblasti obchodní politiky týkající se oceli slouží odlišným právním účelům a sledují odlišné cíle; jedno se zabývá nekalými obchodními praktikami, které způsobují újmu domácímu výrobnímu odvětví, zatímco druhé se snaží řešit negativní dopady globální nadbytečné výrobní kapacity na obchod na trhu s ocelí v Unii. Tyto nástroje vycházejí z různých právních základů a vyžadují odlišné standardy pro dokazování. Nebyly tedy zaměnitelné a existence jednoho z nich ani jeho případné budoucí přijetí nemohly nahradit druhý.

(1043) Komise konstatovala, že opatření založené na kvótách či podobné omezení objemu by neřešilo prvek cenové újmy, který byl v rámci šetření zjištěn. Jak je uvedeno v oddílech 4 a 5, šetření prokázalo cenové podbízení, prodej pod cenou a pokles cen způsobené dovozem za dumpingové ceny. K těmto dopadům došlo bez ohledu na objem dovozu. Naopak antidumpingová cla vyvažují složku spočívající v nekalém stanovení cen, která je součástí újmy utrpěné výrobním odvětvím Unie.

(1044) Komise dále uvedla, že uložení cel je plně v souladu s širšími cíli Unie v oblasti politiky v odvětví oceli a obchodní politiky. Naopak, pokud by se proti škodlivému dumpingu nepřijala žádná opatření a ten by tak pokračoval, podkopalo by to samotný smysl obchodní politiky Unie.

(1045) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise dospěla k závěru, že neexistují žádné závažné důvody k domněnce, že by zavedení antidumpingových opatření bylo v rozporu se zájmy Unie. Proto byly argumenty vznesené zúčastněnými stranami odmítnuty.

(1046) Japonská vláda po poskytnutí informací tvrdila, že při posuzování vývoje japonského dovozu by mělo být zohledněno zpřísnění ochranných opatření v dubnu 2025. Uvedla, že v důsledku zpřísnění opatření došlo k poklesu japonského dovozu, a dospěla k závěru, že tento vývoj není v souladu se zjištěním, že rostoucí japonský dovoz přispěl ke vzniku újmy.

(1047) Komise dospěla k závěru, že argumenty japonské vlády neměly vliv na závěry uvedené v 833. až 838. bodě odůvodnění. V tomto případě se závěry ohledně újmy a příčinné souvislosti opíraly o ověřené údaje za posuzované období. Z těchto údajů vyplývá, že dovoz z Japonska vzrostl ze 126 021 tun v roce 2022 na 250 001 tun během období šetření, což odpovídá nárůstu o 98 %. Jeho tržní podíl rovněž vzrostl, a sice z 2 % na 3 %.

(1048) Nárůst dovozu z Japonska v posuzovaném období a zvýšení jeho tržního podílu nejsou v souladu s tvrzením, že dovoz z Japonska nezvýšil jeho přítomnost na trhu Unie. Komise proto dospěla k závěru, že vývoj japonského dovozu v posuzovaném období spíše podporoval než vyvracel zjištění, že tento dovoz přispěl k újmě utrpěné výrobním odvětvím Unie. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(1049) Japonští výrobci a společnost CSC rovněž tvrdili, že nové opatření týkající se oceli, použitelné od 1. července 2026, již poskytuje výrobnímu odvětví Unie značnou ochranu. Uvedli, že Komise by při posuzování nezbytnosti a výše antidumpingových cel měla zohlednit vzájemné působení tohoto opatření a antidumpingových opatření. Společnost CSC dále argumentovala, že zachování cílového zisku ve výši 9,9 % nad rámec ochrany poskytované novým opatřením by mohlo vést k nadměrné ochraně. Společnost CSC ve svých připomínkách k doplňujícímu závěrečnému sdělení zopakovala své tvrzení, a to navzdory skutečnosti, že daná záležitost nebyla předmětem tohoto sdělení a že společnost byla vyzvána, aby se vyjádřila pouze k otázkám, jichž se doplňující závěrečné sdělení týkalo.

(1050) Uvedené argumenty neměly vliv na závěry uvedené v 1045. bodě odůvodnění. Skutečnost, že od 1. července 2026 platí nové opatření týkající se oceli, sama o sobě nemá vliv na posouzení škodlivých účinků dovozů za dumpingové ceny ani na výši antidumpingových opatření nezbytných k odstranění této újmy. Tyto dva právní nástroje slouží odlišným právním účelům a sledují různé politické cíle. Antidumpingová cla se zaměřují na nekalé cenové praktiky, které způsobují újmu výrobnímu odvětví Unie, zatímco opatření týkající se oceli reaguje na negativní účinky celosvětové nadbytečné výrobní kapacity na trh Unie. Uvedené nástroje vycházejí z různých právních základů a různých standardů pro dokazování, a proto je nelze považovat za vzájemně zaměnitelné.

(1051) Komise rovněž dospěla k závěru, že cílový zisk ve výši 9,9 % byl stanoven na základě výše popsaných důkazů týkajících se plochých za studena válcovaných výrobků z oceli a odráží úroveň ziskovosti, které by výrobní odvětví Unie mohlo za běžných podmínek hospodářské soutěže přiměřeně dosáhnout. Nejedná se tedy o úroveň ochrany, která vyplývá z nového opatření týkajícího se oceli nebo je jím určována. Samotná souběžná existence těchto dvou opatření ještě neznamená, že cílový zisk nebo z toho vyplývající antidumpingová opatření by představovaly nadměrnou ochranu.

(1052) Komise proto dospěla k závěru, že argumenty týkající se vzájemného působení nového opatření týkajícího se oceli a antidumpingových opatření neposkytují základ pro změnu cílového zisku ani výše antidumpingových opatření. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(1053) Ve svých připomínkách k poskytnutí dodatečných konečných informací japonská vláda zopakovala, že zpřísnění ochranných opatření v dubnu 2025 a následný pokles japonského dovozu maří zjištění, že dovoz z Japonska přispěl k újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Rovněž tvrdila, že nárůst dovozu z dotčených zemí by mohl odrážet spíše posun v získávání zdrojů z jiných třetích zemí než zvýšený tlak dovozu. Japonsko rovněž tvrdilo, že nařízení o nadměrné kapacitě v ocelářství, které snižuje dovozní kvótu a zavádí 50 % clo nad rámec kvóty, by dále snížilo dovoz, a proto zpochybnilo potřebu dalších antidumpingových opatření.

(1054) Tyto záležitosti nebyly předmětem poskytnutí dodatečných konečných informací. V každém případě je posouzení těchto argumentů ze strany Komise již uvedeno v 1046. až 1048. bodě odůvodnění a v 1050. až 1052. bodě odůvodnění. V těchto bodech odůvodnění Komise vysvětlila, proč vznesené argumenty nezpochybnily její posouzení újmy a příčinné souvislosti ani její závěry o cílovém zisku a potřebě antidumpingových opatření. Komise proto potvrdila své závěry a stížnosti zamítla.

7.5. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(1055) Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody k domněnce, že by nebylo v zájmu Unie uložit konečná opatření na dovoz plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z dotčených zemí.

8. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

(1056) Vzhledem k závěrům, k nimž Komise dospěla ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti, úrovně opatření a zájmu Unie, a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by měla být uložena konečná antidumpingová opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz dotčeného výrobku způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

(1057) Na základě výše uvedených skutečností by sazby konečného antidumpingového cla vyjádřené na základě ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením měly činit:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v)	Rozpětí újmy (%)	Konečné antidumpingové clo (%)
Indie	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	25,5	9,5
	Ostatní spolupracující společnosti	9,5	25,5	9,5
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Indie	9,5	25,5	9,5
Japonsko	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	54,7	27,9	27,9
	Ostatní spolupracující společnosti	54,7	27,9	27,9
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Japonska	54,7	27,9	27,9

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí (v)	Rozpětí újmy (%)	Konečné antidumpingové clo (%)
Tchaj-wan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	33,3	20,7	20,7
	Ostatní spolupracující společnosti	33,3	20,7	20,7
	Veškerý další dovoz pocházející z Tchaj-wanu	59,6	27,0	27,0
Turecko	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	12,9	7,8
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	17,8	3,0
	Ostatní spolupracující společnosti	4,9	16,4	4,9
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Turecka	7,8	17,8	7,8
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	25,8	16,0
	Ostatní spolupracující společnosti	16,0	25,8	16,0
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	16,0	25,8	16,0

(1058) Individuální sazby antidumpingového cla pro dotčené společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí proto situaci zjištěnou během tohoto šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto celní sazby jsou proto použitelné výlučně na dovoz výrobku, který je předmětem šetření, pocházejícího z dotčené země a vyráběného uvedenými právnickými osobami. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, se tyto sazby nevztahují a měla by se na něj vztahovat celní sazba platná pro „veškerý další dovoz pocházející z dotčených zemí“.

(1059) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních antidumpingových celních sazeb. Tato žádost musí být předložena Komisi ([152]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dotyčné společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

([152]) E-mail: TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu, European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. V žádosti uveďte číslo tohoto nařízení a číslo případu (AD739).

(1060) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření, které vzhledem k rozdílným celním sazbám hrozí, je nutné přijmout zvláštní opatření, která umožní zajistit řádné uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Dokud nebude taková faktura předložena, měl by dovoz podléhat antidumpingovému clu použitelnému na „veškerý ostatní dovoz pocházející z dotčených zemí".

(1061) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není tato faktura jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států by totiž měly i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(1062) Pokud by se zejména po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

(1063) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, měla by se sazba antidumpingového cla stanovená pro veškerý ostatní dovoz pocházející z dotčených zemí vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření dotčený výrobek do Unie nevyváželi.

(1064) V případě dotčených zemí, kde je celní sazba pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku nižší než celní sazba platná pro veškerý ostatní dovoz pocházející z dané země, by vyvážející výrobci, kteří během období šetření nevyváželi dotčený výrobek do Unie, měli mít možnost požádat ([153]) Komisi, aby se na ně vztahovala sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Komise by měla takovéto žádosti vyhovět, pokud jsou splněny tři podmínky. Nový vyvážející výrobce by musel prokázat, že: i) dotčený výrobek nevyvážel v období šetření do Unie; ii) není ve spojení s vyvážejícím výrobcem, který tak činil, a iii) vyvážel dotčený výrobek posléze nebo se smluvně neodvolatelně zavázal k vývozu podstatného množství výrobků do Unie.

9. **VÝBĚR CLA SE ZPĚTNOU PŮSOBNOSTÍ**

(1065) Jak je uvedeno ve 3. bodě odůvodnění, Komise zavedla celní evidenci dovozu výrobku, který je předmětem šetření.

(1066) Sdružení Eurofer uplatnilo tvrzení, že zpětné uplatnění konečných antidumpingových cel by mělo být právně možné v případech, kdy jsou splněny podmínky stanovené v čl. 10 odst. 4 základního nařízení a kdy byl dovoz evidován podle čl. 14 odst. 5, a to i v případě, že nebyla zavedena prozatímní opatření. Na podporu svého tvrzení sdružení Eurofer argumentovalo, že čl. 10 odst. 4 výslovně nevyžaduje předchozí uložení prozatímních opatření, a odkázalo na judikaturu týkající se cíle zabránit hromadění zásob a zachovat účinnost konečných opatření.

([153]) E-mail: TRADE-TDI-REQUESTS@ec.europa.eu, European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË. V žádosti uveďte číslo tohoto nařízení a číslo případu (AD739).

(1067) Komise však dospěla k závěru, že čl. 10 odst. 4 základního nařízení nelze vykládat izolovaně, nýbrž je třeba jej vykládat ve spojení s článkem 10 jako celkem, který upravuje vztah mezi prozatímními a konečnými cly. V tomto ohledu představuje zpětná účinnost stanovená v čl. 10 odst. 4 výjimečné rozšíření systému prozatímních opatření, které umožňuje výběr konečných cel z evidovaného dovozu uskutečněného před uložením prozatímních cel. Komise proto dospěla k závěru, že mechanismus zpětné účinnosti podle čl. 10 odst. 4 je neodmyslitelně spjat s předchozím uložením prozatímních opatření. Komise proto dospěla k závěru, že jelikož v rámci tohoto šetření nebyla uložena žádná prozatímní opatření, nebyly splněny podmínky pro zpětné uplatnění konečných antidumpingových cel podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení.

(1068) Po poskytnutí informací uvedlo sdružení Eurofer, že nesouhlasí se závěrem Komise, podle něhož je uložení prozatímních opatření předpokladem pro výběr cel se zpětnou působností podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení. Sdružení Eurofer tvrdilo, že čl. 10 odst. 4 stanoví samostatný mechanismus pro výběr cel se zpětnou působností po registraci a že uplatnění tohoto ustanovení není podmíněno předchozím uložením prozatímních opatření. Sdružení Eurofer dále tvrdilo, že registrace a výběr se zpětnou působností jsou samostatné mechanismy a neměly by být považovány za součást jediného mechanismu spojeného s prozatímními opatřeními. Sdružení Eurofer proto požádalo Komisi, aby přehodnotila svůj výklad čl. 10 odst. 4 základního nařízení.

(1069) Komise sice konstatovala, že registrace a výběr se zpětnou působností jsou odlišné kroky, dospěla však k jinému závěru. Registrace zachovává možnost výběru se zpětnou působností, budou-li splněny zákonné podmínky. To samo o sobě nezakládá právo na výběr cel se zpětnou působností; toto právo i nadále podléhá podmínkám stanoveným v čl. 10 odst. 4, který omezuje výběr se zpětnou působností na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření. Jelikož pro výpočet této lhůty slouží jako výslovný výchozí bod prozatímní opatření, nelze výběr se zpětnou působností podle čl. 10 odst. 4 uplatnit tam, kde nebyla uložena žádná prozatímní opatření. Kromě toho je tento výklad rovněž v souladu s nedávnou praxí Komise ([154]).

(1070) Komise proto trvala na tom, že nebyly splněny podmínky pro zpětné uplatnění konečných antidumpingových cel podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

10. **ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

(1071) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady 2024/2509 ([155]), pokud má být částka uhrazena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

(1072) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

([154]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2022/191 ze dne 16. února 2022 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých spojovacích prostředků ze železa nebo oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 36, 17.2.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/191/oj).

([155]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ze dne 23. září 2024, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Konečné antidumpingové clo se ukládá na dovoz plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli nebo z jiné legované oceli s výjimkou nerezavějící oceli, všech šířek, válcovaných za studena (úběrem za studena), neplátovaných, nepokovených ani nepotažených a po válcování za studena (úběrem za studena) již dále neopracovaných, kromě:

— plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli, všech šířek, válcovaných za studena (úběrem za studena), neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, po válcování za studena již dále neopracovaných, též ve svitcích, všech tlouštěk, elektroplechů,

— plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli, všech šířek, válcovaných za studena (úběrem za studena), neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, ve svitcích, o tloušťce menší než 0,35 mm, žíhaných (známých jako „černé plechy“),

— plochých válcovaných výrobků z ostatní legované oceli, všech šířek, z křemíkové elektrotechnické oceli a

— plochých válcovaných výrobků z legované oceli, po válcování za studena (úběrem za studena) již dále neopracovaných, z rychlořezné oceli,

v současnosti kódů KN ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00 (kódů TARIC 7209 15 00 90, 7209 18 99 90, 7209 25 00 90, 7211 23 80 19, 7211 23 80 95, 7211 23 80 99, 7211 29 00 19, 7211 29 00 99) pocházejících z Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka a Vietnamu.

2. Sazby konečného antidumpingového cla, které se použijí na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, jsou pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanoveny takto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo (%)	Doplňkový kód TARIC
Indie	— JSW Steel Limited — JSW Steel Coated Products Limited	9,5	88GB
	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	9,5	viz příloha
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Indie	9,5	8999
Japonsko	— Nippon Steel Corporation — Daido Steel Co., Ltd.	27,9	88GD
	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	27,9	viz příloha
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Japonska	27,9	8999
Tchaj-wan	— China Steel Corporation — Chung Hung Steel Corporation	20,7	88GG
	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	20,7	viz příloha
	Veškerý další dovoz pocházející z Tchaj-wanu	27,0	8999

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo (%)	Doplňkový kód TARIC
Turecko	Borçelik Çelik Sanayi Ticaret A.Ş.	7,8	88GI
	Tatmetal Çelik Sanayi ve Ticaret A. Ş.	3,0	88GJ
	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	4,9	viz příloha
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Turecka	7,8	8999
Vietnam	POSCO VIETNAM CO., LTD	16,0	88GO
	Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze	16,0	viz příloha
	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	16,0	8999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané příslušným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem v tunách) plochých výrobků z oceli válcovaných za studena prodávaných na vývoz do Evropské unie, na nějž se vztahuje tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v dotčené zemi. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Dokud není taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro veškerý ostatní dovoz pocházející z příslušné dotčené země, tj. z Indie, Japonska, Tchaj-wanu, Turecka nebo Vietnamu.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

1. Ustanovení čl. 1 odst. 2 může být změněno tak, aby byli doplněni noví vyvážející výrobci z Tchaj-wanu a Turecka a aby se na ně vztahovala příslušná vážená průměrná sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (1. července 2024 – 30. června 2025) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením a kteří mohli v původním šetření spolupracovat; a

c) po skončení období šetření buď skutečně vyvážel dotčený výrobek, nebo se smluvně neodvolatelně zavázal k vývozu podstatného množství výrobků do Unie.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 13. listopadu 2026.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA

Ostatní spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku

Země	Název	Doplňkový kód TARIC
Indie	Tata Steel Limited	88GC
Japonsko	JFE Steel Corporation	88GE
	Proterial, Ltd.	88GF
Tchaj-wan	Synn Industrial Co., Ltd.	88GH
Turecko	Erdemir Group — Ereğli Demir ve Çelik Fab. T.A.Ş. — Erdemir Çelik Servis Merkezi San. ve Tic. A.Ş.	88GK
	Atakaş Çelik Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi	88GL
	Yıldız Entegre Ağaç Sanayi ve Ticaret A.Ş.	88GM
	Gazi Metal Mamülleri Sanayi ve Ticaret A.Ş	88GN
Vietnam	Công Ty Cổ Phần China Steel & Nippon Steel Việt Nam	88GP
	Công ty Cổ phần Tập đoàn Hoa Sen	88GQ